

ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๑๖
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๕

**สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร**

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สภารับรองในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่.....ปีที่.....

ครั้งที่..... (.....) วัน.....เดือน.....พ.ศ.

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๕

ณ ตึกรัฐสภา

เรื่องหารือ

หน้า

ผู้อภิปราย

- นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล	๑
- นายอำนาจ คลังผา	๒
- นายนริศ ขำนุรักษ์	๓
- นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตน์	๔
- นางผุสดี ตามไท	๕
- นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์	๖
- นางอุดมลักษณ์ เพ็งนรพัฒน์	๗
- นายนิยม เวชกามา	๘
- นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช	๙
- นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข	๑๐
- นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์	๑๑
- นายสมคิด บาลไธสง	๑๒
- นางโสภา กาญจนะ	๑๓
- นายวิวัฒน์ชัย โหดระไวศยะ	๑๔
- นายจักรวาล ชัยวิรัตน์นุกูล	๑๕
- นายนิยม วรปัญญา	๑๖
- นางสาวบุญยธิดา สมชัย	๑๗
- นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์	๑๘
- นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์	๑๙
- นางอนุรักษ์ บุญศล	๒๐

ผู้อภิปราย

- นายวัชระ เพชรทอง ๒๑
- นายชูกัน กุลวงษา ๒๓
- นายบัญญัติ เจตนจันทร์ ๒๔
- นางเอมอร สินธุ์ไพโร ๒๕

ระเบียบวาระที่ ๑ กระตุ่ถาม ไม่มี ๒๗

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ๒๗

๒.๑ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วย
กับร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว
จำนวน ๔ ฉบับ

๑. ร่างพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองภูเก็ต

พ.ศ.

๓. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองเพชรบุรี

พ.ศ.

๔. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองนครสวรรค์

พ.ศ.

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี ๒๗

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ๒๗

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่าง
ประเทศ ในทางแพ่งเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิควบคุมดูแลเด็ก
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม ๒๘

ผลการลงมติ ๒๙

ผลการลงมติข้อสังเกต ๓๐

๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญ
ศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ
พิจารณาเสร็จแล้ว

๓๑

ผู้อภิปราย

- นายพีรพันธุ์ พาลุสุข ๓๒, ๙๑, ๙๕
- นายนิพนธ์ บุญญามณี ๓๔, ๔๐, ๔๒, ๖๒,
๙๕
- นายวิทยา แก้วภราดัย ๓๔, ๓๕, ๓๖, ๕๕,
๙๔
- นายชาญณรงค์ ปราณจิตต์ ๓๔, ๓๖, ๔๑, ๘๘
- นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์ ๓๗, ๓๙, ๖๘, ๖๙
- นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ๓๘, ๔๖, ๙๒
- นายไพจิต ศรีวรขาน ๔๕
- นายสามารถ แก้วมีชัย ๕๐
- นายวิรัตน์ กัลยาศิริ ๕๒
- นายสงวน พงษ์มณี ๕๗
- นายชลน่าน ศรีแก้ว ๖๐
- นายพิชิต ชื่นบาน ๖๕
- นายสมคิด บาลไธสง ๖๖
- นายบุญเลิศ ไพรินทร์ ๖๗
- นายวัชระ เพชรทอง ๗๐, ๗๓, ๗๔, ๗๗,
๗๘, ๗๙, ๘๐, ๘๒,
๘๓, ๘๔, ๘๕
- นายสุนัย จุลพงศธร ๗๒, ๗๓, ๗๕, ๗๗,
๗๘, ๗๙, ๘๐, ๘๑,
๘๒, ๘๓, ๘๕, ๘๖,
๘๗
- นายสุกิจ อัดไธปกรณ์ ๘๕

	หน้า
ผลการตรวจสอบองค์ประชุม	๙๕
ผลการลงมติมาตรา ๓	๙๖
ผลการลงมติวาระที่สาม	๙๗
ผลการลงมติข้อสังเกต	๙๘

หารือเพื่อเลื่อนระเบียบวาระ

ผู้อภิปราย

- นายชลน่าน ศรีแก้ว ๙๙, ๑๐๑
- นายสุกิจ อัดดีไพบูรณ์ ๑๐๑
- นายวรงค์ เดชกิจวิกรม ๑๐๑

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

๑๐๒

๗.๑ ตั้งกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน การออกเอกสารสิทธิ์ และกฎหมายเกี่ยวกับที่ดินและป่าไม้ แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง (นายวิศิษฐ์ ลิ้มปิติระกุล)

๗.๒ ตั้งกรรมาธิการวิสามัญในคณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง (นางสิรินทร รามสูต)

๗.๓ ตั้งกรรมาธิการวิสามัญในคณะกรรมการสวัสดิการสังคม แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง (นายธวัชชัย สุทธิบังกช)

๗.๔ ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง (พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์)

๗.๕ ตั้งกรรมาธิการวิสามัญในคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง (ในระเบียบวาระที่ ๗.๕) (นางปิยะดา มุ่งเจริญพร)

ผู้อภิปราย

- นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ ๑๐๒

- ตั้งกรรมการสามัญในคณะกรรมการการศึกษา แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง (ซึ่งยังมีได้บรรจุระเบียบวาระ) (นางบุญรีน ศรีธเรศ)

- ตั้งกรรมการสามัญในคณะกรรมการแก้ไขปัญหาน้ำล้นแห่งชาติ แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง (ซึ่งยังมีได้บรรจุระเบียบวาระ) (นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์)

หารือเพื่อเลื่อนระเบียบวาระ

ผู้อภิปราย

- นายชลน่าน ศรีแก้ว ๑๐๓

- นายสุกิจ อัดโทปกรณ์ ๑๐๔

- นายนริศ ขำนุรักษ์ ๑๐๔

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม ๑๐๕

ผลการลงมติ ๑๐๖

เรื่องที่ประชุมเห็นชอบให้เลื่อนขึ้นมาพิจารณาก่อน ๑๐๗

๑. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อ

เสนอกฎหมาย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๕.๗ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อ

เสนอกฎหมาย พ.ศ. (นายวิชัย ล้ำสุทธิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๕. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อ

เสนอกฎหมาย พ.ศ. (นายภูมิ มูลศิลป์ กับประชาชนผู้มีสิทธิ

เลือกตั้ง จำนวน ๑๐,๗๕๑ คน เป็นผู้เสนอ)

๕.๘ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อ

เสนอกฎหมาย พ.ศ. (นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ กับประชาชน

ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๒,๔๔๖ คน เป็นผู้เสนอ)

ผู้อภิปราย

- นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ ๑๐๘

- นายวิชัย ล้ำสุทธิ ๑๑๐

- นายภูมิ มูลศิลป์ ๑๑๒, ๑๗๔

	หน้า
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายทศพล สมพงษ์	๑๑๔
- นายแหวง โตจิราการ	๑๑๕
- นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท	๑๒๔
- นายสามารถ แก้วมีชัย	๑๒๘
- นายนคร มาฉิม	๑๓๔
- นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์	๑๔๐
- นายวัชระ เพชรทอง	๑๔๓, ๑๔๙, ๑๕๐
- นายขจิตร์ ชัยนิคม	๑๔๙, ๑๖๘
- นายสมคิด บาลไธสง	๑๕๐
- นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์	๑๕๓
- นายวิภูแถลง พัฒนภูมิไท	๑๕๔
- นายสงวน พงษ์มณี	๑๕๗
- นายนิรมิต สุจारी	๑๖๐
- นายนิยม เวชกามา	๑๖๓
- นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม	๑๖๖
- นายชลน่าน ศรีแก้ว	๑๗๑
ผลการตรวจสอบองค์ประชุม	๑๗๕
ผลการลงมติ	๑๗๖
รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา	
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ.	๑๘๐
๒. ร่างพระราชบัญญัติกำหนดภาวะในอสังหาริมทรัพย์	
เพื่อกิจการขนส่งมวลชนโครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล	
ในท้องที่เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา และเขตสาทร กรุงเทพมหานคร	
พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑๘๑
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- พลตำรวจโท ชัจจ์ กุลดิลก	๑๘๒, ๑๘๖
- นายจิรายุ ห่วงทรัพย์	๑๘๓, ๑๘๘

ผู้อภิปราย

- นายสามารถ ราชพลสิทธิ์ ๑๘๕, ๑๘๙
- นายวิชาญ มินชัยนันท์ ๑๙๐
- นายวัชร เพชรทอง ๑๙๓, ๑๙๖
- นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ ๑๙๗

ผลการตรวจสอบองค์ประชุม ๑๙๗

ผลการลงมติ ๑๙๘

รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติกำหนดภาวะในอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการ
ขนส่งมวลชนโครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล
ในท้องที่เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา และเขตสาทร กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.

๒๐๒

แบบรายงานการตรวจแก้ไขรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๕

ณ ตึกรัฐสภา

(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ขึ้นบัลลังก์
เวลา ๑๓.๐๖ นาฬิกา)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสมาชิกครับ
ขออนุญาตเริ่มหารือเลยนะครับ ขอเริ่มจากท่านสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล เชิญครับ

นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล (สุโขทัย) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ผม สัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุโขทัย พรรคประชาธิปัตย์
ผมหารือต่อท่านประธานเกี่ยวกับเรื่องความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนในพื้นที่
จังหวัดสุโขทัย เพราะได้รับการร้องเรียนจากทางนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหลุม
และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหลุม อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย ซึ่งมีคลอง
อยู่คลองหนึ่งชื่อคลองแฉม เป็นคลองที่พี่น้องเกษตรกรนั้นใช้น้ำเพื่อการเกษตรตั้งแต่หมู่ที่ ๕
ไปจนถึงหมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านหลุม คลองนี้ขุดเสร็จแล้วครับ แต่ไม่สามารถที่จะกักเก็บน้ำ
ในคลองได้ จึงอยากจะได้ประตูประบายน้ำคลองแฉมในท้ายคลองเพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้
ในฤดูแล้ง ก็ฝากถึงทางกรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้โปรดพิจารณา
ในเรื่องของประตูประบายน้ำซึ่งทราบว่าทางชลประทานจังหวัดนั้นได้มีแบบแปลน
เป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่ไม่สามารถมีงบประมาณได้นะครับ

เรื่องที่ ๒ ผมได้รับเรื่องร้องเรียน แล้วก็ฝากมาจากทางภาคเหนือในกลุ่ม
เกษตรกรที่ปลูกหอม ปลูกกระเทียม เดือดร้อนมาก ซึ่งตอนนี้กระเทียมสดตกต่ำมากครับ
โดยเฉพาะตอนนี้กิโลกรัมละ ๗-๘ บาทเอง ซึ่งติดกับสมัยรัฐบาลที่แล้ว กระเทียมสูงถึง
กิโลกรัมละ ๒๐ บาท แต่มาในยุคนี้กิโลกรัมละ ๗-๘ บาท หรือแม้กระทั่งหอมหัวแดงกิโลกรัมละ
ประมาณ ๕-๖ บาทเองนะครับ ซึ่งราคาต่ำมาก สมัยรัฐบาลที่แล้วนั้นหอมหัวแดงนั้นกิโลกรัมละ
ประมาณ ๑๕ บาท ราคาค่อนข้างต่ำ พี่น้องเกษตรกรที่ปลูกหอม ปลูกกระเทียม
ก็เรียกร้องฝากถึงกระทรวงพาณิชย์ให้ช่วยดูในการที่จะช่วยทำอะไรให้หอม กระเทียมนั้น
มีราคาที่สูงขึ้นกว่านี้ครับ ก็ต้องฝากต่อท่านประธานครับ

๒

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริรัตน์ ๑/๒

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านอำนวยการ
คลังผา ครับ

นายอำนวยการ คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
นายอำนวยการ คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคเพื่อไทย ก่อนอื่นผมได้รับ
การร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนโดยเฉพาะในเรื่องของน้ำมันสำปะหลังพุดมาตลอด ซึ่งในขณะนี้
จังหวัดลพบุรี โดยผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรีได้เรียกประชุมเจ้าของลานมันและเกษตรกร
ในเรื่องของการรับจำนำน้ำมันสำปะหลังในพื้นที่จังหวัดลพบุรี ซึ่งในขณะนี้ลานมันไม่แจ้ง
ความจำนงรับจำนำแต่อย่างใดนะครับ จังหวัดได้เรียกเกษตรกรและเจ้าของลานมัน
ไปร่วมประชุมกันนะครับ ก็อยากจะฝากท่านประธานผ่านถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เร่ง
ดำเนินการในส่วนนี้ด้วยครับ เรื่องแรก

- ๒/๑

เรื่องที่ ๒ เรื่องน้ำประปาภูมิภาค ซึ่งในขณะนี้พี่น้องประชาชนเดือดร้อน เรื่องการใช้น้ำประปาจำนวนมากในขณะนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่บ้านวังจั่น อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี ที่มีความประสงค์อยากจะขอขยายประปาภูมิภาคไปสู่หมู่บ้าน ตำบล แต่ในขณะนี้การสำรวจออกแบบหรือการจัดสรรงบประมาณด้วยความล่าช้า ก็อยากจะฝาก ท่านประธานถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เร่งดำเนินการทั้ง ๓-๔ จุดด้วยกัน คือ ๑. ตำบลวังจั่น และหมู่บ้านพรหมหิน หมู่บ้านหนองคู ที่มีความต้องการในเรื่องของน้ำประปา และบ้านหนองบัว ตำบลคลองเกตุ อีก ๑ แห่งนะครับ ซึ่งพี่น้องประชาชนในส่วนนี้รอคอยน้ำประปาจำนวนมาก และอีกเรื่องนะครับ เรื่องไฟสาธารณะในช่วงวัดโซคอำนาจธรรม มีไฟเสา ทั้งหมด ๖ ต้น ในขณะนี้ไฟไม่ติด ก็อยากจะฝากท่านประธานแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เร่ง ดำเนินการในเรื่องของไฟฟ้าแสงสว่างให้กับพี่น้องประชาชนที่สัญจรไปมาให้ได้ รับความสะดวกมากยิ่งขึ้นครับ

เรื่องสุดท้าย ในขณะนี้โรงเรียนบ้านวังไผ่มีเด็กมาเรียนที่นี่ประมาณ ๒๐ คน อยากจะฝากท่านประธานถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เร่งช่วยจ่ายเงินค่ารถโดยสารให้กับเด็ก นักเรียนในจำนวนนี้ด้วย เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนในพื้นที่ดังกล่าว ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านนริศ ขำนุรักษ์

นายนริศ ขำนุรักษ์ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตหารือท่านประธาน

เรื่องที่ ๑ สืบเนื่องจากที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพัทลุงได้ผลิต พันธุ์ปลา กุ้ง แต่ปริมาณไม่มากพอที่จะขยายพันธุ์ครอบคลุมทั้งทะเลสาบสงขลา ซึ่งมี เนื้อที่ถึง ๗๐๐,๐๐๐ ไร่ ทำให้ทะเลสาบสงขลาขณะนี้ในส่วนที่พัทลุงอยู่ในภาวะที่ขาดแคลน สัตว์น้ำ ซึ่งเคยอุดมสมบูรณ์และชุกชุมนะครับ ผมจึงอยากให้ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด จังหวัดพัทลุงได้ขยายการผลิต โดยขอรับการสนับสนุนจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อที่จะให้ขยายให้ครอบคลุมทั้งทะเลสาบ หรือไม่ก็ให้หน่วยงานประมงที่อำเภอปากพะยูน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีพื้นที่กว้างขวาง มีภารกิจดูแลเรื่องสัตว์น้ำอยู่ในพื้นที่ตอนกลาง

ของทะเลสาบ สามารถเพิ่มศักยภาพในการเพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์ปลา กุ้งต่อไปได้ด้วยนะครับ เป็นเรื่องที่ ๑ ครับ

เรื่องที่ ๒ จากกรณีทีขณะนี้ทางรัฐบาลได้อนุมัติงบประมาณก่อสร้างแก้มลิง ป้องกันอุทกภัยในพื้นที่ภาคกลางและภาคเหนือ ผมคิดว่าในพื้นที่ภาคใต้ การแก้ปัญหา ภัยพิบัติน้ำท่วมก็จำเป็นจะต้องใช้แก้มลิงเช่นเดียวกัน ผมจึงอยากให้รัฐบาลได้คิดไปพร้อม ๆ กัน กับภาคเหนือ กับภาคกลาง ก็คือให้มีแก้มลิงในพื้นที่ภาคใต้นะครับ

เรื่องสุดท้าย ขณะนี้ในตลาดปุ๋ย แล้วก็ยาปราบศัตรูพืช และยาปราบแมลง ซึ่งเป็นปัจจัยการผลิต ขณะนี้ราคาสูงมากนะครับ อยากจะให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเข้าไปดู เพราะว่าขณะนี้ต้นทุนของเกษตรกรสูงมาก แล้วก็ทำให้เกษตรกรซึ่งมีรายได้ผลิตผลทางการเกษตรในราคาที่ตกต่ำอยู่ในขณะนี้ทำให้พี่น้องเกษตรกรได้รับความลำบาก ผมจึงขออนุญาตหารือท่านประธานทั้งหมด ๓ เรื่องเพื่อให้ส่วนราชการได้พิจารณาแก้ไขปัญหาต่อไปครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสุนทรีย์วิรัตน์นะ

นางสาวสุนทรีย์วิรัตน์นะ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุนทรีย์วิรัตน์นะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อพรรคเพื่อไทย จังหวัดชัยภูมิ

เรื่องแรกทีอยากจะขอหารือกับท่านประธานก็คือ ดิฉันเองได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องชาวบ้านโนนหว้านไพล อำเภอมือง แล้วก็บ้านป่ายาง ตำบลลุ่มลำชี อำเภอบ้านเขว้า เขาบอกว่าถนนสายบ้านโนนหว้านไพลถึงบ้านป่ายางมีความขรุขระของผิวถนนเป็นจำนวนมาก จากถนนลาดยางตอนนี้ไม่เห็นผิวแล้วว่าเป็นถนนลาดยาง จนชาวบ้านเขาแซวกันนะคะว่า น่าจะเป็นถนนลูกรังมากกว่าถนนลาดยาง เขาขอร้องแล้วก็ร้องเรียนไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ช่วยดูแลแก้ไขซ่อมแซมถนนสายดังกล่าวมา ๕-๖ ปีแล้วคะ ก็ยังไม่ได้รับการพัฒนาปรับปรุง -----

ถนนสายนี้พี่น้องชาวอำเภอเมืองและอำเภอบ้านเขว้าต้องใช้สัญจรไปมาระหว่างกัน มีการสัญจรไปมาในแต่ละวันเป็นจำนวนมาก ก็ฝากท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ช่วยดูแลซ่อมแซมถนนสายบ้านโนนหัวน้ำไหล อำเภอเมืองถึงบ้านป่ายาง ตำบลบ้านเขว้า อำเภอบ้านเขว้าด้วยค่ะ

เรื่องที่ ๒ ท่านประธาน พี่น้องชาวบ้านหนองอ้อ แล้วก็บ้านวังกำแพง ตำบลชีบบน อำเภอบ้านเขว้า ร้องเรียนดิฉันมาว่าอยากจะขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปช่วยทำการยกระดับถนนลูกรังระหว่างหมู่บ้าน เนื่องจากว่าใน ๓-๔ ปีที่ผ่านมา พี่น้องเขาประสบปัญหาน้ำท่วมทุกปีค่ะ ก็อยากจะฝากท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ช่วยยกระดับถนนซึ่งมีระยะทางแค่ ๒ กิโลเมตรให้กับพี่น้องเพื่อเป็นการสะดวกในการสัญจรไปมา แล้วก็เป็นการป้องกันน้ำท่วมค่ะ

เรื่องต่อไปค่ะ ท่านประธาน ก็คือพี่น้องชาวบ้านหนองแวม แล้วก็พี่น้องชาวตำบลบ้านเขว้า ๑๒ หมู่บ้าน ร้องเรียนมาว่าอยากให้ทางกรมชลประทานช่วยไปก่อสร้างสถานีสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้าที่บ้านหนองแวม หมู่ที่ ๑๖ ตำบลบ้านเขว้า ซึ่งเรามีโครงการอยู่แล้วชื่อโครงการสถานีสูบน้ำท่าเฉลิมพระเกียรติ ตำบลบ้านเขว้า ก็อยากฝากท่านประธานผ่านไปยังกรมชลประทานให้ดำเนินการก่อสร้างให้กับพี่น้องประชาชนด้วยค่ะ กราบขอบพระคุณค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านมุสตี ตามไท ครับ

นางมุสตี ตามไท (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน มุสตี ตามไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานคะ วันนี้ดิฉันขออนุญาตหารือท่านประธานเรื่องความเดือดร้อนของเยาวชนจากปัญหาการฟื้นฟูสถานที่ต่าง ๆ หลังภัยพิบัติน้ำท่วม ท่านประธานคะ ดิฉันมีโอกาสดำเนินการรับทราบปัญหาเรื่องนี้ที่บ้านกาญจนาภิเษก ตำบลคลองโยง จังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นสถานที่ดูแลเยาวชนชายที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ซึ่งศาลได้ตัดสินแล้วว่ากระทำผิดในคดีต่าง ๆ กัน แล้วก็มีความรู้ ทัศนคติ เป็นผู้อำนวยความสะดวก วิธีการบริหารจัดการบ้านกาญจนาภิเษกเป็นที่ยอมรับแล้วก็ชื่นชมมาก โดยผู้ที่มีโอกาสได้พบเห็นแล้วก็ได้สัมผัส เป็นโครงการนำร่องในวิธีการทางกระบวนการยุติธรรมที่เป็นทางเลือก คุณทิวใช้กระบวนการหลากหลายรูปแบบ มีกิจกรรมมากมายให้เยาวชนลงมือทำ ทั้งหมดอยู่บนฐานของการเคารพสิทธิมนุษยชน ซึ่งถือว่าเยาวชนเหล่านี้

เป็นผู้ที่ก้าวพลาดและควรได้รับโอกาสในชีวิตอีกครั้งหนึ่ง ที่ดิฉันกราบเรียนให้ท่านประธานทราบมาตรงนี้ก็เพื่อที่จะให้ท่านได้มองเห็นภาพว่าสถานที่ อุปกรณ์ ระบบสาธารณูปโภคทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการดูแลชีวิตเยาวชนเหล่านี้ในช่วงสำคัญมาก แต่ว่าในช่วงภัยพิบัติบ้านกาญจนาภิเษกได้รับผลกระทบประสบภัยอย่างใหญ่หลวง ส่งผลให้อุปกรณ์ แล้วก็ระบบน้ำ ระบบไฟต่าง ๆ เสียหาย แล้วก็ไม่สามารถที่จะจัดกิจกรรม แล้วก็ดำเนินชีวิตของเยาวชนได้เช่นที่เคยเป็นมา จึงขอหารือท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมแล้วก็หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้โปรดเร่งรัดฟื้นฟูสถานที่บ้านกาญจนาภิเษกโดยเร่งด่วนค่ะ ท่านประธานคะ ยังมีบ้านปราณี บ้านสิรินธร สถานแรกรับคนไร้ที่พึ่ง จังหวัดนนทบุรี แล้วก็ยังมีเรือนจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดปทุมธานี รวมไปถึงวัดค้างคาว จังหวัดนนทบุรี ที่ได้รับความเสียหาย แต่ว่ายังไม่ได้รับการเร่งรัดในเรื่องการฟื้นฟูแต่อย่างไร ดิฉันก็เลยขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฝากเพิ่มเติมไปด้วยค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์

นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย เขตเลือกตั้งที่ ๖ นะครับท่านประธาน ใคร่ขอหารือท่านประธานในเรื่องสถานีนามัยหรือว่าโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองนกเขียน ท่านประธานบ้านคำม่วง ตำบลหนองนกเขียนอยู่ห่างไกลสถานที่ราชการหรือว่าสถานที่บริการของพี่น้องประชาชนที่เจ็บป่วยนะครับ อยากจะฝากท่านประธานไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขช่วยนำงบประมาณไปก่อสร้างสถานีนามัย หรือว่าโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองนกเขียนที่บ้านคำม่วง ตำบลหนองนกเขียน อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานีให้ด้วยนะครับ ท่านประธาน เพราะว่าห่างไกลจากสถานที่รับบริการโรงพยาบาลมากนะครับท่านประธาน

ประเด็นที่ ๒ เรื่องถนนไร้ฝุ่นของตำบลนายูง ตำบลหัวนาคำ ที่ผ่านจากบ้านนายูงมายังบ้านคำดอกไม้ บ้านคำเจริญ แล้วก็บ้านหัวนาคำนั้นครับ ไปสู่ตำบลจำปี ในอำเภอศรีธาตุอีกด้วย ฉะนั้นขอให้ท่านประธานได้ประสานไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมช่วยนำงบประมาณไปช่วยก่อสร้างถนนลาดยางตามที่ผมได้นำเรียนนะครับ

ประเด็นสุดท้ายนะครับท่านประธาน พี่น้องชาวไร้อ้อยก็ได้มาสอบถามผมอีกเรื่องเงินเพิ่ม ๑๕๔ บาท บอกว่าเมื่อไรรัฐบาลจะอุดหนุนเงินให้กับชาวไร่นะครับ เนื่องจากถ้ายังแก้ไขปัญหาไม่ได้ชาวไร้อ้อยก็จะมาเดินขบวนอยู่ที่หน้ากระทรวงอุตสาหกรรมอีกครั้งหนึ่งนะครับ ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านอุดมลักษณ์ เพ็ญรพัฒน์

นางอุดมลักษณ์ เพ็ญรพัฒน์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางอุดมลักษณ์ เพ็ญรพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรคภูมิใจไทย วันนี้ดิฉันต้องขอหารือท่านประธานในเรื่องความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน

ในเรื่องแรก ก็คือเรื่องเด็กขาดห้องเรียนนะค่ะ เนื่องจากว่าโรงเรียนตามแนวชายแดนก็คือโรงเรียนกั้นทรลักษณ์วิทยาซึ่งเป็นโรงเรียนประจำอำเภอของอำเภอกันทรลักษณ์มีเด็กนักเรียนจำนวนมากถึง ๔,๑๘๗ คน ตามเกณฑ์แล้วนักเรียนก็ควรจะมีห้องเรียนประมาณ ๑๕๐ ห้อง แต่ว่าปัจจุบันนี้มีแค่ ๗๗ ห้องนะค่ะ ก็ขาดอยู่ประมาณสัก ๗๓ ห้อง แล้วก็รวมสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ ก็ผูกพันเพราะว่าโรงเรียนนี้ตั้งมา ๔๐ ปีแล้วอยากจะให้ทางกระทรวงศึกษาธิการนี้ช่วยเหลือเพื่อที่จะได้พิจารณาก่อสร้างอาคารเรียนเพิ่มขึ้นให้ใหม่นะค่ะ

เรื่องที่ ๒ ก็คือเรื่องของศูนย์เด็กบ้านชะยูง ตำบลน้ำอ้อม อำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งไม่มีศูนย์เด็กต้องไปอาศัยอยู่ศาลากลางบ้านทำให้ไม่ถูกสุขลักษณะ แล้วก็ไม่ได้ปลอดภัยสำหรับเด็กเล็ก ๆ ก็อยากจะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาสร้างศูนย์เด็กเล็กให้ด้วยนะค่ะ

เรื่องต่อมาก็คือเรื่องราคามันล่าปะหลัง ซึ่งขณะนี้ก็ยังไม่ได้แก้ไขในทางที่ดีขึ้น เพราะว่าตอนนี้ราคาก็ยังตกต่ำ แล้วก็อยากจะให้ทางรัฐบาลนี้ขยายเวลาในการลงทะเบียนเกษตรกรเพิ่มขึ้น เพราะว่ามีผู้ที่ตกหล่นเป็นจำนวนมาก

อีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องหอม กระเทียม ซึ่งเป็นพืชที่จังหวัดศรีสะเกษได้ปลูกมาก ตอนนี้ราคาตกต่ำมากเหมือนกับจังหวัดอื่น ๆ ที่ได้หารือในก่อนหน้านี้ ดิฉันก็อยากจะฝากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เร่งช่วยเหลือประชาชนด้วยค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านนิยม เวชกามา

นายนิยม เวชกามา (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ ผมมีเรื่องหารือท่านประธานเกี่ยวกับความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนในพื้นที่ เนื่องจากลำน้ำก่ำซึ่งเป็นลำน้ำสายหลักเป็นเส้นเลือดใหญ่ของพี่น้องในพื้นที่ ไม่ได้ได้รับการแก้ไข ผมเองก็หารือขอร้องไปภาคส่วนราชการหลายครั้งตั้งแต่ผมเป็นผู้แทนราษฎรมา ๒ สมัยแล้ว คือลำน้ำก่ำเป็นลำน้ำต่อจากลำน้ำแม่น้ำหนองหาน ซึ่งเป็นทะเลสาบน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดของภาคอีสานลงไปสู่มแม่น้ำโขง วันนี้ก็ยังเหมือนเดิม ไม่ได้ได้รับการแก้ไข เนื่องจากต้นเงินหน้าแล้งตอนนี้แห้งขอด แต่พอหน้าฝนก็ไหลท่วมเข้าไร่ นา ลำน้ำก่ำแห่งนี้เป็นสายเลือดของพี่น้องในพื้นที่หลายตำบล ทั้งอำเภอเมือง อำเภอโคกศรีสุพรรณ และอำเภอโพนนาแก้ว ท่านประธานครับ ขอฝากถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่าจะทำอย่างไร จะให้น้ำมันค้างอยู่ในช่วงแล้ง หน้าฝนก็ไม่ให้ท่วม อันนี้เป็นข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ เนื่องจากผมได้หารือไปครั้งที่แล้วคือถนนสายจากเทศบาลตำบลตองโขบ มาบ้านหนองนางกอม อำเภอโคกศรีสุพรรณ ไปยังตำบลโคกก่อง อำเภอเมืองสกลนคร ต่อไปยังตำบลนาตงวัฒนา อำเภอโพนนาแก้ว เป็นถนนสายหลักเส้นหนึ่งซึ่งพี่น้องต้องใช้สัญจรเป็นระยะทางประมาณ ๔๐ กิโลเมตร ไม่ได้รับการแก้ไขครับ ตอนนี้เป็นหลุมเป็นบ่อ ใช้การเกือบไม่ได้ ผมได้หารือไปครั้งก่อนก็ได้รับการตอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่าเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่วันนี้ผมได้สอบถามไปที่กรมทางหลวงชนบท กรมทางหลวงชนบทก็บอกว่าเขาดูแลอยู่ เพราะฉะนั้นก็ฝากไปถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคือ กรมทางหลวงชนบทว่าทำอย่างไรถนนเส้นนี้พี่น้องประชาชนจะใช้สัญจรไปมาได้สะดวก วันนี้ตั้งแต่เช้าท่วมด้วยก็ยิ่งไปใหญ่ สื่อได้เอามาลงข่าว เขาดำนาใส่ถนนก็ไม่ได้รับการแก้ไข จึงขอฝากท่านประธานสภาด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านมัลลิกา จิระพันธ์วานิช

นางสาวมัลลิกา จิระพันธ์วานิช (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางสาวมัลลิกา จิระพันธ์วานิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคภูมิใจไทย ท่านประธานคะ มีเรื่องหารือท่านประธาน ๒ เรื่องนะคะ จากความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนชาวจังหวัดลพบุรี สืบเนื่องมาจากกรณีที่พี่น้องนั้นได้รับความเดือดร้อนเกี่ยวกับน้ำท่วม

เรื่องที่ ๑ ก็คือว่ามีพี่น้องประชาชนอีกหลายตำบลแล้วก็หลายอำเภอที่ยังไม่ได้รับเงินเยียวยา แล้วก็เงินชดเชยที่ได้รับความเสียหายจากน้ำท่วม อย่างเช่น ตำบลบางพั้ง อำเภอบ้านหมี่ ตำบลบางลี่ ตำบลบางงา อำเภอท่าเรือ และตำบลดอนโพธิ์ อำเภอเมือง อันนี้เป็นตัวอย่างนะคะ ขอให้ทางท่านประธานนั้นช่วยติดตามเร่ง เพราะว่าตอนนี้พี่น้องประชาชนนั้นเดือดร้อนจริง ๆ ค่ะ เพราะว่าไม่ได้รับเงินเยียวยาต่าง ๆ แล้วก็ไม่มีเงินที่จะใช้จ่ายในการที่จะทำการเพาะปลูกในฤดูที่กำลังทำอยู่นะคะ

ส่วนเรื่องที่ ๒ สืบเนื่องมาจากน้ำท่วมเช่นกันค่ะ ขณะนี้พี่น้องประชาชนที่น้ำท่วมแล้ว ตอนนี้น้ำประปาใช้ไม่ได้ ต้องใช้วิธีการซื้อน้ำเอามาใช้ในการอุปโภคบริโภค ดังนั้นฝากท่านประธานถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยากให้ช่วยลงไปสำรวจแล้วก็จัดสรรงบประมาณในการทำระบบน้ำประปาหมู่บ้าน

ทั้งหมู่บ้าน แล้วก็โรงเรียน เพราะว่าน้ำที่เดิมมีอยู่ ตอนนี้พอตื้นขึ้นมาใช้ สูดน้ำขึ้นมาใช้แล้ว
ปรากฏว่าน้ำนั้นก็มีกลิ่นเหม็นใช้หุงข้าวก็ไม่ได้ หรือแม้กระทั่งใช้ซักผ้าก็ไม่ได้ ตอนนี้
ก็อย่างที่บอกต้องใช้วิธีว่าซื้อน้ำเป็นรถแล้วก็เอาน้ำนั้นไปใส่ไว้ในตุ่มแต่ละบ้านนะคะ
เพราะว่าพี่น้องประชาชนที่เดือดร้อนทั้ง ๓ อำเภอ คืออำเภอบ้านหมี่ อำเภอท่าม่วง แล้วก็
อำเภอเมือง ทุกหมู่บ้านที่ประสบกับภาวะน้ำท่วม เจอปัญหาความเดือดร้อนแบบนี้
ทุก ๆ หมู่บ้าน ขอขอบพระคุณค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านเปล่งมณี
เร่งสมบุรณ์สุข

นางเปล่งมณี เร่งสมบุรณ์สุข (เลย) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ดิฉัน นางเปล่งมณี เร่งสมบุรณ์สุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย เขต ๓ พรรคเพื่อไทย
วันนี้ดิฉันขอหารือท่านประธานสภาเกี่ยวกับเรื่องความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน
๒ เรื่องค่ะ

เรื่องแรกนะคะ ก็ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างเช่นกรมทางหลวงชนบท
ช่วยผลักดันงบประมาณในการบูรณะซ่อมแซมถนนหมายเลข ลย. ๔๐๐๗ ระหว่าง
บ้านโคกกาม-บ้านวังโป่ง ตำบลโคกกาม อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย ระยะทางประมาณ
๕ กิโลเมตร สืบเนื่องจากดิฉันได้ลงพื้นที่พบปะพี่น้องประชาชนร่วมบุญร่วมกุศลนะคะ แล้วก็
พี่น้องประชาชนในหมู่บ้านได้ร้องเรียนดิฉัน แล้วตัวดิฉันก็ได้พบเอง เพราะว่าได้เดินทางไปว่า
ถนนหนทางระหว่าง ๒ หมู่บ้านนี้มีความเสียหายมาก เป็นหลุมเป็นบ่อ จนคนในหมู่บ้าน
เขาบอกว่าเป็นถนนล้นหลุมคะ เพราะว่าพี่น้องกลุ่มแม่บ้านขับรถหลบหลุมจนมดลูก
เคลื่อนหมดแล้วคะ จึงกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังกรมทางหลวงชนบท
กระทรวงคมนาคม ช่วยส่งเจ้าหน้าที่ลงมาตรวจสอบแล้วเร่งผลักดันงบประมาณในการ
ซ่อมแซมโดยด่วนค่ะ

เรื่องที่ ๒ เป็นการให้กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม ช่วยผลักดันงบประมาณในการที่จะซ่อมแซมสถานีขนส่ง ไม่ว่าจะสถานีขนส่งในอำเภอวังสะพุง สถานีขนส่งในอำเภอเมือง ซึ่งตัวดิฉันได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนจำนวนมากกับผู้ที่มีรายได้น้อย ไม่มีทางเลือก ต้องใช้รถโดยสารประจำทางในการที่จะไปทำมาหากิน แต่เนื่องจากสถานีนี้มีความทรุดโทรม สกปรก ห้องน้ำไม่สามารถทำภารกิจได้เลย อาคารก็ทรุดโทรม ถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ เวลาฝนตกน้ำท่วมขัง แต่เวลาหน้าแล้งเป็นฝุ่น สถานที่สำหรับใช้นั่งก็สกปรกนะคะ จึงกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคมช่วยผลักดันในงบซ่อมแซมด้วยนะคะ กราบขอบพระคุณคะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ ครับ

นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอหารือท่านประธาน ๒ เรื่องนะครับ

เรื่องแรก พี่น้องชาวประมงพื้นบ้านที่บ้านปากพญา หมู่ที่ ๖ ตำบลท่าซึก อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช ได้ร่วมกับชุมชน ร่วมกับ อบต. ท่าซึก ร่วมกับองค์กรเอกชน สถานศึกษาในบริเวณตำบลต่าง ๆ รอบข้าง ดำเนินการปลูกป่าชายเลนที่หมู่ที่ ๖ ตำบลท่าซึก หรือที่บ้านปากพญา ดำเนินการมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ แล้วก็ทำให้ป่าชายเลนบริเวณนั้นฟื้นฟูขึ้นมาเยอะ แต่ว่าทุกปีทีเข้าสู่ฤดูมรสุมก็จะเกิดคลื่นซัดฝั่งแล้วก็ทำลายสภาพแวดล้อมบริเวณดังกล่าวรุนแรงมาก ชาวบ้านร่วมกับสถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ ๔๔ ซึ่งสังกัดกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ได้จัดทำโครงการที่จะป้องกันเป็นแนวกันคลื่น โดยการใช้ไม้ไผ่มาปักสานเพื่อที่จะเป็นแนวกันคลื่นไม่ให้มากระทบ แต่ว่าต้องใช้งบประมาณมากก็คือประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่หน่วยงานนั้นไม่มีงบประมาณแล้วชาวบ้านก็ไม่มีงบประมาณ ก็อยากจะหารือท่านประธานให้ประสานงานไปยังกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งหรือจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อสนับสนุนงบประมาณในการสร้างแนวกันคลื่นดังกล่าว

เรื่องที่ ๒ ชูรักษาความปลอดภัยหมู่บ้านหรือ ชรบ. มีบทบาทสำคัญในการช่วยดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้าน เป็นกลไกของกระทรวงมหาดไทย แต่ว่า

๑๒

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

คั่นสนีย์ ๖/๒

ชรบ. ในทุกพื้นที่เมื่อมีการฝึกอบรมแล้วก็มักจะปล่อยเลยตามเลย ไม่มีงบประมาณที่จะมาสนับสนุนกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ไม่มีแม้กระทั่งชุด ชรบ. ที่จะเป็นสัญลักษณ์ เป็นเครื่องหมายนะครับ ก็ขอหารือไปยังกระทรวงมหาดไทยให้ตั้งงบประมาณสนับสนุนค่าใช้จ่ายในเรื่องนี้ด้วย ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสมคิด บาลไธสง

นายสมคิด บาลไธสง (หนองคาย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สมคิด บาลไธสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย เขต ๒ ขอหารือกับท่านประธานดังนี้ครับ

เนื่องจากน้ำท่วมที่ผ่านมาเส้นทางจากบ้านหนองหอย อำเภอโพนพิสัย ไปยังบ้านถ่อนนาลับ อำเภอบ้านดุง ได้ถูกตัดออกไปเพื่อให้น้ำไหลผ่าน จนบัดนี้ก็ยังไม่ไปทำสะพานหรือไม่ถมคืนนะครับ ก็ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ไปทำสะพานให้ด้วยครับ ประมาณ ๒๐ เมตรนะครับ

เรื่องที่ ๒ ผมได้ลงพื้นที่ไปที่บ้านโนนประเสริฐ ตำบลวังหลวง อำเภอเฝ้าไร่ จังหวัดหนองคาย ก็ได้ไปเห็นถนนที่ลาดยางเสียหายมาก ร้ายกว่าผิวดาวอังคารนะครับ ไปลำบากมากเลยครับ ที่บ้านโนนประเสริฐ ไปบ้านหนองบัวชุมประมาณ ๗ กิโลเมตร ก็ให้กรมทางหลวงชนบทได้ไปตรวจสอบด้วยครับ

อีกเรื่องหนึ่งครับ โครงการพัฒนาลุ่มน้ำเป่ พื้นที่ประชาชนได้สอบถามมายังผมว่า เขาทราบว่ามีการโยกย้ายงบประมาณไปทำที่อื่น ถ้าเป็นอย่างนั้นก็ขอร้องนะครับ อย่าทำเลยนะครับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เรื่องที่ ๔ การตรวจจับเหล่า บุหรี ที่ ตม. หนองคาย พี่น้องประชาชน ทางจังหวัดอุดรธานีโทรมาบอกผมว่าเขาซื้อบุหรีมาเพื่อจะบริโภคในครอบครัว ลูกหลาน ไปเที่ยวที่เวียงจันทน์ก็ซื้อมาฝากพ่อแม่พี่น้องก็ถูกจับ เขาก็เห็นว่ามันไม่ส่งเสริม การท่องเที่ยว พี่น้องชาวบ้านเดือดร้อนก็โทรมาแจ้งก็ให้แจ้งไปหน่วยงาน ตม. ได้ดูแล พี่น้องประชาชนที่ไปท่องเที่ยวด้วยนะครับ

เรื่องต่อไป ได้รับการร้องเรียนจาก ตชด. ที่ ๒๔๕ ที่จังหวัดหนองคาย ขาดอุปกรณ์ยวดยานพาหนะ ก็ขอฝากไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติด้วยได้ดูแล

สุดท้ายขอให้กรมป่าไม้ได้เพาะพันธุ์ไม้พะยุงแจกจ่ายพี่น้องประชาชน ทั่วประเทศด้วย เพราะว่ายังไม่มีหน่วยงานไหนออกมารับผิดชอบในการขยายพันธุ์ไม้นี้ ทั้ง ๆ ที่ไม้นี้ราคาแพงที่สุดขณะนี้ ก็ขอฝากไปยังกรมป่าไม้ด้วย ขอขอบคุณมากครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านโสภกา กาญจนะ ครับ

นางโสภกา กาญจนะ (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน โสภกา กาญจนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดิฉัน ขอรื้อท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เพื่อประสานงาน กับกรมทางหลวงให้ทำการติดตั้งไฟส่องสว่างและระบบไฟจราจร บนทางหลวง หมายเลข ๔๐๐๙ ตอนต่อเขตเทศบาลเมืองบ้านนาสารเชื่อมต่อไปถึงอำเภอยะแสง โดยสำนักงานบำรุงทางสุราษฎร์ธานี ๓ กรมทางหลวงได้จัดทำแผนงานไว้แล้ว เนื่องจากดิฉัน ได้รับการร้องเรียนจากชาวบ้านเป็นจำนวนมากว่าการคมนาคมบนเส้นทางสายดังกล่าว มักประสบอุบัติเหตุอันตรายจากมิจฉาชีพ มีการจี้ปล้นจากการใช้รถใช้ถนน ทำให้เสียชีวิต และทรัพย์สินเป็นประจำ จึงใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงคมนาคม เพื่อประสานงานและสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปดูแลแก้ปัญหา ดังกล่าวให้แก่ประชาชนโดยเร่งด่วน ได้ผลประการใดกรุณาแจ้งให้ดิฉันทราบด้วย ขอขอบคุณค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านวิวัฒน์ชัย โหตระไวศยะ

นายวิวัฒน์ชัย โหดระไวศยะ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม วิวัฒน์ชัย โหดระไวศยะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดศรีสะเกษ พรรคเพื่อไทย ขอนำเรื่องความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนมาหารือท่านประธาน เพื่อผ่านไปยังกระทรวง กรมที่รับผิดชอบดังต่อไปนี้

เรื่องที่ ๑ เรื่องแหล่งน้ำที่ใช้อุปโภค บริโภคและการเกษตรในเขตอำเภอไพรบึง เขตอำเภอศรีรัตนะ อำเภอเบญจลักษ์ อำเภอพยุห์ ขณะนี้ต้นเขินมาก ซึ่งอยู่ในความดูแลของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ช่วยดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน

เรื่องที่ ๒ ได้รับคำร้องเรียนจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพรหมสวัสดิ์ว่า ในตำบลพรหมสวัสดิ์นั้นมีประชาชน ๑๒๒ ครัวเรือน ที่ไม่มีที่ทำกินขณะนี้กำลังเดือดร้อนซึ่งรายละเอียดจะส่งให้กับทางท่านประธาน

เรื่องที่ ๓ เป็นความเดือดร้อนเกี่ยวกับโรงเรียนบ้านหนองเตย ตำบลพรหมสวัสดิ์ อำเภอพยุห์ ขาดอาคารเรียน ขาดอาคารเรียน ๑๐๕/๒๙ จำนวน ๑ หลัง ดังรายละเอียดที่จะแนบส่งให้กับท่านประธาน

เรื่องสุดท้าย เป็นเรื่องเกษตรกรที่ปลูกมันสำปะหลังในจังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดศรีสะเกษ ที่ได้รับความเดือดร้อนเกี่ยวกับเรื่องราคาตกต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องเกษตรกรในจังหวัดศรีสะเกษได้ให้ทางผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วก็ผมได้ประสานกับทางรัฐบาลโดยยื่นข้อเสนอ ๒ ข้อ ข้อที่ ๑ ให้รัฐบาลขยายเวลาการรับลงทะเบียนโครงการรับจำนำมันสำปะหลังออกไปอีก ๓๐ วัน เรื่องที่ ๒ คือขอให้รัฐบาลได้ช่วยซื้อมันสำปะหลังจากเกษตรกรที่ไม่มีเอกสารสิทธิ ไม่สามารถลงทะเบียนได้หรือเช่าที่ ส.ป.ก. โดยให้รัฐบาลซื้อในราคา กิโลกรัมละ ๒.๓๐ บาท จึงถือโอกาสนี้ที่นำเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ขอขอบคุณมากครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านจักรวาล
ชัยวิรัตน์นุกูล

นายจักรวาล ชัยวิรัตน์นุกูล (สุโขทัย) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ผม นายจักรวาล ชัยวิรัตน์นุกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๓ จังหวัดสุโขทัย พรรคภูมิใจไทย
ขออนุญาตหารือท่านประธานเกี่ยวกับการศึกษา ขณะนี้เขตพื้นที่การศึกษากำลังพิจารณา
เรื่องการยุบโรงเรียนขนาดเล็กกรวมกันทำให้เกิดปัญหากับผู้ปกครอง เด็กและครูมาก
เพราะฉะนั้นการยุบนั้นก็เห็นชอบด้วย แต่ว่าบางโรงเรียนนั้นอยู่ในถิ่นทุรกันดาร แล้วเด็ก
ก็เดินทางมาในชุมชนที่โรงเรียนมารวมกัน นั่นก็อยากให้เขตพิจารณาว่าโรงเรียนไหน
ที่พอที่จะให้ศึกษาอยู่ หรือเรียนรู้อยู่ก็ควรจะเก็บไว้ก่อนอย่าเพิ่งยุบ

อีกเรื่องหนึ่งคือโรงเรียนขยายโอกาส โรงเรียนที่มีโอกาสที่จะขยายไปถึง
ระดับ ม. ปลาย ม. ๖ ก็อยากให้เปิดโอกาสตรงนั้น เพราะว่าในชุมชนบางชุมชนใหญ่นั้น
ยกตัวอย่างที่อำเภอศรีสัชชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ตำบลแม่สินนั้นมีตั้ง ๒๖ หมู่บ้าน แต่ไม่มี
โรงเรียนมัธยมระดับ ๖ เด็กต้องมาเรียนในเมืองเดินทาง ๓๐-๔๐ กิโลเมตร ฉะนั้นถ้าหากว่า
กระทรวงศึกษาธิการนั้นจะขยายเป็นโรงเรียนขยายโอกาสมีระดับ ม.๖ นั้นจะดีมาก

อีกเรื่องหนึ่ง คือการคืนตำแหน่งที่ว่างลงจากคณะครูบาอาจารย์
เออร์ลี่ (Early) หรือเกษียณก่อนกำหนดนั้นล่าช้ามาก การเกลี่ยอัตราของอาจารย์นั้น
มีปัญหาเขตการศึกษาอยากให้ทางเขตนั้นรีบเร่งให้การคืนตำแหน่งนั้นให้ไวขึ้นเพื่อจะเกลี่ย
ไม่ให้มีครูขาดแคลน

เรื่องติดตามเงินงบประมาณเกี่ยวกับวิทยฐานะของอาจารย์ ๓ บางอาจารย์
ก็เสนอมาดั้งแต่ ๒-๓ ปีแล้ว เงินประจำตำแหน่งก็ยังไม่ได้มา อยากฝากท่านประธาน
ไปที่กระทรวงศึกษาธิการให้ติดตามเงินตรงนี้ด้วย เพราะว่าเป็นขวัญกำลังใจกับครูบาอาจารย์
เพดานของผู้บริหาร ผอ. นั้นมีไปตันอยู่ที่ระดับ ๘ บางท่านยังต้องทำงานอีก ๕-๖ ปี
ก็อยากให้ขยายเพดานเป็นระดับ ๙ เพื่อเป็นขวัญกำลังใจที่เสียสละมาตลอดชั่วชีวิต
การเป็นอาชีพครูตรงนี้

ปัญหาอีกเรื่องหนึ่ง คือเรื่องที่พักที่พัง แล้วก็เรื่องภาระโรง เจ้าหน้าที่
ดูแลโรงเรียนนั้น ปัจจุบันนี้ครูต้องออกค่าซ่อมเอง แล้วก็ต้องออกเงินเดือนเพื่อจ้าง
ภารโรง เจ้าหน้าที่มาดูแลโรงเรียน อันนี้เป็นสิ่งที่เดือดร้อน จึงกราบเรียนท่านประธาน

๑๖

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ฉัฎฐรดา ๘/๒

ถึงกระทรวงศึกษาธิการว่าช่วยดูแลหลาย ๆ เรื่องที่ผมได้ปรึกษาหารือท่านประธานมา ขอขอบคุณอย่างสูงครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านนิยมนวปริญญา ครับ

นายนิยมนวปริญญา (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมได้รับการร้องเรียนจากราษฎร พอสรุปได้ ๙ เรื่องด้วยกันเป็นหัวข้อใหญ่ ๆ และราษฎรฝากมาว่างานที่ได้เสนอหารือท่านประธานไว้กำลังมีการสำรวจแล้วก็มีวางแผนและจะทำโครงการคิดว่าจะได้เริ่มทำไปแล้วก็มีอันนี้ฝากมาขอบคุณท่านประธานครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ ข้อที่ ๑ เรื่องเกี่ยวกับการขยายสะพานท่ามะดู่ แล้วก็ท่ามะนาว แล้วก็ลำสนธิ ขอให้ขยายเป็น ๔ ช่องจราจร เพราะว่าถนนเป็น ๔ ช่องจราจรแล้วทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อย เพราะสะพานมันแคบ

ข้อที่ ๒ เรื่องขอให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แล้วก็กระทรวงมหาดไทย ร่วมกันจัดสินค้าโอท็อป (OTOP) แล้วขายสินค้าเกษตรที่ตลาดลำนารายณ์เป็นศูนย์กลางครับ

ข้อที่ ๓ ขอให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงมหาดไทย เพาะกล้าไม้แจก เพราะว่าเพื่อที่จะได้ป้องกันโลกร้อนเรือนกระจก

ข้อที่ ๔ ขอให้กรมการพัฒนาชุมชนเร่งส่งเสริมอย่างที่เคยปฏิบัติมา คือไปช่วยพัฒนาชุมชนในชนบท

ข้อที่ ๕ ขอให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงอุตสาหกรรมจัดให้มีการตั้งโรงงานน้ำตาลเพิ่มขึ้น เพราะว่าอ้อยที่ผลิตได้โรงงานไม่สามารถจะหีบทันตามเวลา คืออำเภอวิเชียรบุรี อำเภอสระโบสถ์ แล้วก็อำเภอชัยบาดาล อำเภอเทพสถิต ๔ แห่งนี้ ขอแต่ละ ๑ โรงครับ

ข้อที่ ๖ ขอให้กระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม ร่วมกันหาทางช่วยเหลือราษฎรให้ได้ลงทุนในการทำการเกษตรและอุตสาหกรรมในราคาต่ำ

ท่านประธานที่เคารพครับ ยังเหลืออีก ๓ ข้อ ขอส่งเป็นหนังสือกราบเรียนท่านประธาน

และอันสุดท้ายก็คือขอให้ตั้งจังหวัดลุ่มแม่น้ำป่าสักซึ่งได้ทำฎีกาทูลเกล้าฯ ถวายในหลวงไว้ ขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเร่งดำเนินการเรื่องนี้ให้ครับ แล้วก็ตั้งเป็น อำเภอใหม่อีก ๒ อำเภอ อำเภอลุ่มแม่น้ำป่าสัก แล้วก็อำเภอพยุขรามาครับ ขอส่ง เป็นหนังสือครับ กราบขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านบุญยัธิดา สมชัย ครับ

นางสาวบุญยัธิดา สมชัย (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน บุญยัธิดา สมชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานคะ วันนี้ดิฉันมีเรื่องหลัก ๆ อยู่เรื่องเดียวค่ะ คือเรื่องการประกอบอาชีพ ของชาวบ้านตามลุ่มน้ำต่าง ๆ ท่านประธาน ขณะนี้มีปัญหาอย่างมากค่ะ อย่างเช่นที่แม่น้ำมูล ในเขตอำเภอพิบูลมังสาหาร ในเขตอำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี ช่วงหลัง ๆ มา ปี ๒ ปีที่ผ่านมา ชาวบ้านได้สังเกตว่าปลาในแม่น้ำลดน้อยถอยลงไป หลาย ๆ ท่าน ก็ตั้งข้อสังเกตมาหลายอย่างค่ะ จนช่วงหลัง ๆ นี้ ถึงมาสืบทราบได้ว่าการลักลอบ นำกระแสไฟฟ้ามาชอร์ตปลาตามแม่น้ำ ซึ่งจะใช้เวลาช่วงเช้ามีดคะท่านประธาน ช่วงตีสาม ตีสี่ ตีห้า มาแอบชอร์ตปลาที่ชาวบ้านได้วางอุปกรณ์ดักปลาเอาไว้ มาแอบชอร์ตบ้าง แล้วก็มา แอบขโมยปลาชาวบ้านไปบ้าง ทางชาวบ้านก็ได้รับเรื่องเรียนมาค่ะว่าอยากให้เจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องที่ดูแลทางเรื่องแม่น้ำ เช่นกรมประมง หรือว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ตรวจสอบบ้างค่ะ เพราะว่าการกระทำแบบนี้นอกจากว่าจะทำความเสียหายต่ออาชีพของชาวประมงแล้ว ก็ยังก่อให้เกิดการลดของจำนวนปลาในแม่น้ำไม่ว่าจะเป็นขนาดเล็กขนาดใหญ่คะ ท่านประธาน โดรนไฟชอร์ตถ้ายังรอดกลับขึ้นมาใหม่ ปลาก็กลายเป็นหมันหมดท่านประธาน ไม่ได้เกิดแต่เฉพาะในแม่น้ำนะคะ ท่านประธาน ตามหนองน้ำที่อยู่ในทุ่งนา ซึ่งเป็นเขตส่วนตัว ของชาวบ้านเอง ช่วงหน้าแล้งท่านประธาน นานางพื้นที่ไม่ได้ทำนาปรัง ชาวบ้านก็จะได้มีการหาปลาที่อยู่ในหนองของเขาเอง ก็ยังมีกลุ่มคนแอบไปลักลอบนำกระแสไฟฟ้าไปชอร์ตปลา ตามหนองต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในที่ส่วนตัว ดิฉันก็อยากจะฝากให้ท่านประธานได้แจ้งไปที่หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องให้กวดขันจับกุมผู้ที่กระทำการเช่นนี้ท่านประธาน เพราะว่า ๑. นอกจาก เป็นการขโมยแล้วยังทำให้ทรัพยากรเสียหายไป แล้วก็ปลาที่ชาวบ้านเขาได้ฟุ่มเฟือยมาตลอดทั้งปี เพื่อจะได้มาทำกินในช่วงหน้าแล้งก็หมดไปท่านประธาน ขอฝากด้วยค่ะ ขอขอบคุณคะ

๑๘

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

กนการรณ ๙/๒

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์

นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน ธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย

ดิฉันขอหารือท่านประธานเกี่ยวกับความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ที่อาศัยอยู่บริเวณชุมชนหลังวัดลานบุญและบริเวณชุมชนโดยรอบในเขตลาดกระบัง ดิฉันได้รับการร้องเรียนจากประชาชนในเรื่องของไฟฟ้าส่องสว่างบริเวณสถานีรถไฟ สถานีลานบุญคะ และจากการที่ดิฉันได้ลงพื้นที่ไปสำรวจปัญหาด้วยตนเองนั้นก็พบว่า มันมีปัญหาเกิดขึ้นจริง ๆ ก็คือในบริเวณชานชาลาในสถานีนั้น ไม่มีไฟฟ้าส่องสว่าง สักดวงเดียว ในเวลากลางคืนจะมีตมมาก ๆ เลย ที่ดิฉันได้ลงไปสำรวจมาแล้วนะคะ ไฟฟ้า สัก ๑ ดวงก็ไม่มีในบริเวณนั้น แล้วก็ยังมีประชาชนอาศัยแล้วก็ใช้บริการของรถไฟเป็นจำนวนมาก

และข้อที่ ๒ ก็คือไม่มีตู้ขายตั๋วรถไฟ ไม่มีนายสถานี ไม่มีตารางเวลาเดินรถ ในการให้บริการแก่ประชาชนแต่อย่างใด จากการที่ดิฉันได้ไปสืบค้นข้อมูลต่างๆ แล้วเกี่ยวกับการใช้งานของสถานีรถไฟนี้ได้พบว่าสถานีลานบุญนั้นโดนกำหนดเป็นเพียงแค่ป้ายหยุดรถ เท่านั้น เป็นแค่ใช้สำหรับหยุดรถที่ไม่ประจำทาง แต่ด้วยความจำเป็นและจากการที่ดิฉันได้รับ ฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชน และดูจากปริมาณการใช้รถไฟในการโดยสารนั้น ดิฉัน พิจารณาแล้วเห็นสมควรได้ว่าเราควรที่จะกำหนดให้สถานีนี้เป็นสถานีลานบุญโดยสมบูรณ์แบบ เพราะเนื่องจากว่าประชาชนในพื้นที่รวมถึงหมู่บ้านใกล้เคียงสามารถใช้รถไฟจากสถานีลานบุญนี้ ไปลงที่สถานีทับช้างเพื่อที่จะต่อสถานีรถไฟฟ้าแอร์พอร์ตลิงค์ (Airport link) ไปยังสถานที่ ต่าง ๆ เพื่อทำงานหรือศึกษาได้ ดิฉันเห็นว่าเพื่อเป็นการสนองตอบต่อนโยบายของรัฐบาล ที่ต้องการที่จะให้การคมนาคมขนส่งของประเทศไทยครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่และมีศักยภาพ ดิฉันจึงเห็นสมควรที่เราควรปรับปรุงสถานีนี้ให้เป็นสถานีที่สมบูรณ์แบบคะ ดิฉันอยากจะขอ เพิ่มอีกนิดหนึ่งนะคะ ที่ดิฉันอยากจะเน้นย้ำก็คือขอให้เร่งติดไฟฟ้าส่องสว่าง เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของพี่น้องประชาชนคะ ขอขอบพระคุณคะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านวิรัตน์
วีริยะพงษ์ ครับ

นายวิรัตน์ วีริยะพงษ์ (สุโขทัย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายวิรัตน์ วีริยะพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุโขทัย พรรคประชาธิปัตย์
ผมมีปัญหาเรื่องความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนโดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดสุโขทัย
ซึ่งทางรัฐบาลได้ประกาศเป็นเขตจังหวัดซึ่งประสบภัยแล้งจังหวัดหนึ่ง ผมลงพื้นที่ก็ได้รับ
การร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนหลายตำบลนะครับ กรณีขอให้ทางกรมทรัพยากรน้ำบาดาล
ได้ดำเนินการก่อสร้างประปาหมู่บ้านหรือประปาผิวดินนะครับ ซึ่งพี่น้องหลายตำบล
ในเขตอำเภอศรีสำโรง โดยเฉพาะหมู่ที่ ๖ บ้านแม่น้ำ ตำบลบ้านไร่ หมู่ที่ ๔ ตำบลทับผึ้ง
หมู่ที่ ๑๐ ตำบลนาขุนไกร หมู่ที่ ๕ ตำบลบ้านนา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านชาน หรือบ้านทุ่งรวงทอง
หมู่ที่ ๒ ตำบลราวต้นจันทร์ และอำเภอเมือง คือหมู่ที่ ๕ และหมู่ที่ ๙ ตำบลยางซ้าย
ซึ่งได้รับการร้องเรียนจากทางผู้นำหมู่บ้าน โดยเฉพาะท่านผู้ใหญ่บ้าน ท่านสมาชิก
องค์การบริหารส่วนตำบล ได้ร้องเรียนมายังตัวกระผมให้ผมนั้นได้ประสานหรือได้หารือ
ต่อท่านประธานไปยังกรมทรัพยากรน้ำบาดาลได้จัดสรรงบประมาณไปดูแลพี่น้องประชาชน
ในเขตพื้นที่จังหวัดสุโขทัยด้วย

อีกเรื่องหนึ่งท่านประธาน ผมได้รับการร้องเรียนจากนายชูศักดิ์ บุญทวี
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลราวต้นจันทร์ อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ขอให้สร้าง
ถนนดินลูกรังบดอัดแน่น ถนนสายเลียบบคลองตลุก หมู่ที่ ๓ บ้านตลุก ตำบลราวต้นจันทร์
อำเภอศรีสำโรง ขนาดกว้าง ๔ เมตร ยาวประมาณ ๒ กิโลเมตร เป็นถนนซึ่งพี่น้องประชาชน
ได้สัญจรในการไปมาหาสู่และใช้ในการขนส่งสินค้าเกษตรกรรมนะครับ

อีกเรื่องหนึ่งครับ ได้รับการร้องเรียนจากผู้ใหญ่บ้าน นายธนู จันทร์
หมู่ที่ ๑๐ ตำบลยางซ้าย บ้านบางกระบาน ก็ขอให้ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้สร้าง
ถนน คสล. ในหมู่บ้าน เพื่อที่จะให้พี่น้องสัญจรไปมาได้สะดวกเช่นกันนะครับ
ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านอนุรักษ
บุญศล ครับ

นางอนุรักษ บุญศล (สกลนคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางอนุรักษ บุญศล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย ขออนุญาต กราบเรียนหาหรือท่านประธานผ่านไปถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน เรื่องขอเดินทางกลับบ้านเกิดคือประเทศไทย ดิฉัน ได้รับเรื่องราวร้องทุกข์อย่างแสนสาหัสจากคนที่ได้ชื่อว่าพ่อ คือนายปราณีต กุลบุตร อยู่บ้านเลขที่ ๘๗๘ หมู่ที่ ๑๑ บ้านสว่างแดนดิน อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร ท่านประธานคะ มีลูกชายชื่อนายธนวัฒน์ กุลบุตร ลูกชายได้ไปทำงานที่เมืองอาบูดาบี สาธารณรัฐอาหรับเอมิเรตส์ โดยผ่านบริษัทจัดหางานตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๔ รวมถึงวันนี้ กว่า ๓ เดือนแล้ว ในเดือนแรกที่ได้ไปได้อัตราเงินเดือน ๒๐,๐๐๐ บาท ที่เมืองอาบูดาบี หลัง ๆ มาเดือนที่ ๒ ที่ ๓ ย่างเข้าเดือนที่ ๔ นั้น ให้เป็นรายชั่วโมงคะ ได้ประมาณเดือนละ ๗,๐๐๐-๘,๐๐๐ บาท เงินเดือนแม้จะน้อยนิดเพียงหยิบมือเดียว ก็พยายามที่จะอยู่ต่อให้ครบ ตามข้อตกลงของบริษัท แต่ด้วยอากาศที่แตกต่างกับประเทศไทยอย่างมาก และการทำงาน นอกโครงการที่ในเมืองอาบูดาบีนั้นร้อนถึงกว่า ๕๐ องศาเซลเซียส ทำให้นายธนวัฒน์ กุลบุตร อายุแค่ ๒๑ ปี อยากกลับบ้านเกิดคือประเทศไทย เพราะป่วยจากอากาศที่แตกต่าง มีอาการปวดศีรษะ วิงเวียนหน้ามืด เป็นลมหลายครั้ง จึงอยากสู้อ้อมกอดประเทศไทย จึงร้องขอ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องขอนำมนุษย์ผู้ยากไร้ที่ไปขายแรงงานที่เมืองอาบูดาบีกลับสู่ประเทศไทย ขณะที่ยังมีลมหายใจอยู่ เพื่อกลับสู่ครอบครัวไทย นั่นคือเรื่องแรกคะท่านประธานคะ

เรื่องที่ ๒ ก็เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างมาก ขออนุญาตท่านประธานนัดเดี๋ยวกะ เรื่องที่ ๒ นี้ผ่านไปถึงรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการและหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เรื่องติดตามงบประมาณการก่อสร้างอาคารเรียนแบบ สปช. ๑๐๕/๒๙ (ปรับปรุง) คะ ดิฉัน ได้รับการประสานงานอย่างต่อเนื่องจากนายธีระ แก้วอุ่นเรือน ผู้อำนวยการโรงเรียน จงกตภิตติขจรวิทยา ตำบลวัฒนา อำเภอส่องดาว จังหวัดสกลนคร -----

ถึงการติดตามงบประมาณการก่อสร้างอาคารเรียนแบบ สปช. ๑๐๕/๒๙ ซึ่งเรื่องนี้นั้น มีการประสานอย่างต่อเนื่อง จากกระทู้ถาม ที่ ๑๒๔๓ ร สภาผู้แทนราษฎร ๑๕ กันยายน ๒๕๕๓ ของนางอนุรัักษ์ บุญศล และตอบโดยนายชินวรณ์ บุญยเกียรติ รัฐมนตรีว่าการ ในขณะนั้น มีรายละเอียดโดยย่อว่า เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนและชุมชน ขอให้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดสกลนคร เขต ๒ นั้น นำเสนอแผนจัดตั้ง จนเป็นที่มาแบบคำขอตั้งงบประมาณก่อสร้างอาคารเรียนประกอบปี ๒๕๕๕ ลำดับที่ ๓ รหัสเลข ๖ หลัก คือ ๕๔๐๔๔๙ โรงเรียนจกกลกิตติขจรวิทยา แบบ สปช. ๒๐๒/๒๖ ๑ หลังนั้น งบประมาณ ๑,๒๓๕,๔๐๐ บาท ต้องบอกว่างบนี้หายไปไหนคะ ตอนนี้ทางโรงเรียน และคนในหมู่บ้านต้องการอาคารเรียนมาก ดังนั้นแล้วจึงขอให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องดำเนินการ ให้อย่างเร่งด่วน ขอบพระคุณท่านประธานที่เมตตาค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านวัชระ เพชรทอง ครับ

นายวัชระ เพชรทอง (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ นับประเทศ เป็นเขตเลือกตั้ง ท่านประธานครับ ความทุกข์ยากของพี่น้องประชาชนมีทุกวัน

เรื่องแรก ขออนุญาตท่านประธานครับ ชี้อิวขาว ทรากวางดาวทอง ท่านประธานครับ เนื่องจาก ๒ สัปดาห์ที่แล้วผมได้ไปที่จังหวัดสุพรรณบุรี และได้ไปพบชี้อิวขาว ยี่ห้อทรากวางดาวทอง ซึ่งทราบว่าเป็นที่นิยมของพี่น้องชาวจังหวัดสุพรรณบุรีอย่างยิ่ง ผมจึงอยากจะนำเสนอสินค้าของพี่น้องประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรีให้กับพี่น้องประชาชน ทั้งประเทศได้รับทราบว่ายังมีชี้อิวขาวทรากวางดาวทองจากจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นที่ชื่นชม และรสชาติดีครับ

ท่านประธานครับ เรื่องถัดมาได้รับจดหมายร้องเรียนจากคุณปราณี ชื่อสัตย์สิทธิกร ร้องเรียนกระผม ส.ส. วัชระ เพชรทอง และ ส.ส. บุญยอด สุขถิ่นไทย เขียนมา ๒ ชื่อ บอกว่าค่าภาษีโรงเรือนแพงมากปีละ ๙,๐๐๐ บาท ปีนี้น้ำก็ท่วม ๕,๐๐๐ บาทก็ไม่ได้ ค่าไฟฟ้าก็แพง ค่าน้ำประปาก็แพง สินค้าก็ราคาแพง ยังต้อง เสียภาษีโรงเรือนอีกปีละ ๙,๐๐๐ บาท จึงขอความกรุณาจาก ส.ส. เพื่อมาหารือท่านประธานในสภา เพื่อส่งต่อไปยังท่านผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ท่านอาจารย์หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์

บริพัตร เพื่อได้โปรดลดค่าภาษีโรงเรือนให้กับพี่น้องที่อยู่ในเขตภัยพิบัติที่ประสบน้ำท่วมในปีที่ผ่านมาด้วยครับ ท่านประธานครับ นี่คือการเตือนร้อนของคุณปราณี ชื่อสัตย์สิทธิกร จากบ้านเลขที่ ๒๒๙ ถนนเพชรเกษม แขวงหนองค้างพลู เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร

เรื่องที่ ๓ ได้รับการร้องเรียนจากนักเรียนในพื้นที่น้ำท่วมทั่วประเทศว่าไปเสียค่าธรรมเนียมเกณฑ์ (GAT/PAT) ครับ ท่านประธานครับ เป็นค่าธรรมเนียมในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ปรากฏว่าไปเสียแล้วไม่ทันเนื่องจากน้ำท่วมก็เลยเสียโอกาสไปอีก ๑ ปี ขอความกรุณาท่านอาจารย์สุชาติ ธาดาธำรงเวช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้โปรดเลื่อนการเสียค่าธรรมเนียมเกณฑ์ออกไปอีกเพื่อความเป็นธรรมกับนักเรียนทั้งประเทศ

ท่านประธานครับ เรื่องถัดมาเมื่อ ๒-๓ วันที่ผ่านมา ท่านประธาน คณะกรรมการ ท่านรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท ได้ไปพบบางออง ซาน ซูจี พร้อมด้วยเพื่อน ส.ส. พรรครัฐบาล คือท่านมนพร ท่านมุกดา และท่านธีรภัทร ซึ่งได้พบกับอูม ส่วย มุขมนตรีนครย่างกุ้ง มุขมนตรีนครย่างกุ้งได้ยืนยันว่าชาวพม่าชื่นชอบสินค้าไทยมาก และขณะนี้ประเทศพม่ากำลังเปิดประเทศ ขอให้ท่านผู้ประกอบการได้ส่งสินค้าไปขายที่ประเทศพม่า

เรื่องสุดท้าย ท่านประธานครับ เรื่องหนังสือพิมพ์ที่ได้ลงข่าว การที่ผมได้ถามกระทู้ถามเรื่องนายโรเบิร์ต อัมสเตอร์ดัม ท่านประธานที่เคารพ หนังสือพิมพ์ข่าวสด ได้ลงข่าวคลาดเคลื่อนว่าผมกล่าวว่านายโรเบิร์ต อัมสเตอร์ดัม นั้นมีหมายจับ ผมไม่ได้บอกว่า นายโรเบิร์ต อัมสเตอร์ดัม มีหมายจับ แต่นายโรเบิร์ต อัมสเตอร์ดัม นั้นเป็นผู้ต้องหา คดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ และ ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ไม่ดำเนินการ ท่านประธานครับ คดีนี้มีอายุความถึง ๑๕ ปี ผมรอได้ครับ เพราะเชื่อว่ารัฐบาลชุดนี้ยังไม่ถึง ๑๕ ปีอย่างแน่นอน ขอขอบคุณ

๒๓

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พริดา ๑๒/๑

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านชูกัน
กุลวงษา

นายชูกัน กุลวงษา (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธานสภาด้วยความเคารพ
ผม ชูกัน กุลวงษา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย วันนี้
ผมขอหารือท่านประธานอยู่ ๒ เรื่อง เรื่องที่ ๑ เกี่ยวกับโครงการครุคืนถิ่น ถึง ฯพณฯ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องที่ ๒ คือเรื่องเกี่ยวกับราคามันสำปะหลังตกต่ำ
ถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

ท่านประธานที่เคารพครับ ขณะนี้ครูที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ต่างแดน ต่างจังหวัด
ต่างอำเภอนั้น ได้ข่าวว่าจะมีโครงการครุคืนถิ่นของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร นั้น
เขาทราบข่าวก็ดีใจว่าจะได้กลับสู่ภูมิลำเนา กลับไปดูแลพ่อแม่พี่น้องในครอบครัวของครู
ที่ทำงานอยู่ต่างจังหวัด ฉะนั้นเมื่อไรโครงการครุคืนถิ่นนั้นจะได้เป็นจริงเป็นจังเสียที
เพราะคณะครูนั้นรอคอยความหวังถ้าเรื่องนี้สำเร็จเมื่อไรแล้วคณะครูก็จะรู้สึก
เป็นที่ภาคภูมิใจของคณะครูที่รัฐบาลนั้นได้เอื้ออำนวยประโยชน์ให้ เพราะการที่จะกลับถิ่น
ในภูมิลำเนาของคณะครูนั้นยากลำบากเหลือเกินครับ ท่านประธานครับ

เรื่องที่ ๒ ก็คือเรื่องราคามันสำปะหลังตกต่ำ โดยเฉพาะจังหวัดนครพนม
ของกระผม นั้นไม่มีที่ขายในราคาประกันของรัฐบาล ไม่มีลานมัน ไม่มีโรงมันที่ไหน
รับซื้อมันสำปะหลังเลยในราคาประกันของรัฐบาล ฉะนั้นฝากไปยังท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ช่วยดูแลพี่น้องเกษตรกรชาวไร่ชาวนาที่ปลูกมันสำปะหลัง
แล้วขายได้ในราคาตกต่ำ ฉะนั้นก็ขอให้ท่านนั้นจัดให้ลานมันหรือว่าบริษัทที่จะต้องไปรับซื้อ
ในราคาประกันให้พี่น้องชาวจังหวัดนครพนมด้วย เพราะทางจังหวัดไม่มีลานที่จะรับซื้อ
ในราคาประกันเลยครับ ท่านประธานครับ อันนี้ก็เป็นความเดือดร้อนของพี่น้องราษฎร
ของจังหวัดนครพนมอย่างหนักแสนสาหัสครับ เพราะชาวไร่ชาวนา ชาวสวนนั้นหากิน
ด้วยความลำบากยากเข็ญ จึงขอฝากท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอเป็น
๒ ท่านสุดท้ายนะครับ ท่านบัญญัติ เจตนจันทร์ แล้วตามด้วยท่านเอมอร สินธุไพเราะ
เชิญท่านบัญญัติครับ

นายบัญญัติ เจตนจันทร์ (ระยอง) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายแพทย์บัญญัติ เจตนจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดระยอง วันนี้ขอเรียนท่านประธานสภาได้ช่วยขอความช่วยเหลือจากทางรัฐบาลเพื่อให้พี่น้องประชาชนดังนี้ครับ

เรื่องที่ ๑ ขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้เร่งให้ผู้เกี่ยวข้องอนุมัติให้เทศบาลตำบลเมืองแกลง อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ติดตั้งไฟไฮแมส (High Mast) ที่ขออนุมัติติดตั้งไปจำนวน ๕ จุด เร่งด่วนจำนวน ๒ จุด ซึ่งทำเรื่องไปที่กรมทางหลวงปรากฏว่าทางกรมทางหลวง โดยวิศวกรโยธาชำนาญการพิเศษตอบว่าจุดที่จะติดตั้งไฮแมสนั้นมีไฟกิ่งเดี่ยวอยู่แล้ว แต่ในข้อเท็จจริงก็คือว่าเนื่องจากเมืองนั้นมีความเจริญ มีการคมนาคมจำนวนมาก ไฟกิ่งเดี่ยวมีความสว่างไม่เพียงพอแก่ความปลอดภัย แล้วก็การใช้ชีวิตในชุมชนในแถบนั้นนะครับ จุดที่ทางเทศบาลตำบลเมืองแกลงขออนุญาตติดตั้งก็คือถนนสุขุมวิท หมายเลข ๓ กม. ที่ ๒๖๗+๐๒๐ กม. ๒๖๘+๕๗๐ กม. ๒๗๑+๑๗๐ และ กม. ๒๗๒+๐๐๐ จุดที่มีงบประมาณจากทางเทศบาลหรือท้องถิ่นเทศบาลเมืองแกลงผ่านเทศบาลเมืองแล้วที่จะติดตั้งได้ทันทีในปีนี้เป็น กม. ๒๖๘+๕๗๐ อันนี้ขออนุมัติเป็นการเร่งด่วน ส่วนอีกจุดหนึ่งก็คือถนนบ้านบึง-แกลง สาย ๓๔๔ กม. ๑๐๐+๒๑๘ จุดนี้ก็มีงบประมาณที่ผ่านเทศบาลเรียบร้อยแล้ว โดยกรมทางหลวงไม่จำเป็นต้องออกงบประมาณแต่อย่างใด เพียงแต่ขอให้รัฐมนตรีได้เร่งรัดให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องได้เร่งรัดอนุมัติให้ด้วยจะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

เรื่องที่ ๒ ขอให้ท่านนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เร่งรัดแก้ปัญหาราคามันสำปะหลังตกต่ำ สืบเนื่องจากจังหวัดระยองไม่มีลานมันที่จะสามารถเข้าร่วมโครงการรับจำนำได้เลย มันสำปะหลังราคาก็โลกรัมละ ๑.๖๐ บาท ซึ่งรัฐบาลประกันไว้ที่ ๒.๗๕ บาท แต่ไม่มีลานมันเลย ทำให้นโยบายนี้ไม่เป็นธรรม นำเงินภาษีไปใช้เฉพาะบางจังหวัด ให้รัฐบาลเร่งรัดแก้ไขปัญหานี้ให้ทางจังหวัดระยองด้วยครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสุดท้าย
ท่านเอมอร์ เชิญครับ

นางเอมอร์ สินธุ์พร (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางเอมอร์
สินธุ์พร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด เขต ๕ พรรคเพื่อไทย ดิฉันขออนุญาต
กราบเรียนหรือท่านประธานเพื่อผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ท่านประธานคะ ดิฉันได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนที่ใช้ถนนสายทางหลวง
รพ. ๔๐๓๐ จากบ้านบัวงาม หนองกุงน้อย หนองกุงใหญ่ คูฟ้า โคกศรี ชานูวรรณ ไปจนถึง
ห้าแยกบ้านพนัส ตำบลชานูวรรณ อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด ระยะทาง ๑๔ กิโลเมตร
ซึ่งมีความชำรุดเสียหาย เป็นหลุมเป็นร่อง แล้วเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้งนะคะ ก็ขอฝาก
ท่านประธานเพื่อให้ท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับทางหลวงชนบทได้จัดสรรงบประมาณ
ในการไปแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชนด้วยค่ะ

แล้วปัญหาความเดือดร้อนเรื่องที่ ๒ กรณีความเดือดร้อนของพี่น้องข้าราชการครู
ที่เป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ครู จังหวัดร้อยเอ็ด สืบเนื่องจากสหกรณ์ออมทรัพย์ครู
จังหวัดร้อยเอ็ดได้นำเงินจำนวน ๔๑๗ ล้านบาท ไปทำสัญญาค้ำประกันซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาล
กับบริษัทเทวาสิทธิ พินเนศ จำกัด ซึ่งมีสมาชิกวุฒิสภาแบบสรรหาเป็นประธานของบริษัทนี้
แล้วบริษัทนี้ก็ไม่ใช่บริษัทที่เป็นคู่สัญญากับสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล จึงทำให้
สหกรณ์ออมทรัพย์ครู จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่มีสลากกินแบ่งรัฐบาลมาจำหน่ายแต่ประการใด
จนถึงทุกวันนี้ และทำให้เกิดความเสียหายกับสหกรณ์ออมทรัพย์ครู จังหวัดร้อยเอ็ด
เพราะว่าไม่มีสลากกินแบ่งรัฐบาลมามอบให้ แล้วก็ไม่ได้นำเงินค้ำประกันสัญญาส่งคืนให้กับ
สหกรณ์ออมทรัพย์ครู จังหวัดร้อยเอ็ด แต่อย่างใด ท่านประธานคะ จากเหตุการณ์ดังกล่าวนี้
ได้แสดงถึงว่าสหกรณ์ออมทรัพย์ครู จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งประกอบไปด้วยผู้จัดการ
คณะกรรมการสหกรณ์ออมทรัพย์ครู กับบริษัทเทวาสิทธิ พินเนศ จำกัด ได้ร่วมมือกัน
ส่อไปในทางทุจริต มีการบริหารงานที่ไม่โปร่งใส ในกรณีที่น่าเงิน ๔๑๗ ล้านบาท
ไปค้ำประกันเพื่อซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาล แล้วก็ยังมีสหกรณ์อื่นอีกเป็นจำนวนถึง ๒๒ แห่ง
ทั่วประเทศ ซึ่งมีความเสียหายกว่า ๖,๐๐๐ ล้านบาท ก็อยากจะฝากผ่านท่านประธาน
ไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่มีความรับผิดชอบในหน่วยงานนี้
ได้ใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างเคร่งครัดกับกระบวนการที่ส่อไปในทางทุจริต

๒๖

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เสวาลักษณ์ ๑๓/๒

ของการบริหารสหกรณ์ออมทรัพย์ครูของจังหวัดร้อยเอ็ด แล้วก็สหกรณ์ออมทรัพย์
อีก ๒๒ แห่ง เพื่อที่จะได้แก้ปัญหาให้กับท่านสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ แล้วก็ดิฉัน
มีเอกสารที่จะฝากผ่านท่านประธานไปยังท่านที่รับผิดชอบด้วยค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

๒๗

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เสวาลักษณ์ ๑๓/๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๘ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๗๖ คน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขออนุญาตนะครับ
มีผู้เข้าลงชื่อประชุม ๓๙๒ ท่าน ครบองค์ประชุม ขอเข้าสู่ระเบียบวาระนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๒.๑ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว จำนวน ๔ ฉบับ

ประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่าในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕ และครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันจันทร์ที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบ ๑. ร่างพระราชบัญญัติ

สัญชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันจันทร์ที่ ๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลปกครองฎีกา พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองเพชรบุรี พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองนครสวรรค์ พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร

ลงมติเห็นชอบแล้วตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๖ จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบนะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ระเบียบวาระที่ ๓
รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในทางแพ่งเกี่ยวกับ

การละเมิดสิทธิควบคุมดูแลเด็ก พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

โดยเป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมคราวที่แล้วซึ่งได้พิจารณาจบในวาระที่สองแล้ว

เพราะฉะนั้นผมขอมติในวาระที่สามเลยนะครับ

๒๘

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สิริพร ๑๔/๑

(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีสัตยาณให้สมาชิก
ที่มาประชุมทราบเพื่อทำการตรวจสอบองค์ประชุมและลงมติ)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านสมาชิก
ข้างนอกเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติครับ เชิญครับ เชิญท่านสมาชิกข้างนอกด้วยนะครับ เชิญครับ
ท่านสมาชิกครับ ก่อนลงมติผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ ขอท่านสมาชิก
ใช้สิทธิแสดงตนได้เลยครับ เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เรียบร้อยนะครับ
ส่งผลได้เลยครับ ผู้เข้าร่วมประชุม ๒๘๑ ท่าน ครบองค์ประชุมนะครับ

- ๑๕/๑

๒๙

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เปมิศา ๑๕/๑

ผมขอมติในวาระที่สามเลยนะครับ เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในทางแพ่งเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิควบคุมดูแลเด็ก พ.ศ. หรือไม่รับใช้สิทธิได้เลยครับ เห็นด้วยหรือไม่ครับ เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนน ส่งผลครับ เห็นด้วย ๓๙๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ

๓๐

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เปมิศา ๑๕/๒

คณะกรรมการมีข้อเสนอหรือข้อสังเกตครับ เพราะฉะนั้นขอมติที่ประชุมนะครับ จะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ครับ ผมขอมติเลยนะครับ เห็นด้วยหรือไม่กับข้อสังเกตของกรรมการครับ เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนนครับ ส่งผลครับ มติเห็นด้วย ๓๕๙ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี ถือว่าที่ประชุม มีมติเห็นชอบกับข้อสังเกตของคณะกรรมการนะครับ

๓๑

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เปมิศา ๑๕/๓

ผมไปวาระที่ ๔.๒ ครับ

๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วครับ

- ๑๖/๑

๓๒

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริรัตน์ ๑๖/๑

เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธาน
คณะกรรมการถ้าพร้อมเชิญได้เลยนะครับ

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
สภาผู้แทนราษฎร กระผม นายพีรพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยโสธร
พรรคเพื่อไทย ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ขอกราบเรียนให้ท่านประธาน
สภาผู้แทนราษฎรทราบว่า

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ศาลฎีกา เป็นผู้เสนอ) และตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา มีกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วันนั้น
ถึงแม้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีเนื้อหาสาระไม่ก้ำก๋อ แต่ว่าเนื้อหาหลัก วัตถุประสงค์หลัก
ก็คือต้องการตั้งรองอธิบดีผู้พิพากษาขึ้น คณะกรรมการได้มีการประชุมปรึกษาหารือเรื่องนี้กัน
อย่างรอบคอบ ได้มีการประชุมถึง ๕ ครั้ง เพื่อที่จะได้รับทราบข้อมูลทั้งหมดถึงความต้องการ
ของฝ่ายศาลยุติธรรมที่ต้องการเพิ่มตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษามา นอกจาก
ในคณะกรรมการแล้วจะมีผู้แทนของศาลร่วมเป็นคณะกรรมการด้วย คณะกรรมการ
ยังได้เรียนเชิญบุคคลเข้ามาชี้แจงให้ข้อมูลกับคณะกรรมการ ซึ่งก็จะมาจากสำนักงาน
ประธานศาลฎีกา มาจากสำนักงานอธิบดีผู้พิพากษามา ๙ จากข้อมูลทั้งหมดที่ได้มา
ก็เป็นข้อมูลที่คณะกรรมการได้นำมาปรึกษาหารือกัน แล้วก็ได้มีการปรับปรุงแก้ไขร่างเดิม
ตามที่ทางศาลฎีกาได้เสนอมา พร้อมกันนั้นก็ยังมีข้อสังเกตที่ผมอยากจะกราบเรียน
กับท่านประธานด้วย เนื่องจากตามข้อบังคับท่านสมาชิกอาจจะไม่ได้มีการอภิปราย
เรื่องข้อสังเกต ข้อสังเกตเหล่านี้ก็เป็นที่มาจากการที่พวกเราเองได้มีการประชุมปรึกษาหารือกัน
แล้วก็ศึกษากันอย่างจริงจังถึงความจำเป็นและความต้องการของศาลที่ต้องการเพิ่มตำแหน่ง
รองอธิบดีผู้พิพากษามาขึ้น ข้อสังเกตเหล่านี้ซึ่งจะพูดถึงปัญหาการพิจารณาคดีล่าช้า
หาหนทางที่จะลดปริมาณคดีเข้าสู่ศาล รวมทั้งเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการพิจารณาคดีด้วยนะครับ

๓๓

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริรัตน์ ๑๖/๒

และโดยเฉพาะปัญหากระบวนการยุติธรรมที่เกิดขึ้นในภาคใต้ซึ่งก็เป็นเรื่องสำคัญ ทั้งหมดนี้คือข้อสังเกตซึ่งก็จะได้ปรากฏอยู่ในรายงานการประชุมแล้ว สำหรับเรื่องตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค คณะกรรมาธิการเองก็เห็นว่าตามที่ศาลได้เสนอมาอยากจะให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคเพิ่มขึ้น ๑ คนนั้น เราก็ได้สอบถามถึงความต้องการที่แท้จริงก็ทราบว่ารองอธิบดีผู้พิพากษาภาคที่จะไปทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยอธิบดีผู้พิพากษาภาคนั้นก็จะทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยอธิบดีผู้พิพากษาภาคด้วย ช่วยตรวจสำนวนด้วย และโดยเฉพาะเพื่อให้เกิดกระบวนการยุติธรรมที่ถูกต้อง รวดเร็วและเป็นธรรมนั้น ก็อาจจะไปนั่งพิจารณาในบางศาลซึ่งยังมีจำนวนผู้พิพากษาน้อยอยู่ เพราะฉะนั้นเมื่อคำนึงถึงความจำเป็นอย่างนี้แล้ว คณะกรรมาธิการก็เห็นว่าตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคนั้นโดยเสียงข้างมากนะครับ ก็ควรจะมีภาคละ ๓ คนขึ้นไป เป็นจำนวนไม่เกิน ๖ คน นี่คือเหตุผลและที่มาของการที่มีการปรับปรุงแก้ไข ท่านประธานครับ บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอกราบเรียนให้ท่านประธานได้โปรดนำเสนอที่ประชุมได้พิจารณาต่อไปครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญ
ท่านเลขาธิการเลยครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มีการแก้ไข

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านนิพนธ์
บุญญามณี

นายนิพนธ์ บุญญามณี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายนิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะ
กรรมาธิการเสียงข้างน้อย ผมได้ส่งความเห็นในมาตรา ๓ ซึ่งขอแก้ไขมาตรา ๑๓
แห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งได้ขอแก้ไขจากเดิม

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านนิพนธ์ครับ
ตอนนี้มาตรา ๒ นะครับ ท่านวิทยาเชิญครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม
วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์
มาตรา ๒ ผมเข้าใจว่าคณะกรรมการได้ไปแก้ไขในส่วนที่เป็นสาระเรื่องการบังคับใช้
กฎหมายนะครับ ร่างเดิมที่ทางศาลฎีกาเขาเสนอต่อสภาเรามานะครับ เขาให้มีผลบังคับ
ภายใน ๖๐ วันนับแต่กฎหมายประกาศใช้ นะครับ คราวนี้ผมอยากถามเหตุผลของทาง
คณะกรรมการครับ ทำไมถึงไปลดระยะเวลาจาก ๖๐ วัน เหลือ ๓๐ วัน แล้วก็อยากทราบ
เหตุผลนะครับ ข้อชี้แจงทางศาลที่เขาเสนอมา ๖๐ วัน เขามีเหตุผลทำไมถึงเสนอมา ๖๐ วัน
ทำไมไม่ ๓๐ วัน แล้วก็ทำไมไม่มีผลบังคับใช้ทันทีเลย ขออนุญาตฟังเหตุผล
จากคณะกรรมการครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายชาญณรงค์ ปราณจิตต์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ กระผม ชาญณรงค์ ปราณจิตต์ ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ ในฐานะ
กรรมาธิการครับ คือกราบเรียนว่าโดยปกติเวลาศาลเสนอร่างกฎหมายไม่ว่าจะเป็นเกี่ยวกับ

๓๕

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ภาวดี ๑๗/๒

การแก้ไขระบบของตุลาการก็ดี หรือกฎหมายวิธีพิจารณาความก็ดีเราก็มักจะกำหนดระยะเวลา ๖๐ วันไว้เพื่อการเตรียมการซึ่งเป็นที่เข้าใจตรงกันนะครับ แต่เนื่องจากว่าในขณะที่กรรมการท่านได้ไต่ถามถึงความจำเป็นของทางศาลในเรื่องของระยะเวลา ก็ได้กราบเรียนไปว่าร่างกฎหมายฉบับนี้จริง ๆ เสนอมาปีกว่าแล้วนะครับ เนื่องจากว่าเป็นกฎหมายการเงินเลยต้องไปผ่านกระบวนการรับรองจากทางท่านนายกรัฐมนตรี ระหว่างนี้ศาลก็พยายามแก้ไขปัญหาโดยการจัดท่านผู้พิพากษาไปช่วยท่านอธิบดีผู้พิพากษาภาคอยู่นะครับ ก็มีคำถามต่อไปว่าแล้วถ้าเกิดว่าให้มีผลใช้บังคับทันทีจะมีข้อขัดข้องประการใด ก็กราบเรียนว่าหลังจากกฎหมายใช้บังคับมันมีกระบวนการทางธุรการที่จะต้องดำเนินการอยู่บ้างนะครับ คือเนื่องจากว่ากฎหมายบอกว่าให้มีท่านรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค แต่ยังไม่รู้ว่าจะป็นชั้นไหนจะแต่งตั้งมาจากผู้พิพากษาชั้น ๓ หรือชั้น ๔ ซึ่งตรงนี้ทาง ก.ต. จะต้องไปพิจารณาซึ่งจะต้องมีการนัดประชุม มีการออกประกาศเทียบตำแหน่ง แล้วประกาศนั้นจะต้องลงราชกิจจานุเบกษา ซึ่งกะประมาณว่าถ้าเร็วที่สุด ๓๐ วันน่าจะทำได้นะครับ ก็มายุติกันถึงกลาง ก็คือว่าใช้ระยะเวลา ๓๐ วัน ก็กราบเรียนเป็นข้อมูลเพื่อพิจารณาครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านวิทยากรครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพครับ ฟังข้อชี้แจงดูก็คงเป็นความปรารถนาดีของคณะกรรมการเราซึ่งอาจจะมากเกินไปสักนิดนะครับ เพราะว่าอย่างน้อยระยะเวลา ๖๐ วัน ทางศาลเขาจะได้มีโอกาสในการเตรียมตัวพิจารณาตัวบุคคล แล้วก็กำหนดในรายละเอียดที่จะพิจารณาบุคคลที่ไปนั่งในตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ถึงแม้ว่ากฎหมายฉบับนี้จะมีการยกมารวมปี มีการเตรียมการโดยมีผู้ช่วยไปทำแทน แต่หลักเกณฑ์ของการเป็นผู้ช่วยกับการเป็นรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ผมเข้าใจว่าหลักเกณฑ์จะแตกต่างกัน แล้วถ้าบีบคั้นถึงขนาดว่า ๓๐ วันทำทัน ถ้าเกิดไม่ทันก็จะเป็นปัญหามาก เพราะฉะนั้นผมคิดว่าระยะเวลา ๓๐ วันที่เราไปแก้ไขเพิ่มเติม ถ้าคงยื่นไว้ตาม ๖๐ วันของทางศาลน่าจะเกิดความสะดวกรวดเร็วกว่าทางศาลมากกว่า เพราะถ้ามีการตั้งผู้ช่วยไปช่วยงานแล้วลักษณะอย่างนี้ความเร่งด่วนมากนั้นก็ไม่ใช่ ผมเห็นว่าควรจะต้องตามร่างเดิมไว้ครับ เพราะว่าจะได้มีความยืดหยุ่นต่อกระบวนการพิจารณาของศาลในการสรรหาตัวบุคคลได้ชัดเจนกว่าครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายชาญณรงค์ ปรานีจิตต์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม ชาญณรงค์ ปรานีจิตต์ ในฐานะกรรมาธิการครับ คือกราบเรียนว่าท่านผู้พิพากษาที่เราจัดไปช่วยราชการตอนนี้ท่านไม่ได้มีอำนาจหน้าที่อย่างเช่นที่เราระบุไว้ในกฎหมายนะครับ ท่านจะไปนั่งพิจารณาคดีในฐานะที่เป็นองค์คณะตามศาลต่าง ๆ ก็ไม่ได้คือท่านทำงานได้คล้าย ๆ กับคืออยู่ภายในของสำนักงานอธิบดีผู้พิพากษาคณะอาจจะช่วยตรวจสำนวนอย่างไม่เป็นทางการอะไรแบบนี้ครับ ซึ่งผมคิดว่าพอกฎหมายฉบับนี้ออกใช้บังคับการดำเนินการในส่วนของการแต่งตั้งอะไรก็แล้วแต่ ผมคิดว่าทางธุรการน่าจะดำเนินการได้ทันนะครับ ส่วนว่าถ้ายังมีกระบวนการอีกขั้นตอนหนึ่งคือในขั้นตอนของการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ซึ่งตรงนั้นอาจจะใช้วิธีการส่งช่วยราชการไปก่อนนะครับ เพราะกฎหมายฉบับนี้มีตำแหน่งให้แล้ว เพราะฉะนั้นท่านที่ไปช่วยในตำแหน่งเหล่านั้นก็สามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ครับ ก็จะได้ช่วยให้งานของศาลจังหวัดต่าง ๆ ท่านดำเนินการได้รวดเร็วยิ่งขึ้นครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ โดยฟังข้อชี้แจงจากตัวแทนจากศาลเองนะครับ ผมเข้าใจว่าศาลก็ยังมีวิธีการที่จะต้องปฏิบัติก่อนที่จะตั้งตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษาคณะ แล้วตำแหน่งผู้ช่วยที่ไปช่วยชั่วคราวขณะนี้ก็ไม่ใช่หลักเกณฑ์ของการที่จะได้ขึ้นเป็นรองอธิบดีผู้พิพากษาคณะอย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นระยะเวลาที่เราไปคาดคั้นผมคิดว่าไม่เกิดประโยชน์ครับ ก็อยากหารือท่านประธาน คณะกรรมาธิการครับว่า คือท่านอาจจะหวังดีครับว่าอยากจะให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาคณะเร็ว ๆ จะได้มีคนช่วยไปนั่งพิจารณาคดีในศาลต้นเป็นผู้ช่วยพิจารณาคดี แต่โดยทางปฏิบัติจริง ๆ ผมเข้าใจว่าอาจจะเกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้ครับ และระยะเวลา ๖๐ วันก็ไม่ได้ทำให้เกิดประโยชน์อะไรมากมายนัก ๑. จะต้องมีการโปรดเกล้าฯ ตำแหน่งด้วย ๒. ต้องมีการออกระเบียบหลักเกณฑ์ ๓. ต้องไปสรรหาตัวบุคคล เพราะฉะนั้นผมคิดว่าระยะเวลา ๖๐ วันเป็นระยะเวลาที่พอสมควร เหตุผลที่คณะกรรมาธิการไปลดจาก ๖๐ วัน เหลือ ๓๐ วัน ผมอยากให้ทางกรรมาธิการเราในส่วนที่เป็น ส.ส. ที่ไปเสนอลดลงเพื่อความหวังดีช่วยอธิบายความให้ชัด เพราะผมฟังดูทางศาลท่านก็คือกึ่ง ๆ นะครับ จะเป็นประโยชน์มาก

๓๗

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อริสา ๑๘/๒

หรือว่าจะบีบคั้นท่านมากนี้ไม่แน่ใจ เอาว่าทุกอย่างเป็นไปโดยธรรมดา ธรรมดาตามกฎหมายที่ศาลเคยเสนอทุกฉบับปกติเขาก็ใช้ระยะเวลา ๖๐ วันครับ ผมยังยืนยันว่าน่าจะเป็นไปตามร่างเดิมครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : กรรมการธิการว่าอย่างไรครับ เชิญคุณหมอลครับ

นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์เชิดชัย ตันติศิรินทร์ ส.ส. บัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ในฐานะกรรมการ ท่านประธานครับ ในที่ประชุมกรรมการก็ได้มีข้อสงสัยในเรื่องนี้ว่าทำไมไม่มีผลบังคับใช้ทันทีเหมือนกฎหมายอื่นใช่ไหมครับ ก็ให้เหตุผลว่าที่ไม่ใช้ทันทีเพราะว่าศาลเป็นคนตัดสินคดีนะครับ ต้องให้กฎหมายออกเรียบร้อยก่อนค่อยดำเนินการ เพราะเป็นคนรักษากฎหมาย แล้วก็พิพากษาไปด้วย ทีนี้เวลาเท่าไรถึงจะเหมาะท่านผู้พิพากษาก็บอกว่าทุกอย่างมันมีการเตรียมกันพอสมควร แล้วในกรรมการเองแม้กระทั่งความเห็นส่วนตัวของผมก็คือเพื่อแสดงตัวอย่างที่จะแสดงความจริงใจของศาลที่ต้องการจะลดคดีที่ค้างค้ำ เนื่องจากจะได้มีตำแหน่งที่รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคเพิ่มขึ้นเพื่อไปนั่งเป็นองค์ประชุมให้ครบ ๓ แล้วก็ไปตรวจสำนวนคำพิพากษาของศาลชั้นต้นกฎหมายยังมีผลใช้เท่าไรเร็วยิ่งดีต่อประชาชน คดีต่าง ๆ ก็ได้ลดลงอย่างรวดเร็วเช่นเดียวกัน อันนี้เป็นความตั้งใจของท่านนะครับ ผมก็เห็นด้วยกับกรรมการว่าให้เวลาสั้นที่สุดเพื่อเป็นตัวอย่างของการที่จะมีผลบังคับตามกฎหมายครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : กรรมการธิการครับ เห็นอย่างไรครับ ท่านนิพิฐฐ์เชิญครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญยิ่งอีกฉบับหนึ่งนะครับ เพียงแต่ว่าเป็นกฎหมายที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะผู้ที่อยู่ในแวดวงของกฎหมายเท่านั้นถึงจะเข้าใจความสำคัญ ของกฎหมายฉบับนี้ จริง ๆ ผมไม่ได้ตั้งใจที่จะอภิปรายเลยนะครับ แต่ว่าเมื่อมีท่านสมาชิก เมื่อสักครู่ ขอภัยนะครับ ท่านได้ยื่นขึ้นอภิปรายแล้วท่านก็ให้เหตุผลว่า เหตุผลที่จำเป็นต้องมีการแก้ไขการบังคับใช้ของกฎหมายจาก ๖๐ วัน เป็น ๓๐ วัน เหตุผลหนึ่งที่รับฟัง แล้วก็ท่านเห็นด้วยก็คือเมื่อมีการแก้ไขแล้วการอำนวยความสะดวกกับประชาชนจะรวดเร็ว สะดวก โดยเฉพาะท่านให้เหตุผลว่าจะทำให้มีผู้พิพากษานั่งครบองค์คณะ ๓ คน เหตุผลนี้ ผมไม่อยากจะใช้คำว่า ใช้ได้ หรือ ใช้ไม่ได้ นะครับ แต่วามันไม่ใช่อย่างนั้นนะครับ ถ้าเหตุผล ว่าท่านต้องแก้จาก ๖๐ วัน เป็น ๓๐ วัน เพื่อให้มีองค์คณะครบ ๓ คน ผมจะโหวตไม่เห็นด้วย กับกฎหมายฉบับนี้ครับ เพราะอะไรครับ เพราะถ้าท่านอธิบายอย่างนั้นแล้วคนที่เขาฟังอยู่ในขณะนี้ครับ แสดงว่าในอดีตที่ผ่านมาศาลนั่งพิจารณาไม่ครบองค์ประชุม แต่ว่าถ้าแก้ จาก ๖๐ วัน เป็น ๓๐ วันแล้ว หลังจากนั้นศาลจะนั่งครบเป็น ๓ คน อันนี้ไม่ใช่ครับ แล้วคน จะเข้าใจผิดกระบวนการยุติธรรมไปเลอะเทอะหมดเลยครับ ศาลนั่งครบ ไม่ครบมันเป็นไป ตามรัฐธรรมนูญนะครับ มันไม่ได้เป็นไปตามกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นเวลาเราพิจารณา กฎหมายแต่ละฉบับ คณะกรรมาธิการจะมีความรู้สึกประการหนึ่งว่ากฎหมายเวลาเสนอเข้าไปแล้ว ถ้าไม่แก้เลย มันดูเสมือนหนึ่งว่าคณะกรรมาธิการไม่ได้ทำอะไรเลย อย่างกระนั้นเลย แก้มัน สักหน่อยเถอะ ที่ และ ซึ่ง จึง ให้ อึ้ง แก้มันเพื่อให้เห็นว่าคณะกรรมาธิการได้ทำงานแล้ว เป็นอย่างนี้ครับ ผมก็เคยเป็นกรรมาธิการมาหลายครั้ง ต้องทำเสียหน่อยเพื่อให้สภาเห็นว่า เราทำงานนะ เราประชุมนะ แล้ววิธีการที่ง่ายที่สุดก็คือแก้การบังคับใช้กฎหมายนี้ละครับ ๖๐ วัน เป็น ๓๐ วัน เหตุผลมันฟังไม่ได้ นะครับว่าถ้าแก้จาก ๖๐ วัน เป็น ๓๐ วันแล้ว ศาลจะนั่งพิจารณาครบองค์คณะ ท่านยื่นขึ้นแล้วตอบผมสักคนสิครับว่าในขณะนี้ ศาลนั่งพิจารณาไม่ครบองค์ คณะใครกล้าบอกผมบ้างละครับว่าศาลนั่งไม่ครบ มีไหมครับ ยื่นขึ้นสิครับ ถ้าท่านบอกว่าในขณะนี้ศาลนั่งพิจารณาไม่ครบองค์คณะแล้วต้องแก้แบบนี้ผมจะโหวตให้ท่าน ผมถามท่านก่อนคำถามเดียวก่อนที่ผมจะอภิปรายต่อ ในขณะนี้ศาลนั่งครบองค์คณะไหม ตอบผมก่อนครับ แล้วผมจะขอสิทธิท่านประธานอภิปรายต่อ ขอบพระคุณครับ

๓๙

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ปิยาพัชร ๑๙/๒

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : คุณหมอ
อีกสักเล็กน้อย

นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายแพทย์เชิดชัย ตันติศิรินทร์ ส.ส. บัญชีรายชื่อ
พรรคเพื่อไทย ในฐานะกรรมาธิการนะครับ ท่านสมาชิกที่อภิปรายเมื่อครู่นี้นะครับ
ไปพูดจានี้ค่อนข้างจะเลอะเทอะเหมือนกันนะครับ คือความจริง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านถอนคำว่า
เลอะเทอะ เอะอะครับ

นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์ (กรรมาธิการ) : ขอขอบคุณครับ คือว่าเลอะเทอะนี้
ผมล้อตามเขา

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านถอนคำว่า
เลอะเทอะ

นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์ (กรรมาธิการ) : ได้ครับ ไม่มีปัญหาครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : แล้วก็พูด
ในประเด็นเฉพาะของท่าน ถ้ามีการเข้าใจกันสับสน ท่านสามารถชี้แจงประเด็นของท่านได้

นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์ (กรรมาธิการ) : ครับ ไม่สับสนครับ เพราะว่า
เวลาเราพิจารณากฎหมาย ดูทุกมาตรานะครับที่ขอแก้ไข ก็ประมวลได้ว่า คติมันล่าช้า
งานเยอะ เพราะฉะนั้นเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายทุกอย่าง การที่จะไปแก้ไขกฎหมายอันนี้
ก็มีเหตุผล แล้วในกระบวนการก็คืออยากจะให้กฎหมายฉบับนี้มีผลเร็ว นะครับ เพราะว่า
มีกรรมาธิการที่สงสัยว่าทำไมไม่ใช้ทันที แล้วทำไมต้องเป็น ๖๐ วัน ก็มีการอภิปราย
หลาย ๆ ประเด็นนะครับ ก็สรุปได้ว่า ๓๐ วัน ทางผู้พิพากษาท่านสามารถทำได้ ก็มีอยู่แค่นั้นเองนะครับ
ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านนิพนธ์ครับ
เชิญครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นิพนธ์ บุญญามณี ในฐานะกรรมาธิการ ผมคิดว่าประเด็นนี้ในฐานะที่มีส่วนในการซักถาม
แล้วก็ขอแก้ไข ใครจะชี้แจงหรือว่าทำความเข้าใจในเหตุผลมาตรานี้ เพราะว่าผมได้เป็นคน
ตั้งประเด็นว่าปกติกฎหมายเวลาเราบอกว่าบังคับใช้ภายในกี่วันเราจะเขียนว่า
พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้เมื่อ ปกติเราจะใช้ว่า เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ซึ่งถือว่าทราบ วันนั้นผมจำได้ว่าในที่ประชุมได้ถามว่ามีความจำเป็นไหมกฎหมายฉบับนี้
ต้องไปเตรียมการอะไรไหม เพราะว่าวันเวลาปกติเวลาเราร่างกฎหมายถ้าเราจะยึด
การบังคับใช้ออกไปเพื่อที่จะให้มีการเตรียมตัวก็เป็นการจัดตั้งองค์กรใหม่เพื่อที่จะให้มีเวลา
โยกย้ายหรือว่าเตรียมการนะครับ ก็ได้สอบถามว่ามีความจำเป็นไหม เพราะถ้ากฎหมายฉบับนี้
ประกาศใช้ทันทีที่มีผลบังคับใช้ในฐานะ ๑. ที่รอคอยกันมานานแล้วก็มีความบอกว่าเร่งด่วน
ที่จะใช้ จะหารองอธิบดีไปแบ่งเบาภาระของท่านอธิบดีในแต่ละภาคก็คิดว่าทำไม
ไม่ประกาศใช้ทันที ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วมีผลบังคับใช้ทันที ก็ได้รับการชี้แจง
ทำนองที่ท่านกรรมาธิการซึ่งเป็นตัวแทนศาลได้มาชี้แจงดังเหตุการณ์เมื่อสักครู่ นะครับ ที่จริงแล้ว
ประเด็นก็คือว่าทำไมจึงไม่ประกาศให้มีผลบังคับใช้ได้ทันทีตามปกติกฎหมายทั่วไป
เพราะในขณะนี้รองอธิบดี คือผู้ช่วยที่ไปประจำอยู่ในแต่ละภาคก็มีผู้ช่วยอยู่แล้ว มีตัวตนอยู่แล้ว
ในขณะนี้ เพียงแต่ว่าขั้นตอนของกฎหมายปกติในวิธีการเมื่อกฎหมายผ่านสภาผู้แทนราษฎร
ไปวุฒิสภา แล้วก็ผ่านวุฒิสภาแล้วนำขึ้นทูลเกล้าฯ แล้วก็เมื่อทรงลงพระปรมาภิไธยลงมาแล้ว
ขั้นตอนก่อนที่จะประกาศในราชกิจจานุเบกษาฝ่ายบริหารเขาจะประสานงานกันอยู่แล้วว่า
เมื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ลงมาแล้วจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาวันไหน เมื่อไร
อย่างไร ซึ่งปกติการบริหารราชการเขาจะประสานกันอยู่แล้ว แล้วก็เตรียมความพร้อม
ในหน่วยงานอยู่แล้ว นี่คือสิ่งที่ในทางปฏิบัติเขาปฏิบัติกันแบบนี้ ในการร่างกฎหมาย ในการที่จะ
นำกฎหมายไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา มันมีเหตุมีผล มีระยะเวลาให้เตรียมการอยู่แล้ว
เวลาเราร่างกฎหมายเราจึงเขียนว่า กฎหมายฉบับนี้ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ถัดจาก
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป นั่นคือวันที่ถือว่าทุกคนต้องรับรู้ว่ามีกฎหมายฉบับนี้
แต่ขั้นตอนการบริหารจัดการนั้นมีการประสานงานเตรียมการมาอยู่แล้วว่ามีกฎหมายฉบับนี้

บังคับใช้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้ต้องไปเตรียมการอะไรไว้บ้าง มันเป็นเรื่องที่หน่วยงานราชการกระทรวงนั้น ๆ หรือหน่วยราชการนั้น ๆ เขาไปบริหารจัดการภายในอยู่แล้ว ผมก็เล็งเห็นว่าถ้าไปจัดการอยู่แล้วทำไมไม่ประกาศใช้บังคับทันทีตั้งแต่มีผล เพราะว่าสภาแห่งนี้จะมีระยะเวลา เช่น บอกว่าภายใน ๙๐ วัน หรือว่า ๑๒๐ วัน เฉพาะกฎหมายที่ไปตั้งหน่วยงานขึ้นมาใหม่แล้วไม่มีอัตรากำลัง ต้องโยกย้าย ต้องเปลี่ยนแปลงเจ้าหน้าที่ โยกย้ายภารกิจกันทำนองนี้เสียส่วนใหญ่ เราจึงมีเวลาในการที่จะให้มีการเตรียมตัวนะครับ เพราะฉะนั้นนี่คือที่มาที่มีการถกเถียงกันในประเด็นนี้ แล้วศาลก็คิดว่าถ้า ๖๐ วันนานไปก็เป็น ๓๐ วัน ผมเข้าใจว่านี่คือที่มาของการแก้ไขในวันนี้นะครับ คงไม่มีเหตุผลอะไรเลอะเทอะครับ ผมคิดว่าไม่มีแน่นอนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญครับ
ท่านกรรมาธิการเชิญครับ

นายชาญณรงค์ ปราณจิตต์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม ชาญณรงค์ ปราณจิตต์ ในฐานะกรรมาธิการ ขออนุญาตกราบเรียนเรื่องระบบอีกนิดหนึ่งนะครับ คืออย่างที่กราบเรียนในคราวต้อนรับหลักการว่า ท่านอธิบดีผู้พิพากษาศาลท่านมีบทบาททั้งในเรื่องของการตรวจสอบสำนวน แล้วถ้าท่านเห็นว่าคุณติไหนที่มันมีความสำคัญ แล้วอยู่ในความสนใจของประชาชน ท่านมีอำนาจอีกประการหนึ่งก็คือว่าไปร่วมนั่งพิจารณากับองค์คณะของท่านผู้พิพากษาในศาลจังหวัดต่าง ๆ ได้ทุกศาล
ในเขตภาค -----

กราบเรียนว่าขณะนี้ถึงแม้ว่าเราจะมีกำลังส่งท่านผู้พิพากษาไปช่วยท่านอธิบดีผู้พิพากษาภาค ท่านก็ไปช่วยทำในภารกิจส่วนแรกก็คือในเรื่องของการตรวจสำนวนอะไรต่าง ๆ นานา แต่จะให้ท่านไปร่วมนั่งพิจารณาในคดีสำคัญ ๆ ทำไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นขณะนี้ก็มีแต่ท่านอธิบดีผู้พิพากษาภาคท่านเดียว แล้วผมกราบเรียนว่าในแต่ละภาคมีศาลจังหวัดในสังกัด ๒๐ กว่าศาล การที่จะไปนั่งพิจารณาในคดีสำคัญให้ได้ทั้งหมด ท่านอธิบดีผู้พิพากษาภาค ท่านทำไม่ไหวหรอกครับ ก็เป็นความตั้งใจของกรมการที่อยากจะให้การไปนั่งพิจารณาของผู้หลักผู้ใหญ่ในภาคเป็นไปได้ด้วยความรวดเร็ว นะครับ ท่านก็เลยอยากให้อัยการให้ใช้บังคับให้มันเร็วขึ้นจะได้มีตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคไปช่วยท่านอธิบดีผู้พิพากษาภาคเร็วขึ้น แล้วท่านเหล่านี้จะได้กระจายกำลังไปนั่งพิจารณาในคดีสำคัญ ๆ ช่วยท่านอธิบดีผู้พิพากษาภาค ในศาลจังหวัดต่าง ๆ ได้เร็วขึ้นนะครับ ก็กราบเรียนเพื่อความมั่นใจอีกครั้งครับว่าระยะ ๓๐ วัน มันก็จะมีระยะเวลาเตรียมการอย่างที่ท่านนิพนธ์ ขอภัยที่เอ่ยนาม นะครับ เราประสานงานอะไร เตรียมการกันไว้ ๓๐ วัน ทางศาลมั่นใจว่าทำได้ทันครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : พอได้นะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ไม่มีท่านใด ตัดใจ ผมขออนุญาตผ่านนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓ มีการแก้ไข มีกรมการขอสงวนความเห็น

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านนิพนธ์ เชิญครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (กรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี ในฐานะกรมการเสียงข้างน้อย ที่ผมได้พิจารณาแล้วก็ขอสงวน ในมาตรา ๓ ไว้ เพราะว่าในร่างเดิม สำนักงานศาลยุติธรรมได้ขอแก้ไขในประเด็นที่จะเพิ่ม ตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ซึ่งได้บัญญัติไว้ดังต่อไปนี้ ผมขออนุญาตท่านประธาน ที่จะอ่านถ้อยคำ นะครับว่า มาตรา ๑๓ ซึ่งที่ได้ขอแก้ไขมาถ้อยคำเป็นอย่างนี้ครับว่า ให้มี อธิบดีผู้พิพากษาภาค ภาคละ ๑ คน จำนวน ๙ ภาค มีสถานที่ตั้งและเขตอำนาจตามที่ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา กับให้มี

๔๓

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

คันสนีย์ ๒๑/๒

รองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ภาคละ ๑ คน ในกรณีมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในทางราชการ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมโดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกาจะกำหนดให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคมากกว่า ๑ คน แต่ไม่เกิน ๓ คนก็ได้ นี่คือถ้อยคำเดิม แต่ว่ากรรมวิธีการเสียงข้างมากไปแก้ไขถ้อยคำเป็นว่า ให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ภาคละ ๑ คน จำนวน ๙ ภาค มีสถานที่ตั้งและเขตอำนาจตามที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษากับให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ภาคละ ๓ คน ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ทางราชการ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมโดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกาจะกำหนดให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคมากกว่า ๓ คน แต่ไม่เกิน ๖ คนก็ได้ กระผมกราบเรียนท่านประธานว่าที่ผมไม่เห็นด้วยเพราะการไปเขียนกำหนดว่าไม่ต่ำกว่าภาคละ ๓ คน คือตั้งน้อยกว่า ๓ คนไม่ได้ท่านประธาน เดิมสำนักงานศาลยุติธรรมเขาขอมา ๑-๓ คน ในสภามาพิจารณาชั้นกรรมวิธีการไปกำหนดขั้นต่ำว่าอย่างน้อย ๓ คน ซึ่งไปเอาขั้นสูงสุดของสำนักงานศาลยุติธรรมมากำหนดเป็นขั้นต่ำสุด ถ้าสมมุติว่าภาคใดที่ไม่มีปริมาณคดีมากเกินความจำเป็น ประธานศาลฎีกาท่านอาจจะบอกว่ามีแค่ ๑ คน หรือ ๒ คนก็พอแล้ว ทำไมเราต้องไปมีดุลยพินิจในการออกกฎหมาย บังคับคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมโดยประธานศาลฎีกาว่าต้องตั้งอย่างน้อย ๓ คน ทั้ง ๆ ที่ในเขตหรือว่าในภาคนั้นไม่จำเป็นต้องมีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคถึง ๓ คน มี ๒ คนก็ได้ แต่ว่าการที่เราไปเขียนกฎหมายอย่างนี้เราเท่ากับว่าตั้งน้อยกว่า ๓ คนไม่ได้ ต้องตั้ง ๓ คนเท่านั้น ซึ่งผมคิดว่าวัตถุประสงค์ในการตั้งก็เพื่อที่จะเป็นการผ่อนเบาภาระของท่านอธิบดีผู้พิพากษาภาคในการที่จะตรวจสำนวนก็ดีหรือว่าในการที่อาจจะไปเป็นองค์คณะได้ เพราะแก้ไขมีอำนาจที่จะไปนั่งเป็นองค์คณะ -----

แต่ที่ผมเห็นด้วยกับที่ท่านสมาชิกบางท่านพูดละครับว่า ถ้าเราจะเอารองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ไปนั่งให้ครบองค์คณะในศาลยุติธรรม ในศาลชั้นต้น อันนี้ก็ผิดหลักการบริหารศาลยุติธรรม อยู่แล้ว ถ้าอัตรากำลังไม่พอผมเป็นคนตั้งข้อสังเกตว่า ถ้าไม่พอจริงก็ต้องไปว่ากัน เรื่องอัตรากำลังของศาลยุติธรรม ไม่ใช่เอารองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ซึ่งต้องถือว่าเป็นผู้พิพากษาอาวุโสมากไปนั่งในศาลชั้นต้น แล้วมันหมิ่นเหม่ว่าวันหนึ่งเกิดคดีที่ตัวเอง นั่งพิจารณาในศาลชั้นต้นมาขึ้นศาลอุทธรณ์ แล้ววันที่ตัวเองกลับไปเป็นอธิบดีศาลอุทธรณ์ ตัวเองก็พิจารณาคดีนั้นไม่ได้ เพราะว่าเคยนั่งพิจารณาคดีนั้นในศาลชั้นต้นมาแล้ว ซึ่งหลัก ถ้าพิจารณาศาลชั้นต้นมาแล้วจะมานั่งพิจารณาคดีซ้ำที่ตัวเองเคยพิจารณาในศาลชั้นต้นมา ในชั้นอุทธรณ์อีกไม่ได้ เพราะฉะนั้นนี่คือเหตุผลที่ผมคิดว่าเราไม่ควรเขียนกฎหมายอย่างนี้ ผมจึงสงวนคำแปรญัตติเป็นว่า ผมไม่ขัดข้องถ้าจะคิดว่ามีภาคใดที่ภารกิจของอธิบดีมาก ต้องตั้ง ๖ คน ถ้ากรรมการเสียงส่วนใหญ่เห็นว่าต้องมี ๖ คน ผมไม่ขัดข้อง แต่ขอให้เป็นอย่าง อย่าย่ไปกำหนดขั้นต่ำได้หรือไม่ว่า ๓ คน ผมขอสงวนคำแปรญัตติไว้แบบนี้ ท่านประธานครับว่า กับให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ภาคละ ๑ คน ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ ในทางราชการ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมโดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกา จะกำหนดให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคมากกว่า ๑ คน แต่ไม่เกิน ๖ คนก็ได้ การเขียนว่า มากกว่า ๑ คน ถ้ามีความจำเป็นมากกว่า ๑ คน แต่ไม่เกิน ๖ คน อย่างนี้มันอยู่ที่ดุลยพินิจ ของคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม โดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกาว่าภารกิจ ปริมาณคดีในภาคแต่ละภาคมันอาจจะไม่เท่ากัน ถ้าภาคนี้ดูแล้วสถิติคดีค้างมาก หรือว่า ภารกิจคดีความมั่นคงเยอะ อย่างเช่นว่าต้องเดินทางไปดูแลในพื้นที่ที่อาจจะมีความเสี่ยง ต่อความปลอดภัยของผู้พิพากษาหรือของรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคมากขึ้น อาจจะแบ่งเบา ภาระกันจังหวัดละคนรับผิดชอบไปได้ไหม อย่างนี้ก็เปิดอำนาจให้ประธานศาลฎีกา หรือคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมท่านได้ใช้ดุลยพินิจของท่าน แล้วแต่มาแล้วแต่น้อย แต่ว่าอย่างน้อยก็คือ ๑ คน มันก็ไม่ต้องไปเปลืองงบประมาณในกรณีที่ไม่มี ความจำเป็น ต้องตั้งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคมากไปกว่า ๑ คนหรือ ๒ คน การที่เราไปเขียนลิมิต (Limit) ว่า ๓ คนขั้นต่ำ เหตุผลอย่างนี้เราใช้เหตุผลอะไรที่จะไปรู้ดีไปกว่าคณะกรรมการ บริหารศาลยุติธรรม รู้ดีไปกว่าท่านประธานศาลฎีกา ซึ่งท่านได้ควบคุมกิจการ ท่านได้ดูแลปริมาณคดี ท่านได้ดูแลการบริหารสำนักงานศาลยุติธรรมให้เป็นไปตามนโยบายในการบริหาร

ความยุติธรรมอยู่แล้ว ผมจึงไม่เห็นด้วยในการที่กรรมการเขียนกฎหมายลักษณะอย่างนี้ออกไป ซึ่งมันไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างใดทั้งสิ้น ทั้งในด้านเรื่องงบประมาณก็ดี หรือรูปแบบการเขียนกฎหมายก็ดี ผมจึงขอคำชี้แจงจากท่านกรรมการเสียงข้างมากด้วยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านไพจิต เชิญครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย ต่อมาตรา ๓ ที่คณะกรรมการได้ไปแก้ไข ท่านประธานครับ จากภาคละ ๑ คน เป็นภาคละ ๓ คนเลยนะครับ มันข้ามไป ถ้า ๑ คน แล้วก็เพิ่ม ๒ คน อันนี้มันเป็น ๓ คน แล้วจากอย่างมาก ๓ คน เป็น ๖ คน ข้ามไปอีกเหมือนกัน แปลว่าจากที่เคยมีเป็นภาค ๙ ภาค คือ ๙ คน ก็จะเป็น ๙ ภาค เป็น ๒๗ คนอย่างน้อย แล้วท่านก็จะเอาอย่างสูงเข้าไปอีก ๕๔ คน แปลว่าจะเพิ่มตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคเพื่ออำนวยความสะดวกให้เป็นไปด้วยความถูกต้องรวดเร็วและเป็นธรรม ๓ หลักใหญ่ ๆ -----

ผมก็สงสัยว่ามีคดีเยอะนะครับท่านประธานเท่าที่ฟังดูนี้ งานตุลาการมีปริมาณ งานธุรการของศาลก็เพิ่มมากขึ้น นี่เหตุผลนะครับ เหตุผลที่ต้องมีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ถ้า ๓ หลักที่บอกว่าจะทำให้ถูกต้อง แล้วก็รวดเร็วไม่คั่งค้าง แล้วสุดท้ายอำนวยความสะดวกให้กับพี่น้องประชาชน จะเพิ่มเท่าไรผมไม่ขัดข้อง ขอให้มันอำนวยความสะดวก ๓ หลักนี้จริง ๆ ท่านประธานครับ ต่อบางเรื่องที่ไม่เห็นว่ามันไม่ได้รับความเป็นธรรม ผมยกตัวอย่างคดีคุณสมยศ พุกษาเกษมสุข มันจะถูกต้อง จะรวดเร็ว และจะเป็นธรรมยิ่งขึ้นใช่ไหมครับ ถ้ามี ๓ คน แล้วก็เพิ่ม ๓ ภาค ภาคละ ๖ คน อย่างมากนี่นะครับ ก็จะไปช่วยทำให้ความถูกต้อง ความรวดเร็ว ความเป็นธรรม ให้เกิดกับพี่น้องประชาชน ถ้ากรรมาธิการใช้เหตุใช้ผลตามหลักนี้จะเพิ่มอีกสักเท่าไร ผมถามดูแล้วว่างบประมาณจะต้องจ่ายใช้เงินมากอีกสักเท่าไร เป็นเงินกี่สิบ กี่ร้อยล้านบาท ถ้าอำนวยความสะดวก ๓ หลักให้กับประชาชนมิได้เป็นเนื้อหาที่จะต้องขัดข้อง สภาไม่ขัดข้อง แต่ในชั้นการยกร่างในวาระที่หนึ่ง เป็น ๑ คนกับไม่เกิน ๓ คน คราวนี้เป็น ๓ คน แล้วก็อย่างมา ๖ คนเลย ภาคละ ก็ต้องขอความชัดเจนจาก ๓ หลักใหญ่ ๆ ว่ามีขึ้นแล้วไม่เป็นอุปสรรค แลผมจะส่งเสริมทำให้ไม่มีคดีค้าง ให้ถูกต้อง แล้วก็ให้เกิดความสุขจากการบังคับใช้กฎหมาย ด้วยความเป็นธรรมให้กับพี่น้องประชาชน ผมจะเห็นชอบตามท่านกรรมาธิการวิสามัญซึ่งได้ไปทำเรื่องนี้มา นะครับ มันจะเป็นความสุขของประชาชนที่อยู่ตามท้องไร่ท้องนาที่มีความเห็นต่อหลาย ๆ เรื่อง ต้องการความยุติธรรม ความเป็นธรรม ความรวดเร็ว ให้เป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนจริง ๆ นะครับ ถ้า ๓ หลักนี้ไม่ได้ก็อยู่ ๓ เรื่อง แม้จะเพิ่มไปอีกสักเท่าไรก็ไม่อยากให้เพิ่ม กรรมาธิการต้องตอบให้ได้ว่าเหล่านี้คือเหตุผลที่ท่านได้พิจารณาแล้วไม่ได้เหตุผลอย่างอื่นนะครับ การที่จะอำนวยความสะดวกให้กับพี่น้องประชาชนเป็นความต้องการที่มีถ้อย มีความ มีคดีถูกฟ้องก็ดี ทั้งเป็นฝ่ายที่ถูกฟ้อง เป็นฝ่ายที่จะต้องได้รับความเป็นธรรมต่างแสวงหาเรื่องเหล่านี้ทั้งหมด หน้าที่ของเราก็เป็นเครื่องมือเครื่องมือให้กับทางฝ่ายที่จะต้องอำนวยความสะดวกยุติธรรมให้เกิดกับสังคม ก็ขอความชัดเจนจากท่านกรรมาธิการด้วยความเคารพครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านนิพิฏฐ์ครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ อันนี้ผมพยายามจะอภิปรายเพื่อไม่ให้เลอะเทอะ ถ้าเลอะเทอะท่านประธานก็ท้วงติงแล้วกัน

๔๗

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ัญจรดา ๒๓/๒

เพราะว่าผมไม่ได้ใช้กฎหมายนี้มาหลายปีแล้วครับ ท่านสมาชิกเมื่อสักครู่ได้อภิปราย ซึ่งผมเห็นด้วยว่าถ้าเราเขียนกฎหมายอย่างนี้มันจะทำให้ต้องมีตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคทั้งหมด ๕๔ คน ใน ๙ ภาค ซึ่งเยอะครับ แล้วท่านอย่าไปคิดเลยนะครับว่ารองอธิบดีผู้พิพากษาภาคนั้นเมื่อท่านมีตำแหน่งเป็นรองอธิบดีแล้วท่านจะลงมานั่งพิจารณาคดีเหมือนผู้พิพากษาศาลชั้นต้นทั่วไป ผมว่ายากครับ เพราะว่าคนเมื่อขึ้นสู่ตำแหน่งรองอธิบดีแล้วแล้วอธิบดีสั่งให้ไปนั่งพิจารณาคดี ผมว่าไม่ใช่ครับ มันต้องไปนั่งในกรณีพิเศษหรือคดีสำคัญจริง ๆ เท่านั้น ท่านตั้งรองอธิบดีมา แล้วอธิบดีบอกว่ารองอธิบดี ๓-๔ ท่านตรงนี้ต่อไปนี่ไปนั่งที่ศาลเหล่านั้นเพื่อพิจารณาคดีเหมือนผู้พิพากษาศาลชั้นต้น มันไม่ใช่เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้เลย ท่านตั้งไว้เพื่อบริหารงานช่วยงานของอธิบดีผู้พิพากษาภาคในงานธุรการหรืองานทางคดีบ้างเท่านั้น เรื่องที่ ๑ นะครับ

- ๒๔/๑

เรื่องที่ ๒ ครั้น เวลาเขียนกฎหมายอย่าเขียนด้วยความเอาใจกัน ผมต่อว่ากรรมการ
 ที่เป็นผู้แทนราษฎรนะครับ ท่านเขียนเอาใจศาลโดยไม่ค่อยมีเหตุผลเท่าไร แกรมให้ละครับ
 ท่านวิथाพุดเมื่อวานผมชอบใจท่านวิथाเลยอภิปรายพาดพิงท่านได้อภิปรายต่อ
 ท่านบอกว่าเราเขียนกฎหมายเอาใจศาลเลยแกรมให้ เขาขอมา ๓ คนแกรมให้ดีกว่า ใจดีครับ
 เราต้องการอะไรจากศาล เรากลับศาลหรือเปล่าครับ มันต้องมีเหตุผลนะครับ อย่าเขียน
 กฎหมายด้วยความเอาใจหรือกลัวศาล กลัวทำไมละครับศาล เขียนกฎหมายแล้วต้องดีนะครับ
 ท่านไปดูสิครับ ท่านประธานครับ ประธานศาลฎีกามีรองประธานกี่คนครับ ๖ คนครับ
 ถ้าผมจำไม่ผิด ถ้าผิดท่านก็ท้วงนะครับ ผมไม่ใช้กฎหมายนานแล้ว รองประธานศาลฎีกา
 กฎหมายพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ไม่รู้ผมเรียนมาเก่าหรือว่าของใหม่ แต่ผมดูเมื่อสักครู
 รองประธานศาลฎีกาเขากำหนดไว้ที่ ๑ คนนะครับ และไม่เกิน ๖ คน นั้นรองประธาน
 ศาลฎีกานะครับ แล้วประธานภาคละครับ ภาคมันมี ๙ ภาค ประธานศาลอุทธรณ์ภาค ๑ คน
 ไม่เกิน ๓ คน มันไม่มีเหตุผลเลยนะครับที่ท่านกำหนดรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค
 มากกว่าตำแหน่งรองประธานศาลฎีกา ไม่มีเหตุผลเลยครับ รองประธานศาลฎีกา
 เริ่มต้นที่ ๑ คน คือถ้าผมผิดท่านยกมือขึ้นเลยนะครับ ผมจะได้นั่งเลยว่าผมอภิปรายเลอะเทอะ
 รองประธานศาลฎีกาเริ่มต้นที่ ๑ คน ไปจบที่ ๖ คน รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคเริ่มต้นที่ ๓ คน
 ไปจบที่ ๖ คน รองประธานศาลอุทธรณ์ภาคเริ่มต้นที่ ๑ คน ไปจบที่ ๓ คน และถามว่า
 ศาลฎีกากับศาลภาค ศาลไหนมีคดีมากกว่ากัน ศาลฎีกามากกว่าครับ ศาลฎีกาไปได้
 ทั่วประเทศนะครับ ศาลภาคก็เฉพาะในภาคนั้นเท่านั้นเอง มันไม่มีเหตุผลเลยนะครับ
 ที่ท่านจะไปเริ่มต้นรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคที่ ๓ คน แล้วไปจบที่ ๖ คน บังคับเลยว่า
 อย่างน้อยต้อง ๓ คน อย่างนี้ผมว่าเกินความจำเป็น เป็นการเอาใจที่ไม่มีเหตุผลเลยครับ
 แล้วกฎหมายนี้จะผิดหลักหมดเลย ท่านวางอัตรากำลังของศาลภาคเท่ากับอัตรากำลัง
 ของศาลฎีกา ท่านเปรียบเทียบให้ผมดูหน่อยสิครับว่าคดีของศาลฎีกากับศาลภาค
 มันเท่ากันและมีความจำเป็นจะต้องใช้รองประธานเท่ากัน ก็ไม่เท่ากันอยู่ดีครับ เพราะ
 ศาลภาคมากกว่า เริ่มต้นที่ ๓ คนครับ เพราะฉะนั้นท่านจะแต่งตั้งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค
 ต่ำกว่า ๓ คนไม่ได้ ต้องเริ่มที่ ๓ คนและไปจบที่ ๖ คน อันนี้ครับ ท่านประธานครับ
 มันไม่มีเหตุผลนะครับ

ประการต่อไปท่านประธานครับ เวลาเราวางอัตรากำลังที่ ๓ คน ๓ คน ทั้ง ๙ ภาค ๙ คน คุณ ๓ คน ๒๗ คน ท่านต้องดูนะครับว่าแต่ละภาคมีสถิติคดีขึ้นสู่ศาลเท่ากันไหม ถ้าภาค ๑ กับภาค ๙ ภาค ๑ กับภาค ๘ มีคดีขึ้นสู่ศาลเท่ากันเป๊ะเลยให้เขาไปเถอะครับ เท่ากัน แต่ผมเชื่อว่าแต่ละภาคมีสถิติขึ้นสู่การพิจารณาของแต่ละภาคไม่เท่ากัน มากน้อยต่างกัน อันนี้เป็นเหตุเป็นผล ท่านต้องโชว์สถิติคดีมาดูนะครับว่า ภาค ๑ มีคดีเท่าไร ภาค ๙ มีคดีเท่าไร ท่านจึงวางรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคไว้ที่ ๓ คนเท่ากัน แต่ว่าถ้าภาค ๙ มากกว่าหรือภาค ๑ มากกว่า ท่านวางได้ครับ แต่มันควรจะมีขั้นต่ำไว้ว่าอย่างน้อย ๑-๓ คน อันนี้ผมเห็นด้วยครับ แต่ว่าถ้าท่านวาง ๓ คนเลย แล้วไปจับที่ ๖ คนนะครับ เชื่อผมเถอะครับ ไม่มีศาลไหนหรือครับตั้งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ๓ คนครับ ต้องขยายกรอบไป ๖ คนหมด แล้วก็ใช้รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคถึง ๕๔ คน กราบเรียนท่านประธานนะครับ เมื่อไรก็ตามที่ท่านวางรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ๕๔ คน มันจะเป็นปัญหาในการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนเลยครับ รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคเมื่อเป็นผู้พิพากษาธรรมดาในศาลชั้นต้น แทนที่จะนั่งพิจารณาคดี เมื่อเป็นรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคแล้วไม่ลงไปนั่งพิจารณาแล้วครับ ผมอยู่จังหวัดพัทลุงท่านประธาน ภาคผมน่าจะอยู่ที่จังหวัดสงขลากระมัง ถ้าภาคอยู่จังหวัดสงขลาผมไม่มีโอกาสเห็นรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคไปนั่งจังหวัดพัทลุงหรือครับ ไม่มีทางครับ นั่งอยู่ที่ภาค ๙ ที่จังหวัดสงขลานั้นละครับ เราจะเสียตุลาการไปทำงานธุรการมากถึง ๕๔ คน แทนที่จะอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน

ประการสุดท้ายครับ กฎหมายฉบับนี้ศาลฎีกาเป็นผู้เสนอแนะครับ ไม่ใช่เราเสนอเองแนะครับ ไม่ใช่ฝ่ายบริหารเสนอเองแนะครับ ท่านคุณะครับ กฎหมายฉบับนี้เสนอโดยศาลแนะครับ และประธานศาลฎีกาเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับนี้ ผมคิดว่าที่ศาลยุติธรรมเขาเสนอโดยประธานศาลฎีกาเสนอมาให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ภาคละ ๑ คน ไม่เกิน ๓ คนนี้ศาลก็ดูครบถ้วนกระบวนการแล้ว เราจะรู้ดีที่ศาลเขาได้อย่างไรครับ แต่เราไปเอาใจเขา แล้วศาลก็ไม่กล้าขัด เขาซื้อแค่ ๓ เราแถมให้อีก ๓ เท่านั้นละครับ ไปเอาใจกันโดยไม่มีเหตุผลแนะครับ แล้วถ้ามีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคแล้ว ต่อไปก็มีองคาพยพตามมา จะมีรถมีอะไรเข้ามาอีก เพราะต้องเรียกร้อยละครับ ถ้ามีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคแล้วไม่มีสิ่งเหล่านี้ต่อเนื่องมา ไม่ใช่แล้วครับ ไม่มีใครอยากเป็นแล้วครับ แล้วถ้าท่านประกาศว่าถ้ามีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคแล้วให้ไปนั่งพิจารณาในศาลต่างจังหวัด ไม่มีใครเป็นรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคหรอกครับ เพราะเป็นรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคแล้วไม่อยากจะไปนั่งแล้วครับ ต้องการเป็นผู้บริหารแล้ว ผมกราบเรียนท่านประธานครับ ไว้ที่หลักเดิมนี้ละครับ เพราะว่าที่ท่านวางใหม่ ผมย้ำอีกครั้งนี้ละครับ ท่านวางรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคมากกว่าศาลฎีกาอีก ซึ่งมันไม่มีเหตุผลเลยครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านสามารถ แก้วมีชัย

นายสามารถ แก้วมีชัย (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สามารถ แก้วมีชัย พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดเชียงใหม่ ก็ขอใช้สิทธิที่ท่านกรรมาธิการได้ไปแก้ไขเพิ่มเติม ในมาตรา ๑๓ วรรคแรก ผมก็เห็นด้วยกับท่านผู้สงวนความเห็นแนะครับ ท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อย จริง ๆ หลักแล้วก็ควรจะต้องเท่าที่จำเป็น ก็คืออย่างน้อย ๑ คน ส่วนถ้าจำเป็นจะเกิน ๑ ก็ได้ แล้วก็ไปล็อกขั้นสูงไว้ว่าจะไม่เกิน จริง ๆ มันไม่จำเป็นถึง ๖ กระจังครับ ลองดูซิว่าต่ำกว่านั้นสัก ๕ สัก ๔ ตามความเหมาะสม ซึ่งผมจะฟังคำชี้แจงว่าเหตุผลทำไมถึงต้องเป็น ๖ ขั้นสูงแนะครับ แต่โดยหลักไม่อยากจะให้มีขั้นต่ำไปบังคับว่าทั้ง ๙ ภาค จะต้อง มี ๓ คน เป็นขั้นต่ำ น่าจะ ๑ คน เป็นขั้นต่ำ และถ้ามีความจำเป็นท่านอาจจะมีเกิน ๑ คน แต่ไม่เกินขั้นสูงที่กำหนดไว้ ซึ่งผมก็ไม่แน่ใจว่าทำไมท่านใช้ตัวเลข ๖ ทำไมไม่เป็น ๕ เป็น ๔ นะครับ เดียวจะฟังเหตุผลจากท่าน แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมีในวรรคสองซึ่งท่านกรรมาธิการได้ไปมีการแก้ไข ผมขออ่านที่ท่านกรรมาธิการแก้ไขแล้ว ในวรรคสองว่า

๕๑

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สวรรยา ๒๕/๒

เมื่อตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาว่างลงหรือเมื่อผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาเป็นผู้ทำการแทน โดยให้รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้ทำการแทน ถ้าผู้มีอาวุโสสูงสุดไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้มีอาวุโสถัดลงมาตามลำดับเป็นผู้ทำการแทน คือถ้าท่านประธานอ่านตามที่ผมอ่าน ท่านจะเห็นว่าใช้ถ้อยคำไม่ค่อยกระชับและไม่สละสลวยนะครับ ท่านบอกให้รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาเป็นผู้ทำการแทนโดยให้รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้กระทำการแทน ทีนี้ผมจะขอความกรุณาท่านกรรมาธิการผ่านท่านประธานไปว่าถ้าจะปรับถ้อยคำให้มันกระชับอย่างที่ผมจะเรียนเสนอจะดีไหมนะครับ เพราะว่าเมื่อประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้วมันใช้ทั่วประเทศ มันต้องบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์เราด้วยนะครับ ถ้าท่านจะใช้บอกว่างลงหรือเมื่อผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้ทำการแทน แล้วถึงไปต่อถ้อยคำว่า ถ้าผู้ที่มีอาวุโสสูงสุดไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้มีอาวุโสถัดไปตามลำดับเป็นผู้ทำการแทน ผมว่าถ้าอย่างนี้มันจะกระชับและสละสลวยมากกว่านะครับ ก็ขอความกรุณาท่านกรรมาธิการลองโปรดทบทวนถ้อยคำ เพื่อให้มันกระชับและเหมาะสมก็ฝากท่านกรรมาธิการได้โปรดพิจารณาด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : กรรมการการ
มีคำตอบหรือยังครับ พอที่จะจบไหม ท่านวิรัตน์เชิญครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม วิรัตน์ กัลยาศิริ กรรมการ ขอประทานกราบเรียนว่าเรื่องนี้มีการโต้เถียงหารือกัน
ในที่ประชุมกรรมการถึง ๕ นัด เหตุผลสำคัญเพราะว่าเป็นจังหวัดที่สำนักงาน
ศาลยุติธรรมได้เสนอกฎหมายเข้ามา แล้วมีหลายมุมหลายประเด็นที่เป็นปัญหาหัวใจ
ของผู้ปฏิบัติงานในศาล

เรื่องแรก ขอประทานที่ต้องเอ่ยถึงท่านนิพิฏฐ์ ก็คือการไม่ครบองค์
รัฐธรรมนูญบังคับครบว่าจะต้องครบองค์ แต่ว่าในเนื้อแท้ในการพิจารณาแล้ว ถ้าไม่ครบองค์
จะทำอย่างไรก็ได้อย่าให้คู่ความค้าน นั่นคือการหลีกเลี่ยงรัฐธรรมนูญโดยจงใจ ซึ่งพวกผม
ทำหน้าที่อยู่อย่างไรก็ไม่สบายใจ แล้วจะให้ทนายฎธรโต้แย้งคัดค้านตุลาการมันเป็นเรื่องยากมาก
เพราะฉะนั้นเรื่องแรกที่ย้ำกันหนักกันหนาว่า ถ้ามีการแก้กฎหมายนี้แล้วมันใจได้อย่างไรว่า
จะต้องครบองค์จริง ๆ เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญโดยแท้จริง ท่านเลขานุการ
ท่านพงษ์เดช ท่านชาญณรงค์ ซึ่งผ่านตำแหน่งอธิบดีมาแล้ว ถือว่าเป็นอาวุโสแล้วนี่นะครับ
ยืนยันว่าจะให้ท่านประธานศาลฎีกาออกคำแนะนำเรื่องการนั่งครบองค์จริง ๆ ไม่ใช่ขึ้นไปนั่ง
๒ คน ทำคนละเรื่อง หันกันชนกัน แล้วต่างคนต่างก็ทำของตัวเอง ซึ่งไม่ใช่เจตนารมณ์
ของการนั่งครบองค์ที่แท้จริง นั่นคือเรื่องที่ ๑ ที่เราคูย

เรื่องต่อมา เรื่องที่เจ็บปวดมากแล้วก็คาใจกันมาตลอดก็คือการนั่งพิจารณา
แบบต่อเนื่อง คำว่า ต่อเนื่อง คือเอาคดีมาติดกัน สืบโจทก์เข้า สืบจำเลยบาย หรือสืบโจทก์วันนี้
พรุ่งนี้สืบจำเลย ซึ่งถามเจตนารมณ์เขาก็อยากให้เกิดเสร็จเร็ว แต่ผลสุดท้ายคดีคุณภาพ
มันหมดไป นี่คือการ เพราะฉะนั้นหลาย ๆ เหตุ หลาย ๆ ผลที่ได้ไม่มีโอกาสนั่งคุยกัน
ผมก็ถามที่ประชุมครับว่า ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ มา จนถึงปี ๒๕๕๕ นี่นะครับ ๑๕ ปีนี้
มีอธิบดีผู้พิพากษาศาลแต่ไม่มีรองอธิบดีผู้พิพากษาศาล เมื่อไม่มีรองอธิบดีผู้พิพากษาศาล
สำนักงานศาลแก้อย่างไรครับ แก่โดยเอาผู้พิพากษาอาวุโสที่ผ่านหัวหน้าศาลแล้ว
ไปนั่งทำหน้าที่ ถามว่าหน้าที่ที่ทำทำอะไรได้ ก็คือไปช่วยตรวจร่างคำพิพากษา นัดดินสอด
ให้ท่านอธิบดีผู้พิพากษาศาลช่วยดู แต่ผมมานั่งดูจำนวนคดีในปี ๒๕๕๔ ภาค ๑ ปีเดียวนะครับ
ทั้งแพ่ง ทั้งอาญาเข้ามา ๒๕๐,๐๐๐ คดี ภาค ๒ ประมาณ ๘๐,๐๐๐ คดี ภาค ๓

๕๓

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วาสนา ๒๖/๒

๑๐๐,๐๐๐ กว่าคดี ภาค ๔ ๑๑๐,๐๐๐ คดี ภาค ๕ ๗๐,๐๐๐ คดี ภาค ๖ ๕๕,๐๐๐ คดี ภาค ๗ ๗๐,๐๐๐ กว่าคดี ภาค ๘ นครศรีธรรมราช ๖๐,๐๐๐ คดีเศษ ภาค ๙ บ้านผมลงไปนะครับ ประมาณ ๕๐,๐๐๐ คดี ต่ำสุดคือ ๕๐,๐๐๐ คดี พอจำนวนคดี ๕๐,๐๐๐ คดี ไม่ได้เข้ามาที่สำนักงานศาลทุกคดีครับ แต่จำนวนมาก พอมากนี้ดูว่าถ้าต้องการรวดเร็ว เพื่อตอบคำหริอของท่านไพจิตนี่นะครับ ทำอย่างไรให้คดีมีคุณภาพ ผู้พิพากษา ถ้ามีรองผู้พิพากษาขึ้นมาก็สามารถตรวจสำนวนโดยชอบ ทำความเห็นแย้ง นั่นคือเรื่องที่ ๑ ที่เราอยากให้เกิดให้ได้

- ๒๗/๑

ประการที่ ๒ ต่อข้อหาหรือของกรรมาธิการกรณีไม่ครบองค์ อย่างที่ท่านผู้อาวุโส ท่านนิพิฐได้กล่าวถึง จะต้องมีการแนะนำแล้วคำสั่งที่ชัดเจนจากสำนักงานศาลลงไป ศาลนี้ครับว่าศาลเบตงพ่วงนี้ไม่ครบองค์ รองอธิบดีผู้พิพากษาภาค จะต้องเดินทางไปร่วมเป็นองค์คณะ ศาลปัตตานีไม่ครบองค์อธิบดีผู้พิพากษาภาค ๙ ก็ต้องส่งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคไป แปลว่ารองอธิบดีผู้พิพากษาภาคที่ทำหน้าที่ตรวจสำนวนส่วนหนึ่ง ท่านลองดูสิครับ ๑๓๐,๐๐๐ คดีต่อปี ๖๐,๐๐๐-๗๐,๐๐๐ คดีต่อปี ๑๐๐,๐๐๐ กว่าคดีต่อปี เป็นจำนวนคดีที่มากกว่าคดีที่ขึ้นศาลฎีกา มากกว่าคดีที่ขึ้นศาลอุทธรณ์แต่ละภาค มากกว่าเยอะเลยครับ มากกว่าเป็นสิบ ๆ เท่า เพราะฉะนั้นถ้ามีการตรวจสำนวนที่แท้จริงตามความเห็นจริงลงไปนั่งครบองค์คณะ แล้วคงจะต้องมีข้อชัดเจนว่าถ้าไม่ครบองค์ศาลต้องเลื่อน ไม่ใช่ว่าพอไม่ครบองค์ปั๊บ คู่ความไม่ค้ำนัดศาลพิจารณาไปได้ ไม่เอา นะครับ ถ้าเป็นอย่างนี้ ผมก็เชื่อว่าเจตนาารมณ์ในการกำหนดคนเหล่านี้ก็ทุกคนเห็นด้วยว่าให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค แต่ว่าจำนวนเท่าไร อันนี้ผมก็อยากจะเรียนข้อมูลที่ปรากฏในชั้นคณะกรรมการให้ฟัง ก็แล้วแต่มติที่ประชุม ปัจจุบันต้องเรียนว่าไม่มีตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ จนถึงปี ๒๕๕๕ จนถึงปีนี้นะครับ แต่มีผู้ช่วย ตำแหน่งที่ผมกราบเรียนคือเลยจากหัวหน้ามาแล้ว อาวุโสแล้วประมาณอธิบดีหรือภาคละ ๔ คน ๕ คน ๖ คน ๘ คน รวมถึงผู้พิพากษาอาวุโส อาวุโสก็คือเป็นอุทธรณ์แล้วเกิน ๖๐ ปีก็เป็นอาวุโส อยู่ในศาลฎีกา เกินแล้วก็มาเป็นอาวุโส แต่ละภาคจะมีบุคลากรเหล่านี้ ๖ คน ๘ คน ๙ คน ส่วนจำนวนเท่าไร อันนี้ผมไม่อยากจะไปปิดกั้นความคิดเห็นของท่านสมาชิกนะครับด้วยความเคารพ เพราะฉะนั้นถ้าคำนึงถึงความเป็นธรรม ความรวดเร็ว แล้วก็ประสิทธิภาพของเนื้องานแล้ว ผมเมื่อสอบถามข้อมูลแล้ว แล้วก็คุยกันในกรรมาธิการเสียงข้างมากแล้วก็บอกว่า ๓ คน น่าจะเหมาะสม ใช่มั้ยครับ อย่างที่ท่านผู้อาวุโส ท่านนิพิฐบอกว่าศาลฎีกามีเท่านั้น ศาลอุทธรณ์ แต่จำนวนคดีมันมาก แล้วถ้าความเป็นธรรมมันเกิดขึ้นตั้งแต่ชั้นล่าง ความถูกต้องตั้งแต่ชั้นล่าง มันก็จะลดคดีในชั้นอุทธรณ์ ฎีกาไปได้ในบางส่วน นี่คือการที่ได้ประชุมปรึกษาหารือกันนะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้มีการแก้แค่ ๒ มาตรา แต่ประชุมกันตั้งแต่เข้าจนบาย จนอะไร เพราะอยากให้ได้ดีที่สุด แล้วที่ประชุมก็เลยบอกว่าถ้าอย่างนั้น ๓ คน แต่ไม่เกิน ๖ คน น่าจะเป็นตัวเลขที่เหมาะสม เพราะว่าบางภาระ บางหน้าที่แม้ว่าอาจจะไม่ชี้แจงที่นี่ได้ แต่คงจะต้องมีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคไปทำหน้าที่ร่วมกับผู้ว่าราชการจังหวัด

ในเรื่องงานบ้านงานเมืองบ้างซึ่งก็มีบ่อย อันนี้ก็อยากจะกราบเรียนเพื่อท่านได้ทำความเข้าใจนะครับ เพราะฉะนั้นทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจากการประชุมปรึกษาหารือ ไม่ได้เอาใจใครครับ เพราะว่าวันหนึ่งที่บอกว่าท่านประธานศาลฎีกาคงจะต้องออกระเบียบว่า ถ้ามีนายคัตค้านขึ้นมาในการพิจารณาคดีว่ามีพยานที่จะต้องสืบ จะต้องหยุดคดีต่อเนื่อง แยกออกไป ซึ่งเรื่องต่อเนื่องเป็นเรื่องที่เจ็บปวดสำหรับพวกผู้ประกอบการวิชาชีพมานาน แต่ว่าในรอบที่ผ่านมาใน ๕-๖ ครั้ง ผมกราบเรียนเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ว่าได้รับความร่วมมืออย่างยิ่งในระดับหนึ่งที่ต้องทำอย่างต่อเนื่องเป็นเชียว เพื่อให้คู่ความได้มีโอกาสได้ทำคดีให้มีคุณภาพที่แท้จริง ในชั้นนี้อยากจะกราบเรียนที่ประชุมเพื่อโปรดทราบ ขอบพระคุณท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอตานวิทยา แล้วท่านสงวน

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ผมนั่งฟังเหตุผลทั้ง ๒ ฝ่ายนะครับ ก็ค่อนข้างจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อยครับ ในการเสนอหลักเกณฑ์ของการที่จะมีรองอธิบดีผู้พิพากษาศาล นอกจากนั้นก็พิจารณาจากเหตุผลในการขอลอกพระราชบัญญัตินี้ครับ ก็คงจะมีความชัดเจนอยู่ครับว่าเนื่องจากระบบงานศาลยุติธรรมมีผู้รับผิดชอบดูแลงานของศาลยุติธรรมในส่วนภูมิภาค มีอธิบดีผู้พิพากษาศาลเพียงคนเดียว นี่คือสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ที่นี้ผมเข้าใจว่าการมีตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลเป็นตำแหน่งที่สำคัญช่วยในการกำกับควบคุมงานในภูมิภาคของระบบศาล -----

ก็ขออนุญาตเรียนถามก่อนนะครับเพื่อประกอบการตัดสินใจว่าคณะกรรมการที่ท่านได้ดูหรือเปล่าครับว่าเวลาตั้งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค เราจะตั้งศาลที่ไหนมาเป็นรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค และเมื่อเป็นรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคแล้วมีภารกิจงานอะไร ที่สำคัญในทางตุลาการซึ่งผมให้ข้อคิดเห็นมาตลอดเวลากฎหมายผ่านสภา ก็คือวิญญูณของความเป็นตุลาการผมไม่ค่อยสนับสนุนวิญญูณของการเป็นผู้บริหารงานศาลครับ ทุกครั้งที่มีการพูดถึงกระบวนการยุติธรรม เพราะฉะนั้นคนที่เป็นผู้พิพากษาราชการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดก็คือภารกิจของความเป็นตุลาการ ก็ขออนุญาตเรียนถามนะครับว่าคนที่เป็นรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคมีหน้าที่อะไรบ้าง และที่สำคัญได้อำนาจอะไรเพิ่มขึ้นมาจากการเป็นรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ กระบวนการยุติธรรมเรา กระบวนการศาลเรามีการปรับปรุงครั้งใหญ่วันที่เราเอาศาลออกมาจากกระทรวงยุติธรรม เราตัดภาระในเรื่องของอำนาจออกจากศาลเกือบเด็ดขาดครับ ถ้าเป็นสมัยก่อนจำกันได้ไหมครับ คนที่เป็นผู้พิพากษาพออาวุโสหน่อยก็หาทางวิ่งที่จะไปเป็นปลัดกระทรวงยุติธรรม หาทางไปเป็นอธิบดีกรมบังคับคดี หาทางไปเข้าการมีอำนาจ รังเกียจงานตุลาการครับ แต่เมื่อเราแยกศาลออกจากกระทรวงยุติธรรมเด็ดขาด วันนี้ตุลาการก็คือตุลาการครับ อำนาจศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของการเป็นผู้พิพากษาก็คืออำนาจตุลาการ อำนาจตัดสินผิด ตัดสินถูก เป็นอำนาจสูงสุด เพราะฉะนั้นผมเรียนถามคณะกรรมการช่วยชี้แจงก่อนนะครับว่า ๑. ท่านจะตั้งกี่คนไม่ทราบแต่ผมเห็นด้วยกับเสียงข้างน้อยครับว่าจะตั้ง ๑ ไม่เกิน ๖ คน พอรระดับที่จะปรองดองกันได้ แต่ท่านก็ต้องตอบกับสภาครับว่าเวลาจะตั้งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคตั้งใครครับ ประเด็นที่ ๒ มีหน้าที่ทำอะไร และประเด็นที่ ๓ มีอำนาจอะไร ผมดูข้อสังเกตของคณะกรรมการครับ เป็นข้อสังเกตที่ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ๆ งานกระบวนการยุติธรรมเรา งานศาลเราวันนี้ก็คือขาดบุคลากร ข้อสังเกตกรรมการชัดเจน เพราะฉะนั้นการจะโยกผู้พิพากษาจากศาลใดมาทำหน้าที่ตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคก็ไม่พ้นการขาดแคลนตุลาการ การขาดแคลนผู้พิพากษา มันก็แก้อยู่ในวังวนไม่จบ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าคำตอบที่ท่านตอบให้กับพวกผมจะทำให้เราคิดว่าเราจะช่วยงานตุลาการให้สามารถเดินไปด้วยความมั่นคง แล้วก็มีความสะดวก รวดเร็วอย่างไร

ประการสุดท้าย ก่อนที่กรรมการตอบผม ผมขออนุญาตเรียนหารื้อท่านประธานสภาไว้หน้าครับ ความละเอียดอ่อนของการพิจารณากฎหมายของศาลยุติธรรม

ท่านต้องนั่งฟังคนอภิปรายในสภา เพราะถ้ามีการหยิบยกลักษณะคดีซึ่งยังไม่จบอยู่ในศาล ขึ้นมาเป็นข้อต่อรองหรือกดดันทำไม่ได้ นะครับ อภิปรายในหลักการกันได้ว่าอย่างนั้นควร อย่างนั้นไม่ควร แต่ผมจะยกคดีว่าคดีญาติผมทำไมจะลงหรือไม่ลง ถ้าตั้งศาลฎีกาเพิ่ม รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคเพิ่มแล้วจะอำนวยความสะดวกยุติธรรม ญาติผมจะปลอดภัยหรือไม่ อย่างนี้ ไม่ได้ครับ การใช้กระบวนการทางนิติบัญญัติไปแทรกแซงกระบวนการทางตุลาการทำไม่ได้ เด็ดขาด แต่ที่พวกผมอภิปรายทั้งหมดเรากำลังปรับกระบวนการยุติธรรม กระบวนการศาล ให้ยืนได้อย่างความมีสง่าและความสะดวกในการทำงาน เพราะฉะนั้นท่านกรรมาธิการ กรุณาตอบข้อซักถามผมใน ๓ ประเด็นนี้เพื่อประกอบการพิจารณาครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : เชิญท่านสงวนครับ

นายสงวน พงษ์มณี (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สงวน พงษ์มณี พรรคเพื่อไทย จังหวัดลำพูน จริง ๆ แล้วผมเองสนใจกฎหมายฉบับนี้มากและตั้งใจจะไป แปรญัตติในเรื่องนี้ด้วย แต่เนื่องจากว่ามันติดเสาร์ อาทิตย์ ก็เข้าไป ๑ วัน พอท่าน ได้แก้ม่าอย่างนี้ผมเห็นด้วย ที่นี้ผมมีเหตุผลสนับสนุนสำคัญหลายเรื่อง แต่เรื่องที่ไม่ไม่มีใคร พูดถึงเลย เป็นโอกาสดีที่ผมพูดทีหลัง ก็คือว่าเรามองกระบวนการยุติธรรมไทยอย่างไร ผมค่อนข้างไม่สบายใจที่จะพูดต่อที่ประชุมแห่งนี้ให้ดูกระบวนการยุติธรรมของเรา วันนี้ กระบวนการยุติธรรมเหมือนกระทรวงศึกษาธิการ น่าตกใจมาก นิติบัญญัติของเราไม่ได้สนใจ เรื่องนี้บ้างเลย ผมถามว่ากระทรวงศึกษาธิการหมายความว่าอย่างไร กระทรวงศึกษาธิการ มีสี ๑๑ หลายคนนะครับ แล้วจะทำอย่างไรถ้าศาลเป็นอย่างนั้นด้วย วันนี้เรามีศาลปกครอง ก็มีประธานศาล มีอะไรหลายอย่าง โอกาสต่อไปนี้ถ้ามีการแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญ หรือร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญโดย สสร. -----

ผมคิดว่าต้องฝากท่านประธานไปยังตัวแทนศาลว่าท่านต้องเร่งจัดสร้างองค์ความรู้ร่วมกันกับพวกเรา เพราะคำสั่งคมต้องการศึกษาเรื่องนี้ ผมเห็นด้วยให้มี ๓ เพราะอะไรครับ เพราะว่าศาลเองได้กำหนดคุณธรรมของตัวเองอย่างน่ากลัวมากสำหรับคนภายนอกอย่างผม มีตำแหน่งมากบางที่สอบได้นิดเดียว ไข่มุขครับ บรรจุนิดเดียว ตำแหน่งมีเยอะ บรรจุนิดเดียว เพราะอะไรครับ เพราะว่ากำหนดคุณธรรมไว้สูง จิตวิญญานของศาลต้องเป็น อย่างนั้นอย่างนี้ ท่านกำหนดคุณธรรมของท่านเอง ที่นี้ผมมองว่าอธิบดีไหนในประเทศไทยนี้ ไม่มีรองอธิบดี ก็มีศาลนี้ละไม่มีรองอธิบดี ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ เป็นต้นมาเป็นอย่างนี้ แล้วข้อเท็จจริงคือท่านมีคนไปทำหน้าที่ไม่ต่ำ ๓ คน สักภาค ๕ คน ๖ คน ๗ คน ๘ คน ก็ยังมี นี่คือข้อเท็จจริง ที่นี้กฎหมายต้องทำให้ข้อเท็จจริงของกฎหมายนั้นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน วันนี้ถ้าคนไปอ่านหรือไปช่วย ๘ คน ๗ คน ๖ คนนั้น เขาไม่มีศักดิ์ทางกฎหมายเขาตัดสินไม่ได้ เขาเป็นเพียงคนหนึ่งที่ไปช่วยงานเท่านั้นเอง ภารกิจสำคัญขององค์กรไม่มีใครพูดถึงเลย เรื่องอะไรครับ คือภารกิจซึ่งเรียกว่ากระบวนการสร้างองค์ความรู้ร่วมกันของท่านให้กับสังคม วันนี้ท่านไปอ่านคำพิพากษาของท่านเองสิครับที่กระจัดกระจายอยู่ไปหมด ตกใจมาก ใช้หลักการหลายหลักการในการพิพากษาศักดิ์สินในหลายเรื่อง พิจารณาอย่างไร ก็ไม่เป็นเหตุเป็นผลที่จะมาโต้แย้งกันได้ว่าทำไมหลักการอย่างนี้ เหตุผลอย่างนี้ คดีนี้ตัดสินอย่างนี้ คดีนี้ตัดสินอย่างนี้ เพราะอะไรครับ มันขาดกระบวนการสร้างองค์ความรู้ร่วมกันของพวกท่านนั่นเอง มีคำพิพากษาคำพิพากษาหนึ่งของศาลฎีกา แล้วเราก็ถือกันมาตามนั้นว่า เมื่อศาลฎีกาพิพากษาอย่างนี้ก็เป็นแนวทางปฏิบัติ แต่ท่านลืมนอ่านมาตรา ๓ หรือเปล่า รัฐธรรมนูญมี ๗ มาตราเท่านั้นนะครับ มาตรา ๓ ในอดีตที่คำพิพากษาเป็นอย่างนั้นเพราะว่า อำนาจอธิปไตยมาจากประชาชน ใครกระชากมาได้ ประชาชนไม่คัดค้าน ตอนนั้นถือว่าเป็นรัฐธำธิปัตย์ ปี ๒๕๔๐ เป็นต้นมาอำนาจเป็นของประชาชน จะใช้คำพิพากษานั้นมาใช้ ในขณะนี้ได้หรือไม่ นี่เป็นประเด็นที่ต้องพิจารณา แล้วมาตรา ๖ อีกละ ท่านประธานครับ วันนี้ผู้พิพากษาทั้งหลายพิพากษาเนื่องจากไม่มีการศึกษาองค์ความรู้ร่วมกัน พินิจพิพากษาตามกฎหมาย ไม่ได้พิพากษิตามรัฐธรรมนูญ กฎหมายหลายฉบับขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญนี้ทั้งสิ้น แต่คำพิพากษาเป็นไปตามกฎหมายเพราะอะไร เพราะไม่มีกระบวนการสร้างองค์ความรู้ร่วมกัน เพราะฉะนั้นถ้าไม่กำหนด ๓ คน ผมเชื่อว่าหลายศาลมี ๑ คน หลายศาลมี ๒ คน แต่ถ้ากำหนด ๓ คนเป็นเบื้องต้น ท่านจะมีตำแหน่งว่างเท่าไรครับ

๕๙

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สิริพร ๒๙/๒

๓ คุณ ๙ เท่ากับ ๒๗ คน ตำแหน่งมันว่างท่านจำเป็นต้องเลือกสรรคนขึ้นมาทำงานในหน้าที่นั้น แล้วในที่สุดผมคิดว่าประชาชนจะได้ประโยชน์ เพราะอะไรครับ เพราะว่า ๕๐,๐๐๐ คดีเต็มเหยียดแล้ว ถ้ามาสัก ๑๐,๐๐๐ คดีก็จะยุ่งแล้ว แล้วท่านลองอ่านคำพิพากษาของท่านแต่ละฉบับแต่ละชุด มันยาว มันซับซ้อน มันพิพากษาเกินเลยจากคำฟ้องไม่ได้ มันสับสนไปหมดเลย ต้องใช้ความละเอียดอ่อนมาก เพราะฉะนั้นภาระหน้าที่ ๓ อย่าง ผมคิดว่าอย่างที่ ๓ ที่ท่านไม่พูดถึงท่านต้องบอกกับผู้พิพากษาว่าองค์คณะของอธิบดีท่านมีภารกิจสำคัญเพื่อให้กับสังคม คือสร้างองค์ความรู้ร่วมกัน การปรึกษาหารือกัน แล้วผมคิดว่าการที่ท่านไปช่วยนั่งร่วมพิจารณาในคดีพิเศษก็จะเกิดขึ้น ผมเห็นด้วยกับท่านประธานที่จะอนุญาตให้ทางฝ่ายกรรมการชี้แจง เมื่อครูผมเห็นชัดว่ามีจินตภาพร่วมกันในเรื่องนี้

ผมเองคิดว่าถ้าเราพร้อมกันวันนี้และส่งสัญญาณไปยังศาล ผมว่ามีหลายเรื่องที่เราต้องแก้
ถามเรื่องแรกเลยครับ อำนาจของสำนักงานท่านเป็นอำนาจบริหารหรืออำนาจตุลาการ
ยังเป็นอำนาจบริหารอยู่ ต้องแก้หรือเปล่า นี่คือในประเด็นหนึ่ง หลายเรื่องจะเป็นอย่างนี้ครับท่าน
สำนักงานต่าง ๆ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าที่ผมพูดทั้งหมดนี้ ผมเห็นด้วยกับท่านที่แก้ไข
และคิดว่าจะเป็นโอกาสแรกที่ศาลกับนิติบัญญัติจะมาสร้างองค์ความรู้ร่วมกันแบบที่เรา
กำลังพูดจากันนี้อยู่ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธาน
สภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายเจริญ จรรย์โกมล รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญคุณหมอลานครับ เดี่ยวคุณหมอลานนัดหนึ่งนะครับ สภาผู้แทนราษฎรขอต้อนรับ
สมาคมกลุ่มชาวไร่อ้อย เขต ๑๐ จากจังหวัดชัยภูมิ ๒๕ ท่าน ขณะนี้กำลังพิจารณา
ในวาระที่สอง ในเรื่องของกฎหมายร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญ
ศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เชิญท่านคุณหมอลานครับ

นายชานาน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชานาน ศรีแก้ว
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ ๒ จังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย ผมขออนุญาต
ท่านประธาน ในฐานะสมาชิกได้แสดงความเห็นต่อกรณีทางกรมการ ซึ่งได้รับมอบ
อำนาจจากสภาของเราไป เป็นตัวแทนสภาของเราไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในมาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๑๓
วรรคหนึ่งนะครับ วรรคหนึ่งร่างเดิมที่ท่านรับไปจากสภาว่าด้วยจำนวน
ของรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นที่เขียนไว้ ๑ คน แล้วกรณีมีความจำเป็นตั้งได้ไม่เกิน ๓ คน
ท่านก็ไปปรับเป็นให้มี ๓ คนนะครับ ถ้ามีความจำเป็นตั้งได้ไม่เกิน ๖ คน ประเด็นก็เป็นไป
ตามที่เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นไปแล้วแต่เป็นประโยชน์ครับ เพราะว่า
เรามาในฐานะที่เป็นผู้ได้รับมอบอำนาจจากพี่น้องประชาชน อำนาจอธิปไตย
เป็นของปวงชนชาวไทยผ่านสภานิติบัญญัติครับ พระมหากษัตริย์ก็จะทรงใช้อำนาจ
ผ่านรัฐสภา ท่านประธานครับ ประเด็นที่ผมต้องขออนุญาตเบื้องต้นคือผมเห็นด้วย
กับกรมการเสียงข้างมาก ต้องพูดให้ชัดเจนนะครับว่าผมเห็นด้วย ถึงแม้กรมการ

จะค่อนข้างที่จะเก็บเนื้อเก็บตัวสักชนิดหนึ่งที่จะไม่ช่วยชี้แจงให้กับสมาชิกเลยในประเด็น
ข้อคำถาม ถ้าท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงผมเข้าใจว่าประเด็นเหล่านี้น่าจะไม่มีปัญหาใด ๆ
เพราะเจตจำนงของกรรมาธิการก็ชัดเจนเป็นเสียงข้างมาก ประเด็น ๓ คน ผมเห็นด้วยนะครับ
ประเด็น ๖ คน ผมก็เห็นด้วย เหตุผลที่ผมเห็นด้วย

ประเด็นที่ ๑ เพราะผมถือว่าแก้อย่างนี้ ตอบคำถามของเหตุผลที่ท่าน
แก้กฎหมาย คือเพื่อประโยชน์สูงสุดของพี่น้องประชาชน ในการที่จะได้รับประโยชน์จาก
การดำเนินงานการอำนวยความสะดวกความยุติธรรมของศาล อันนั้นเป็นเหตุผลแรกสุดนะครับ
ท่านเขียนไว้ในเหตุผลเพราะเพื่อความสะดวก ความรวดเร็ว ความถูกต้อง ความชอบธรรม
ไม่มีข้อขัดแย้ง เป็นการอำนวยความสะดวกที่สมบูรณ์แบบ พี่น้องประชาชนได้รับความเป็นธรรม
อย่างสูงสุด อันนั้นเป็นเหตุผลแรก ที่ผมขอสนับสนุน

เหตุผลที่ ๒ เป็นเหตุผลเชิงเทคนิค ผมชอบใจท่านกรรมาธิการที่ได้ชี้แจง
ต้องขออนุญาตเอ่ยนามท่านครับ ท่านวิรัตน์ ได้ชี้แจงประเด็นขององค์คณะ ประเด็น
ของการพิจารณาต่อเนื่อง ประเด็นของการต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ และประเด็น
ของการที่จะไม่มีการเคลือบคลุมในวิธีการปฏิบัติให้เป็นข้อสงสัยของผู้ที่เกี่ยวข้อง ตรงนี้ครับ
มันเป็นที่มาที่ไปได้ ท่านมีอธิบดีผู้พิพากษามา ๑ คน มีรองอธิบดีผู้พิพากษามาอีก ๓ ท่าน
ภารกิจที่จะต้องทำเป็นองค์คณะมันมีความจำเป็นต้องพร้อม ถ้า ๓ คน ตอบคำถามได้
โดยไม่ขาดไม่เกิน ไม่จำเป็นต้องนั่ง ๑ คน และขอลายเซ็นอีก ๒ คน ลักษณะอย่างนั้น
ไม่ควรมีครับในบ้านนี้เมืองนี้

ข้อ ๓ ก็ตอบคำถามได้ ท่านอธิบดีผู้พิพากษามาอาจจะไปราชการ ท่านรองอธิบดี
ผู้พิพากษามาท่านหนึ่งอาจถูกมอบหมายให้ไปปฏิบัติภารกิจอย่างอื่นก็ยังมีองค์คณะ
ที่พร้อม แต่ที่สำคัญผมสนใจประเด็นการพิจารณาต่อเนื่องครับ นี่เห็นใจเป็นอย่างยิ่ง
ความต่อเนื่องของท่านยกชุดออกไป ชุดใหม่เข้ามาก็ต้องแทนด้วยจำนวนที่เท่าเดิม มันก็ต้องเป็น ๖ คน
ยกตัวอย่างนะครับ ประเด็นนี้ผมเห็นว่าเป็นประโยชน์เชิงเทคนิคของการทำหน้าที่ของศาล
และเห็นใจท่าน ไม่ได้เขียนเพื่อเอาใจหรือเพื่อจะให้ท่านมีตำแหน่งสูงขึ้น เพราะว่าตำแหน่ง
ที่ท่านได้มาเป็นเหตุผลที่ ๓ ที่ผมบอก ผมขอสนับสนุน -----

คือท่านได้มาโดยที่ท่านไม่ได้อะไรเพิ่มเติมเลย รัฐไม่ต้องสูญเสียงบประมาณครับ ค่าจ้างอัตราเงินเดือนท่านก็เท่าเดิม ถึงแม้ท่านจะได้ตำแหน่งรองอธิบดีหรือรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคใต้ตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค อัตราค่าจ้างเงินเดือนค่าตอบแทนท่านไม่เหมือนเดิมครับ ซึ่งขณะนี้มันก็เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายที่รองรับอยู่แล้ว พุดง่าย ๆ คือรัฐไม่ได้สูญเสียอะไรเพิ่มเติมเลยในประเด็นนี้ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ ผมเห็นว่าสภาเราเองเป็นประโยชน์ยิ่งที่พิจารณาอย่างรอบคอบ คำถามเพื่อนสมาชิกมีประโยชน์ เพียงแต่ขออนุญาตให้คณะกรรมการตอบคำถามให้ชัดเจนเท่านั้นเอง นั่นคือวรรคหนึ่ง

ท่านประธานครับ วรรคสอง ข้อเสนอของท่านสมาชิก ขออนุญาตเอ่ยนามท่านสามารถ แก้วมีชัย เกี่ยวกับประเด็นของวิธีบัญญัติ คือถ้อยคำ ถ้าท่านไม่แก้ขณะนี้ ตอนทบทวน ตอนใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๓๐ ผมจะขอท่านอีกครั้งหนึ่งว่าท่านจะแก้ไหมตามที่ท่านสามารถเสนอ เพราะเขียนแล้วซ้ำซ้อนนะครับ ท่านเขียนว่า กรณีตำแหน่งผู้พิพากษาภาคว่างลงหรือเมื่อผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ท่านเขียนว่าให้รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคเป็นผู้ทำการแทน นี่คือร่างเดิมนะครับ ร่างเดิมเขียนต่อว่า ถ้ามีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคหลายคน ให้รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้ทำการแทน นี่คือร่างเดิม ใจความสมบูรณ์ นั่นคือหมายความว่า ๑ คน เพิ่มเป็น ๓ คน แต่เมื่อท่านแก้ ๓ คนแล้ว ประโยคคำว่า ให้รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคเป็นผู้ทำการแทน มันก็จะขัดแย้งอยู่ในตัว เพราะมันไม่มีแค่ ๑ คน มันมี ๓ คนเป็นต้นไป ท่านก็ไปตัดถ้อยคำเอาว่า ถ้ามีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคหลายคน ออก แล้วเติมคำว่า โดยให้รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้ทำการแทน ทำการแทน ๒ ทำการแทนนะครับ ถ้อยคำไม่สอดคล้องกันก็ฝากทางท่านประธานไปยังกรรมการ ถ้าปรับปรุงแก้ไขได้ครับ ผมก็คิดว่ามันก็เป็นความสวยงามของการบัญญัติกฎหมาย ด้วยความเคารพท่านประธานครับ ขอสนับสนุนกรรมการเสียงข้างมากและฝากวรรคสองครับ ขอขอบคุณครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านนิพนธ์ก่อนครับ เดี่ยวให้ท่านกรรมการตอบในประเด็นของคุณหมอชลน่านเชิญครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นิพนธ์ บุญญามณี กรรมการเสียงข้างน้อย ผมกราบเรียนท่านประธานว่าประเด็นที่ผม

๖๓

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริรัตน์ ๓๑/๒

ได้สงวนคำแปรญัตตินั้นผมไม่ได้ขัดแย้งเรื่องจำนวนสูงสุด ๖ คน แต่ผมไม่เห็นด้วยในข้อที่ไปกำหนดจำนวนต่ำสุดไว้ว่าต้องไม่น้อยกว่า ๓ คน ในตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ซึ่งมันไม่มีเหตุผลที่ต้องไปเขียนกฎหมายอย่างนั้น ผมคิดว่าเขียนไว้แบบร่างเดิมก็คือเริ่มต้นที่ ๑ คน ถ้ามีความจำเป็นต้องใช้ ๑ คน ถ้าจำเป็นต้องใช้ ๒ คน คือปริมาณคดีที่ส่งสำนวนมาให้สำนักงานอธิบดีตรวจสำนวน มันไม่ใช่ทุกคดีที่เกิดขึ้นในศาลใดแล้วต้องส่งทุกสำนวนมันเฉพาะที่เป็นคดีสำคัญในแต่ละภาค คดีที่มีทุนทรัพย์สูงหรือว่าคดีที่มีโทษจำคุกสูง อย่างนี้เป็นต้นที่ต้องส่งไปให้อธิบดีได้ตรวจสำนวนคำพิพากษาหรือต้องรายงานให้อธิบดีผู้พิพากษาภาคได้ดูคดีผู้จัดการมรดก ถ้าเป็นมรดกเยอะ ๆ ก็ต้องส่งไปให้อธิบดีผู้พิพากษาภาคได้ดู ได้รับทราบเพื่อที่จะป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นภารกิจที่บอกว่าอาจจะไป ๑๐๐,๐๐๐ คดี หรือเป็น ๑๐,๐๐๐ คดี ทุกคดีไม่ได้ไปสู่สำนักงานอธิบดีผู้พิพากษาภาค เพราะฉะนั้นจำนวนที่จะเป็น ๖ คน หรือเป็นอะไรผมไม่ติดใจ แต่ว่าผมคิดว่าที่ผมแปรญัตติเอาไว้ เจตนาคือให้เริ่มต้นจาก ๑ คน แล้วไป ๒ คน ไป ๓ คน อาจจะไป ๔ คน ไป ๕ คนก็ได้ หรือไป ๖ คน เต็มเลยก็ได้ แต่ไม่ใช่บังคับว่าต้องเริ่มต้นที่ ๓ คน เป็นอย่างน้อยหรือว่า ๓ คนขั้นต่ำ ถ้าภาคใดมันไม่มีเหตุผลต้องใช้ ๓ คนขั้นต่ำ ใช้ ๒ คนก็ได้ ซึ่งที่ตลอดมามันไม่มียังอยู่ได้เลย อยู่มา ๑๕ ปี ถ้าสมมุติจะเริ่มต้น ๑๕ ปี เอาล่ะ มันไม่มีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคมาเลย ๑๕ ปีที่ผ่านมา แต่ว่าเราก็กังปฎิบัติน้ำที่กันได้โดยส่งไปช่วยราชการ ๑ คน เราอยู่กันมา ๑๕ ปี พอมาวันนี้เราจะบอกว่าช่วย ๑ คน ทำไม่ได้เลย ถ้าอย่างนั้นพูดในมุมนักกลับกัน แสดงว่า ๑๕ ปีที่ผ่านมามันไม่ได้เกิดความยุติธรรมกับประชาชนเลย ถ้าจะพูดตามนัยดังกล่าว -----

ซึ่งผมก็ไม่ได้พูดอย่างนั้น ผมพูดแต่เพียงว่าทำไมต้องไปบังคับให้คณะกรรมการศาลยุติธรรม ต้องมีดุลยพินิจว่าเห็นด้วยต่ำกว่า ๓ คนไม่ได้ ต้อง ๓ คนขั้นต่ำ อันนี้เป็นข้อที่ผมได้ สงวนคำแปรญัตติในประเด็นนี้ ซึ่งผมด้วยความเคารพกรรมาธิการที่บอกว่า ที่ต้องเพิ่ม จำนวนรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคมากถึง ๖ คน แล้วก็แต่งตั้งอย่างน้อย ๓ คน เพื่อต้องการ ที่จะไปนั่งพิจารณาให้ครบองค์คณะ อันนี้ผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่าผมไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง เพราะนี่มันคือเรื่องหลักการ มันทำเฉพาะกรณีจำเป็น ๆ เท่านั้นเหมือนอย่าง ที่กำหนดว่าคดีอะไรบ้างที่ต้องส่งมาให้อธิบดีผู้พิพากษาภาคได้ตรวจสำนวน อย่างนี้ได้ ผู้พิพากษาถ้าเราบอกว่าไม่ครบองค์คณะ ในข้อสังเกตข้อที่ ๒ นั้นละครับเป็นข้อสังเกตของผม ผมบอกว่าถ้ามีปัญหาเรื่ององค์คณะไม่ครบก็เป็นข้อสังเกตให้กับรัฐบาล ฝากไปถึงรัฐบาลว่า ถ้าเราเชื่อว่าการที่พิจารณาคดีด้วยองค์คณะที่ไม่ครบองค์คณะมันบั่นทอนความยุติธรรม ให้กับประชาชนเป็นภาระ เป็นหน้าที่ของรัฐบาลจะต้องไปจัดสรรงบประมาณให้ครบ เพื่อนำไปสู่การบรรจุตำแหน่งผู้พิพากษาให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ จะบอกว่า ไม่มีงบประมาณไม่ได้ละครับ รัฐบาลไม่มีหน้าที่พูดเรื่องไม่มีงบประมาณให้กับการอำนวยความสะดวกยุติธรรมให้ประชาชน ผมเลยเสนอทางออกให้เป็นข้อสังเกตเป็นข้อ ๒ เอาไว้ก็คือว่า เราไม่อยากให้อ้างเรื่องว่าไม่มีงบประมาณมาบรรจุผู้พิพากษาเพื่อมาอำนวยความสะดวกยุติธรรม ให้ประชาชน เพราะฉะนั้นเราต้องแยกประเด็นระหว่างจะเอารองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ซึ่งมาจากศาลอุทธรณ์ไปนั่งพิจารณาคดีให้ครบองค์คณะในศาลชั้นต้น ถ้าเราคิดอย่างนี้ มันก็ผิดหลักการบริหารสำนักงานศาลยุติธรรมแล้ว มันจะมีปัญหาอื่นตามมาอีกว่าทำไมคดีนี้ เอารองอธิบดีมานั่งเป็นองค์คณะ ทำไมคดีอื่นไม่มีรองอธิบดีมาเป็นองค์คณะ ไม่อย่างนั้น ต้องแก้ธรรมนูญศาลยุติธรรมว่าต่อไปนี้ต้องมีรองอธิบดีมานั่งให้ครบองค์คณะอีกอย่างนั้นหรือ เพราะเราต้องยอมรับแล้วว่าประสบการณ์ระหว่างผู้พิพากษาในการดำรงตำแหน่งใหม่ ๆ กับคนที่มาเป็นรองอธิบดีซึ่งผ่านหัวหน้าศาลมาแล้วมีอาวุโสมาก ถึงศาลชั้นอุทธรณ์แล้ว มานั่งเป็นองค์คณะนี้ประสบการณ์มันต่างกัน การวินิจฉัยกฎหมายมันอาจจะต่างกันได้ นี่คือประเด็นที่ไม่เห็นด้วย ผมไม่อยากให้อาเรื่องปัญหาซึ่งเกิดในทางปฏิบัติมาปะปนกับเรื่อง หลักการในการพิจารณาคดี ผมจึงคิดด้วยความเคารพว่า ผมจึงเห็นว่าประเด็นนี้คือ เป็นประเด็นที่มันเป็นปัญหาของหลักการ ผมจึงต้องขอสงวนคำแปรญัตติเอาไว้ เพื่อหลายคน ในกรรมาธิการบอกว่าขอรับรองอย่าสงวน ผมบอกว่ามันไม่ได้ละครับ เพราะว่า

๖๕

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ภาวดี ๓๒/๒

นี่คือหลักการการร่างกฎหมาย เพราะฉะนั้นผมเรียนประธานว่านี่คือเหตุผลที่ต้องสงวน
คำแปรญัตติ เพราะว่ามันเป็นหลักการการร่างกฎหมายจริง ๆ ครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านกรรมาธิการครับ เอาอย่างนี้ เหลืออยู่ ๓ ท่าน เดี่ยวท่านตอบทีเดียวย่อยดิใหม่ครับ
เชิญท่านพิชิต กรรมาธิการ

นายพิชิต ชื่นบาน (กรรมาธิการ) : ผม พิชิต ชื่นบาน กรรมาธิการ จำนวน
๓ คนหรือ ๖ คนก็ได้แล้วแต่จะครับ ผมเคยค้านในที่ประชุม ผมบอกว่าจะทำให้คดี
ในศาลอุทธรณ์มันค้างนะ เพราะผมรู้ว่าคนที่จะมาเป็นรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคจะมาจาก
ศาลอุทธรณ์ ผมบอกว่าจะทำให้คดีมันค้าง เผิดใจว่าท่านชาญณรงค์ขออนุญาตเอ่ยนาม
ท่านบอกไม่ค้างหรอกจะสั้นไหล ผมเป็นคนที่ยึดปัดจากคำพิพากษามากที่สุด ผมดู
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๗ การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลต้องเป็นไปโดยถูกต้อง พอบอกว่า
หน้าที่ของรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคนอกจากไปนั่งให้ครบองค์คณะ ต้องตรวจร่างคำพิพากษา
ซึ่งตรวจร่างคำพิพากษาคดีเป็นหมื่น ๆ คดี ผมเป็นคนที่ยึดปัด พอพูดบอกว่าถ้าตรวจ
ร่างคำพิพากษาให้ถูกต้อง สิ่งที่ผมโดนมาในชีวิตผมคิดว่ามันไม่เป็นธรรม พอท่านชาญณรงค์
บอกว่าจะไปตรวจร่างคำพิพากษาให้ถูกต้องนี้ ผมยอม จะ ๓ คน หรือ ๖ คนผมยอม
ผมต้องการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ผมเป็นบุคคลหนึ่งที่ค้านนะครับ
แต่พอบอกว่าจะมีการตรวจร่างคำพิพากษาให้ถูกต้องผมเลยยอม เลยกราบเรียนที่ประชุมครับ
ขอบพระคุณครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : อีก ๓ ท่านนะครับ แล้วเดี๋ยวทางท่านสมาชิกถามเสร็จผมจะให้กรรมการตอบ แล้วก็จะได้สอบถามความคิดเห็นของท่านสมาชิกว่าจะเห็นด้วยกับกรรมการหรือไม่ครับ จะมีท่านสมคิด บาลไธสง อาจารย์บุญเลิศ ไพรินทร์ แล้วก็ท่านคุณหมอเชิดชัย เชิญท่านสมคิด บาลไธสง ครับ

นายสมคิด บาลไธสง (หนองคาย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม สมคิด บาลไธสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดหนองคาย ผมขออภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ครับ ในกรณีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ๓ คน หรือ ๖ คนก็ตาม ผมมองอย่างนี้ครับ เพื่อเป็นการทำความเข้าใจ ผมเป็นครูมาก่อน ผมอยากให้เทียบเคียงสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาที่มีรองผู้อำนวยการเขตที่บ้านผมนะครับ แค่เขตการศึกษาเดียวไม่ถึงเต็มจังหวัดเลย มีรองผู้อำนวยการเขตการศึกษาตั้ง ๑๐ คน ไม่เห็นเสียหายอะไร เขาก็แบ่งกันรับผิดชอบ เขตนี้รับเครือข่ายนี้นะ มี ๒-๓ ตำบลต่อคนนะ รองผู้อำนวยการเขตการศึกษาเขาก็รับไปอย่างนี้ อันนี้คือมันทำให้งานคล่องตัวเร็วขึ้น จะไปตรวจอะไรก็ตามตามที่ท่านพิชิตว่าไป มันก็รวดเร็วนะครับ ผมสนับสนุนนะครับ ผมยกตัวอย่างให้เห็นว่ากรณี ๓ คน ถ้าท่านมองยังไม่ออก ตอบไม่ถูกนะครับ ผมขอแนะนำ เสนอแนะ กรณีบางภาคของศาลนี้ ภาค ๙ มันมีกี่จังหวัด ผมถาม สมมุติมี ๓-๔ จังหวัด รองอธิบดีผู้พิพากษาภาครับผิดชอบคนละจังหวัด สมมุตินะ ถ้ามีงานคดี พอกฎหมายนี้ ผ่านไปมันต้องมีข้อบังคับมีระเบียบของศาลอีกกว่าจะจัดให้เขารับผิดชอบทำหน้าที่อะไร มันต้องมีต่อไปอีกอยู่ในองค์กรต่าง ๆ ต้องมีกฎหมาย มีข้อบังคับ มีระเบียบอีกนะครับ ผมเข้าใจอย่างนั้น เพราะฉะนั้นไม่ว่าศาล ไม่ว่าทางราชการอื่นก็มีข้อบังคับมีกฎหมายเพิ่มเติม ขึ้นมาอีกว่ามอบงานให้ใคร ใครทำอย่างไร กรณีเขตถ้าพิพากษาภาค ๔ สมมุติมี ๕-๖ จังหวัด บังเอิญสมมุติ ๖ จังหวัด ผมไม่เข้าใจเรื่องศาลเท่าไรนะ แต่ผมพูดความจริง เอาความจริง ตามหน่วยงานอื่นมาเทียบเคียงให้เห็นว่าภาค ๔ มี ๕-๖ จังหวัด ก็รับผิดชอบไปสิ รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคคนละ ๑ จังหวัดไป ถ้ามีคดีขึ้นมาเกี่ยวกับจังหวัดนั้นให้รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคนั้น ทำหน้าที่ ถ้าอธิบดีผู้พิพากษาภาคไม่อยู่เขาก็ทำหน้าที่เป็นอธิบดีผู้พิพากษาภาคแทน ก็ดูแลของจังหวัดนั้นสิในภาคนั้น สมมุติมีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคหลายคนนะครับต่อภาค

อันนี้ผมก็อยากให้มองเห็นอย่างนี้ งานก็จะเร็วขึ้นนะครับ ผมก็ขอแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม เพื่อให้มองเห็นภาพอย่างนี้นะครับ ขอบคุณมากครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญอาจารย์บุญเลิศครับ ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากวาระที่สองมีท่านนิพนธ์ท่านเดียว เป็นผู้สงวนคำแปรญัตติไว้ นะครับ ถ้าท่านสมาชิกจะถามก็สามารถถามได้เฉพาะในประเด็น ที่คณะกรรมการได้ตัดไว้ นะครับเชิญท่านอาจารย์บุญเลิศครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (ฉะเชิงเทรา) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๑ จังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคประชาธิปัตย์ กระผมอยากจะกราบเรียนที่ประชุมแห่งนี้ว่า เวลาเรากำหนดตำแหน่ง ผมอยู่ ก.พ. มา ๓๒ ปีครับท่าน ทำเรื่องตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ทั่วประเทศ เวลาจะกำหนดตำแหน่งอธิบดี ก็มีตำแหน่งอธิบดี ตำแหน่งรอง เขาไม่บอกหรือครับว่า ต้องมีรองกี่คน รองผู้ว่าราชการจังหวัดจะมีกี่คนนั้น รองปลัดกระทรวงมีกี่คน มันขึ้นอยู่กับปริมาณและคุณภาพของงาน ซึ่งต้องเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมครับ ท่านจะพิจารณาเองครับว่าภาคไหนมีงานมากก็ให้รองอธิบดีผู้พิพากษามาก ถ้างานน้อยก็ให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาน้อย เขาไม่ไปกำหนดจำนวนหรือครับ -----

แต่เนื่องจากผมเองนี้ไม่ได้แปรญัตติไว้ ก็เลยเห็นว่าร่างเดิมเขาเหมาะสมมาก เหมาะสมทุกตัวอักษรเลยครับ ที่ไปแก้เขานี้ไม่เหมาะสมทุกตัวอักษรที่แก้ เขาบอกว่าให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคละ ๑ คน ตามจริงไม่ต้องบอกว่ามี ๑ คนก็ได้ครับ บอกว่ามีตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในทางราชการ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมโดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกาจะกำหนดให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษามากกว่า ๑ คนก็ได้ ตามปริมาณงานและคุณภาพของงาน แค่นี้ละครับ คือที่กราบเรียนเพราะว่าคณะกรรมการจะไปทราบได้อย่างไรว่ามันจะต้องมีไม่เกิน ๖ คนไม่เกิน ๓ คน เขามีคนเดียวก็ได้ครับ ถ้าภาคมันไม่มีงาน ถ้าภาคมีงานก็ ๒ คน ถ้ามีมากขึ้นมา ท่านอธิบดีผู้พิพากษาภาคท่านทำงานบริหารไม่ไหวก็มี ๓ คน ๔ คน ตามปริมาณงานคุณภาพของงานในแต่ละภาคครับ อย่าไปกำหนดล่วงหน้าอย่างนี้เลย ผมขอประทานโทษครับ อย่างน้อย ๓ คนอันนี้ ที่นี้ประเด็นก็คือว่าปล่อยให้มันเป็นดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมโดยความเห็นชอบของประธานศาลฎีกาจะเป็นเรื่องที่เหมาะสมกว่า และในวรรคสองที่บอกว่า ถ้ามีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคหลายคน โดยปกติกฎหมายก็เขียนกันอย่างนี้ครับ ถ้ามันมีหลายคนก็ให้รองอาวุโสเป็นผู้รักษาราชการแทน หรือปฏิบัติราชการแทน ที่นี้ท่านไปเปลี่ยน ความจริงไม่ต้องเปลี่ยนหรอก ไปตัดของเขาแล้วก็ไปใส่ โดยเข้ามาทำนั่นเอง เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่าผมสนับสนุนร่างเดิมครับผม ขอบพระคุณครับท่านครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
คุณหมอเชิดชัย

นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายแพทย์เชิดชัย ตันติศิรินทร์ ส.ส. บัญชีรายชื่อพรรคเพื่อไทย เป็นกรรมการด้วยนะครับท่านประธาน คือผมขอออกความเห็นในเรื่องนี้ นะครับ ครั้งแรกที่ร่างว่าขอ ๑ คน ไม่เกิน ๓ คน ผมก็เห็นด้วยอันนี้ เพราะว่าขนาดเราไปฟ้องศาล ศาลยังพิพากษาไปตามที่ขอแค่นั้นเองครับ ตอนนี้กรรมการจะให้เพิ่มนี้ มันเกินที่เขาขอมา ที่นี้พอฟังเหตุผลนะครับ อย่างที่ท่านวิรัตน์พูดนะครับ งานศาลเยอะจริง ๆ ครับ ก็เหมือนโรงพยาบาล เยอะแยะเต็มไปหมดก็ต้องเพิ่มหมอ ที่นี้ผู้พิพากษานี้เพิ่มไม่ได้

จำนวนเพิ่มยากเหมือนที่ท่านนิพนธ์ ขอเอ่ยนามนะครับ บอกว่าเป็นหน้าที่ที่ต้องเพิ่มจำนวน หรืออัตราตำแหน่งผู้พิพากษา ที่นั่นเพิ่มยากก็น่าจะแก้ปัญหาเฉพาะหน้าไป

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
คุณหมอครับ คุณหมอมจะชี้แจงในฐานะกรรมาธิการหรือถามด้วยครับ

นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์ (กรรมาธิการ) : ด้วยครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านจะชี้แจงเลย ไขไหมครับ เชิญครับ

นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์ (กรรมาธิการ) : ก็ฟังเหตุผลคุณะครับ ว่าก็คนถึงจะพอดีครับ ก็ได้ความว่าประมาณ ๓ คนนี้จะแก้ไขปัญหาได้ดี แล้วส่วนจะเกินไปถึง ๖ คนนั้น ท่านผู้พิพากษาท่านก็ให้คำยืนยันว่าคงไม่ไปตั้งทีเดียว ๖ คน ค่อย ๆ เพิ่มเข้าไปตามอัตราท่านประธานที่เคารพครับ นาน ๆ ถึงจะมีกฎหมายของศาลเข้ามา แล้วผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกจากจังหวัดน่าน คุณหมอลน่านนะครับ เราเป็นผู้แทนราษฎรนะครับ มันต้องคำนึงถึงทั้งหมดเลยนะครับ เพราะเป็นตัวแทนของประชาชน ความทุกข์ของประชาชนก็คือไปขึ้นศาลนี่ละครับ แล้วยิ่งถ้าคดีซ้ำยิ่งทุกข์หนักไปอีก -----

เพราะฉะนั้นน่าจะแก้ไขให้มันพอเพียง แต่ไม่เกินไปนะครับ ก็คือพอสมควร ก็เลยได้มาเป็นที่มาของ ๓-๖ คน ท่านประธานที่เคารพครับ ประชาชนจะได้ประโยชน์จากอันนี้อย่างที่ท่านวิรัตน์พูดนะครับ เราต้องการทำกฎหมายให้เป็นกฎหมาย องค์คณะผู้พิพากษา ๓ ท่านเราอยากเห็นอันนั้นจริง ๆ ท่านประธานครับ ไม่ต้องไปตกใจว่าท่านผู้อาวุโสลงมานั่งแล้วจะเกิดปัญหา ทางแพทย์เราเกิดกรณีที่ว่าคนไข้มากมาย อาจารย์ใหญ่ ๆ นั้นละครับ ต้องลงมาตรวจร่วมกับคุณหมอรุ่นเยาว์นะครับ หรือแม้กระทั่งคนไข้ที่หนัก ๆ อาจารย์ใหญ่ ๆ ทั้งหลายต้องมาช่วยแนะนำ มันถึงจะทำให้ผลการตรวจรักษามันดีขึ้น ผมก็เชื่อในหลักการนี้ว่าท่านผู้พิพากษาที่ลงมานั่ง อย่างน้อยก็มาผดุงความยุติธรรมให้เกิดขึ้นครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ในกรรมาธิการยังบอกไว้เพื่อความรวดเร็วในข้อเสนอต่าง ๆ ศาลต้องปรับปรุงกระบวนการต่าง ๆ ใช้ไอที (IT) มาร่วมเพื่อจะให้การดำเนินการรวดเร็วหรือว่าอำนวยความสะดวก เพราะว่ามีการบันทึกไว้ชัดเจนว่าเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นผมก็เลยเห็นด้วยว่าที่กรรมาธิการเสียงข้างมากเห็นว่าควรจะมีรองอธิบดีผู้พิพากษาศาล ๓-๖ คน เป็นการชอบแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญคุณวัชระ เพชรทอง

นายวัชระ เพชรทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมลุกขึ้นอภิปรายร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. วิชาที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง ๒ หน่วยกิต ท่านประธานคงสอบผ่านเช่นเดียวกับกระผม ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยกับท่านนิพนธ์ บุญญามณี ซึ่งท่านได้อภิปรายไปแล้ว ในการที่ได้อภิปรายทั้งหลักการ ทั้งเหตุผล ที่ให้รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลนั้นมากกว่า ๑ คน แต่ไม่เกิน ๖ คนก็ได้ ท่านประธานครับ สมาชิกในที่ประชุมแห่งนี้บางท่านบอกว่าเจ็บปวดกับคำพิพากษา ในฐานะสมาชิกสภาฝ่ายนิติบัญญัติ เรายังรู้สึกว้าวถ้าท่านกรรมาธิการบางท่านได้ลุกขึ้นอภิปรายบอกว่าท่านเจ็บปวดกับคำพิพากษา สิ่งนี้ศาลต้องกรุณาชี้แจงครับ เพราะไม่เช่นนั้นแล้วกลายเป็นว่าคำพิพากษาที่ออกมาหรือคำสั่งศาลที่ออกมานั้นไม่ยุติธรรม ทำให้ท่านเจ็บปวด และการที่มีรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลมาก ๆ ผมก็เห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่ว่าขอความกรุณาอย่าไปเพิ่มถ่วงนมให้กับรองอธิบดีผู้พิพากษาศาล ท่านประธานครับ

ทั้งนี้ทั้งนั้นเพราะว่ากระบวนการยุติธรรมของเรานั้นต้องยุติธรรม และที่มีการวิพากษ์วิจารณ์ว่า ๒ มาตรฐาน ศาลท่านก็ต้องชี้แจงเช่นเดียวกันครับว่าศาลนั้นมีมาตรฐานเดียว มีความยุติธรรม เหตุผลที่ผมลุกขึ้นอภิปรายสนับสนุนท่านนิพนธ์ บุญญามณี นั้นไม่ได้หมายความว่าผมมีผลประโยชน์ทับซ้อนหรือมีเหตุผลส่วนตัวแต่ประการใด แต่ผมต้องการที่จะเห็นการร่างกฎหมายของท่านนั้น เมื่อศาลท่านขอมาอย่างไรควรจะให้ไปอย่างนั้น และการที่เพิ่มให้ท่านเราก็เพิ่มให้ท่านเท่าเทียมกันเหมือนกับในร่างกรรมาธิการเสียงข้างมากที่ได้เสนอมานี้ ผมคิดว่าเหตุผลของท่านนิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกในที่ประชุมแห่งนี้ก็ควรที่จะพิจารณา เพราะไม่เช่นนั้นแล้วถ้าเราปล่อยให้กรรมาธิการเสียงข้างมากไปกำหนดและเปลี่ยนไปจากที่ศาลท่านเสนอมาก็กลายเป็นว่ากรรมาธิการเสียงข้างมากสามารถกำหนดได้ทุกอย่าง ซึ่งแท้ที่จริงแล้วไม่ใช่ เพราะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในที่ประชุมแห่งนี้เท่านั้นที่จะเป็นผู้กำหนด ท่านประธานครับ ศาลท่านอ้างว่าเพื่อความสะดวก ความรวดเร็ว เพื่อประสิทธิภาพและแก้ไขปัญหาการพิจารณาคดีล่าช้า -----

๗๒

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

คั่นสนีย์ ๓๖/๑

ผมก็เห็นด้วยและอยากเห็นว่าการที่ศาลท่าน ได้รับการอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ให้เพิ่มตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคไปแล้ว ปัญหาต่าง ๆ ที่ท่านว่ามาก็ควรที่จะหมดไป ท่านประธานครับ ผมยังกราบเรียนท่านประธานว่าผมยังตั้งใจในคำอธิบายของท่านกรรมาธิการบางท่านที่บอกว่าเจ็บปวดกับคำพิพากษาและขอให้ศาลซึ่งเป็นตัวแทนในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น ได้โปรดชี้แจงว่าเจ็บปวดนั้น เจ็บปวดอย่างไร และความยุติธรรมนั้นเป็นอย่างไรเพื่อไม่ให้ศาลนั้นเป็นที่ครหา ขอขอบคุณครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านสุณัยสุดท้าย เดี่ยวจะให้กรรมาธิการชี้แจงเชิญครับ

นายสุณัย จุลพงศธร (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม ส.ส. สุณัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ จังหวัดนครสวรรค์ ขอบเขตทั่วประเทศ ท่านประธานครับ กระผมเองนั้นประกอบอาชีพเป็นทนายความ แล้วก็ยังเป็นทนายความอยู่ มีสำนักงานทนายความชื่อ สำนักงานสุณัยทนายความ ยังทำงานอยู่ครับ ในเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวกับศาล ผมจะใช้ความระมัดระวังมากเกี่ยวกับศาลและอัยการ เพราะอยู่ในสายงานอาชีพและความเข้าใจ ท่านจะเห็นนะครับว่าผมพยายามจะอภิปรายในหลายเรื่องเพื่อจะปกป้องสถาบันยุติธรรมของไทย ผมพูดหลายครั้งครับ ท่านครับว่าผมชอบระบบที่เป็นอยู่นี้ดีที่สุดครับ ระบบที่ศาลมีอยู่อย่างนี้ ทนายอย่างนี้ อัยการอย่างนี้ เพราะผมประกอบอาชีพทางนี้และผมถนัดแล้ว ผมไม่อยากจะให้เกิดกระบวนการทางความคิดที่ขาดความเชื่อถือต่อระบบยุติธรรมแล้วไปเปลี่ยนเป็นศาลระบบลูกขุนแบบอเมริกัน ศาลระบบลูกขุนแบบอเมริกันว่าจริง ๆ ประชาชนมีสิทธิจริง ๆ นะครับ ผมเคยพูดหลายครั้งว่าพันธมิตรที่บอกว่าประชาธิปไตยของไทยนี้เป็นประชาธิปไตย ๔ นาที่ คือหย่อนบัตรแล้วก็หมดสิทธิ ผมเคยถามว่าอยากได้ประชาธิปไตยจริง ๆ ไหม พันมิตรที่บอกว่า ๔ นาที่จบ น่ารังเกียจ เอาประชาธิปไตยจริง ๆ ไหม เอาแบบอเมริกันไหมครับ นั่นคือประชาชนมีสิทธิเป็นผู้พิพากษาได้เอง แต่ผมไม่ชอบหรอกครับ เดี่ยวผมว่าความยากครับ ท่านครับ แต่ในช่วงระยะเวลา ๕ ปีที่ผ่านมา ใครจะเจ็บปวดเรื่องอะไรก็สุดแล้วแต่ท่าน แต่ผมเจ็บปวด

(นายวัชระ เพชรทอง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

๗๓

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

คันสนีย์ ๓๖/๒

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญประท้วงครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (บัญญัติรายชื่อ) : ขอบเขตทั่วประเทศด้วยกัน
ทำไมประท้วงครับ

นายวัชร เพชรทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วัชร
เพชรทอง บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ นับประเทศเป็นเขตเลือกตั้งเช่นเดียวกับท่านสุนัย
ขออนุญาตประท้วงสมาชิกผู้กำลังอภิปรายครับท่านประธาน เนื่องจากว่าผิด พ.ร.บ.
ทนายความ ท่านได้โฆษณาสำนักงานทนายความของท่านว่ายังรับว่าความอยู่

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวนะ คุณวัชรต้องประท้วงว่าใครฝ่าฝืนข้อบังคับ เรื่องอะไร ข้อไหนเชิญครับ

นายวัชร เพชรทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วัชร
เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ
ผมขอประท้วงท่านประธานตามข้อบังคับ ข้อ ๘ ในฐานะที่ท่าน

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวนะครับ เมื่อครู่ท่านบอกว่าท่านประท้วงท่านสุนัย ท่านจะประท้วงท่านสุนัย
หรือประท้วงประธาน

นายวัชร เพชรทอง (กรรมาธิการ) : ทั้งสองเลยครับ ขออนุญาตอธิบายครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยว ๑. คุณประท้วงประธาน ๒. ประท้วงผู้อภิปราย

นายวัชร เพชรทอง (กรรมาธิการ) : ครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ประท้วงผู้อภิปรายเรื่องอะไรครับ

นายวัชร เพชรทอง (กรรมาธิการ) : ประท้วงท่านประธานก่อนนะครับ
ท่านประธานต้องดำเนินการเป็นประธานในที่ประชุม แต่ท่านประธานไม่ได้ตั้งเดือนสมาชิก
เนื่องด้วยท่านสมาชิกท่านสุนัย จุลพงศธร ได้โฆษณาว่ายังเปิดสำนักงานทนายความอยู่
ซึ่งตรงนี้ท่านประธานก็เป็นทนายความและเป็นการผิดมารยาทสภาทนายความ
ในการโฆษณา

๗๔

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

คั่นสนีย์ ๓๖/๓

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ที่นี้ประเด็นที่ท่านประท้วงผม เชิญ เอาท่านสนีย์ ผมจะได้วินิจฉัยทีเดียว เชิญ ของท่านสนีย์
ว่าอย่างไรครับ

นายวัชระ เพชรทอง (กรรมาธิการ) : ส่วนท่านสนีย์ผมก็ได้กล่าวไปแล้ว
ขอขอบคุณครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ข้อ ๘ ผมต้องควบคุมการประชุม ผมไม่ทราบหรือกว่าท่านสนีย์เปิด ไม่เปิด ผมต้องควบคุม
การประชุมให้เป็นที่เรียบร้อย ท่านสนีย์กำลังอารมณ์ทออยู่ว่า ในเรื่องที่คุณกรรมาธิการ
เขาไปแก้ไขแล้วก็เพิ่มเติมตั้งแต่ ๓ คนขึ้นไป ท่านกำลังอธิบายความในภาระหน้าที่ของศาล
เขาอยู่ ผมนั่งฟังอยู่นะ เชิญท่านสนีย์ต่อครับ

- ๓๗/๑

นายสุนัย จุลพงศธร (บัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณท่านประธานครับ แล้วก็ต้องขอภัยท่าน ส.ส. ที่ประท้วง บังเอิญท่านยังไม่รู้ว่าผมจะพูดเรื่องอะไร แล้วก็ผมไม่ได้มาโฆษณา แต่ผมกำลังจะบอกว่าผมมีความผูกพันกับศาลอย่างไร แล้วก็เข้าสู่เรื่องว่าทำไมผมจึงเห็นด้วยกับร่างที่กรรมาธิการฝ่ายข้างมากเขาเห็น ถ้าผมไม่อธิบายตรงนี้อาจจะเกิดความเข้าใจผิดได้ ขอประทานโทษท่านสมาชิก กรุณาถ้าจะประท้วงก็อย่าถึงขั้นว่าผมเอ๋อชื่อผิดก็เอ๋อชื่อผมก็จะประท้วงนะครับ คือเป็นมาอยู่เรื่อย ๆ ไม่เคยคิดทรอกครับท่านประธานที่จะมาโฆษณาเพราะว่าเดี๋ยวนี้รายได้หลักเราก็มาเป็นผู้แทนราษฎร แต่ที่ทำทนายความยังว่าความอยู่ครับ แต่ว่าความในคดีการกุศล คดีการเมืองที่พรรคมอบหมายให้ เพราะว่าบางคดีการเมืองคนทำเขาก็ไม่ค่อยกล้าทำ ดังนั้นผมจึงพยายามจะกราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปถึงทางศาลว่า โดยมารยาทผมจะไม่ก้าวล่วงท่านและปกป้องท่านในสภาหลายครั้ง แต่ว่าใน ๕ ปีที่ความเจ็บปวดมันเกิดขึ้นเพราะเราได้เห็นสิ่งบางสิ่งที่เราไม่สบายใจมีคนพูดมา ยกตัวอย่างเช่น ตุลาการภิวัตน์ ผมทักท้วงหลายครั้งว่าศาลต้องออกมาปกป้องศาลไม่ใช่เป็นตุลาการปฏิวัติ โธ่ตุลาการจะไปปฏิวัติได้อย่างไรเสียหายหมด และท่านเห็นไหมครับนักวิชาการที่หลักการไม่มั่นคงได้หยิบเรื่องนี้ขึ้นมาเพื่อที่จะใช้ตุลาการมาสร้างผลทางการเมืองไปทำลายอีกฝ่ายหนึ่ง แล้ว ๕ ปีมานี้เป็นอย่างนี้ ภาพลักษณ์ต่อตุลาการเสียหายมาก โครงสร้างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็เช่นเดียวกันได้ดึงเอาตุลาการมาติดคุกรัฐธรรมนูญผมก็พูดปกป้องมาแล้วว่าต้องรีบเอาท่านออกไปไม่อย่างนั้นสถาบันจะเกิดผลกระทบกระเทือน วันนี้ก็เช่นเดียวกันครับ สิ่งที่ผมจะพูดต่อไปนี้เป็นผลมาจากตุลาการภิวัตน์ ๕ ปีมานี้ เป็นไปได้อย่างไรมีข่าวบอกว่าประธานศาลฎีกาไปนั่งประชุมเตรียมวางแผนยึดอำนาจก่อน ๑๙ กันยายน เป็นไปได้อย่างไรครับ ถ้าไม่จริงประธานศาลฎีกาคอนนั้น กลับพอยึดอำนาจได้มาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสุนัยครับ วาระที่สองเรากำลังพิจารณาว่า ท่านไม่ได้แปรญัตติไว้ ประเด็นคือคณะกรรมการเขาไปแก้ไขถ้อยคำขึ้นมาว่าจาก ๑ คน บอกว่าตั้งแต่ ๓ คน ถึง ๖ คน ฉะนั้นประเด็นท่านไม่ได้แปรญัตติไว้ท่านต้องถามว่ามันเพราะอะไร

นายสุนัย จุลพงศธร (บัญชีรายชื่อ) : ผมจะบอกตรงนี้ท่านครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ ผมกำลังจะบอกให้เห็นว่าที่ผมต้องมาพูดตรงนี้

เพราะมันเป็นเรื่องเชื่อมโยงของภาพลักษณ์ ท่านครับ การที่มีรองอธิบดี ๓ คน มันไม่ใช่เรื่องพิจารณาคนเดียว ขณะนี้เรากำลังสืบสวนว่างานของศาลข้าง ผมกำลังจะบอกท่านว่างานศาลข้างกับเรื่องความยุติธรรมมันคนละเรื่องเลยนะครับ ถ้าข้างต้องแก้ปัญหาด้วยวิธีการจัดการทางเทคโนโลยี จำนวนบุคลากรเพิ่มขึ้นว่าไป แต่เรื่องความยุติธรรมสำคัญที่สุด ถ้าท่านประธานจะได้ให้ความกรุณากับผมอธิบายต่อไป ท่านจะเห็นความจริงที่ผมจะเชื่อมโยงให้เห็นว่าจากความที่สงสัย ๆ ว่าศาลไปร่วมกับการยึดอำนาจ ๑๙ กันยายน แล้ววันนี้สิ่งที่เกิดขึ้นมันแปลกมากครับท่านประธานครับ

(นายวัชระ เพชรทอง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีผู้ประท้วง ผมว่าท่านสุนัยเอาเฉพาะในประเด็นเราได้ไหมครับ ผมว่าถ้าออกไปไกล อันนี้กรรมาธิการกำลังอธิบายถึงเรื่องของภาระหน้าที่ของผู้พิพากษาแล้วก็ตำแหน่งในร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่จะเกี่ยวข้องกับเรื่องการศึกษา แล้วก็การบริหารในตำแหน่งนี้ แต่ถ้าจะโยงไปจนถึงเรื่องย้อนหลังไปผมว่ามันจะไกลไป เดี่ยวเชิญท่านผู้ประท้วงก่อนครับ ผมเตือนท่านสุนัยแล้วเชิญท่านผู้ประท้วง

นายวัชระ เพชรทอง (กรรมาธิการ) : ขอขอบคุณครับท่านประธาน ผม วัชระ เพชรทอง บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ขอประท้วงผู้อภิปราย และขอให้ถอนคำพูด เหตุผลที่ผมขอประท้วงผู้อภิปรายเนื่องจากข้อบังคับ ข้อ ๖๑ วรรคแรก ท่านต้องอยู่ในประเด็นที่กำลังอภิปรายกันอยู่ และสิ่งที่ผมขอให้ท่านถอนคำพูดเนื่องจากว่า ศาลเสียหาย ก็คือคำพูดของนายสุนัย จุลพงศธร ส.ส. ผู้อาวุโส ท่านกล่าวว่าศาลไปร่วม ยึดอำนาจวันที่ ๑๙ กันยายน สิ่งนี้ทำให้ศาลเสียหาย ท่านประธานครับ นายสุนัยบอกว่า ศาลไปร่วมยึดอำนาจวันที่ ๑๙ กันยายน หมายถึงการรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ ชัดเจนว่าศาลไม่ได้ไปร่วมครับ ฉะนั้นทำให้ศาลเสียหายขอให้ท่านประธาน วินิจฉัยครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คือผมฟังเมื่อครู่ท่านกำลังจะอภิปรายแสดงเหตุผลเพื่อจะโน้มน้าวท่านสมาชิกให้เห็นว่า การทำหน้าที่ของตุลาการ แล้วท่านก็ยกตัวอย่างขึ้นมา ในการยกตัวอย่างนั้นเป็นข้อเท็จจริง ซึ่งปรากฏ ผมนั่งฟังดูไม่ใช่เป็นเรื่องของศาลนะครับ ท่านกำลังพูดถึงเรื่องตัวบุคคล ประเด็นที่ ๑ ฉะนั้นผมได้เตือนท่านผู้อภิปรายแล้วบอกว่าขอความกรุณาเพื่อที่จะให้ในการพิจารณา ในวาระที่สองและวาระที่สามเราจะได้จบไปนะครับ มีกฎหมายสำคัญอื่นอีก ขอความกรุณา เอาเฉพาะเหตุผลที่ทางคณะกรรมการท่านไปแก้ไขหรือไปตัดทอนออกไปเพราะอะไร ได้ไหมครับ ถ้าท่านออกไปไกลเดี่ยวท่านวัชระก็ต้องใช้สิทธิต้องประท้วงอีก ผมวินิจฉัยแล้วนะ ท่านวัชระ เชิญท่านสุนัยต่อครับ ผมวินิจฉัยแล้วผมจะกำกับเอง จะไม่ให้ออกไปไกลมาก

นายวัชระ เพชรทอง (กรรมาธิการ) : คือที่พูดเมื่อสักครู่หมายถึงศาลนะครับ ไม่ได้หมายถึงตัวบุคคลนะครับ ศาลไปร่วมยึดอำนาจวันที่ ๑๙ กันยายน ท่านสุนัยพูดอย่างนั้นจริง ๆ ไม่เชื่อให้เปิดขวเลขดูครับว่าขวเลขได้บันทึกอย่างนี้จริงหรือไม่

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมจะถามท่านสุนัย เดี่ยวท่านนั่งก่อนครับ เชิญท่านสุนัยครับ ถ้าท่านพูดท่านจะถอนได้ไหม ถ้าบอกว่าศาลนะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมใช้คำว่า เป็นข้อสงสัย เพราะมีการกล่าวถึงประธานศาลฎีกา ดังนั้นตรงจุดนี้ผมคิดว่าพอสมควรครับ ผมจะได้อีกต่อไปครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (บัญชีรายชื่อ) : เป็นข้อสงสัยนะครับ ตรงประเด็นนี้
ผมจะกราบเรียนท่านว่าการที่จะมีรองอธิบดี ๓ คนขึ้นไป

(นายวัชระ เพชรทอง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
คือเขาบอกว่ามีข้อสงสัย เขาไม่ได้บอกว่าศาลนะครับ เชิญ ท่านจะท้วงติงอะไรเชิญครับ

นายวัชระ เพชรทอง (กรรมาธิการ) : ขอบคุณท่านประธานที่ให้ความเป็นธรรม
ท่านประธานครับ ผม วัชระ เพชรทอง บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ผมโดยส่วนตัว
ไม่มีอะไรกับท่านสุนัยเลย แล้วผมก็ทำหน้าที่ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมเห็นว่า
ท่านสุนัยนั้นได้กล่าวถึงศาลร่วมยึดอำนาจในวันที่ ๑๙ กันยายน ถ้าท่านไม่เชื่อคำพูดของผม
ท่านถามขวเลขหรือไปเปิดเทปย้อนหลังฟังได้ครับ ผมเห็นว่าเมื่อท่านสมาชิกกล่าวหา
๑ ใน ๓ อำนาจอธิปไตยอย่างนี้ผมเห็นว่าไม่เป็นธรรมต่อสถาบันตุลาการครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ไม่เป็นไร เอาอย่างนี้เถียวท่านนั่งลง ท่านสุนัยครับ ถ้าท่านพูดถึงเรื่องของศาลขอให้ท่านถอนไป
ถ้าพูดถึงข้อสงสัยของตำแหน่งท่านก็ว่ากันไปนะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านครับ จริง ๆ แล้วผมจะพูดต่อไป
อีกสักประโยค ๒ ประโยคแล้วจะจบเลย ที่นี้ท่านประธานก็บล็อก (Block) ท่านผู้ประท้วงก็บล็อก
ดังนั้นมันก็เลยไม่ได้อธิบายพลความต่อ แต่จริง ๆ ผมใช้คำว่า เป็นข้อสงสัย และข้อสงสัยนี้
มันเป็นเรื่องธรรมดาไม่ใช่มีเฉพาะท่านประธานศาลฎีกา มีพรรคการเมืองบางพรรคด้วยครับ
เป็นข้อสงสัยจริง ๆ เหมือนกันว่าหนุนาการยึดอำนาจ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ผมว่าเอาอย่างนี้มีผู้ประท้วงว่าท่านใช้คำว่า ศาล ท่านได้พูดไหมครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (บัญชีรายชื่อ) : ผมไม่ได้พูดครับ ถ้ามีคำว่า ศาล
ก็ขอให้ถอนไปเลยครับ แต่ว่าข้อสงสัยเรื่องประธานศาลฎีกานั้นดำรงไว้ เพราะเป็นข้อเท็จจริง
แต่ผมก็พยายามจะปกป้องในเรื่องนี้ และผลมันมาถึงตรงนี้ครับท่านครับ การที่มีรองอธิบดี ๓

(นายวัชระ เพชรทอง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

๗๙

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ฉัฎฐรดา ๓๘/๓

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวงรับท่านสุนัย ท่านวัชระเชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (บัญชีรายชื่อ) : ตกลงมีพรรคด้วยเอาไหม

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวงใจเย็น ๆ เชิญท่านวัชระครับ

นายวัชระ เพชรทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วัชระ
เพชรทอง บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตถามนะครับว่าท่านได้ถอนคำพูด
ที่ผมว่าแล้วหรือยังครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านถอนแล้วครับ

นายวัชระ เพชรทอง (กรรมาธิการ) : ถอนแล้วนะครับ ขอขอบคุณที่กล้าถอนครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านสุนัยครับ

นายสนัย จุลพงศธร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ การที่มีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ๓ ท่าน ผมว่ามันไม่ใช่ปัญหาเรื่อง การงานอย่างเดียว แต่มันเป็นปัญหาเรื่องความยุติธรรมครับท่านครับ การพิพากษาคดีนี้ครับ ถ้าเราเลือกผู้พิพากษาตัดสินได้เมื่อไร ความเป็นธรรมมีไหมครับท่านครับ ไม่มีหรอกครับ แต่ท่านรู้ไหมครับว่าเราได้เจอปัญหาอย่างนี้ครับ ผมได้รับคำร้องเรียนจากประชาชน ไปที่พรรคขอให้ช่วยว่าความ ผมได้ไปว่าความให้ ๓ คดี แล้วผมจะกราบเรียนท่านตรงนี้ครับ ๓ คดีนั้นอยู่ศาลแขวงดุสิตครับ ผมเป็นทนายจำเลย อัยการฟ้อง เนื่องจากจำเลยนั้น ได้กล่าวหา ป.ป.ช. ว่าได้รับแต่งตั้งมาโดยไม่ชอบเพราะไม่ได้รับการโปรดเกล้าฯ จากองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ถูกฟ้อง ๓ คดี ผมเป็นทนายความให้เขาจากการร้องขอ ท่านเชื่อไหมครับว่าพอพิจารณาคดีเสร็จ ท่านผู้พิพากษาประจำบัลลังก์ ท่านเห็นว่าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านก็ให้เกิดกรณี ท่านก็กระซิบบว่า ท่านทนาย คดีของท่าน ยังตัดสินไม่ได้นะข้าพเจ้าน้อย ผมถามว่าทำไมครับ ท่านบอกว่าอธิบดีเรียกสำนวนไปดูครับ ท่านแปลกไหมครับ คดีแค่ศาลแขวงนะครับ เรื่องเล็ก ๆ ครับ แต่อธิบดีเรียกสำนวนไปดู จำเลยคนนี้ชื่ออะไรครับ ชื่อนายสมยศ พลุกาเกษมสุข ครับ ถ้าสุดวันนี้ นายสมยศ ได้ถูกกล่าวหาอีกคดีหนึ่ง ผมกำลังจะอธิบายถึงเรื่องรอง

(นายวัชระ เพชรทอง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เดียวนะ มีผู้ประท้วง เชิญท่านครับ

นายวัชระ เพชรทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วัชระ เพชรทอง บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ขอประท้วงท่านผู้อภิปราย ผู้อาวุโส ซึ่งเคยอยู่ พรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งท่านได้ทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๖๑ วรรคแรก คือท่านต้องอภิปราย ในประเด็นที่กำลังอภิปรายอยู่ ท่านนอกประเด็นครับ ถ้าท่านจะพูดเรื่องพีสมยศ ผมก็ไม่ขัดข้องครับแต่ควรจะเป็นอีกวาระหนึ่ง วาระนี้อยากกราบเรียนท่านประธานให้ช่วย ควบคุมการดำเนินการประชุมเป็นไปตามข้อบังคับด้วย ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมวินิจฉัยก่อนนะครับ ท่านสนัยกำลังยกตัวอย่างในเรื่องของการบริหารงานของตำแหน่ง

ตุลาการอยู่ว่าภาระหน้าที่ของงานมากน้อยแค่ไหน เพียงใด ท่านก็เลยยกตัวอย่างขึ้นมา
เอากระชั้นชิดหนึ่ง เชิญท่านสนัยครับ

นายสนัย จุลพงศธร (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานครับ เพื่อความเข้าใจ
ของเพื่อน ส.ส. ผมกำลังยกอุปสรรคให้เห็นว่าการมีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคถึง ๓ คน
มันเกิดกระบวนการความเห็นที่หลายท่านได้รับรู้ปัญหาหนึ่ง ถ้าไม่มีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคเลยนี้
เหนื่อยครับ เพราะวันนี้โยงถึงเรื่องตุลาการวิวัฒนาการอย่างไรครับ แล้ววันนี้อีกคดีหนึ่งครับ
ปรากฏว่าเป็นกรณีที่กำลังกระทบกระเทือนความเข้าใจต่อกระบวนการยุติธรรมของไทย
คนที่ถูกกล่าวหาเป็นผู้ก่อการร้าย โทษถึงประหารชีวิต ยื่นประกันตัว ศาลอนุญาตให้ประกันตัวได้
ไต่สวนครับ แต่พอคดีมาตรา ๑๑๒ ไม่มีการไต่สวน ไม่ให้ประกันตัว กรณีคุณสมบัติก็ไต่สวน
ขอประกันตัวไป ๖ ครั้งครับ อธิบดีสั่งทุกครั้งว่าจำเลยจะหลบหนี จึงไม่ให้ประกันตัว
ทั้ง ๖ ครั้ง ทนายความจำเลยไต่สวนเรื่องว่าหลักฐานเรื่องการจะหลบหนีไม่มีแล้ว
จากคำสืบพยานของโจทก์ เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองที่ด่าน

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวจะคุยสนัย คือประเด็นที่ทางคณะกรรมการได้ตัดไปนะครับ เดิมที

นายสนัย จุลพงศธร (บัญญัติรายชื่อ) : อีกนิดเดียวครับ ท่านประธานครับ
เดี๋ยวจะมาบอกเรื่องอธิบดีผู้พิพากษาภาคกับรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้านิดเดียว ผมจะไม่ให้นะครับ ก็คือจากเดิมที จาก ๑ คน เป็น ๖ คน ท่านก็บอกว่าต่อมา ๓ คน เป็น ๖ คน ที่นี้การจะใช้ดุลยพินิจในการขอลดข้อชั่วคราว ซึ่งเราเรียกว่า การประกันตัวเป็นดุลยพินิจของศาล ฉะนั้นประเด็นที่จะเป็น ๑ คน เป็น ๖ คน ที่ร่างเดิม แล้วก็มีแก้ไขจาก ๓ คน เป็น ๖ คน ในตำแหน่งนี้นะครับ แล้วก็มีท่านกรรมาธิการสงวนไว้ ผมว่าไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องคำขอขอลดข้อชั่วคราวนะครับ ผมว่าเอาเข้าประเด็นหน่อยได้ไหมครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (บัญชีรายชื่อ) : ขอให้ผมชี้แจงสักนิดได้ไหมครับ ท่านประธานว่ามันเกี่ยวอย่างไร

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : อันนั้นไม่ได้ละครับ อันนั้นเป็นเรื่องของข้อเท็จจริงที่เป็นอำนาจของศาลที่เขาจะต้องทำตามหน้าที่ แต่ในเรื่องนี้ท่านไม่ได้สงวนคำแปรญัตติไว้ นะครับ กรรมาธิการเขาก็ขอแก้ไขถ้อยคำ เท่านั้นเอง ขอแก้ไข ท่านก็ต้องอภิปรายตามที่เขาขอแก้ไขเพราะอะไรเท่านั้นเองนะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (บัญชีรายชื่อ) : การมี ๓ คน ท่านประธานครับ มันเป็นหลักประกันเพิ่มขึ้น

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เดียวนะครับท่าน ผมเตือนแล้ว เชิญครับ

(นายวัชระ เพชรทอง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวัชระ เพชรทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วัชระ เพชรทอง บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ขออนุญาตประท้วงท่านประธาน ตามข้อบังคับ ข้อ ๘ ซึ่งท่านต้องดำเนินงาน ดำเนินการเป็นประธานในที่ประชุม เป็นไปด้วยความเรียบร้อย แต่เมื่อสมาชิกได้อภิปรายนอกประเด็นต่อเนื่องตลอดมา ท่านประธานก็ไม่ได้กล่าวตักเตือนจนกระทั่งผมลุกขึ้นประท้วง ท่านประธานถึงตักเตือน อยากกราบเรียนท่านประธานว่าถ้าท่านสุนัยจะพูดเรื่องดังกล่าวนี้ ท่านสุนัยก็สามารถที่จะ ยื่นกระทู้ถามรัฐบาลได้ ท่านไม่ควรจะใช้เวทีนี้มาหาเศษหาเลยครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เดียวนะครับ ผมเห็นท่านสุนัยอภิปรายไปผมก็เลยตักเตือน เผอิญท่านยืนขึ้นตอนที่

๘๓

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สวรรยา ๔๐/๒

ผมตกเดือนพอดีนะครับ ที่นี้ท่านสุนัยครับ ขอความกรุณาเอาเข้าประเด็นรอนะครับ เพราะท่านสุทท้ายแล้วเดียวกรรมาธิการท่านรอนะครับ เชิญ

นายสุนัย จุลพงศธร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ กระบวนการยุติธรรม มันไม่ใช่อยู่ที่การตัดสินคดีอย่างเดียว ท่านประธานครับ มันเริ่มต้นกระบวนการยุติธรรม ตั้งแต่ชั้นตำรวจฟากซังศาล และตอนหลังนี้ครับท่านครับคดีการเมืองหรือคดีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเมืองจะถูกเรียกไปตัดสินที่อธิบดีกับรองอธิบดี ๑ คน หมดเลยครับท่านครับ ดังนั้นวันนี้สำนวนแรก ๆ อธิบดีตัดสิน วินิจฉัย ต่อมาเป็นรองอธิบดีก็วินิจฉัยแบบเดียวกัน

(นายวัชระ เพชรทอง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เดียวนะครับ คือผมว่าเอาอย่างนี้ได้ไหม ประเด็นที่ท่านสุนัยพูด เดียวทางกรรมาธิการ ท่านชี้แจงได้นะครับ เพราะในเรื่องของการที่จะเรียกสำนวนหรืออะไรนี้ผมเข้าใจว่ากรรมาธิการ ท่านอาจจะซักถามทางศาลหรือผู้พิพากษาที่สำนักงานศาลยุติธรรมมาชี้แจงได้ กระบวนการในการพิจารณา เดียวผมเอาท่านวัชระก่อน เดียวคุณหมอที่หลังนะครับ ทีละท่าน เชิญ

นายวัชระ เพชรทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วัชระ เพชรทอง บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงท่านผู้อภิปราย ให้ถอนคำพูด เนื่องด้วยทำให้อธิบดีเสียหาย ท่านสุนัย จุลพงศธร ได้อภิปรายเมื่อสักครู่ บอกว่าสำนวนถูกเรียกไปที่อธิบดีเพื่อตัดสิน

นายสุนัย จุลพงศธร (บัญชีรายชื่อ) : ผมไม่ได้บอกอธิบดีไหนนะครับ เป็นข้อเท็จจริง

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เดียวนะครับ คืออย่างนี้ครับ ท่านสุนัยใจเย็น ๆ ครับ เดียวให้ผู้ประท้วงท่านใช้สิทธิในการอธิบายเหตุผลข้อประท้วงกันก่อนนะครับ เดียวผมจะวินิจฉัยว่าเข้าข้อบังคับหรือไม่ ท่านฝ่าฝืนข้อบังคับหรือไม่ เพราะเขาประท้วงท่านสุนัย เชิญท่านต่อ

นายสุนัย จุลพงศธร (บัญชีรายชื่อ) : ลักษณะมันพรวดเดียวแล้ว

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ทีละท่านก่อนครับ ใจเย็น ๆ นะครับ เชิญท่านวัชระ

นายวัชระ เพชรทอง (กรรมาธิการ) : ขอบคุณท่านประธานที่เปิดไมค์ ท่านประธานที่เคารพ ผม วัชระ เพชรทอง บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ จริง ๆ แล้ว ผมไม่อยากลุกขึ้นประท้วงท่านสมาชิกผู้อาวุโสเลย เพราะท่านมีพรรษามากแล้ว

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณประท้วงก็บอกเลยนะครับ

นายวัชระ เพชรทอง (กรรมาธิการ) : ผมประท้วงตามข้อบังคับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คือถ้าเล่นกันไป เล่นคำกันไปเดี๋ยว

นายวัชระ เพชรทอง (กรรมาธิการ) : ข้อ ๖๑ ครับ พรรคสอง ซึ่งท่านทำให้เกิดความเสียหายแก่ท่านอธิบดี เนื่องจากท่านสุนัยได้อภิปรายเมื่อสักครู่บอกว่าสำนวน ถูกเรียกไปจากผู้พิพากษาไปให้อธิบดีตัดสิน อย่างนี้ไม่ได้ครับท่านประธานครับ ท่านประธานครับ ไม่เชื่อท่านประธาน คือสมาชิกไม่ได้บอกว่าไม่ได้พูด แต่ท่านประธานให้ขวลเลขจดให้ท่านดูได้เลยครับ เพราะผมนั่งจดคำพูดของท่านอยู่

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ไม่เป็นอะไร ท่านประท้วงว่าอย่างไรครับ

นายวัชร เพชรทอง (กรรมาธิการ) : ผมประท้วงว่าขอให้ท่านสนัสนั้น
ถอนคำพูดที่ว่า สำนวนถูกเรียกไปยังอธิบดีเพื่อตัดสิน ท่านประธานครับ องค์กร
ท่านประธานเป็นทนายความรุ่นพี่

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เอาน่า เดียวผมจะวินิจฉัยครับ เชิญท่านนั่งครับ เดียวจะได้วินิจฉัยประเด็นของท่านก่อนครับ
คือข้อเท็จจริงเราก็ไม่ทราบหรอกครับว่าเขาจะเรียก ไม่เรียก แต่เป็นข้อคิดเห็นของผู้อภิปราย
เพื่อประกอบในมาตรา ๓ ซึ่งแก้ไขมาตรา ๑๓ เรื่องของภารกิจงานนะครับ ฉะนั้นผมยังมองว่า
ยังไม่ถือว่าเป็นการใส่ร้ายนะครับ

(นายสุกิจ อัดโลหกรณ์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญคุณหมอสุกิจครับ คุณสนัสนั่งลงก่อนครับ มีผู้ประท้วงต่อเนืองกันอยู่ครับ เชิญคุณหมอ

นายสุกิจ อัดโลหกรณ์ (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ผม นายแพทย์สุกิจ อัดโลหกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์
ขอประท้วงท่านผู้อภิปรายตามข้อบังคับ ข้อ ๖๑ ท่านอภิปรายนอกประเด็น ความจริง
ท่านเป็นสมาชิกอาวุโส น่าจะทราบนะครับว่าการอภิปรายในวาระที่สอง ต้องอภิปรายในส่วนที่
มีการแก้ไขเท่านั้น ตอนนี้เราพูดถึงมาตรา ๓ แล้วก็แก้ไขอยู่ตรงประเด็น ๑-๓ คน ๑-๖ คน
๓-๖ คนอะไรนี่ครับ แล้วก็เป็นการทำผิดซ้ำซาก ท่านประธานได้เตือนมา ผมนั่งนับนะครับ
๕ ครั้งแล้วครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าท่านประธานสมควรให้เขาหยุดอภิปรายได้แล้วครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ให้ครั้งเดียวนะครับ ขอให้อยู่ในกรอบในประเด็น เดียวผมควบคุมกำกับเอง ถ้านอกกรอบ
นอกประเด็นแล้วผมจะไม่ให้พูด เชิญท่านสนัสนั่งครับ เอาเฉพาะที่บอกว่า ๑ คน หรือ ๓ คน
นี่นะครับ เชิญ

นายสนัสน จุลพงศธร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านครับ ต้องขออนุญาตทำความเข้าใจ
กับตัวแทนศาลก่อนนะครับ ผมไม่ได้บอกว่า

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสุน์ยครับ คืออย่างนี้ท่านก็ออกความเห็นของท่านไป ส่วนศาลท่านในทางปฏิบัติ เขาก็เรียกสำนวนมานั้นละ เหมือนกับทางพวกเราก็เรียกเอกสาร เรียกอะไร แต่ประเด็นที่ผมจะต้องอธิบายความก็คือว่าขอให้ท่านอยู่ในกรอบ ในประเด็น ถ้าท่านออกไปเดี่ยวท่านสมาชิกเขาประท้วงอีกจะเสียเวลา เชิญครับ

นายสุน์ย จุลพงศธร (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ท่านผู้ประท้วงไปกล่าวหาศาลเองนะครับ ผมบอกว่าที่ศาลนั้นเรียกมาดู ไม่ใช่มาตัดสินคดี ไม่ใช่ครับ ผมไม่ได้เอ่ยอย่างนั้น

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านต่อครับ

นายสุน์ย จุลพงศธร (บัญญัติรายชื่อ) : ส่วนเรื่องการประกันตัวเป็นกระบวนการหนึ่งในกระบวนการยุติธรรม คดีสำคัญเดี๋ยวนี้คดีการเมืองได้ถูกเรียกขึ้นไปดูหมดแล้ว และปรากฏว่าถ้าเรามีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ๑ คน กับรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ๓ คน ผมเชื่อว่ารองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ๓ คนนั้นอยู่ในกระบวนการที่ถ่วงดุลกันมากกว่าจากการที่ทนายความเอารายงานมาให้ผมดูนี่ครับ ได้เห็นว่าประกัน ๖ ครั้ง ถูกสั่งโดยผู้พิพากษาชั้นผู้ใหญ่ ไม่เอ่ยตำแหน่งก็ได้ครับ ปรากฏพอถึงรองอธิบดีผู้พิพากษาก็วินิจฉัยคล้ายกันอีก ผมจึงมองว่าการที่ท่านได้นำกฎหมายนี้เข้ามาและท่านกรรมาธิการได้กรุณาที่ผมถือว่าท่านได้ทำบุญให้แก่ประเทศแล้ว ผดุงความยุติธรรมไว้ มันจึงเป็นคนละเรื่องกับงานค้ำกับกระบวนการยุติธรรม มันคนละเรื่องกันครับ ถ้ามีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคหลายท่านอย่างน้อยที่สุดรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคนั้นก็จะเป็นหูเป็นตาช่วยถ่วงดุลกันตรงนั้นด้วย เพราะความจริงวันนี้คดีหลายคดีถูกจับอยู่ที่อธิบดีผู้พิพากษาภาคเกือบหมด ถ้ามีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ๑ คน หลักประกันน้อยครับ ผมจึงสนับสนุนการแก้ไขตามเสียงข้างมากนี้เป็น ๓ คน และผมเชื่อมั่นเหลือเกินครับท่านประธานว่า ถ้าเรารักศาลจริง เรารักสถาบันตุลาการจริง เราต้องไม่ปิดบังความจริงเรื่องเหล่านี้ครับ พุดที่ไหนก็ยาก การที่จะทำปิดบังแล้วไม่ยอมพุดความจริงกันว่า จริง ๆ การมีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ๓ คนทำให้เกิดกระบวนการยุติธรรมมากขึ้น

๘๗

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วาสนา ๔๑/๓

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
พอแล้วนะครับ ขอขอบคุณมากครับ เชิญนั่งครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (บัญชีรายชื่อ) : เอ๊ะท่านประธานนี่อย่างไรล่ะนี่
ยังต้องให้ผมพูดอีกคำสิครับท่านประธาน

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญ

นายสุนัย จุลพงศธร (บัญชีรายชื่อ) : ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านกรรมาธิการตอบข้อซักถาม ตอบข้อสงสัยของท่านกรรมาธิการ และของคณหมอลานด้วย
ในวาระที่สอง แก้ไขมาตรา ๑๓ ของมาตรา ๓ นะครับ

- ๔๒/๑

นายชาญณรงค์ ปราณจิตต์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาครับ ผม ชาญณรงค์ ปราณจิตต์ กรรมาธิการ กราบเรียนว่าประเด็นที่มีการแก้ไขโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องจำนวนขั้นต่ำของท่านรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคจาก ๑ คน เป็น ๓ คน ผมเรียนตรง ๆ ว่าเกิดจากความละเอียดในการพิจารณาของคณะกรรมการจริง ๆ เพราะว่าผมเองเป็นตัวแทนศาลมาต้องตอบคำถามท่านเยอะ ท่านซักไซ้ไล่เลียงตั้งแต่ว่าทำไมเป็น ๑ คน กับ ๓ คน ก็กราบเรียนตรง ๆ ว่าจริง ๆ มันมีฐานที่มาจากตัว มาตรา ๘ ในพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ซึ่งเรามีรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นอยู่ในกรุงเทพฯ นะครับ มีศาลแพ่ง ศาลอาญา เราใช้อัตรา ๑ คน กับ ๓ คน เพราะฉะนั้นร่างที่เสนอมาก็เนื่องจากว่าอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นอยู่ในระดับศาลชั้นต้นก็มาเป็น ๑-๓ คนอย่างนั้นนะครับ ทีนี้ท่านก็ถามต่อไปว่าแล้วเดิมนั้นมีอยู่เท่าไร เพราะผมเรียนท่านว่าจริง ๆ รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลมีอยู่ตั้งแต่ก่อนมีการออกรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แล้วก็มายกเลิกไปเมื่อมีการแยกศาลออกจากกระทรวงในปี ๒๕๔๓ ซึ่งก่อนรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ กราบเรียนว่าแต่ละภาคก็มีท่านรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอยู่แล้ว ๓ คน คดีเมื่อ ๒๐ กว่าปีก่อน กับขณะนี้มันก็แตกต่างกันโดยสิ้นเชิงนะครับ มันเยอะขึ้นจนเราเรียนตรง ๆ ว่าเป็น ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ทีนี้ท่านก็ถามว่าแล้วปัจจุบันมีคนที่เราส่งไปช่วยท่านอธิบดีผู้พิพากษาศาลอย่างไม่เป็นทางการอย่างนี้สักกี่คน ก็แต่ละภาคก็มีกว่า ๓ คนครับกราบเรียนตรง ๆ เพราะฉะนั้นท่านก็บอกว่าถ้ากฎหมายออกไปอย่างนี้ ๑ คน ไม่เกิน ๓ คน ไปถึงศาลก็ต้องตั้ง ๓ คนอยู่ดี มันก็ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงที่ออกกฎหมาย เพราะฉะนั้นท่านก็บอกว่่าก็รับความจริง แล้วก็กำหนดขั้นต่ำเป็น ๓ คน ส่วนว่าขั้นสูงเป็น ๖ คน ก็กราบเรียนว่าท่านก็มองว่าจริง ๆ แล้วถ้าเทียบกันปริมาณคดีขณะนี้กับสมัยที่ผมเป็นผู้พิพากษาใหม่ ๆ มันต่างกันเป็น ๑๐๐ เปอร์เซนต์อย่างนี้ โอกาสที่มันจะมีจำนวนรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลท่านเพิ่มขึ้นมีไหม ซึ่งผมก็กราบเรียนว่าอย่างตัวเลขที่ท่านรองประธานวิรัตน์ท่านแจ้งในที่ประชุมนะครับ อย่างภาค ๑ ตัวเลขรวมของทั้งภาคมีถึง ๒๐๐,๐๐๐ กว่าคดี น้อยที่สุดคือภาค ๙ มีอยู่ประมาณ ๕๐,๐๐๐ กว่าคดี เพราะอย่างที่ผมเรียนว่าในภาคมันมีทั้งหมด ๒๐ กว่าศาล มันไม่ได้มีศาลเดียวเหมือนศาลแพ่ง ศาลอาญา เพราะฉะนั้นเป็นไปได้ว่าบางภาคอาจจะมีมากกว่า ๓ คนก็ได้ ท่านก็เลยขยายออกเป็น ๖ คน เป็น ๖ คนก็เรียนตรง ๆ ว่าเท่าที่คุยกันในภายในของทางศาลก็ไม่ได้หมายความว่าออกไปแล้วจะตั้งครบ ๖ คนนะครับ ก็ต้องดู

ความจำเป็น ซึ่งถ้าถามว่าปัจจุบันนี้มีที่ออกไปแล้วอย่างตำแหน่งรองประธานศาลอุทธรณ์ กำหนด ๑ คน ไม่เกิน ๓ คน มีไหมที่ตั้งไม่ถึง ๓ คน ก็มีนะครับ อย่างศาลอุทธรณ์ภาค ๙ อย่างนี้ รู้สึกจะมีเพียง ๒ ท่าน ไม่ได้ตั้งเต็ม เพราะฉะนั้น ๖ คน ก็กราบเรียนเพื่อความสบายใจ ว่า ก.ต. จะต้องพิจารณาอย่างจริงจังน่าจะครับว่าจะเพิ่มจริง ๆ เท่าไรถึงจะเหมาะสม คงไม่เพิ่มเติมอัตราทุกภาคไปนะครับ

ประเด็นต่อมาก็เป็นเรื่องของงบประมาณ ก็กราบเรียนว่าเท่าที่ตรวจสอบกันภายในคงจะต้องตั้งมาจากท่านผู้พิพากษาชั้น ๔ คือระดับศาลอุทธรณ์ คงไม่แตกต่างอะไรกับรองอธิบดีศาลชั้นต้นมากนัก ก็คือตั้งมาจากชั้น ๔ ซึ่งชั้น ๔ ที่มานี้ก็นับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารถท่านมีครบถ้วนอยู่แล้วไม่มีอะไรเพิ่ม คือพูดง่าย ๆ ว่าท่านย้ายตัว ย้ายตำแหน่งมาทำงานเป็นรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคเท่านั้นเอง ส่วนเมื่อตำแหน่งเดิมที่อยู่มันว่างลงก็มีการขยับขยายกันขึ้นไปจนกระทั่งถึงผู้พิพากษา ระดับล่างสุดก็จะต้องมีการบรรจุอัตราผู้ช่วยผู้พิพากษาเข้ามาทดแทน ซึ่งตรงนั้นไม่เป็นปัญหา เพราะว่าอัตราผู้ช่วยผู้พิพากษาที่เรามีอยู่มีอยู่เพียงพอ นะครับ สอบได้เท่าไร ก็คงจะรับได้หมดนะครับ

ประเด็นต่อไป ประเด็นเรื่องของอำนาจหน้าที่ ผมกราบเรียนว่าอำนาจหน้าที่ของรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคอยู่ในมาตรา ๑๔ ที่เรามีการแก้ไขในครั้งนี้อย่างไร มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๔ วรรคสอง ซึ่งอำนาจหน้าที่ของท่านโดยหลักเป็นอำนาจหน้าที่ในการช่วยเหลือท่านอธิบดีผู้พิพากษาภาค คือพูดง่าย ๆ ว่าถ้าท่านอธิบดีผู้พิพากษาภาคมอบหมายภารกิจที่อธิบดีผู้พิพากษาภาคมีอยู่นะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของคดีความตามมาตรา ๑๑ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการตรวจสำนวน หรือการนั่งพิจารณาคดี ท่านมอบหมายไป รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคก็จะมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับท่านอธิบดีผู้พิพากษาภาค แต่ว่าไม่ใช่เฉพาะคดีสำคัญนะครับ มันมีอีกมาตราหนึ่งถ้าท่านดูต่อไปในมาตรา ๕ มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘ (๓) ท่านครับ บางครั้งศาลจังหวัดในภาคอาจจะมีการขอชี้แจงในเรื่องของผู้พิพากษา อาจจะไม่ใช่พอหรือคดีความมันบังเอิญมากขึ้นผิดปกติอย่างนั้นนะครับ มันมีเหตุจำเป็นสุดวิสัยจริง ๆ ที่ผู้พิพากษากำลังไม่พอ อย่างนี้ท่านอธิบดีผู้พิพากษาภาคก็จะให้รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคไปนั่งพิจารณาคดีด้วยก็ได้เนอะครับ ถึงแม้ว่าคดีนั้นอาจจะเป็คดีที่ไม่ได้อยู่ในขอบเขต เป็นคดีสำคัญที่ท่านกำหนดว่าจะต้องมีการรายงานมาเพื่อตรวจสำนวนอะไรทำนองนั้นนะครับ ก็เป็นการแก้ปัญหาในกรณีที่ยังคงมีขาดแคลนได้เหมือนกันนะครับ เพราะฉะนั้นโดยสรุปแล้ว ท่านรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค นอกจากท่านตรวจสำนวนแล้ว ท่านยังมีอำนาจที่ไปนั่งพิจารณาคดี ทั้งคดีธรรมดา ๆ ในกรณีที่มีปัญหา ท่านผู้พิพากษาองค์คณะเกิดมีเหตุสุดวิสัยที่ไม่สามารถที่จะพิจารณาได้ แล้วรวมไปถึงคดีสำคัญ ๆ ตามมาตรา ๑๑ (๑) ครับ

สุดท้ายจริง ๆ ก็กราบเรียนว่าประเด็นที่ท่านบุญเลิศ ขออภัยที่เอ่ยนามว่าท่านตั้งข้อสังเกตว่าจริง ๆ ควรจะเขียนว่าให้มีตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคและโยนไปให้ทางศาล ท่านกำหนดเอง จริง ๆ ก็อยากได้อย่างนั้นนะครับ แต่ต้องกราบเรียนว่าความเป็นมาของธรรมนูญศาลมันมีที่มาที่ไปอยู่ในเรื่องของตำแหน่งผู้บริหารนะครับ ทั้งในเรื่องของการกำหนดจำนวน ในเรื่องของการกำหนดบทบาทอำนาจหน้าที่ เพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อการศึกษาความเป็นอิสระของท่านผู้พิพากษานะครับ ในเมื่อประวัติศาสตร์ความเป็นมาอย่างนี้ทุกครั้งที่มีการเพิ่มจำนวนผู้บริหาร หรือลดจำนวนจะต้องมาขอความเห็นชอบจากสภาทุกครั้งครับ ขอบพระคุณครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านประธานคณะกรรมการการครับ

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข (ประธานคณะกรรมการการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายพีรพันธุ์ พาลุสุข ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ผมได้รับฟังความคิดเห็น
ของท่านสมาชิก ทั้งฝ่ายที่สนับสนุนความเห็นของคณะกรรมการเสียงข้างมาก
และเสียงข้างน้อยนะครับ ก็อยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมว่าประเด็นที่ทุกท่านได้อภิปรายมา
คณะกรรมการได้มีการศึกษา แล้วก็พูดคุยกันอยู่หลายชั่วโมง เราได้เรียนเชิญอุปนายก
สภาทนายความมาให้ความเห็นด้วย ทั้งหมดนี้ก็คือต้องการมีการปรับปรุงเพื่อให้เป็นไปตาม
วัตถุประสงค์ของการแก้ไขคราวนี้ที่ต้องการเห็นกระบวนการยุติธรรมเป็นไปโดยถูกต้อง
รวดเร็ว และเป็นธรรม การที่สุดท้ายคณะกรรมการไปกำหนดว่าเป็นภาคละ ๓ คนนั้น
ที่จริงก็เป็นแต่เพียงการยืนยันข้อเท็จจริงที่มีอยู่จริง เพราะเราได้ไปถามศาลแล้ว ที่ต้องการ
จริง ๆ มัน ๑ คนหรือเท่าไรกันแน่ เมื่อดูภารกิจหน้าที่ที่เขียนไว้นะครับ ท่านก็บอกตรง ๆ ว่า
จริง ๆ แล้วก็คือ ๓ คนอยู่แล้วเป็นขั้นต่ำ ที่ประชุมก็เลยเห็นว่าถ้าอย่างนั้นก็บัญญัติรองรับไปเลย
ให้มี ๓ คนเป็นขั้นต่ำ ศาลก็จะได้ไปดำเนินการตามความเป็นจริงที่มีอยู่ในขณะนี้
ส่วนภาคอื่นจะมี ๓ คน หรือมากกว่า ๓ คน ก็อยู่ที่เหตุผลของแต่ละภาค ซึ่งจำนวนคดีที่มีอยู่
แต่ละภาคนั้นก็จะมีข้อมูลข้อเท็จจริงที่ได้กราบเรียนไปให้ทราบอยู่แล้วนะครับ และนี่ก็คือ
เหตุผลที่คณะกรรมการมีความเห็นโดยเสียงข้างมากเป็นอย่างนี้

ส่วนในวรรคสองที่มีท่านสมาชิก ขอภัยที่เอ่ยนาม ท่านสามารถ แก้วมีชัย
ได้ขอให้ตัดคำว่า ให้รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคเป็นผู้ทำการแทนนั้น คณะกรรมการวิสามัญ
ได้ประชุมปรึกษาหารือกันแล้วก็เห็นด้วยกับข้อเสนอของท่านสามารถ แก้วมีชัย เพื่อให้
ข้อความมั่นคงรัดกุมมากขึ้น จึงขอตัดคำว่า ให้รองอธิบดีผู้พิพากษาภาคเป็นผู้ทำการแทน
และในบรรทัดต่อไปถัดจากที่กรรมการได้ตัดออกไปแล้ว ถ้ามีรองอธิบดีผู้พิพากษาภาค
หลายคน โดย ก็ตัดคำว่า โดย ออก โดยความแล้ววรรคสองเมื่อตัดถ้อยคำที่คณะกรรมการ
ได้ตัดเพิ่มออกไปก็จะอ่านได้ความว่า -----

๙๒

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สิริพร ๔๔/๑

เมื่อตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาว่างลงหรือมีผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้ทำการแทน ถ้าผู้ที่มีอาวุโสสูงสุดไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้ผู้ที่มีอาวุโสสูงสุดตามลำดับเป็นผู้ทำการแทน ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านนิพิฐร์ครับ

นายนิพิฐร์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฐร์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ในชั้นนี้ ต้องขอบพระคุณท่านประธานที่ได้มีการแก้ไขถ้อยคำ ซึ่งจริง ๆ แล้วมันควรจะเป็นอย่างที่ท่านแก้ไขนั้นละครับ ผมก็ดูตั้งแต่แรกแล้ว ขออภัยนะครับต้องพูดตรง ๆ ว่านี่คือความไม่รอบคอบท่านครับ และเมื่อท่านเห็นอย่างนี้แล้วท่านแก้ก็ถือว่าท่านได้เขียนกฎหมายเหมือนกับกฎหมายทุกฉบับที่เขาเขียนอย่างนี้ ทีนี้เมื่อท่านแก้ตรงนี้แล้วมันทำให้ผมต้องกราบเรียนท่านว่าในขณะที่ตัวถ้อยคำท่านยังผิดพลาดได้ นับประสาอะไรกับอัตราตำแหน่งซึ่งผมคิดว่ามันผิดพลาดแน่ เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานกรรมาธิการได้บอกความจริง ๆ แล้วศาลเขาขอ ๓ คน ๓ คนนี่คืออัตราสูงสุดเดิมซึ่งเขาตั้งใจจะมี ๓ ตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกา แต่ว่าท่านได้ขยายไปถึง ๖ คน แต่ผมคิดว่ามันก็รับกันได้ตรงที่ว่าถ้าท่านจะเอาเลยไปถึง ๖ คน มันก็ต้องเป็นตามร่างของคุณนิพนธ์ซึ่งมันมีความเหมาะสมที่สุด ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่ายิ่งท่านกรรมาธิการได้บอกตัวเลขสถิติคดีในศาลต่าง ๆ เห็นชัดว่าท่านไม่ควรกำหนดที่ ๓ ตำแหน่งเลยครับ ศาลภาค ๑ มีสถิติคดีขึ้นสู่ศาล ๒๕๐,๐๐๐ คดี ในขณะที่ศาลภาค ๙ มี ๕๐,๐๐๐ คดี ๒๕๐,๐๐๐ คดีกับ ๕๐,๐๐๐ คดี มันต่างกัน ๕ เท่า แล้วมันก็ลดหลั่นลงมา ศาลภาค ๒ ๘๐,๐๐๐ คดี ศาลภาค ๓ ๑๐๐,๐๐๐ คดี ศาลภาค ๔ ๑๑๐,๐๐๐ คดี ทีนี้ท่านจะตั้งฐานอย่างไรละครับ ถ้าท่านวางที่ ๓ คน โดยฐานของศาลภาค ๙ ต่ำสุดคือ ๕๓,๐๐๐ คดี ท่านก็ไล่ลงไปเลยซึ่งมันจะไม่ลงตัวที่ ๖ คนแน่นอน ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่ายอมรับความจริงกัน อย่าไปทำให้มันมีปัญหาเลย แล้วเรื่องนี้ถ้าขึ้นสู่การพิจารณาของวุฒิสภามันไม่เป็นแบบนี้หรอกครับ วุฒิสภาก็ต้องลงว่า ๑-๖ คนครับ แล้วเราต้องมาพิจารณากันอีก ผมก็อยากให้อธิบายนี้มันผ่านผ่านโดยไม่ต้องมาแก้ไขกันอีก ผมมีประสบการณ์ครับว่าเราแก้ไขอย่างนี้มันไม่เป็นจริง

๙๓

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สิริพร ๔๔/๒

มันไม่เป็นธรรมชาติ พอถึงวุฒิสภาแล้วก็จะมีการแก้ไขอีก ๑-๒ คน มันไม่มีปัญหาอะไรเลย ขอภัยท่านพิชิตกับผมไม่ค่อยเห็นตรงกัน วันนี้เห็นตรงกันครึ่งหนึ่งครับ ครึ่งหนึ่ง ๑-๒ คน แต่ว่าไม่ได้ตั้งฐานที่ ๓ ผมเรียนท่านประธานนะครับว่าใครจะคิดถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างไรก็แล้วแต่ แต่ว่ากระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยมันมีจุดแข็งอยู่ ๒ ประการ ในความเห็นของผม ท่านต้องรักษาจุดแข็งของท่านไว้ ท่านชาญณรงค์กับผมเที่ยวนี้ มีความเห็นไม่ตรงกัน ความจริงเรื่องนี้ไม่มีปัญหาครับ แต่นี่คือเรื่องของหลักการ จุดแข็งของตุลาการในประเทศนี้ก็คือ

ประการที่ ๑ เป็นมืออาชีพทั้งสิ้น ไม่มีประเทศไหนละครับที่ตุลาการเป็นมืออาชีพเหมือนประเทศนี้ เหมือนประเทศไทย ประเทศอื่นก็ไม่ถึงขนาดเป็นมืออาชีพเหมือนประเทศไทย นี่คือจุดแข็งของตุลาการเมืองไทยต้องรักษาไว้ครับ

ประการที่ ๒ จุดแข็งของศาลหรือตุลาการในประเทศไทยก็คือ วิ่งเต็นไม่ได้ ผมเชื่อว่านี่คือจุดแข็ง สมมุติถ้าผมอุตรจิตคิดว่าวิ่งเต็นศาล แล้วผมคิดว่าผมวิ่งเต็นไม่ได้ ผมต้องหนีครับ หนีคดีครับ นี่คือจุดแข็งของกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย เป็นมืออาชีพและวิ่งเต็นไม่ได้ ประวัติศาสตร์มันมีนี่ครับ ตุลาการในประเทศไทยมีคนอุตร จะไปวิ่งเต็นเยอะเยอะไป แต่วิ่งเต็นไม่ได้ ท่านต้องรักษาหลักการนี้ไว้ ใครจะคิดอย่างไรก็แล้วแต่อย่าเอาไปเป็นสาระเลย แต่ว่าเพื่อให้กระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยมันเป็นที่พึ่งของประชาชนได้ ท่านเป็นมืออาชีพแล้ว ท่านต้องรักษาหลักการว่าในอาชีพของท่านนั้น ใครก็วิ่งเต็นไม่ได้ ถ้าใครคิดจะวิ่งเต็นตุลาการมีทางเดียวหนีคดีครับ ขอบพระคุณครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ตกลงท่านนิพนธ์เห็นด้วยกับท่านนิพนธ์ใช่ไหม ท่านวิทยาเชียว เดี่ยวผมจะได้ถามกรรมการ ว่าท่านจะเอาอย่างไร แล้วก็ถ้าตกลงไม่ได้จะขอมติ เชิญครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิทยา แก้วภราดัย ครับ เบื้องต้นก็ยืนยันนะครับว่าผมเห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างน้อย แล้วหลักก็คืออยากให้คณะกรรมการทบทวนสักนิดหนึ่งครับ ท่านประธาน และท่านรองประธานครับ เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญครับ ศาลจะต้องเอากฎหมาย เข้าสู่สภา เป็นเรื่องจากบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งบริหาร เป็นเรื่องใหญ่ในกระบวนการตุลาการ การจับบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งบริหารมันมีบทเรียนตั้งแต่ประวัติศาสตร์ยาวนาน ผมเข้าใจว่า ท่านประธานติดตามเรื่องนี้ เข้าใจครับว่ามันเป็นเรื่องสำคัญ ศาลเขาเลยต้องเอากฎหมาย ฉบับนี้เข้าสู่สภา มันเป็นเรื่องพระธรรมนูญศาลที่กำหนดไว้ชัดครับว่าความเป็นตุลาการ ชิดเส้นระหว่างตุลาการกับการทำงานบริหารเขาชิดเส้นแบ่งไว้ชัด เมื่อใดก็ตามที่จะให้ศาล เข้าสู่ตำแหน่งบริหารสภาต้องให้ความเห็นชอบ แต่โดยกระบวนการเลื่อนไหลของตุลาการ เป็นอำนาจอิสระ ซึ่งใครจะเข้าไปแทรกแซงไม่ได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านไปกำหนดอาจจะ ด้วยความคิดว่าจะเป็นการให้โอกาสศาลได้มีโอกาสทำงานคล่องตัวขึ้น แต่ด้านหนึ่งผมคิดว่า มันเป็นดาบสองคมครับ การไปบังคับให้ตั้งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคถึง ๓ คน ต่ำกว่า ๓ คน เมื่อไร ผิด ไม่แปลกครับ ถ้าเขาจะส่งคนไปช่วยงานอธิบดีผู้พิพากษาภาคเป็นผู้พิพากษาอาวุโส ไปช่วยกรองสำนวน แต่ผู้พิพากษาอาวุโสไปนั่งเป็นรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นถ้าเขียนกฎหมายถึงลักษณะอย่างนี้ผมคิดว่ามันเป็นอันตราย คือมาถึงขั้นนี้ คือข้างล่างก็ไม่ชัดซึ้งครับ ถ้าจะตั้งรองอธิบดีผู้พิพากษาภาคถึง ๖ ท่าน แต่ท่านไม่ควรจะตั้ง ถึงขั้นบอกว่าต้อง ๓ คน และไม่เกิน ๖ คน ถ้าเขียนอย่างกว้าง ๆ อย่างกรรมการเสียงข้างน้อยนะครับ ว่า ๑-๖ คน อย่างนี้พอรับกันได้ครับ ผมอยากให้ท่านประธานลองหารื้อกันดูสักครู่หนึ่งครับ ว่าอย่างไรหนจะมีประโยชน์กว่ากันและผมเชื่อว่าทางศาลก็น่าจะเกิดประโยชน์สูงสุดมากกว่า เขียนกฎหมายอย่างที่บัญญัติไว้ขณะนี้ครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมการจะเอาตามเสียงข้างน้อยหรือตามกรรมการ ปรีกษากันก่อนนะครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานครับ ผมพีรพันธุ์ พาลุสุข ในฐานะประธานคณะกรรมการ เมื่อครู่ได้ปรึกษาหารือกันก็ขอยืนยันตามร่างของคณะกรรมการเสียงข้างมากครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านนิพนธ์ครับ ท่านกรรมการเสียงข้างมากยืนยันตามเสียงข้างมาก ท่านตั้งใจไหมครับ ถ้าตั้งใจ ผมจะขอมติ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ผม นิพนธ์ บุญญามณี ก็ขอให้ท่านประธานดำเนินการไปตามข้อบังคับก็แล้วกันครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ได้ครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ

(นายเจริญ จรรย์โกมล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบเพื่อทำการตรวจสอบองค์ประชุมและลงมติ)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ก่อนจะลงมติในมาตรา ๓ ผมจะขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ เชิญท่านสมาชิกซึ่งอยู่ข้างนอกหรือที่ประชุมอยู่ห้องคณะกรรมการสามัญและวิสามัญ เชิญเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติในมาตรา ๓ ก่อนนะครับ ก่อนลงมติจะขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกเข้าห้องประชุมครับ เรียบร้อยนะครับ ก่อนลงมติจะขอให้ตรวจสอบองค์ประชุมก่อนนะครับ ท่านสมาชิกครับขอให้ท่านกดแสดงตน โดยกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจสอบองค์ประชุมก่อนที่จะลงมติในมาตรา ๓ นะครับ เชิญท่านแสดงตนก่อนนะครับ กดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจสอบองค์ประชุมครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เรียบร้อยนะครับ เจ้าหน้าที่ส่งผล มีผู้เข้าร่วมประชุม ๒๘๖ ท่านนะครับ

๙๖

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริรัตน์ ๔๖/๑

ผมจะขอถามมติดังนี้ครับ ท่านใดเห็นด้วยกับคณะกรรมการธิการเสียงข้างมากให้กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านใดเห็นด้วยกับคณะกรรมการเสียงข้างน้อยกดปุ่มไม่เห็นด้วย ท่านใดงดออกเสียงให้กดปุ่ม งดออกเสียง ครับ เชิญออกเสียงลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เรียบร้อยแล้วครับ ผมขอปิดการลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่ส่งผลการลงคะแนนเข้าร่วมประชุม ๓๙๐ ท่านครับ เห็นด้วยกับคณะกรรมการเสียงข้างมาก ๒๖๑ ท่าน เห็นด้วยกับคณะกรรมการเสียงข้างน้อย ๑๒๐ ท่าน งดออกเสียง ๕ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๔ ท่าน ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการเสียงข้างมากครับ

ต่อไปเป็นมาตรา ๔ เชิญท่านเลขาธิการนาระครับ เดี่ยวท่านอย่าเพิ่งออก จากห้องนาระครับ เดี่ยวจะลงมติอีกรอบในวาระที่สาม เชิญครับ

นางพรรณนิภา เสริมศรี (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔ เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ แก้ไข (๓) ของมาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ แก้ไข (๓) ของมาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีท่านใดจะปรับปรุงถ้อยคำไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่สองนาระครับ ต่อไปจะเป็นการพิจารณาในวาระที่สาม คือลงมติว่าจะเห็นชอบกับร่างกฎหมายฉบับนี้หรือไม่นาระครับ ผมจะไม่ขอตรวจสอบ องค์ประชุมเพราะว่าองค์ประชุมเมื่อสักครู่นี้เราก็ได้ตรวจสอบไปแล้วนาระครับ เดี่ยวขอเชิญ ท่านสมาชิกนาระครับ

(นายเจริญ จรรย์โกมล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง มีสัญญาณ ให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมจะถามท่านสมาชิกนาระครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบในวาระที่สามกับที่คณะกรรมการ ได้พิจารณาเสร็จแล้วเราพิจารณานะครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นชอบให้กดปุ่มคำว่า เห็นด้วย ท่านใดไม่เห็นด้วยกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ท่านผู้ใดงดออกเสียงให้กดปุ่ม งดออกเสียง นาระครับ ขอเชิญออกเสียงลงคะแนนในวาระที่สามนาระครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอปิดการลงคะแนนนาระครับ เจ้าหน้าที่ส่งผล ผลเห็นชอบ ๓๗๙ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๔ ท่าน งดออกเสียง ๑๑ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๓ ท่านนาระครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนาระครับ

ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากทางคณะกรรมการท่านได้ทำข้อสังเกตนะครับ และข้อสังเกตก็ได้ส่งให้ท่านสมาชิกแล้วนะครับ ทีนี้ตามข้อบังคับผมก็จะถามมติจากที่ประชุมว่าท่านเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่นะครับ เมื่อท่านตรวจสอบแล้วนะครับ ในวาระนี้จะไม่มีการซักถามข้อสังเกต ผมจึงจะขอมติจากที่ประชุมนะครับว่าที่ประชุมนี้เห็นด้วยกับข้อสังเกตหรือไม่ ถ้าเห็นด้วยให้กดปุ่มคำว่า เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตให้กดปุ่มคำว่า ไม่เห็นด้วย ถ้าผู้ใดงดออกเสียงให้กดปุ่ม งดออกเสียง นะครับ ขอเชิญท่านออกเสียงลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีท่านใดยังไม่ออกเสียงมีไหมครับ เรียบร้อยนะครับ ผมขอปิดการลงคะแนน เจ้าหน้าที่ส่งผล มีผู้เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ ๓๕๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๓ ท่าน งดออกเสียง ๒๖ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๒ ท่าน ถือว่าที่ประชุมมติเห็นชอบกับข้อสังเกตของคณะกรรมการนะครับ ต้องขอขอบคุณคณะกรรมการทุกท่านนะครับ ขอขอบคุณมากครับ

ท่านสมาชิกครับ ก่อนที่จะพิจารณาในเรื่องที่เราเลื่อนขึ้นมาจะครับ ผมขอหารือที่ประชุมว่าจะขอนำระเบียบวาระ เชิญคุณหมอชลอน่านครับ

นายชลอน่าน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชลอน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ ๒ จังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย ขออนุญาต ท่านประธานนะครับ ผมเข้าใจว่าประเด็นที่ท่านหารือก็จะเป็นประเด็นที่ผมกำลังจะนำ กราบเรียนท่านประธาน ท่านประธานครับ ผมขออาศัยข้อบังคับ ข้อ ๔๖ (๒) เลยครับ ขออนุญาตท่านประธานเสนอญัตติเพื่อที่จะเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม โดยที่จะ ขออนุญาตเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมโดยนำเรื่องด่วนลำดับที่ ๑๕ ลำดับที่ ๑๖ ลำดับที่ ๑๗ ลำดับที่ ๑๘ ลำดับที่ ๑๙ และลำดับที่ ๒๐ เป็นร่างพระราชบัญญัติเสนอแก้ไข เพิ่มเติมกับร่างพระราชบัญญัติเสนอเข้ามาใหม่ ในลำดับที่ ๑๕ ลำดับที่ ๑๖ ลำดับที่ ๑๗ ลำดับที่ ๑๘ ลำดับที่ ๑๙ และลำดับที่ ๒๐ ขึ้นมาพิจารณาต่อเนื่องจากเรื่องด่วนที่ ๓ ซึ่งเป็นเรื่องที่เราเลื่อนขึ้นมาแล้วนะครับ เรื่องด่วนที่ ๓ ที่อยู่ในระเบียบวาระเป็นเรื่อง เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งได้เลื่อนมาเมื่อคราวสัปดาห์ก่อนหน้านี้นะครับ หมายความว่าถ้าพิจารณาเรื่องนี้จบ ก็จะเข้าสู่การพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๑๕ เรื่องด่วนที่ ๑๖ เรื่องด่วนที่ ๑๗ เรื่องด่วนที่ ๑๘ เรื่องด่วนที่ ๑๙ และเรื่องด่วนที่ ๒๐ ต่อเนื่องไป เพื่อที่จะได้พิจารณากฎหมายต่อเนื่อง ในวันต่อไปนะครับ ถ้าสมมุติวันนี้เราสามารถที่จะพิจารณาถึงเรื่องด่วนที่ ๓ ได้ เรื่องด่วนที่ ๑๕ ถึงเรื่องด่วนที่ ๒๐ จะได้ไปพิจารณาในวันต่อไปได้ตามข้อบังคับนะครับ

เหตุผลความจำเป็นสำหรับเรื่องร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๖ ฉบับนะครับ ท่านประธาน ๔ ฉบับแรกเป็นกฎหมายพวง เป็นกฎหมายพวงเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งมี ๒ หลักการใหญ่เท่านั้นเอง ท่านประธานครับ ฉบับที่ ๑๕ ฉบับที่ ๑๖ เป็นหลักการ ที่ว่าด้วยการปรับปรุงประเภทของหน่วยราชการที่ได้รับยกเว้นค่าภาษีประจำปี และนิรโทษกรรมภาษีประจำปีที่ค้างชำระของหน่วยงานราชการ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติม ท่านประธานครับ เมื่อแก้ไขร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว ก็ต้องไปแก้ไขร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ให้มีความสอดคล้องกัน เพราะเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเรื่องของประเภทของหน่วยงานราชการที่ได้รับการยกเว้น

ค่าธรรมเนียมมีทำนองคล้ายกันนะครับ ส่วนเรื่องด่วนที่ ๑๗ กับเรื่องด่วนที่ ๑๘ ก็เป็นเรื่องของการปรับปรุงน้ำหนักของรถที่ใช้ประกอบการขนส่งส่วนบุคคลนะครับ หลักการคล้ายกันก็ ๒ ฉบับนี้ เรื่องด่วนที่ ๑๙ เรื่องด่วนที่ ๒๐ เป็นเรื่องของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ. แล้วก็ร่างพระราชบัญญัติการรับขนของทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ. เนื้อหาสาระใกล้เคียงกัน สอดรับกัน ขึ้นมาพิจารณาต่อเนืองท่านประธาน แต่ก่อนที่จะได้รับความเห็นชอบจากสภาผมต้องขออนุญาตท่านประธานครับ ก่อนที่เราจะเข้าสู่ระเบียบวาระการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่อไป คือ เรื่องที่ประชุมเห็นชอบให้เลื่อนขึ้นมาพิจารณาก่อนเป็นอันดับแรก คือ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ผมขออนุญาตเลื่อนเอาระเบียบวาระที่ ๗ เป็นเรื่องอื่น ๆ ในการเลือกตั้งกรรมการทดแทนขึ้นมาพิจารณาก่อน ขอความเห็นชอบจากท่านประธาน และขอรับรองจากเพื่อนสมาชิกครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุม ท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ถ้าไม่เห็นเป็นอย่างอื่น เชิญคุณหมอครับ หมอสุกิจ ไม่ใช่หมอรงค์

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายแพทย์สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ คือเลื่อนซ้อนเลื่อนนี้ฟังไม่ทันหรือครับ เอาประเด็นแรกก่อนดีกว่าที่

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เอาอย่างนี้ได้ไหมคุณหมอสุกิจครับ เอาระเบียบวาระที่ ๗ ขึ้นมาพิจารณาก่อนได้ไหมครับ ที่เรามีความจำเป็นจะต้องตั้งกรรมาธิการทดแทนกัน ได้ไหมครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ (ตรัง) : ได้ครับ ได้ครับ ไม่ขัดข้องครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : แล้วก็เดี๋ยวจบแล้วค่อยเสนอกันใหม่ นะครับ ฝ่ายรัฐบาลเดี๋ยวค่อยเสนอกันใหม่ เอาเรื่องระเบียบวาระที่ ๗ ก่อนได้ไหมครับ ขอเลื่อนวาระอื่น ๆ ขึ้นมาก่อนตั้งกรรมาธิการแทน แล้วก็พอจบแล้วท่านค่อยเสนอขอเลื่อนในเรื่องด่วนที่ ๑๕ เรื่องด่วนที่ ๑๖ เรื่องด่วนที่ ๑๗ เรื่องด่วนที่ ๑๘ เรื่องด่วนที่ ๑๙ เรื่องด่วนที่ ๒๐ ได้ไหมครับคุณหมอชลอนานครับ เมื่อครู่ท่านเสนอ ๒ ครั้ง

นายชลอนาน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลอนาน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน จริง ๆ ยึดติผมเสนอครั้งเดียวครับ แต่เป็น ๒ เรื่องซ้อนกันเท่านั้นเองครับ อยู่ในระเบียบวาระในที่ประชุมอยู่แล้ว แต่ท่านประธานจะดำริอย่างนั้น ผมเองก็ไม่ขัดข้องครับ ก็เอาระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องตั้งกรรมาธิการซ่อมแทนตำแหน่งที่ว่าง ขึ้นมาก่อนก็ได้ หลังจากที่ตั้งซ่อมเสร็จ ถ้าท่านประธานจะอนุญาตให้ผมได้นำเรียนอีกครั้งหนึ่ง ผมเองไม่ขัดข้องครับ กราบขอบคุณครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณหมอรงค์ครับ เอากรรมาธิการเราก่อน เพราะท่านต้องไปปฏิบัติหน้าที่กัน

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม (พิษณุโลก) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์วงศ์ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก ผมเข้าใจดีว่าเพื่อนสมาชิกขณะนี้กำลังเสนอญัตติ ๒ ญัตติซ้อนกัน ก็คือญัตติแรกในการเลื่อนเรื่องด่วนที่ ๑๕ อะไรนี่เลื่อนมาอันหนึ่ง

๑๐๒

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อริสา ๔๘/๒

แล้วขณะเดียวกันก็มาเสนอญัตติอีกญัตติหนึ่งในการที่เอาญัตติเลื่อนเลือกตั้ง คณะกรรมการ ซึ่งขณะนี้สมาชิกของเราท่านนี้กำลังเสนอญัตติซ้อนญัตติ ผมว่าให้เกิด ความชัดเจน ท่านประธานครับ เขาควรจะเสนอทีละญัตติ ก็เอาเสนอญัตติเรื่องการเลือก คณะกรรมการขึ้นมาพิจารณาก่อน แล้วหลังจากนั้นค่อยว่ากันอีกทีครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ ก็ถือว่าที่ประชุมให้เอาระเบียบวาระที่ ๗ ขึ้นมาพิจารณาก่อนนะครับ ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ นะครับ มี ๗.๑ ๗.๒ ถึง ๗.๕ นะครับ ๗.๑ ผมจะดำเนินการไปเลยนะครับ

๗.๑ ตั้งกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน การออกเอกสารสิทธิ และกฎหมายเกี่ยวกับที่ดินและป่าไม้ แทนตำแหน่งที่ว่างลง

๑ ตำแหน่ง เพราะลาออก (นายบุญเชิญ คิดเห็น) เชิญท่านพิชณู

นายพิชณู หัตถสงเคราะห์ (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานที่เคารพ ผม พิชณู หัตถสงเคราะห์ พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดหนองบัวลำภู ท่านประธานครับ เนื่องจากว่า มีคณะกรรมการหลายท่านได้ลาออกไป และตามที่ท่านหมอลานานได้เลื่อนระเบียบวาระ ที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ขึ้นมา กระผมขออนุญาตเสนอรายชื่อที่จะตั้งแทนดังนี้ครับ ท่านประธานครับ ขอเสนอตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง

๑. นายวิศิษฐ์ ลิ้มปิติระกุล เป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาแก้ไขปัญหา ที่ดินทำกิน การออกเอกสารสิทธิ และกฎหมายเกี่ยวกับที่ดินและป่าไม้

๒. นางสาวสิรินทร รามสูต เป็นกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

๓. นายธวัชชัย สุทธิบังกช เป็นกรรมการการสวัสดิการสังคม

๔. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ เป็นกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๕. นางบุญรัตน์ ศรีธเรศ เป็นกรรมการการศึกษา

๖. นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์ เป็นกรรมการการแก้ไขปัญหาน้ำสินแห่งชาติ

๗. นายสัญญาชัย วงษ์สุนทร เป็นกรรมการป้องกันปราบปรามการฟอกเงิน

และยาเสพติด และ

๘. นางปิยะดา มุ่งเจริญพร เป็นกรรมาธิการกิจการสภาผู้แทนราษฎร
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ๘ ท่านไปปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมาธิการนะครับ
เชิญคุณหมอลานครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชลน่าน
ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานและขอบคุณ
เพื่อนสมาชิกนะครับที่ให้โอกาสผม ต้องกราบเรียนท่านประธานว่าญัตติที่ผมเสนอ
เป็นญัตติเดี่ยวครับ ญัตติขอเปลี่ยนแปลงวาระการประชุมครับ ส่วนรายละเอียดจะใส่
ตรงไหน อย่างนั้นก็ขึ้นกับเนื้อหาสาระ ต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยเคารพ ไม่ได้ชื่อนะครับ
แต่ว่าอาจจะทำให้เพื่อนสมาชิกสับสนก็ต้องขออนุญาตยอมรับในประเด็นข้อสับสนนั้นนะครับ
ผมขออนุญาตท่านประธานครับ เสนอญัตติเปลี่ยนแปลงวาระการประชุมโดยอาศัย
ข้อบังคับ ข้อ ๔๖ (๒) โดยการเสนอเลื่อนเอาเรื่องด่วนที่ ๑๕ เรื่องด่วนที่ ๑๖ เรื่องด่วนที่ ๑๗
เรื่องด่วนที่ ๑๘ เรื่องด่วนที่ ๑๙ และเรื่องด่วนที่ ๒๐ ขึ้นมาพิจารณาต่อจากเรื่องด่วนที่ ๓
ที่ได้เลื่อนขึ้นมาเตรียมพิจารณาไว้แล้วนะครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ เชิญคุณหมอสุกิจครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ (ตรัง) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายแพทย์สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ผมไม่เห็นด้วยกับสมาชิก ขออนุญาตเอ่ยนามครับ คุณหมอชลอน่าน ที่ขอเลื่อนระเบียบวาระ ผมยังมีความเห็นว่าระเบียบวาระเรื่องด่วนเดิมที่มีอยู่แล้วตั้งแต่เรื่องที่ ๑ ๒ ๓ ๔ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญเร่งด่วนจริง ๆ สมควรจะได้รับพิจารณาก่อน เพราะฉะนั้นผมมีความเห็นว่าควรพิจารณาไปตามระเบียบวาระเดิมครับ ขอขอบคุณครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : อย่างนั้นผมขอมติที่ประชุมนะครับ

(นายเจริญ จรรย์โกมล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบเพื่อทำการตรวจสอบองค์ประชุมและลงมติ)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมจะขอลงมติอย่างนี้นะครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับการขอเปลี่ยนแล้วก็เลื่อนเรื่องด่วนที่ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ตามที่คุณหมอชลอน่านเสนอให้กดปุ่มคำว่า เห็นด้วย ท่านใดไม่เห็นด้วยกับคุณหมอชลอน่านที่เสนอให้กดปุ่มคำว่า ไม่เห็นด้วย ท่านใดงดออกเสียงให้กดปุ่ม งดออกเสียง นะครับ เชิญออกเสียงลงคะแนนได้ครับ ท่านมีอะไรครับ

นายนริศ ขำนุรักษ์ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานไม่ตรวจสอบองค์ประชุมก่อนตามข้อบังคับครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ก็ผมเห็นองค์ประชุมก็ครบแล้วนี่ครับ

นายนริศ ขำนุรักษ์ (พัทลุง) : ไม่ได้ครับ ท่านเอาตามข้อบังคับครับ ขอให้ท่านได้ตรวจสอบองค์ประชุมก่อนลงมติครับ

๑๐๕

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ปิยาพัชร ๔๙/๒

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
คือเมื่อครู่เราก็ลงมติไปแล้ว เพิ่งผ่านพ้นไปเมื่อครู่นี้ เดียวผมขอลงมติไปเลยนะ เราจะได้ไป
ในกฎหมายอื่น หรือท่านจะให้ตรวจสอบองค์ประชุมก่อน ก่อนลงมติผมขอตรวจสอบ
องค์ประชุมก่อนนะครับ เจ้าหน้าที่ล้างก่อนนะ เชิญท่านสมาชิกแสดงตนเพื่อตรวจสอบ
องค์ประชุมก่อนนะครับ เชิญกดปุ่มแสดงตนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านไชยาแสดงตนหรือยัง หาที่เสียบบัตรให้ท่านไชยาหน่อยครับ ขอปิดการแสดงตนครับ
เชิญส่งผล ๒๗๐ ท่าน ครบองค์ประชุมนะครับ

๑๐๖

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ปิยาพัชร ๔๙/๓

ต่อไปผมจะขอมติที่ประชุมว่าที่ประชุมจะเห็นชอบกับการเลื่อนระเบียบวาระ
ของคุณหมอลานหรือไม่นะครับ ถ้าเห็นด้วยให้กดปุ่มคำว่า เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วย
ให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย งดออกเสียงให้กดปุ่ม งดออกเสียง ขอเชิญออกเสียงลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ลงคะแนนเรียบร้อยนะครับ ผมขอปิดการลงคะแนนนะครับ เจ้าหน้าที่ส่งผล เห็นด้วย
๒๖๐ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๗๖ ท่าน งดออกเสียง ๑๖ ท่าน

- ๕๐/๑

ถือว่าที่ประชุมให้เลื่อนระเบียบวาระขึ้นมาต่อจากเรื่องด่วนที่ ๓ ซึ่งเรื่องด่วนที่ ๓ เป็นร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นลำดับที่ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ทั้ง ๖ ฉบับ เป็นเรื่องด่วนต่อจากเรื่องด่วนที่ ๓ นะครับ ต่อไปผมจะพิจารณาเรื่องอยู่ในระเบียบวาระที่เราเลื่อนขึ้นมาจะครับ คือร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) นะครับ

ด้วยร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ได้บรรจุระเบียบวาระและรอการพิจารณาในวาระที่หนึ่งมาแล้ว ดังนั้นผมจึงขอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างฉบับนี้ต่อไปนะครับ แต่เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้เสนอเข้ามาอีก ๓ ฉบับ คือ ร่างของคุณภูมิ มุลศิลป์ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๐,๗๕๑ คน เป็นผู้เสนอ ตามระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๔ ร่างที่ ๒ คือของคุณวิชัย ล้ำสุทธิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ ตามระเบียบวาระที่ ๕.๗ ร่างที่ ๓ เป็นร่างว่าด้วยกฎหมายดังกล่าว ซึ่ง นายบรรศักดิ์ อวรรณโณ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๒,๔๔๖ คน เป็นผู้เสนอ อยู่ในระเบียบวาระที่ ๕.๘ ซึ่งผมเห็นว่าเป็นเรื่องทำนองเดียวกันน่าจะนำมาพิจารณารวมกัน จะมีสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีนะครับ ผมขอดำเนินการตามนี้ต่อไป ก่อนที่ผมจะอนุญาตให้ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติแถลงหลักการและเหตุผล ผมขอเรียนให้ที่ประชุมทราบว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อเสนอมา ๒ ฉบับ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๓ และข้อบังคับ ข้อ ๑๑๐ กำหนดให้ผู้แทนของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. เป็นผู้เสนอและชี้แจงร่างพระราชบัญญัติต่อที่ประชุมจะครับ ผมจึงขอเชิญคุณภูมิ มุลศิลป์ แล้วก็นายทศพล สมพงษ์ คุณปัทมา สุกกำปัง เป็นผู้แทนประชาชนจะครับ

ด้วยอาจารย์คณิต ฒ นคร ประธานกรรมการปฏิรูปกฎหมายได้มีหนังสือเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งผม

๑๐๘

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริวรรณ ๕๐/๒

ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ในการพิจารณาของที่ประชุมจึงได้อนุญาต
และเจ้าหน้าที่ได้จัดวางให้ท่านสมาชิกเพื่อประกอบการพิจารณาแล้วนะครับ

เมื่อผู้เสนอพร้อมนະครັບ ท่านรัฐมนตรีพร้อมนະครັบ เจริญรัฐบาลเสนอ
หลักการและเหตุผลครັบ

นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) :
กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายแพทย์สุรวิทย์ คนสมบูรณ์
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้นำเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
ต่อสภาผู้แทนราษฎร

ท่านประธานที่เคารพครັบ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอ
กฎหมาย พ.ศ. ซึ่ง คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ นั้นได้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุม
สภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้ว คือชุดที่ ๒๓ และรอการพิจารณารับหลักการในวาระที่หนึ่ง
ของสภาผู้แทนราษฎร จนมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม
๒๕๕๔ ต่อมาคณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันได้ร้องขอให้รัฐสภามีมติเห็นชอบให้พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไปตามมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๖ เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔
ได้มีมติเห็นชอบแล้ว ประธานสภาผู้แทนราษฎรจึงได้อนุญาตให้บรรจุร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เข้าในระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา
ต่อไป ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๘

ท่านประธานที่เคารพ สำหรับเหตุผลที่ต้องมีการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ คน มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานรัฐสภาเพื่อให้รัฐสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตามที่กำหนดในหมวด ๓ และหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ คน มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเพื่อให้รัฐสภาพิจารณา ทั้งนี้เพื่อให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีสิทธิเสนอร่างพระราชบัญญัติหรือญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญต่อรัฐสภาได้โดยตรง และในมาตรา ๑๖๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้หลักเกณฑ์และวิธีการเข้าชื่อรวมทั้งการตรวจสอบรายชื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ และมาตรา ๒๙๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้การเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คณะรัฐมนตรีหวังเป็นอย่างยิ่งว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงของประชาชนในการเข้าชื่อเสนอกฎหมายให้ได้รับความสะดวกในการใช้สิทธิมากขึ้น อันจะเป็นการสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ขอขอบคุณครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ เหลืออยู่ ๓ ฉบับนะครับ จะเป็นฉบับของประชาชน ๒ ฉบับ ฉบับของท่านสมาชิก ๑ ฉบับนะครับ ก็คือร่างของคุณภูมิ มุลศิลป์ แล้วก็ท่าน ส.ส. วิชัย ล้ำสุทธิ แล้วก็ท่านบรรศักดิ์ อุวรรณโณ ผมขอเชิญเจ้าของร่างของท่านวิชัย ล้ำสุทธิ เสนอนะครับ แล้วต่อไปจะเป็นร่างของท่านภูมิ มุลศิลป์ นะครับ แล้วก็ของท่านบรรศักดิ์ อุวรรณโณ เชิญท่านเสนอครับ

นายวิชัย ล้ำสุทธิ (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิชัย ล้ำสุทธิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตเสนอร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ.

หลักการ เป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

เหตุผล ที่สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย และการตรวจสอบรายชื่อตามกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมายให้มากที่สุด เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติ มาตรา ๑๖๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ คน มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานรัฐสภา เพื่อให้รัฐสภาพิจารณาตามที่กฎหมายกำหนด โดยเปลี่ยนแปลงหมวด ๓ และหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ให้ประชาชนเข้าชื่อเสนอ ๕๐,๐๐๐ คน พอมาปี ๒๕๕๐ ได้แก้ไขรัฐธรรมนูญให้ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย โดยเข้าชื่อลดลงเหลือ ๑๐,๐๐๐ คน ถือว่ารัฐธรรมนูญได้ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมประชาธิปไตยแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรง แล้วก็ให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้น แต่การแก้ไขจำนวนประชาชนจาก ๕๐,๐๐๐ คนเหลือ ๑๐,๐๐๐ คน ก็เป็นเรื่องที่ดี แต่ตามขั้นตอนรูปแบบการเสนอร่างกฎหมายก็ยังคงเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลงเปลี่ยนแปลงเฉพาะจำนวนประชาชน จึงทำให้ขั้นตอนดำเนินการต่าง ๆ ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไรมากนัก เพราะฉะนั้นก็จะพบปัญหาเดิม ๆ อุปสรรคเดิม ๆ บ่อยครั้ง ดังนั้น ผมจึงเสนอว่าผู้มีสิทธิเข้าชื่อเสนอกฎหมายต้องเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และต้องไม่ใช่ผู้อยู่ระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเว้นวรรคทางการเมือง ดังนั้น ผมจึงเสนอการเข้าชื่อเสนอกฎหมายร่างฉบับนี้ ๒ ทาง คือ

๑๑๒

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สะแกวัลย์ ๕๒/๑

ทางที่ ๑ ประชาชนเสนอด้วยตนเอง แต่ในทางเดียวกันประชาชนร่างกฎหมายไม่ค่อยเป็น ก็ให้การเข้าชื่อกฎหมายนั้นโดยใช้ ๑๐๐ ท่าน ขอให้องค์กรเพื่อการปฏิรูปทางกฎหมายมาจัดทำร่าง โดยร่างให้เสร็จภายใน ๙๐ วัน แล้วก็มีสิทธิของงบประมาณสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากกองทุนพัฒนาการเมืองภาคประชาชนได้ตามหลักเกณฑ์ เมื่อร่างเสร็จเรียบร้อยแล้วก็เสนอให้ประธานรัฐสภาตรวจสอบรายชื่อภายใน ๔๕ วันนับตั้งแต่วันรับเรื่อง ผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมายไม่ครบ ๑๐,๐๐๐ คนก็แจ้งกลับมาที่ให้ผู้เสนอทราบ แล้วเสนอรวบรวมรายชื่อให้เสร็จภายใน ๙๐ วัน อันนี้เรื่องที่ ๑

เรื่องที่ ๒ ก็คือการให้ผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมาย ๑๐๐ คน ขอให้คณะกรรมการเลือกตั้งหรือ กกต. ร่างกฎหมายให้ และให้ กกต. ประกาศผู้มีสิทธิเลือกตั้งทุกจังหวัดทราบว่าสามารถร่วมกันเข้าชื่อเสนอกฎหมายต่อ กกต. จังหวัดนั้นได้ โดยใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๙๐ วันนับตั้งแต่วันประกาศ แล้วให้ กกต. ตรวจสอบคุณสมบัติ ถ้าครบก็เสนอต่อประธานสภาเพื่อดำเนินการต่อไป

นี่คือสาระคร่าว ๆ ในการเข้าชื่อเสนอกฎหมายในร่างของผมนะครับ แล้วก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่ารัฐสภาแห่งนี้คงได้นำความคิดในการอภิปราย ในการร่วมกันคิดแก้ไข เพื่อให้การเข้าชื่อเสนอกฎหมายเป็นประโยชน์ต่อประชาชนมากที่สุดเท่าที่ทำได้ ผมจึงเสนอร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ในวันนี้ต่อท่านประธาน ขอขอบคุณมากครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญเจ้าของร่าง คุณภูมิ มุลศิลป์ กับประชาชนฯ เสนอหลักการและเหตุผล

นายภูมิ มุลศิลป์ (ผู้แทนภาคประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา แล้วก็สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านครับ สำหรับร่างฉบับนี้จริง ๆ แล้วมาจากบริบททางการเมืองที่เปลี่ยนไป รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ เคยได้กำหนดให้ประชาชนจำนวน ๕๐,๐๐๐ รายชื่อ สามารถเข้าชื่อเสนอกฎหมายได้ตามมาตรา ๑๗๐ อย่างไรก็ตามได้มี พ.ร.บ. ว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ออกมาจริงในปีพุทธศักราช ๒๕๔๒ ได้มีการเข้าชื่อโดยภาคประชาชนทั้งหมด ๑๖ ครั้งปรากฏว่ามีความสำเร็จเพียงครั้งเดียว ซึ่งความสำเร็จในครั้งนั้นตรงกับสมัย สนช. ก็ถือว่าเป็นภาวะที่ไม่ใช่ประชาธิปไตยตามปกติ หลังจากนั้นได้มีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับพุทธศักราช ๒๕๕๐ มีการลดจำนวนรายชื่อประชาชนเหลือจำนวน ๑๐,๐๐๐ รายชื่อ

๑๑๓

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สะแกวัลย์ ๕๒/๒

พร้อมทั้งมีการตั้งองค์กรที่จะสามารถให้การสนับสนุนแก่ภาคประชาชนในการเข้าชื่อเสนอกฎหมายได้ ไม่ว่าจะเป็นกรรมการปฏิรูปกฎหมาย หรือว่าจะเป็นกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง ดังนั้นประชาชนจำนวน ๑๗,๕๕๑ รายชื่อ จึงได้มอบให้ผมเป็นตัวแทนในฐานะผู้ที่นำเสนอร่างนี้แก่รัฐสภา

โดยที่หลักการของร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. นี้ เพื่อเป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย ปีพุทธศักราช ๒๕๔๒ ให้มีความง่ายต่อภาคประชาชน ที่จะใช้สิทธิเสรีภาพในระบอบประชาธิปไตยแบบการมีส่วนร่วมที่แท้จริง

สำหรับเหตุผลนั้น โดยที่มาตรา ๑๖๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ คน มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานรัฐสภา เพื่อให้รัฐสภาพิจารณากฎหมายตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๓ และหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเสรีภาพ และแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ รวมถึงมาตรา ๒๙๑ ที่ให้สิทธิแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ คน มีสิทธิเสนอญัตติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญได้ ทั้งนี้ในมาตรา ๑๖๓ และมาตรา ๒๙๑ ของรัฐธรรมนูญนั้น ได้บัญญัติให้หลักเกณฑ์และวิธีการเข้าชื่อ รวมทั้งตรวจสอบนั้นเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

กระผมในฐานะตัวแทนภาคประชาชนหวังว่าจะได้รับการสนับสนุนจากสภาแห่งนี้ ในการสนับสนุนร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เพื่อทำให้ประชาชนสามารถใช้สิทธิเสรีภาพในระบอบประชาธิปไตยได้อย่างแท้จริง ขอบพระคุณครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญอีกฉบับหนึ่งเป็นร่างของคุณบรรศักดิ์ อูวรรณโณ กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ๑๒,๔๔๖ คน เป็นผู้เสนอเชิญ

๑๑๔

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ฉัฎฐดา ๕๓/๑

นายทศพล สมพงษ์ (ผู้แทนภาคประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติ กระผม นายทศพล สมพงษ์ ผู้แทนผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมายร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ใคร่ขออนุญาตนำเรียนหลักการและเหตุผลในการเสนอกฎหมายครั้งนี้

หลักการ มีอยู่ว่าด้วยเห็นสมควรที่จะต้องปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

เหตุผล ก็คือถึงแม้ว่าในปัจจุบันจะมีพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พุทธศักราช ๒๕๔๒ แต่ว่าเนื้อหาสาระและบทบัญญัตินั้นไม่ได้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งได้กำหนดวางเจตนารมณ์ที่จะให้ประชาชนได้เข้าถึงสิทธิและใช้สิทธิ และเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองมากขึ้น จึงได้จัดทำปรับปรุงร่างกฎหมายดังกล่าว โดยให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๖๓ มีสาระที่สำคัญที่มีการปรับปรุงให้สอดคล้อง เช่น ลดจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่จะเข้าชื่อเสนอกฎหมายจากเดิม ๕๐,๐๐๐ คน เป็น ๑๐,๐๐๐ คน กำหนดให้มีผู้แทนเข้ามาชี้แจงเสนอกฎหมาย กำหนดให้มีการช่วยเหลือทางวิชาการจากคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายช่วยประชาชนที่ไม่สามารถที่จะเขียนกฎหมายได้ รวมทั้งช่วยเหลือประชาชนในการที่จะมีค่าใช้จ่ายในการที่จะไปรวบรวมรายชื่อเข้าชื่อเสนอกฎหมาย ประกอบกับกฎหมายฉบับเดิมที่มีอยู่นั้นมีขั้นตอนและกระบวนการที่ยุ่งยากทำให้ประชาชนไม่สามารถที่จะเข้าชื่อเสนอกฎหมายได้ ต้องนำเอกสารหลายฉบับ ต้องเสียค่าใช้จ่ายทั้งที่ประชาชนเองก็มีเจตนาที่จะเข้ามีส่วนร่วมในการเสนอกฎหมาย แต่ก็ไม่สามารถกระทำได้ เพราะฉะนั้นร่างฉบับนี้พี่น้องประชาชนทั้งประเทศกว่า ๑๐,๐๐๐ คน จึงเห็นว่าควรที่จะมีการปรับปรุงขั้นตอนการเข้าชื่อเสนอกฎหมายให้ง่ายและสะดวกขึ้น รวมทั้งมีกรอบเวลาในการที่จะตรวจสอบรายชื่อ รวมทั้งกำหนดกรอบในการดำเนินการให้รวดเร็วขึ้นครับ อันนี้เป็นหลักการและเหตุผลของร่างฉบับนี้ ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ต่อไปจะให้โอกาสท่านสมาชิกได้แสดงความคิดเห็นทั้ง ๔ ฉบับนะครับ เชิญคุณหมอเหง โตะจิราการ ครับ

๑๑๕

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ฉัฎฐดา ๕๓/๒

นายเหวง โตจิราการ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายแพทย์เหวง โตจิราการ ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ
พรรคเพื่อไทย กราบเรียนท่านประธานนะครับ ผมดีใจที่เห็นร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย
การเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ได้รับการพิจารณาในที่ประชุมแห่งนี้ครับ ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ระบอบประชาธิปไตยที่สำคัญที่สุดก็คือประชาชนครับ เพราะคำว่า
ประชาธิปไตย มาจากคำว่า ประชาชน บวก อิธิปไตย อิธิปไตย แปลว่า อำนาจสูงสุด ดังนั้น
ประชาธิปไตย แปลว่า อำนาจสูงสุดนั้นเป็นของประชาชน ผมขออนุญาตกราบเรียน
ท่านประธานโดยใช้ศัพท์หรือคำพูดของอาจารย์ปรีดีท่านร่างไว้ในมาตรา ๑
ของพระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน
๒๔๗๕ ท่านพูดชัดเจนครับว่า อำนาจสูงสุดของประเทศนี้เป็นของราษฎรทั้งหลาย
ซึ่งแน่นอนครับท่านประธานที่เคารพ เราไม่สามารถที่จะให้ราษฎรหรือประชาชน จำนวน
๖๗ ล้านคน มาบริหารประเทศชาติบ้านเมืองพร้อม ๆ กันเห็นจะไม่ได้ จึงเป็นที่มา
ของการเลือกตั้ง ผมต้องกราบเรียนท่านประธานตรงนี้ให้ชัดเจนก่อน เพราะว่ามีคนโจมตี
ระบบเลือกตั้ง ในวันนี้ก็ยังมีกรณีเรื่องระบบเลือกตั้งอยู่ หากว่าระบบเลือกตั้ง ๔ นาที
หรือ ๔ วินาที ไม่เป็นประชาธิปไตย ผมต้องกราบเรียนท่านประธานนะครับว่าเราจะต้อง
ทำเรื่องนี้ให้ชัดว่าเลือกตั้งเป็นวิธีทางหนึ่งที่สำคัญซึ่งอำนาจอิธิปไตยของปวงชนชาวไทย
และในประชาธิปไตยประชาธิปไตยตั้งแต่ยุคกลางจนถึงปัจจุบันก็ได้บัญญัติชัดเจนครับว่าอำนาจ
แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ก็คืออำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ ดังนั้น
ที่ผ่านมาเราก็พยายามที่จะให้ประชาชนได้สำแดงออกซึ่งอำนาจสูงสุดของตนเอง โดยให้
ประชาชนเลือกตัวแทนของเขาซึ่งก็เป็นที่มาของ ส.ส. หรืออาจจะ มี ส.ว. ในบางประเทศ
หรือของเรา ซึ่งเรื่องนี้ต้องกราบเรียนท่านประธานสักกิดหนึ่งครับว่า ดังนั้น ส.ว. สรรหา
ซึ่งประชาชนจำนวนมากเขาเรียกว่า ส.ว. แต่งตั้ง หลายคนเรียกว่า ลากตั้ง อันนี้
ไม่เป็นประชาธิปไตยนะครับท่านประธานครับ ผมพร้อมที่จะโต้แย้งกับทุกคนที่จะไปปกป้อง
ส.ว. ลากตั้ง ส่วนจะมี ส.ว. หรือไม่มี ส.ว. เป็นอีกเรื่องหนึ่งครับ ผมก็คงจะไม่ออก
นอกประเด็นนี้ให้ไกลเกินไป -----

แต่กราบเรียนท่านประธานน่ะครับว่าประชาชนจึงเลือกผู้แทนของเขาเข้ามาทำหน้าที่แทนเขา เพราะว่า ๗๖ ล้านคน ไม่สามารถที่มาบริหารชาติบ้านเมืองได้พร้อม ๆ กัน เป็นไปไม่ได้เลย จึงเป็นที่มาของการเลือกตั้ง ดังนั้นการเลือกตั้งจึงเป็นวิธีที่สำคัญ วิธีสำคัญอันหนึ่งของระบอบประชาธิปไตยน่ะครับ เราต้องโต้แย้งความคิดที่ทำลายเรื่องการเลือกตั้งให้ตกไปโดยสิ้นเชิง เพราะขณะนี้ยังตกค้างอยู่ในความคิดของคนจำนวนไม่น้อย ซึ่งผมก็ไม่แน่ใจน่ะครับว่าเขาบริสุทธิ์ใจในการที่จะแสดงความคิดเห็นนั้นหรือเปล่า หรือเพียงแต่ต้องการที่จะกล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้นำไปสู่การรัฐประหารยึดอำนาจด้วยวิถีทางที่ไม่เป็นประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นท่านประธานน่ะครับ เมื่อมีการเลือกตั้งเราก็ได้ ส.ส. มา ส.ส. นี้ะครับ เท่าที่คิดกันมาก็คือว่ามาทำหน้าที่แทนปวงชนชาวไทยทั้งหมด ดังนั้นกราบเรียนท่านประธานที่เคารพน่ะครับ ส.ส. ที่มาจากการเลือกตั้งจึงควรที่จะต้องสำแดงออกซึ่งอำนาจสูงสุดของประเทศน่ะครับ ซึ่งอำนาจสูงสุดของประเทศก็มี ๓ กลุ่มใหญ่ ๆ ก็คือ อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ ในขณะนี้ประเทศไทยต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพน่ะครับว่าผมก็รู้สึกดีใจน่ะครับว่าอำนาจ ๒ ส่วนนี้สำแดงออกชัดเจนก็คือ อำนาจนิติบัญญัติ และอำนาจบริหาร เกาะเกี่ยวสัมพันธ์ ตรวจสอบ ถ่วงดุล หรือว่าเชื่อมโยงกับประชาชนโดยตรง แต่ผมเองมีข้อสงสัยอยู่ ขณะนี้ก็มีข้อสงสัยอยู่นะครับ และกราบเรียนฝากท่านประธานไว้ เพราะว่ากำลังอาจจะมีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นมา ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นี้ะครับ ผมตั้งคำถามไว้ว่าอำนาจตุลาการควรจะต้องมีจุดยึดโยง เกาะเกี่ยวและตรวจสอบได้โดยประชาชน เพราะเท่าที่ผ่านมามีผมไม่แน่ใจและไม่เข้าใจ และผมคิดของผมเองว่าเท่าที่เราดำเนินระบอบประชาธิปไตยที่ผ่านมาอำนาจตุลาการหลุดลอยจากประชาชนไปโดยสิ้นเชิงน่ะครับ ผมทั้งเป็นประเด็นที่จะให้ท่านประธานลองไปขบคิดกันดู ผมกลับมาประเด็นว่าเมื่อเป็นอย่างนี้ ส.ส. จึงทำหน้าที่ ๒ ส่วนเท่านั้นเองน่ะครับ ก็คือว่าทางด้านนิติบัญญัติและบริหาร ที่นี้ในเรื่องนิติบัญญัติและบริหารนี้ะครับ อันนี้เป็นข้อดีของระบอบประชาธิปไตยอีกอย่างหนึ่ง ก็คือว่าหลัง ๆ มาก็มีคนคิดกันน่ะครับว่าควรจะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีโอกาสในการที่จะร่างกฎหมายด้วยตัวเองโดยตรง ดังนั้นจึงเป็นที่มาของร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ซึ่งอันนี้ก็ขึ้นมาตั้งแต่รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ แล้วน่ะครับ เพียงแต่ว่าปี ๒๕๕๐ พยายามที่จะสร้างคะแนนนิยมให้มากกว่า ปี ๒๕๔๐ แม้ที่จริงแล้วรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ร่างโดยคณะรัฐประหารน่ะครับ

๑๑๗

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

กนกวรรณ ๕๔/๒

แล้วว่าไปแล้วต้องเติมสร้อยสักชนิดหนึ่งว่า ร่างโดยคณะรัฐประหารที่เป็นทรราชด้วย เพราะฉะนั้นจะไปอ้างอะไรก็ตามแต่ว่าในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ที่ท่านร่างกันมานี้นะครับให้อำนาจประชาธิปไตยมากขึ้น ให้สิทธิเสรีภาพอะไรต่าง ๆ มากขึ้น ต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพนะครับ โดยแก่นแท้แล้วรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เป็นรัฐธรรมนูญฉบับเผด็จการอภัยศ อภัยลักษณะที่สุดของประเทศไทยและของโลกด้วย เพราะลำพังเฉพาะ มาตรา ๓๐๙ มาตราเดียวก็ทำลายหลักการประชาธิปไตยโดยสิ้นเชิงนะครับ และมีบางพรรคการเมืองบางนักการเมืองพยายามอธิบายว่าถ้าเราไปยกเลิก มาตรา ๓๐๙ เท่ากับไปช่วยคนคนหนึ่ง อันนี้ผมก็ไม่เข้าใจว่าเขาอธิบายอย่างไร เขาคิดอย่างไรก็ไม่รู้ จริง ๆ มาตรา ๓๐๙ เขาเขียนในเนื้อความว่า การรัฐประหาร ยึดอำนาจด้วยกำลังอาวุธนั้น ถูกต้องชอบธรรมด้วยรัฐธรรมนูญ ผมกราบเรียนถามท่านประธานเถอะครับว่าการรัฐประหารและการยึดอำนาจด้วยอาวุธ ชอบธรรมด้วยรัฐธรรมนูญหรือครับ แท้ที่จริงแล้วการรัฐประหารเป็นปฏิบัติการเป็นศัตรูโดยสิ้นเชิงกับระบอบประชาธิปไตย ดังนั้นการยกเลิกมาตรา ๓๐๙ จึงสมควรอย่างยิ่งหรือพูดในทางกลับกันว่าเพียงแต่มีมาตรา ๓๐๙ แค่มাত্রาเดียวปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็เพียงพอที่จะประณามได้แล้วนะครับว่ารัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ นั้น เป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่อภัยศที่สุดของประเทศไทย และอภัยศที่สุด อภัยศที่สุดของโลกนะครับ

กลับมาสู่ประเด็นนี้นะครับ ก็คือว่าตั้งแต่ ปี ๒๕๔๐ เป็นต้นมา รัฐธรรมนูญอนุญาตให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการที่จะเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยตรง ซึ่งเป็นเรื่องที่ดีมาก แล้วผมก็อยากจะให้รัฐสภาของเรา สภาของเรานี้นะครับได้ช่วยกันสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมายฉบับนี้นะครับ แต่ผมมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติม ๔-๕ ประเด็นที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานนะครับ

ข้อที่ ๑ ผมอ่านดูแล้วผมก็ดีใจนะครับ ถ้าผมเข้าใจผิดท่านประธานจะได้ช่วย
กรุณาแก้ไขให้ผมด้วย ผมดีใจว่าในฉบับนี้ที่นำร่างกันเข้ามา เท่าที่ผมพยายามดูทั้ง ๓ ร่าง
หรือ ๔ ร่างที่เสนอกันเข้ามา ได้ช่วยลดภาระความยากลำบากของประชาชนลงไปพอสมควร
ท่านประธานครับ สมมติถ้าเราอนุญาตให้ใครคนใดคนหนึ่งทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ถ้าเรามีเงื่อนไข
เยอะแยะ ๆ การอนุญาตของเราเท่ากับเป็นการขัดขวางนะครับ ไม่ใช่เป็นการอนุญาต
โดยบริสุทธิ์ใจ ที่ผมกำลังกราบเรียนท่านประธานก็คือว่าในฉบับเก่าเวลาประชาชนจะเข้าชื่อกัน
นอกจากลงลายมือชื่อในตัวแบบร่างแล้วนะครับ เขาเรียกว่า ไม่ทราบมีใครประท้วงอะไร
หรือเปล่าครับ ไม่มีนะครับ ผมอนุญาตต่อนะครับ คือการเข้าชื่อของประชาชนในเท่าที่ผ่านมา
มีความลำบากเพราะว่าบังคับให้จะต้องใช้สำเนาบัตรประชาชนด้วย แล้วสำเนาทะเบียนบ้านด้วย
ผมเองมีประสบการณ์ครับท่านประธาน เพราะว่าผมดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐
มาตรา ๒๙๑ ก็คือไปรวบรวมรายชื่อประชาชนจำนวนตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ ชื่อเป็นต้นไป
ต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพนะครับ ผมสามารถรวบรวมรายชื่อกว่า
๒๐๐,๐๐๐ รายชื่อ แต่การรวบรวมรายชื่อท่านประธานต้องเข้าใจนะครับว่าไม่มีประชาชนคนไหน
พกบัตรประจำตัวประชาชน แล้วก็ทะเบียนบ้านติดตัวออกนอกบ้านนะครับ แล้วหากว่าเรา
จะไปเคาะประตูบ้านแต่ละท่าน แต่ละท่าน เพื่อให้เขาสำเนาบัตรประชาชน แล้วสำเนา
ทะเบียนบ้านพร้อม ๆ กันไป ก็ทำไม่ได้ครับ เพราะเวลาไปเคาะประตูบ้าน เราไม่สามารถ
ที่จะยกเอาเครื่องถ่ายสำเนาเอกสารติดตัวไปด้วย ถ้ายกได้ก็แค่คนเดียว แล้วก็ได้ถ่ายซีร็อกซ์
(Xerox) คนเดียว วันหนึ่งอย่างเก่งก็ทำได้ประมาณสัก ๑๐๐ บ้านเรือนเท่านั้นเอง แล้วเรา
จะซื้อเครื่องถ่ายเอกสารจำนวนมหาศาลได้อย่างไร ดังนั้นในร่างฉบับนี้เท่าที่ผมพยายาม
ตรวจดูนะครับ ไม่ได้เรียกร้องให้มีสำเนาทะเบียนบ้านด้วย ซึ่งอันนี้ผมต้องขอบคุณนะครับ
คนที่นำเสนอร่างนี้มาขอบคุณเป็นอย่างสูงนะครับ แล้วกราบเรียนท่านประธานไว้ว่า
ถ้าหากมันไปหลงอยู่ตรงไหนผมก็ขอสงวนสิทธิในการที่อภิปรายคัดค้านนะครับว่าเวลา
ให้ราษฎรรวมตัวกันเพื่อเข้าชื่อเสนอกฎหมายนี่นะครับ ไม่ควรที่จะเรียกเอาสำเนาทะเบียนบ้านด้วย
เพราะในวันนี้ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยและด้วยความทันสมัยของประเทศเราใน
กระทรวงมหาดไทย เพียงแต่เรามีสำเนาบัตรประชาชน หรือเรามีรหัส ๑๓ หลัก
ของบัตรประชาชน เราก็สามารถให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจจะเป็นตำบล อำเภอ หรือจังหวัด
เขาคีย์ (Key) ใส่คอมพิวเตอร์ คุณก็สามารถจะปริ้นท์ (Print) เอาสำเนาทะเบียนบ้าน

๑๑๙

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สวรรณยา ๕๕/๒

ออกมาได้แล้วนะครับ เพราะฉะนั้นประการแรกเลยที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน ก็คือว่าในนี้ผมขอบคุณคนร่างนะครับ ที่เวลาเรียกร้องให้ราษฎรที่เข้าชื่อไม่ต้องแสดง สำเนาทะเบียนบ้านด้วย ต้องขอบคุณนะครับ และหากว่าหลงอยู่ตรงไหน ผมยังสงวนสิทธิ ในการที่จะให้ตัดข้อเรียกร้องในเรื่องสำเนาทะเบียนบ้านทิ้งเสีย เพราะเป็นไปไม่ได้เลย แต่การพบปะประชาชนเป็นไปได้นะครับ แล้วทุกคนก็พักอยู่แล้ว ผมต้องกราบเรียน ท่านประธานให้เห็นความยากลำบากเพราะว่าในตอนที่ผมไปร่วมกับ คปพร. คณะกรรมการ ประชาชนเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี้ะครับ เราเดินทางไปทั่วประเทศ แล้วเวลา เราเดินทางไปเราก็กี่ไปทุก ๆ จุดที่เป็นที่ชุมนุมชนนะครับ อย่างเช่นเป็นตลาดนัด อย่างเช่น เป็นบริเวณที่รอรถโดยสารประจำทาง หรือขึ้นรถไฟ เรือยนต์ต่าง ๆ ซึ่งเวลาไปอธิบายให้ประชาชน เข้าใจถึงตัวร่างของเราแล้วนี้ เราไปขออย่างเก่งเราจะได้สำเนาบัตรประชาชนเท่านั้นเอง สำเนาทะเบียนบ้านเป็นไปไม่ได้เลยนะครับ ดังนั้นท่านประธานจึงไม่ต้องแปลกใจนะครับว่า ทำไมผมรวบรวมรายชื่อมาได้ ๒๐๐,๐๐๐ กว่ารายชื่อ แต่พอมาตรวจสอบความครบถ้วน สมบูรณ์ ปรากฏว่าครบถ้วนสมบูรณ์แค่เพียง ๗๐,๐๐๐ กว่ารายชื่อ ดังนั้นก็เป็นประเด็นแรก ที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้ที่เสนอขึ้นมาผมต้อง กราบขอบพระคุณทั้ง ๓-๔ ร่าง ที่เสนอขึ้นมาะครับว่าท่านไม่ได้เรียกร้องให้มี สำเนาทะเบียนบ้านด้วย อันนี้ขอบคุณนะครับ

แล้วข้อต่อมาผมต้องกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ะครับว่าในนี้บังคับว่า ต้องมีผู้ริเริ่ม ผมกราบเรียนท่านประธานนะครับว่าผมคิดว่าการมีผู้ริเริ่มเป็นเรื่องที่ดีครับ เวลามีผู้ริเริ่ม ผู้ริเริ่มเขาจะรับผิดชอบในการไปดำเนินการให้ได้ ๑๐,๐๐๐ ชื่อ หรือให้ได้ ๕๐,๐๐๐ ชื่อ อะไรก็แล้วแต่ แต่ว่าการไปบังคับตามกฎหมายผมเห็นว่าอันนี้ก็เป็นการจำกัดสิทธิครับ เพราะบางทีเขาอาจจะไม่มีความจำเป็นต้องมีผู้ริเริ่มก็ได้ ถ้าหากว่ากลุ่มบุคคลดังกล่าว เขาไม่สำแดงตัวออกเป็นผู้ริเริ่ม แต่เขาสามารถลงมือไปดำเนินการที่จะรวบรวมรายชื่อ ประชาชนจำนวน ๑๐,๐๐๐ รายชื่อขึ้นไปพร้อมสำเนาบัตรประชาชนได้ เขาก็ควรได้รับสิทธิ ในการที่จะเสนอได้นะครับ -----

๑๒๐

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วาสนา ๕๖/๑

หากว่าเข้มงวดกวาดขันตามร่างฉบับนี้แล้วละก็ผมเป็นห่วงครับ ท่านประธานครับ เพราะในนี้ บังคับไว้ว่าต้องมีผู้ริเริ่มไม่น้อยกว่า ๒๐ คน การมีผู้ริเริ่มผมไม่คัดค้านนะครับ แต่บังคับว่า มีเฉพาะผู้ริเริ่มเท่านั้นเองนะครับ ถ้าไม่มีผู้ริเริ่มแต่เขาสามารถรวบรวมรายชื่อได้ ๑๐,๐๐๐ รายชื่อแล้วนะครับ แล้วคุณไปบังคับว่าเขาต้องมีผู้ริเริ่มคุณอาจจะปิดเขาดกไปเลย ก็ได้ อันนี้อาจจะเป็นวิถีทางในการที่จะปิดตกร่างแก้ไขกฎหมายของราษฎรจำนวน ๑๐,๐๐๐ ชื่อขึ้นมาก็ได้นะครับ เขาอาจจะอ้างตามกฎหมาย คนที่อ่านโดยเถตรงว่าต้องมี ผู้ริเริ่ม ในเมื่อขั้นตอนของคุณไม่ได้เริ่มต้นที่ผู้ริเริ่มแล้วนี่ ดังนั้นคุณผิดขั้นตอนของกฎหมาย ดังนั้นที่คุณเสนอมาถือว่าเป็นโมฆะตั้งแต่ต้น อันนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่น่าเสียดาย แล้วเป็นเรื่องที่น่าเศร้าใจที่เป็นการทำลายเจตจำนงพื้นฐานของกฎหมายนะครับ ดังนั้นการมี ผู้ริเริ่มหรือไม่มีผู้ริเริ่มไม่ควรจะบังคับไว้นะครับ และในนี้ท่านประธาน ผมยังแปลกใจมาก และผมก็รู้สึกตกใจนะครับ ไม่เพียงแต่มีผู้ริเริ่มนะครับ ในนี้ยังบังคับเลยนะครับว่ามีรายชื่อ ของผู้แทนการเสนอร่างไม่เกิน ๖๐ คน คือท่านประธานที่เคารพ ถ้าเราออกเป็นกฎหมายแล้วนี้ หมายความว่าทุกคนต้องเคร่งครัดและเข้มงวดในการปฏิบัติตามกฎหมาย ใครก็ตาม ที่ปฏิบัติไม่ได้เคร่งครัดและเข้มงวด หรือครบถ้วนตามขั้นตอนของกฎหมายนี้ต้องถือว่าโมฆะ หรือว่าใช้ไม่ได้ นะครับ ดังนั้นที่ท่านบอกว่าควรจะต้องมีผู้ริเริ่ม ผมไม่ได้เห็นแย้งนะครับ แต่ไม่มีผู้ริเริ่มก็น่าจะได้นะครับ น่าจะเขียนไว้สักที่หนึ่งว่าไม่มีผู้ริเริ่มก็ได้ แต่ขอให้รวบรวมมาครบ ๑๐,๐๐๐ รายชื่อ แล้วครบถ้วนต่าง ๆ โดยมีสำเนาบัตรประชาชนและเซ็นชื่อ และแสดงเจตจำนงในสำเนาบัตรประชาชน แล้วก็ในเอกสารแม่แบบนะครับ ผมก็เรียก แบบฟอร์มนั้นไม่ถูก ข.ก. ๑ หรืออะไรทำนองแบบนี้ นะครับ ในนี้ไม่เพียงแต่มีผู้ริเริ่มเฉย ๆ บังคับไว้ด้วยนะครับว่าจะต้องมีผู้แทนการเสนอร่าง จึงกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า ถ้าท่านอยากจะมีผู้ริเริ่ม ท่านอยากจะมีผู้แทน ก็ควรจะเปิดช่องไว้ว่า ถ้าประชาชนที่เขา รวบรวมชื่อได้ครบ ๑๐,๐๐๐ ชื่อ โดยที่เขาไม่ได้ทำตามขั้นตอนนี้โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรืออะไรก็แล้วแต่ ไม่ควรจะเป็นเหตุให้ตกไปนะครับ ถ้าเขาสามารถรวบรวมรายชื่อ ๑๐,๐๐๐ รายชื่อได้ครบถ้วนตามที่ท่านได้ตราไว้ในมาตราอื่น ซึ่งอันนี้ผมเคารพ เพราะมันปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญนะครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็ประเด็นที่ ๒ ที่ผมอยากจะ กราบเรียนท่านประธานไว้นะครับว่า การมีผู้ริเริ่มหรือผู้แทนนี้บังคับเข้มงวดหรือไม่ ผมเอง เห็นว่าไม่ควรจะบังคับเข้มงวด ไม่อย่างนั้นเขารวบรวมมาได้ ๑๐,๐๐๐ ชื่ออยากมากนะครับ

๑๒๑

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วาสนา ๕๖/๒

ท่านประธานครับ แล้วปรากฏว่าคุณมาเถียงว่าคุณไม่มีผู้ริเริ่ม คุณไม่ได้เริ่มต้นที่ผู้ริเริ่มก่อน ตกไปเลยนะครับ ทั้ง ๆ ที่เขารวบรวมมาได้ ๑๐,๐๐๐ ชื่อ หรือไม่บอกว่ามีผู้ริเริ่มแล้ว ยังต้องมีผู้แทนอีก คุณไม่ได้เสนอผู้แทนมาอย่างถูกต้องตามขั้นตอนนี้ ก็เป็นอันว่าตกไป ผมคิดว่าไม่ควรจะทำอย่างนั้นนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนด้วยกันที่คิดร่างนี้ขึ้นมา ควรจะต้องเปิดทางสะดวกให้ประชาชนได้มีโอกาสในการเสนอร่างกฎหมายนะครับ เพราะฉะนั้นผมเรียนนะครับว่าไม่ควรจะมีบังคับนะครับว่ามีผู้ริเริ่มหรือว่าต้องมีผู้แทน

แล้วข้อต่อมา ท่านประธานที่เคารพ ผมเองเป็นคนซึ่งมีประสบการณ์ตรงในเรื่องกฎหมายเข้าชื่อนี้ะครับ แล้วผมเป็นผู้ที่ยื่นเสนอรายชื่อ เป็นตัวแทนในการเสนอรายชื่อ ๑ ใน ๕ แล้วก็เป็นผู้ได้รับมอบหมายให้แถลงต่อรัฐสภาหรือต่อสภาในวันที่จะต้องมีโอกาสชี้แจง ก็เป็นที่น่าเสียดายนะครับ ในช่วงนั้นผมก็ถูกจำขังอยู่ในเรือนจำ ซึ่งเรื่องนี้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ผมขออนุญาตที่จะไม่พูดนะครับ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวจะเป็นเหตุให้เรื่องนี้บานปลายออกไป เพราะว่าผมยังมีความรู้สึกว่าคุณไม่ได้รับความเป็นธรรมในตอนนั้น อันที่จริงการออกมาชี้แจงในสภาและกลับเข้าไปในเรือนจำไม่น่าจะมีปัญหาอะไร อันนี้เป็นความเห็นส่วนตัวของผม ดังนั้นต้องกราบเรียนท่านประธานว่า ผู้เสนอกฎหมายท่านช่วยไต่รตรองเรื่องนี้สักกนิดหนึ่ง ได้ไหมครับว่า เกิดบังเอิญด้วยเหตุประการใดก็แล้วแต่ ผู้ซึ่งมีหน้าที่ในการรับผิดชอบชี้แจงต่อรัฐสภาในเรื่องร่างกฎหมายที่เข้าสภา บังเอิญด้วยเหตุประการใดก็แล้วแต่ถูกจำขังไม่ถึงขนาดพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิดนะครับ ซึ่งตามหลักกฎหมายรัฐธรรมนูญเราก็บอกชัดเจนครับว่า ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยยังไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิดต้องปฏิบัติต่อผู้นั้นเสมือนหนึ่งไม่มีความผิด เมื่อเป็นอย่างนั้นสมมุติว่าถ้าคนดังกล่าวมีความจำเป็นต้องชี้แจงต่อรัฐสภาแล้วถูกจำขังด้วยเหตุอื่นโดยยังไม่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิดจริง ท่านประธานครับ ท่านได้โปรดเขียนในที่บางแห่งได้ไหมครับว่าขอให้ผู้ซึ่งถูกจำขังโดยที่ยังไม่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิดจริงนี้ะครับ ขอให้เขาได้รับสิทธิในการประกันตัวออกมาชั่วคราวในการชี้แจงกฎหมายได้หรือไม่ครับ -----

๑๒๒

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พริดา ๕๗/๑

ผมกราบเรียนท่านประธานครับ เพราะว่า เป็นประสบการณ์ตรงของผมครับ ในวันนั้น แทนที่ผมจะได้มีโอกาสชี้แจง ซึ่งแน่นอนครับเพื่อนของผม ท่านก็ได้รับมอบภารกิจมาชี้แจง ซึ่งผมก็เคารพนะครับ แต่ผมก็ต้องกราบเรียนท่านประธานนะครับว่ามีบางประเด็น เพื่อน ๆ ที่มาชี้แจงก็อาจจะไม่สามารถที่จะเข้าใจและชี้แจงได้อย่างถนัดถนี่เท่ากับที่ผมมาชี้แจงด้วยตนเอง ดังนั้นกราบเรียนไว้ นะครับว่าคนที่เสนอร่างนี้ลองไปเขียนเพิ่มเติมได้ไหมครับ หรือกรรมาธิการวิสามัญที่จะนำไปปรับร่างเขียนไว้ในที่บางแห่งได้ไหมครับว่า เจ้าของร่าง หรือคนที่ได้รับมอบหมายให้ชี้แจงในที่ประชุมรัฐสภาหากมีเหตุบังเอิญจะต้องจำขังด้วยเหตุประการใดก็แล้วแต่โดยยังไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิด เขาควรจะได้รับสิทธิในการประกันตัวออกมาชี้แจงในรัฐสภาได้ นี่เป็นประสบการณ์ตรงของผมแล้วนะครับ

ประการต่อมา ท่านประธานครับ ผมเสนอมาอยู่ในวาระที่หนึ่ง ๒ ปีกว่า ๆ ครับ ผมจึงสงสัยนะครับ นี่เป็นวิธีการหนึ่งที่ไม่เคารพรัฐธรรมนูญหรือเปล่า นี่เป็นวิธีการหนึ่งที่แสดงความไม่จริงใจหรือเปล่า นี่เป็นวิธีการหนึ่งในการฉีกรัฐธรรมนูญมาตรานั้นหรือเปล่า ของผมรออยู่ในวาระที่หนึ่ง ๒ ปีกว่าครับท่านประธาน ปราบกฏว่ามาที่ไรก็ทิ้งไปทุกที มาที่ไรก็ทิ้งไปทุกที อ้างว่าเรื่องอื่นสำคัญกว่า ซึ่งถ้าหากกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพนะครับว่า ถ้าเรามีรัฐธรรมนูญที่เป็นเผด็จการทรราชอยู่ที่นี่ ผมถามท่านประธานเถอะครับว่าอะไรมันจะสำคัญยิ่งไปกว่าในการที่จะปรับปรุง เปลี่ยนแปลง แก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับทรราช ให้เป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่เป็นประชาธิปไตย ผมไม่เข้าใจจริง ๆ นะครับ แล้วผมก็จะไม่ไปลำเลิกเรื่องเก่า แต่ผมไม่เข้าใจครับ คือด้วยวิธีการที่จะอาศัยมติของที่ประชุม หรือการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภาอะไรก็แล้วแต่ สามารถที่จะเลื่อนเวลา หรือเตะถ่วง หรือแช่เย็น หรือแช่แข็งร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมของ คปพร. เป็นเวลา ๒ ปีกว่า อันนี้ต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพนะครับ ในที่ศนะส่วนตัวผมก็คือว่า ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเตะถ่วงพวกนั้นคือคนที่ไม่เคารพรัฐธรรมนูญ พวกนั้นละคือคนที่ฉีกรัฐธรรมนูญ พวกนั้นละคือคนที่ไม่เคารพประชาชนอย่างแท้จริง เมื่อเป็นอย่างนี้เหตุการณ์มันเกิดขึ้นแล้วครับ เราควรจะต้องมีการแก้ไขและป้องกันใหม่ครับว่า ถ้าเป็นร่างแก้ไขของประชาชนครบถ้วนนะครับ เช่น ๑๐,๐๐๐ ชื่อ หรือ ๕๐,๐๐๐ ชื่อนะครับท่านประธาน ควรจะต้องเขียนไว้ในนี้ใหม่ครับว่าจะต้องบรรจุพิจารณาภายในสมัยนิติบัญญัติในสมัยนั้นเลย

๑๒๓

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พรธิดา ๕๗/๒

เขียนไว้ให้ชัดเจนแล้ว ทำให้สภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภาต้องปฏิบัติตาม ไม่ใช่ใช้วิธีการ
เตะถ่วงอย่างที่เคยเกิดขึ้นกับร่าง คพพร. ซึ่งเป็นประสบการณ์ของผมนะครับ

แล้วข้อต่อมานี้ นะครับ ในนี้ผมต้องขอบคุณคนที่เขียนมาก็เป็นคนที่มี
ความรอบคอบแล้วก็มีใจคอกว้างขวาง คือท่านบอกในมาตรา ๖ ในกรณีที่มีผู้ริเริ่มประสงค์
จะให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรร่างพระราชบัญญัติให้ ก่อนที่จะแจ้ง
ประธานรัฐสภาตามวาระหนึ่ง ก็ให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการให้
ตามควรแก่กรณี ท่านประธานที่เคารพครับ คือเวลาเขียนกฎหมายอย่างนี้คนที่จริงใจเขาก็ทำดีครับ
แต่ท่านประธานครับ ถ้าหากเขาไม่จริงใจมันก็มีเหตุเตะถ่วงได้เช่นกัน ในนี้ไม่ได้กำหนดเวลาไว้ครับว่า
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรท่านจะใช้เวลาเท่าไร ซึ่งผมเคารพท่านประธานนะครับ
ว่าโดยทั่วไปผมมองคน มองมนุษย์ในแง่ดี โดยทั่วไปจะไม่มีปัญหาในเรื่องการเตะถ่วง แต่หาก
เป็นประเด็นการต่อสู้ทางการเมืองที่ดุเดือดแหลมคม ท่านประธานครับ ตรงนี้ก็จะเป็นอย่าง
ในการที่จะทำให้เกิดการเตะถ่วงได้ เพราะกลายเป็นว่าสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ท่านอาจจะใช้เวลาประมาณ ๒ ปี ในการร่างขึ้นมา อย่างนี้ก็เสร็จสิครับ ความฉับพลัน
ความเร่งด่วน และความจำเป็นนี่ก็เป็นการเสียหายไป ดังนั้นก็กราบเรียนท่านประธานนะครับว่า
ตรงนี้ถ้าหากว่าทางประชาชนเขาอยากจะพึ่งอาศัยสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
มายกร่างพระราชบัญญัติควรจะกำหนดให้ชัดเจนว่าให้ทำเสร็จภายใน ๓๐ วัน เพื่อจะได้
ปิดช่องไม่ให้เกิดการเตะถ่วงอย่างที่เคยเกิดขึ้นกับกรณีของผมที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วนะครับ

ผมเองก็ขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านประธานในประเด็นที่สำคัญทั้งหมด
เพียงเท่านี้ นะครับ แล้วก็กราบเรียนยืนยันกับท่านประธานอีกครั้งหนึ่งนะครับว่าผมสนับสนุน
ร่างฉบับนี้ แต่ผมเห็นจุดอ่อนข้อบกพร่องในประการต่าง ๆ ที่ได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้ว
แล้วขณะนี้ก็มีร่างแก้ไข มาตรา ๒๙๑ ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ยืนยันมา ๖ ร่างนะครับ
ดังนั้นกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ ตรงนี้จะเป็นการทดสอบและพิสูจน์
สภาของเราด้วยเช่นกันว่าเราเคารพรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ หรือไม่นะครับ ตัวผมเอง
ผมไม่ยอมรับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ แต่บ้านเมืองต้องมีชื่อมีแปะ ดังนั้นผมเคารพนะครับ
ผมก็เลยใช้ช่องทางของมาตรา ๒๙๑ เดินมา เสนอมา ๕๐,๐๐๐ ชื่อ โดย นปช. แดงทั้งแผ่นดิน

ดังนั้นท่านประธานครับ เราควรจะต้องทำโดยกระชั้นชิดไว้แล้วควรจะให้ร่างทั้ง ๖ ร่าง ขณะนี้มี ๖ ร่างนะครับ ควรได้รับการพิจารณาในสมัยนิติบัญญัติของเราในสมัยนี้นะครับ ไม่ใช่ไปเตะถ่วงร่างของประชาชนว่าจะต้องไปตรวจสอบรายชื่อว่าถูกต้องหรือไม่ มีสำเนา บัตรประจำตัวประชาชนหรือไม่ มีสำเนาทะเบียนบ้านหรือไม่ ต้องตรวจสอบครับ แต่อย่าไปเตะถ่วงเวลานะครับ แล้วต้องไปติดประกาศอยู่ในหมู่บ้านเลยนะครับ เท่าที่ผมทราบก็คือว่า ต้องไปติดประกาศในหมู่บ้านเพื่อให้คนซึ่งมีชื่อตามที่ปรากฏดังกล่าวมาแสดงการคัดค้านว่า เขาถูกหลอกลวง หรือถูกอ้างโดยที่เขาไม่ได้จริงใจหรือเปล่า ดังนั้นก็กราบเรียนประธาน ที่ทำยว้้นะครับว่าขอให้ท่านประธานได้โปรดเร่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ตรวจสอบ ความถูกต้องของร่างแก้ไข มาตรา ๒๙๑ ที่เสนอมาทั้งหมด ๖ ร่างนี้นะครับ โดยเร็วที่สุด เท่าที่จะเป็นไปได้ให้เป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมาย แต่อย่าให้พันวาระนิติบัญญัติวาระนี้นะครับ ขอบคุณมากครับท่านประธานครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ต่อไปจะเป็นอาจารย์รัฐภรณ์ แก้วสนิท แล้วก็ต่อไปด้วยท่านสามารถ แก้วมีชัย ท่านนคร มาฉิม ท่านคุณหมอเชิดชัย แล้วก็คุณวัชระ เพชรทอง เท่านี้ก่อนนะครับ จะได้เตรียมตัวได้ถูก เชิญ

นางรัฐภรณ์ แก้วสนิท (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ ดิฉัน รัฐภรณ์ แก้วสนิท ส.ส. บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานคะ ดิฉันอยากจะให้ท่านประธานกำกับด้วยว่าเวลาอภิปราย อยากจะให้อภิปรายอยู่ในเรื่อง เนื้อหากฎหมายเข้าชื่อเสนอกฎหมายด้วย เพราะว่าถ้าเราลงไปไกล มันก็จะเป็นปัญหา ดิฉันเป็นคนไม่ติดใจ ดิฉันไม่ค่อยติดใจหรือว่ารัฐธรรมนูญจะมาจากไหน จะมาจากเผด็จการ ทหารราช ไม่ทหารราช ดิฉันดูที่เนื้อหาสาระ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็เป็นรัฐธรรมนูญที่มีกฎหมาย เข้าชื่อเสนอกฎหมาย แล้วก็ให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อกันได้ ๕๐,๐๐๐ คน แต่ปี ๒๕๕๐ ที่เป็นฉบับทหารราชก็บอกว่าใช้แค่ ๑๐,๐๐๐ คนก็พอ ซึ่งเรารู้สึกยินดี เพราะเราก็อยากพยายามรณรงค์ว่าไม่ให้เป็นการกีดกันประชาชนในสิ่งที่มันเป็นประโยชน์ กับประชาชน เพราะฉะนั้นในยกร่างที่ร่างมาบอกว่าไม่ต้องใช้สำเนาทะเบียนบ้าน ถือว่าเป็นเรื่องดีที่สุดแล้ว เพราะว่าดิฉันก็เคยไปร่วมกับพี่น้องประชาชน ล่ารายชื่อที่จะ ร่างกฎหมายนี้ นะคะ ถ้าหากมาก เวลาเราไปเราก็จะต้องไปในกลุ่มของผู้มีส่วนได้เสีย

๑๒๕

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เสาวลักษณ์ ๕๘/๒

เสียเป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ที่เอาเฉพาะสำหรับประชาชน หรือบัตรอื่นก็ได้ ที่มีหมายเลขบัตรประชาชนก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ดีแล้วนะคะ ดิฉันเห็นด้วยกับผู้อภิปรายเมื่อสักครู่ ว่าอาจจะมีผู้ริเริ่มหรือไม่มีก็ได้ อย่าไปบังคับเขาเลย แต่ว่าถ้ามีผู้ริเริ่มในบางครั้งอาจจะมีคนขึ้นมาเพื่อที่จะรวบรวมรายชื่อ แต่นั่นก็ไม่ได้แปลว่าเขาจะมีสิทธิมากกว่าคนอื่น แต่ว่าเขาก็เป็นผู้ประสานงานเวลาติดต่อประสานงานอะไรอย่างนี้นะคะ หรือถ้าไม่มีก็ไม่ใช่ว่าประเด็นสำคัญ แล้วก็อยากจะเรียนว่าดิฉันก็จะมีพูดในเนื้อหาสาระสำคัญ ๆ อยู่บางประเด็นแค่นั้นคะ ก็เห็นด้วยว่าการที่จะให้มีการร่างกฎหมาย บางครั้งพี่น้องประชาชนก็อาจจะมีปัญหาขัดข้องในเรื่องร่างกฎหมาย ร่างของรัฐบาลบอกว่าให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรช่วยก็ได้ ร่างของดอกเตอร์ภูมิ บอกว่าให้ กกต. ช่วยก็ได้ ดิฉันว่าก็เปิดให้พี่น้องประชาชนมีทางเลือกมาก ๆ หน่อย แล้วส่วนร่างของสถาบันพระปกเกล้า แล้วก็ของท่าน ส.ส. วิชัย ล้ำสุทธิ ก็บอกว่าเรามีองค์กรเพื่อการปฏิรูปกฎหมาย ซึ่งจัดตั้งขึ้นมาแล้ว แล้วคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเขาก็มีอำนาจหน้าที่ส่วนหนึ่งในข้อหนึ่งที่บอกว่าช่วยร่างกฎหมายให้กับพี่น้องประชาชน แล้วก็ว่าเสนอเข้าไปก็เลือกเอาสะดวกที่ตรงไหนก็เลือกเอา เพียงแต่ว่าเมื่อสักครู่ที่ท่านก็พูดไปแล้ว เดี่ยวสภาหรือพวกกลุ่มยกร่างจะเตะถ่วง ดิฉันว่าก็มาขอให้ยกร่าง เราน่าจะกำหนดว่าให้ยกร่างให้เสร็จภายใน ๙๐ วัน เพราะที่จริงภาคประชาชนก่อนจะยกร่างเขาคงต้องไปคุยกันมาแล้วว่าเนื้อหาสาระคืออะไร หอบเนื้อหาสาระแล้วความคิดเห็นต่าง ๆ เหล่านี้มากองไว้ให้ผู้ยกร่าง แล้วก็ให้ยกร่างให้เสร็จ อาจจะเป็น ดิฉันเสนอไว้ก่อนว่า ๙๐ วัน ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าเป็นอย่างอื่นก็ไม่เป็นไร แต่ก็ควรที่จะกำหนดระยะเวลาเอาไว้ด้วย

แล้วนอกจากนั้นประเด็นสำคัญอีกเรื่องหนึ่งที่หลายฉบับของภาคประชาชน แล้วก็ของท่าน ส.ส. วิชัย ก็บอกว่าในการจัดทำร่างพระราชบัญญัตินี้มันมีค่าใช้จ่ายเยอะ แล้วก็อยากจะให้ขอค่าสนับสนุน ค่าใช้จ่ายจากกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง ที่จริงดิฉันว่าอันนี้เป็นเรื่องที่ตรงประเด็นที่สุดด้วย เพราะกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมืองนี้ไม่มาสนับสนุนกิจกรรมตรงนี้ของประชาชน แล้วคุณจะไปทำอะไรได้มากมาย เพราะว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนนอกจากจะร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมตรวจสอบแล้ว -----

สุดท้ายเราถือว่าเป็นเรื่องใหญ่แล้วก็สำคัญ แล้วก็ต้องถือว่าสูงสุดก็คือเรื่องที่จะเข้ามาร่วมร่างกฎหมายนี้ละ เพราะฉะนั้นเงินของกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมืองก็ควรจะนำมาใช้ในนี้ได้ แล้วก็ควรที่จะกำหนดเอาไว้ด้วย เมื่อครูนี้อัตว์แทนของสถาบันพระปกเกล้าก็บอกว่ามันมีค่าใช้จ่ายเยอะ อาจจะต้องไปรวบรวมรายชื่อเดินทางไป แล้วต้องไปถ่ายเอกสาร ดิฉันว่านั่นเป็นส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งอยากให้ท่านใช้ในการที่ทำความเข้าใจกับพี่น้องประชาชนก่อนที่จะเอาชื่อเขามา เขาควรจะเข้าใจว่ากฎหมายฉบับนี้เนื้อหาสาระว่าอย่างไร เป็นประโยชน์กับเขาอย่างไร อะไรที่จะไม่เป็นประโยชน์ อะไรที่จะเป็นปัญหาอุปสรรคในการออกกฎหมายฉบับนี้ ดิฉันว่าเขาต้องทราบ เพราะฉะนั้นเงินของกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง ควรจะใช้งบกับกิจกรรมนี้ให้คุ้มค่า ไม่ใช่เอาไปถ่ายเอกสารอย่างเดียว ต้องไปเดินสายรับฟังความเห็นของเขามาด้วย ก่อนที่จะรวบรวมความเห็นเหล่านั้นต้องไม่ใช่ความเห็นของผู้ที่จะยกร่าง ไม่ใช่ความเห็นของผู้ริเริ่มแค่ ๒๐ คน แต่ต้องเป็นความเห็นของพี่น้องประชาชนที่ท่านต้องไปรับฟังมาอย่างทั่วถึง เพราะกฎหมายที่ออกมาจะบังคับใช้กับคนทุกคนทั่วประเทศ ประชาชนจะอ้างว่าฉันไม่ได้ประโยชน์เลยเพราะว่าฉันไม่รู้เรื่องไม่ได้ ยิ่งถ้าท่านบอกว่ากฎหมายนี้ประชาชนเข้าชื่อมามันเป็นประโยชน์ของประชาชนอยู่แล้ว ท่านต้องเริ่มต้นให้เขามีส่วนร่วมตั้งแต่แรก รัฐธรรมนูญกำกับไว้มากเลยในหมวดว่าด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชน เพราะฉะนั้นอยากจะให้ท่านเน้นที่ตรงนี้ให้เขาด้วย ไปรับฟังไปเอาความเห็นเขามา แล้วท่านก็หอบความเห็นทั้งหลายมาให้องค์กรที่จะช่วยยกร่างไม่ว่าจะเป็น กกต. ไม่ว่าจะเป็นสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร หรือว่าจะเป็นคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายก็ตาม อย่างน้อย ๓ ถ้ามีองค์กรอื่นอีกในคณะกรรมการธิการ ท่านใส่เข้าไปก็ได้ ให้ประชาชนมีตัวเลือกมาก ๆ แล้วก็เห็นด้วยว่าท่านต้องไม่สร้างภาระให้กับประชาชน อะไรที่ประชาชนเป็นเรื่องยุ่งยากต้องตัดออกให้หมดเลย ไม่อย่างนั้นเขาจะเข้ามาร่วมได้ยากนะคะ

แล้วสุดท้ายดิฉันก็เข้าใจนะคะว่าท่านที่อภิปรายไปเมื่อสักครู่นี้ ดิฉันก็อยู่เห็นเหตุการณ์ที่ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญของท่านผ่านไปแล้วก็ผ่านมา ดิฉันเห็นด้วยท่านใช้คำว่า ใครที่เตะถ่วงร่างของประชาชน คือคนที่ไม่เคารพรัฐธรรมนูญ ดิฉันเห็นด้วยนะคะ เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้ต้องกำหนดว่าจะต้องนำเข้าโดยเร็ว เร็วแค่ไหน ถ้ากำหนดได้ว่าภายในสมัยประชุมนั้นก็ดี ตอนนี้ก็เกิดเหตุการณ์เหมือนกันกับที่ท่าน

๑๒๗

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สิริพร ๕๙/๒

ผู้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้โดน เพราะว่าเมื่อรัฐบาลนี้เข้ามารัฐธรรมนูญบอกว่าถ้ารัฐบาลยืนยันกฎหมายฉบับไหนฉบับนั้นก็ให้นำกลับเข้ามาสู่สภา แล้วเหตุผลตอนที่รัฐบาลยืนยันกฎหมายมา ๒๔ ฉบับ ส่วนใหญ่ท่านบอกว่านับเอากฎหมายที่ประชาชนเข้าชื่อแล้วเสนอมา เอาเข้ามาไว้ในวาระนี้ แต่ก็เหมือนกันอีกเหมือนกับที่ท่านอภิปรายเมื่อสักครู่นี้ วันนี้ก็มีการขอเลื่อนกฎหมายอื่น ๆ ซึ่งไม่ใช่กฎหมายเข้าชื่อ แล้วกฎหมายเข้าชื่อนี้ค้างมาตั้งแต่สมัยที่แล้ว ดิฉันยังยินดี ดิฉันยังชมรัฐบาลเลย ยินดีมากเลยที่ท่านยืนยันเอากฎหมายที่ประชาชนเข้าชื่อกันแล้วเอามาดำเนินการต่อในสมัยนี้ แต่ปรากฏว่าวันแล้ววันเล่าอีกเหมือนกันกฎหมายที่พี่น้องประชาชนเข้าชื่อกันแล้วก็ถูกเตะถ่วงออกไป ถูกเลื่อนออกไป ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายร่างพระราชบัญญัติในเรื่องด่วนที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ดอกเตอร์สุธีรากับกลุ่ม ส่วนใหญ่ก็จะเป็นกลุ่มเคลื่อนไหวผู้หญิงเข้าชื่อกันเสนอมา ๔๐,๐๐๐ ชื่อ แล้วก็จะมีร่างพระราชบัญญัติตั้งจังหวัดฝาง พ.ศ. ก็เป็นประชาชนเสนอเข้ามา ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพอีสการสาธารณสุข พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจากการรับบริการสาธารณสุข พ.ศ. ซึ่งพี่น้องประชาชนผู้เสียหายจากการใช้บริการสาธารณสุขมาเรียกร้อง มาพบทั้งประธานวิป (Whip) ฝ่ายค้าน ประธานวิปรัฐบาล แล้วก็พบทั้งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข แล้วตอนนี้ก็ยังไม่มีความเลย -----

- ๖๐/๑

๑๒๘

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เปมิศา ๖๐/๑

ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งรัฐบาลนี้ก็รับไว้เฉพาะที่เป็นฉบับที่ประชาชนเป็นผู้เสนอมา ซึ่งประชาชนก็ยินดีและดีใจมากเลยตอนที่รัฐบาลยื่นยื่นกฎหมายเหล่านี้ แต่พอมาถึงตอนนี้วันนี้การขอเลื่อนญัตติ ขอเลื่อนกฎหมายขึ้นมาก็เป็นกฎหมายธรรมดา ๆ ๔-๕ ฉบับ เลื่อนมาก็มาตัดหน้าร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ก็ทำให้ต่อจากนี้ไปร่างเหล่านี้ก็จะเข้ามาแล้ว ก็จะต้องเลื่อนออกไปอีกนานเท่าไรไม่ทราบอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นดิฉันเห็นด้วยกับผู้ที่อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ ต้องกำหนดเลยคะว่าถ้าร่างพระราชบัญญัติที่ประชาชนเข้าชื่อเสนอเข้ามาต้องให้เข้าวาระแล้วก็เข้าสู่การพิจารณาของสภาโดยเร็ว เร็วซึ่งอาจจะเป็นอย่างที่ท่านบอกก็ได้ว่าภายในสมัยประชุมนี้หรือภายใน ดิฉันก็ฝากคณะกรรมการนั้นคะไปคิดกันว่าควรจะเป็นอย่างไร อย่าให้มีการเตะถ่วง แล้วดิฉันก็คิดว่าประสพการณ์ของพี่น้องประชาชนซึ่งรอกกฎหมายที่จะเข้าสภาก็จะเป็นเครื่องบอกกับสภา กับคณะกรรมการด้วยเช่นเดียวกัน ขอบพระคุณคะ ท่านประธาน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายเจริญ จรรย์โกมล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายวิสุทธิ ไชยณรรุณ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายวิสุทธิ ไชยณรรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านสามารถ แก้วมีชัย

นายสามารถ แก้วมีชัย (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สามารถ แก้วมีชัย พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดเชียงใหม่ครับ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมายฉบับนี้นะครับ ผมคิดว่าท่านสมาชิกทุกท่านคงไม่มีใครที่จะไม่เห็นด้วย เพราะแท้ที่จริงแล้วก็คือเป็นการปรับแก้ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนะครับ ก็อยากกราบเรียนท่านประธานว่าที่ไปที่ไปในการเปิดโอกาสให้กับพี่น้องประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย เกิดครั้งแรกเมื่อเรามีรัฐธรรมนูญฉบับปีพุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งกระผมเองก็เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในฉบับปี ๒๕๔๐ ด้วย การทำรัฐธรรมนูญฉบับนั้น เราเน้นในเรื่องของการเมืองภาคประชาชน เราอยากให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองให้มากที่สุด ไม่ใช่เฉพาะลงคะแนนเลือกผู้แทนราษฎรแล้วก็จบกัน แต่เราอยากให้เขาเข้ามามีส่วนร่วมต่อจากนั้นอีกนะครับ ซึ่งสิ่งที่เราคิดว่าเราน่าจะทำได้ดีที่สุดก็คือ เปิดโอกาส

๑๒๙

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เปมิศา ๖๐/๒

ให้เขาได้มีโอกาสมานำเสนอกฎหมาย ซึ่งกฎหมายที่เราให้เขามีสิทธิเสนอก็คงไม่ใช่เป็นกฎหมายทั่วไปทั้งหมดนะครับ ท่านประธาน เราจะบัญญัติว่าเฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับหมวดที่ว่าด้วยสิทธิเสรีภาพของประชาชนและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับหมวดที่ว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ที่อนุญาตให้เสนอร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ ๒ หมวดก็เพราะเราถือว่าสิทธิเสรีภาพของประชาชนที่รัฐธรรมนูญให้การรับรองหรือยืนยันไว้ พี่น้องประชาชนเขามีสิทธิ เขามีเสรีภาพ เขามีสิทธิที่จะเรียกร้องให้ได้ตามที่เขียนไว้ บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ หากไม่มีการปฏิบัติตามนะครับ เขารอผู้แทนราษฎรเสนอร่างกฎหมายเพื่อให้มีการปฏิบัติตามสิทธิเสรีภาพเหล่านั้นไม่ได้ประชาชนเองก็มีสิทธิที่จะเข้าชื่อกันเสนอร่างพระราชบัญญัติให้เป็นไปตามสิทธิหรือเสรีภาพที่เขาได้รับตามรัฐธรรมนูญ ในหมวดที่ว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐนั้น ก็เป็นหมวดที่ว่าด้วยความรับผิดชอบของรัฐที่มีต่อประชาชน ถ้าท่านประธานไปอ่านรัฐธรรมนูญ ก่อนปี ๒๕๔๐ จะเห็นว่าหมวดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐจะเขียนว่ารัฐควรทำนั้น ทำนี้ รัฐควร ใช้คำว่า รัฐควร คือทำได้ ไม่ทำก็ได้ แต่พอมาถึงรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เราเขียนใหม่ว่ารัฐต้องทำนั้น ทำนี้ เมื่อเขียนว่ารัฐต้องทำ ถ้ารัฐไม่ทำ พี่น้องประชาชนก็มีสิทธิที่จะต้องไปติดตามทวงถาม ไปบังคับให้รัฐต้องทำ ก็ได้เลยโอกาสให้ประชาชนเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับหมวดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐได้ที่ผ่านมาครับ ท่านประธานครับ พี่น้องประชาชนก็ได้ใช้ช่องทางนี้เสนอร่างพระราชบัญญัติที่มีประโยชน์มากมาย ผมยกตัวอย่างที่ได้ผ่านใช้บังคับแล้ว ก็เช่นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค เป็นต้น แล้วก็ยังมีร่างพระราชบัญญัติที่เสนอเข้ามาอีกหลายฉบับ ขณะนี้ก็ยังคಾಯู่ในวาระสภาทั้งหลายฉบับ รวมทั้งฉบับนี้ด้วยพี่น้องประชาชนก็นำเสนอเข้ามาเช่นกัน

อย่างมีร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดฝางของพี่น้องประชาชนที่อยู่ในพื้นที่อำเภอฝาง ที่ก็อยากตั้งเป็นจังหวัด เขาก็เข้าชื่อกัน ต้องขอขอบคุณรัฐบาลนี้โดยคณะรัฐมนตรีที่ได้ยื่นยื่น ร่างพระราชบัญญัติที่ประชาชนเสนอเมื่อสภาที่แล้วหลายฉบับให้กลับเข้ามาสู่การพิจารณา ของสภาชุดปัจจุบัน ไม่อย่างนั้นที่พี่น้องประชาชนลงทุนลงแรงไปเหน็ดเหนื่อยกันเสียเวลา เสียค่าใช้จ่ายไปก็จะสูญเปล่า ซึ่งตรงนี้ก็ต้องถือว่าเราได้ให้การเคารพสิทธิการมีส่วนร่วม ของพี่น้องประชาชน ท่านประธานครับ วันนี้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ได้ปรับแก้จำนวน ผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมาย แต่เดิมรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ บอกว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งต้องเข้าชื่อกัน ๕๐,๐๐๐ ชื่อ ซึ่งอาจจะจำนวนมาก แต่จริง ๆ เจตนาเดิมที่เราคิดกันเราก็ไม่นึกหรอกว่า พี่น้องประชาชนท่านจะไปเข้าชื่อกันจริง ๆ ๕๐,๐๐๐ ชื่อ เราคิดเพียงแต่ว่า แค่พี่น้องประชาชนริเริ่มเรียกร้องที่จะเข้าชื่อกัน ๕๐,๐๐๐ ชื่อ เพื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติ ส.ส. ขณะนั้นซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนก็คงจะต้องตื่นตัวแล้วว่าทำไมต้องให้ประชาชน เขาไปเดือดร้อน ส.ส. ก็เข้าชื่อกันแค่ ๒๐ คน ก็สามารถเสนอกฎหมายได้แล้ว ก็เป็น มาตรการกระตุ้นให้ ส.ส. ต้องทำงาน เมื่อประชาชนเขาเรียกร้อง เขายังอุตส่าห์จะหาชื่อ ตั้ง ๕๐,๐๐๐ ชื่อ ฉะนั้น ส.ส. จะนั่งดูตายได้อย่างไรนะครับ แต่ในที่สุดวันนี้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็ได้ปรับแก้จำนวนผู้เข้าชื่อให้น้อยลงสะดวกขึ้น ถ้าเป็นร่างพระราชบัญญัติธรรมดา ก็แค่ ๑๐,๐๐๐ ชื่อ แต่ถ้าแก้ไขรัฐธรรมนูญก็ ๕๐,๐๐๐ ชื่อนะครับ ซึ่งวันนี้เรากำลังจะแก้ไข พระราชบัญญัติการเข้าชื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ที่นี้ผมอยากกราบเรียน ท่านประธานว่าการเข้าชื่อของพี่น้องประชาชนมันมีความลำบากและมีกระบวนการที่ยืดยาว ไหน ๆ เราจะปรับปรุงให้มันสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแล้วก็ควรจะปรับปรุงให้มันกระชับ ให้มันลดขั้นตอน ให้มันอำนวยความสะดวกกับพี่น้องประชาชน ให้เขาสามารถ เสนอร่างพระราชบัญญัติของเขาได้สะดวกขึ้นนะครับ ซึ่งผมเห็นด้วยกับข้อเสนอ ของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายที่ท่านประธาน คือท่านศาสตราจารย์คณิต ฒ นคร ท่านได้นำเสนอความเห็นประกอบมานะครับ ผมอยากสรุปประเด็นสำคัญ ๆ คือ

๑. เรื่องหลักฐานของพี่น้องประชาชนที่เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่จะเข้าชื่อ ท่านก็เสนอว่าไม่จำเป็นที่จะต้องไปเอาสำเนาบัตรประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน กรอกแค่ เลขบัตรประชาชน ๑๓ หลัก กระทรวงมหาดไทยหรือผู้ที่ตรวจสอบก็รู้แล้วละครับว่า คนนี้เป็นใคร อยู่ที่ไหน เพราะพี่น้องประชาชนทุกคนที่มีบัตรประชาชนหมายเลข ๑๓ หลัก

๑๓๑

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริรัตน์ ๖๑/๒

จะเป็นเครื่องยืนยันว่าท่านคือใคร อยู่ที่ไหนนะครับ ฉะนั้นไม่จำเป็นจะต้องไปให้เขาเสียเวลา ไปถ่ายเอกสาร ไปถ่ายสำเนาบัตรประชาชนซึ่งเป็นเรื่องยุ่งยากและเสียค่าใช้จ่ายมาก อย่างที่ท่านคุณหมอเหวง ประธานโทษต้องเอย่นามท่าน ซึ่งท่านก็มีประสบการณ์เรื่องการเข้าชื่อ ยื่นขอแก้รัฐธรรมนูญ คงประสบปัญหาเช่นกัน อันนี้คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเขาก็เสนอว่าไม่จำเป็น เอาแค่เลข ๑๓ หลักก็พอจะครับ ก็ฝากไปถึงกรรมาธิการที่จะพิจารณา ในรายละเอียดด้วยนะครับ

๒. เขาก็เสนอว่าในการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย สมมุติว่ามีผู้ริเริ่มและผู้ก่อการ จะเรียกอะไรก็แล้วแต่ เสร็จแล้วทำอย่างไรจะให้องค์กรที่เรามีอยู่แล้วที่มีความพร้อม มีข้อมูล มีบุคลากรก็คือคณะกรรมการการเลือกตั้งได้เข้ามาช่วยสนับสนุน อาจจะทำให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นศูนย์กลางที่จะให้ประชาชนที่สนใจที่จะเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น ไปเข้าชื่อ เพราะกรรมการการเลือกตั้งจะรู้ข้อมูลต่าง ๆ ว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีใครบ้าง มีสิทธิ ไม่มีสิทธิอย่างไรนะครับ ฉะนั้นกรรมการเลือกตั้งก็น่าจะเข้ามามีบทบาทในการช่วยเหลือ

และประการต่อไปที่เสนอก็คือเรื่องค่าใช้จ่าย เมื่อสักครู่อำจารย์รัฐภาธรณ์ ขอประธานโทษที่เอย่นามท่าน ท่านก็พูดไปแล้วว่าเรามีกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง ซึ่งตั้งตามกฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาพพัฒนาการเมือง ปี ๒๕๕๓ อยู่แล้ว -----

๑๓๒

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ภาวดี ๖๒/๑

เงินกองทุนนี้จะมีส่วนเข้ามาช่วยพี่น้องประชาชนที่เขายากเสนอร่างพระราชบัญญัติได้ไหม เพราะว่าเป็นหน้าที่โดยตรง ในเมื่อท่านจะให้การสนับสนุนการเมืองภาคพลเมืองแล้ว ก็ควรจะจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งมาสนับสนุนกิจกรรมที่พี่น้องประชาชนจะเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ นะครับ ทีนี้เมื่อทุกอย่างมันเรียบร้อยแล้วนะครับ ท่านประธาน เขามาเสนอเรื่องต่อท่านประธานรัฐสภาหรือท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรก็แล้วแต่ ก็ต้องมี การตรวจสอบว่าผู้เข้าชื่อครบไหม คุณสมบัติครบถ้วน เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ไม่เสียสิทธิ ไปแอบอ้างชื่อเขาหรือเปล่า ที่ผ่านมาเวลาไปตรวจสอบชื่อเหล่านี้เราไม่ได้กำหนดเงื่อนไข เวลาเราก้ไปโยนให้กระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทยก็ส่งไป ไปติดตาม อบต. บ้าง ตามหมู่บ้านบ้างนะครับ แล้วไม่บอกเลยว่าภายในกี่วันจะเสร็จ บอกแต่เพียงว่าให้ใครมีชื่อแล้ว ถ้าเจ้าตัวไม่ได้มาเซ็นเอง ถูกแอบอ้างก็ให้มาคัดค้านนะครับ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้อเสนอของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายท่านก็บอกว่าน่าจะกำหนดเงื่อนไขเวลา มันจะเป็น การเร่งรัดเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการตรวจสอบรายชื่อ ตรวจสอบคุณสมบัติ ต้องมีเงื่อนไข ไม่อย่างนั้นมันปลายเปิดไม่รู้เมื่อไรจะเสร็จ ก็จะทำให้การเสนอกฎหมายดังกล่าว ของประชาชนมันล่าช้า และที่สำคัญท่านประธานครับ มีร่างพระราชบัญญัติหลายฉบับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับหมวดสิทธิเสรีภาพ หมวดแนวนโยบายพื้นฐานของรัฐ มันจะเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการเงิน ซึ่งโดยปกติถ้า ส.ส. เราเสนอก็ต้องส่งไปให้ ท่านนายกรัฐมนตรีให้คำรับรอง ท่านนายกรัฐมนตรีโดยปกติจะรับรองก็ต่อเมื่อมีร่าง ของ ครม. เสนอเข้ามาเอาของสมาชิกมาประกบท่านก็จะเซ็นให้ แต่กรณีร่างของราษฎร หรือร่างของประชาชนนี่นะครับ คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายท่านเสนอว่านายกรัฐมนตรี จะปฏิเสธไม่เซ็นรับรองไม่ได้ เพราะประชาชนเขาอุทธรณ์เข้าชื่อมา เขาเรียกร้องมาตามสิทธิ ของเขา ฉะนั้นก็อยากจะให้ไปดูรายละเอียดหน่อย ทำอย่างไรที่จะให้นายกรัฐมนตรีรับรอง เร็ว ๆ อย่าชักช้าด้วยนะครับ หลังจากนั้นแล้วเวลาส่งกลับมาที่สภา ก็จะมีขั้นตอนอีกว่าเมื่อไร จะได้รับการบรรจุ ในขั้นตอนจะได้รับการบรรจุเมื่อไรนี่นะครับ จะต้องผ่านกระบวนการวิป รัฐบาลเอามาพิจารณา มากันมากอง วิปผ่านออกมาแล้วมาถึงท่านประธานสภา เมื่อไร ท่านประธานสภาจะบรรจุ เขาก็มีข้อเสนอว่าทำเงื่อนไขเวลาไว้ได้ไหมมันจะได้บังคับทุกฝ่าย ตามเส้นทางนี้ให้รู้เลยว่าตรวจสอบรายชื่อเสร็จมาถึงนายกรัฐมนตรีรับรอง หรือถ้าจะไม่ใช่ กฎหมายการเงินก็ไม่ต้องรับรอง มาถึงสภาแล้วจะได้รับการบรรจุเมื่อไร อย่างไรนะครับ

๑๓๓

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ภาวดี ๖๒/๒

อันนี้ก็จะ เป็นข้อความในรายละเอียดต่าง ๆ ที่อยากจะฝากท่านที่ไปเป็นกรรมาธิการวิสามัญ ฉบับนี้ให้ช่วยดูด้วย

และนอกจากนั้น มีข้อเสนอสำคัญอีกก็น่าสนใจคือ เวลาที่มีการยุบสภาผู้แทนราษฎร ร่างพระราชบัญญัติมั่นคงภายในเลือกตั้งเสร็จ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๓ ก็เปิดโอกาสให้ ครม. ยืนยันภายใน ๖๐ วันนับตั้งแต่เปิดรัฐสภาว่าจะเอากฎหมายฉบับไหนมาพิจารณาต่อ ก็ควรเขียนบัญญัติบังคับไว้เลยว่า ถ้าเป็นร่างพระราชบัญญัติของพี่น้องประชาชน ที่เขาอุตส่าห์เสียเวลา เสียสละด้วยความลำบากยากเย็นของเขาเข้าชื่อกันมาต้องบังคับไว้ใน กฎหมายฉบับนี้ว่า ครม. ต้องให้การยืนยันอย่างที่ผมได้เรียน ดิฉันครับที่ ครม. ชุดปัจจุบัน ภายใต้การนำของท่านยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นี้เรายืนยันร่างพระราชบัญญัติที่ประชาชนเสนอ ให้กลับเข้ามาสู่สภาชุดนี้ทุกฉบับที่ค้างอยู่จากสภาชุดที่แล้ว แต่ถ้าได้บัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับนี้ มันก็จะ ได้สบายใจ ทุกรัฐบาลต้องปฏิบัติตามนี้ นะครับ

- ๖๓/๑

แล้วข้อสุดท้ายครับ เป็นข้อเสนอของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเช่นกัน นั่นคือการเสนอแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญ กรณีกฎหมายปกติเราให้โอกาสผู้นำเสนอนะครับ อย่างท่านประชาชนที่มานำเสนอที่นั่งอยู่ข้างบนนี้ สภาฯรับหลักการ ท่านก็มีสิทธิที่จะมาเป็น กรรมการธิการในจำนวน ๑ ใน ๓ ของจำนวนที่เราจะตั้ง แต่เวลาแก้รัฐธรรมนูญ ประชาชน เข้าชื่อ ๕๐,๐๐๐ ชื่อ แก้รัฐธรรมนูญมันไม่ได้มีที่ไหนบัญญัติไว้ว่าจะให้สิทธิประชาชน ที่เสนอแก้รัฐธรรมนูญมานั่งเป็นกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาแก้รัฐธรรมนูญด้วยนะครับ ฉะนั้นข้อเสนอก็บอกว่าน่าจะบัญญัติไว้ว่านอกจากร่างพระราชบัญญัติธรรมดาที่ให้โอกาส ประชาชนเข้ามาเป็นกรรมการวิสามัญแล้ว ร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญก็ควรจะให้โอกาส ประชาชนเขาเข้ามาเป็นกรรมการวิสามัญด้วยนะครับ เขาจะได้มารักษาเจตนารมณ์ ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติหรือร่างรัฐธรรมนูญของเขา ทั้งหลายทั้งปวงนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมก็คิดว่าที่มาที่ไปของการให้สิทธิพี่น้องประชาชนนำเสนอกฎหมาย และกระบวนการต่าง ๆ ที่เราได้ดำเนินการกันมาโดยตลอดก็คงจะทำให้ท่านสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรทั้งหลายได้เห็นความสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้และช่วยกัน สนับสนุน และขณะเดียวกันเมื่อถึงขั้นกรรมการเมื่อมีโอกาสที่ได้ดูแลแก้ไขปรับปรุง ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแล้ว ก็น่าจะดูแลแก้ไขปรับปรุงให้ลดขั้นตอนต่าง ๆ โดยคำนึงถึง สิทธิเสรีภาพตามระบอบประชาธิปไตยของพี่น้องประชาชนเป็นหลักครับ ขอขอบคุณครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านนคร มาฉิม ครับ

นายนคร มาฉิม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธาน ที่เคารพครับ ก่อนอื่นผมต้องขอถือโอกาสนี้ขอบคุณท่านสมาชิกทุกท่านที่ได้มีส่วนร่วม ในการสนับสนุน แล้วก็เสนอร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. และต้อง ขอขอบคุณความเพียรพยายามของพี่น้องประชาชน โดยผ่านตัวแทนของพี่น้องประชาชน ที่ท่านได้เสนอและได้มีความพยายามที่จะรวบรวมรายชื่อของประชาชนที่เสียสละ แล้วก็ พุ่มเทอย่างยิ่งในการเสนอก่อนที่จะเป็นร่างพระราชบัญญัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และนำมาสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ อันที่จริงแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. อันที่จริงแล้วร่างฉบับนี้

๑๓๕

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อริสา ๖๓/๒

ได้เสนอมาตั้งแต่สมัยท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ท่านได้ให้ความเห็นชอบแล้วก็เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๓ ในสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ แต่ในระหว่างที่รอการพิจารณารับหลักการในวาระที่หนึ่งของสภาผู้แทนราษฎร ก็ได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ก่อน ก็ขอขอบคุณรัฐบาลชุดของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ขออนุญาตเอ่ยนาม ที่ท่านได้ให้ความสำคัญแล้วก็หยิบเรื่องนี้ขึ้นมาพิจารณา ในวันจันทร์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๓ แล้วก็ได้นำมาสู่ การพิจารณาของสภาแห่งนี้อีกครั้งหนึ่ง ก็ต้องขอขอบคุณท่านที่ไม่ได้ละเลยต่อกฎหมาย แล้วก็ตามเจตนารมณ์ของพี่น้องประชาชนและเจตนารมณ์ของเพื่อนสมาชิกที่ได้เสนอไว้ ท่านประธานที่เคารพครับ ต้องขอถือโอกาสนี้กล่าวถึงที่มาที่ไปเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่ง เพื่อความเข้าใจของพี่น้องประชาชนหลายท่านที่อาจจะฟังวิทยุรัฐสภา แล้วก็ไม่ได้มีโอกาส ที่จะได้ศึกษาค้นคว้าบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เนื่องจากว่าบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๓ ขออนุญาตสั้น ๆ นะครับว่า มาตรา ๑๖๓ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ คน มีสิทธิเข้าชื่อเสนอต่อประธานรัฐสภา เพื่อให้รัฐสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๓ และหมวด ๕

๑๓๖

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ปิยาพัชร ๖๔/๑

ขออนุญาตขยายความเพิ่มอีกนิตหนึ่ง ในหมวด ๓ ก็คือหมวดว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ตั้งแต่ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพ สิทธิในกระบวนการยุติธรรม สิทธิในทรัพย์สิน สิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพ สิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของบุคคลและสื่อมวลชน สิทธิและเสรีภาพในการศึกษา สิทธิเสรีภาพในการรับบริการสาธารณสุขและสวัสดิการจากรัฐ สิทธิในข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียน สิทธิและเสรีภาพในการชุมนุมและการสมาคม สิทธิของชุมชน และสิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญ อันนี้ประชาชนทุกท่านถ้าเกิดว่ารวมกันเกินกว่า ๑๐,๐๐๐ คนขึ้นไป มีสิทธิในการที่จะเข้าชื่อร่วมกันเสนอกฎหมายตามหมวด ๓ แห่งรัฐธรรมนูญ

หมวด ๕ สำคัญครับ ท่านประธานครับ อันนี้ขออนุญาตที่จะขยายความและเพิ่มเติมนิตหนึ่ง ก็คือหมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐได้กำหนดไว้ ๑๐ ส่วน ส่วนที่ ๑ ก็คือบททั่วไป ส่วนที่ ๒ แนวนโยบายด้านความมั่นคงแห่งรัฐ ส่วนที่ ๓ แนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ส่วนที่ ๔ แนวนโยบายด้านศาสนา สังคม สาธารณสุข การศึกษาและวัฒนธรรม ส่วนที่ ๕ ก็คือแนวนโยบายด้านกฎหมาย และการยุติธรรม ส่วนที่ ๖ แนวนโยบายด้านการต่างประเทศ ส่วนที่ ๗ แนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ ส่วนที่ ๘ แนวนโยบายด้านที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่วนที่ ๙ แนวนโยบายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีทางปัญญาและพลังงาน ส่วนสุดท้ายก็คือส่วนที่ ๑๐ แนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ผมขออนุญาตที่จะขยายความเฉพาะในส่วนที่ ๘ แนวนโยบายด้านที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ท่านประธานที่เคารพครับ ปราชญ์โบราณ ผู้ที่ศึกษาด้านนิติศาสตร์ ด้านรัฐศาสตร์ ตั้งแต่สมัยก่อน ตั้งแต่ยุคกรีก ยุคโรมัน รวมไปถึงปัจจุบันปรัชญาเมธีต่าง ๆ พูดไว้ แล้วก็ยังคงมีความเป็นจริง แล้วก็ศักดิ์สิทธิ์อยู่ ก็คือชนชั้นใดเป็นผู้ออกกฎหมาย แน่นอนครับ เพื่อประโยชน์ของชนชั้นนั้น ผมว่าปรัชญาอันนี้ที่สืบทอดกันมา ๒,๐๐๐ กว่าปียังคงดำรงอยู่ในสังคมปัจจุบัน ท่านประธานที่เคารพครับ นับเป็นวิวัฒนาการทางการเมือง นับเป็นพัฒนาการทางการเมืองในการดึงเจ้าของอำนาจที่แท้จริงเข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนทางการเมืองและแสดงเจตนารมณ์ ในความต้องการของเจ้าของอำนาจที่แท้จริงก็คือประชาชนให้ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการผลักดันเจตนารมณ์ หรือความต้องการของตนเองเข้ามาสู่การตราเป็นกฎหมาย แน่นอนครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้รอความหวัง เป็นที่คาดหวังของประชาชนในทุกภาคส่วน

๑๓๗

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ปิยาพัชร ๖๔/๒

ที่จะได้เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อนำพาเอาความประสงค์ นำพาเอาความต้องการของตนเอง
ที่สื่อเจตนารมณ์ออกมาเกินกว่า ๑๐,๐๐๐ คนขึ้นไป เข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภา
ท่านประธานที่เคารพครับ แนนอนครับ กลไกทางการเมืองในปัจจุบันไม่สามารถที่จะ
สนองตอบต่อเจตนารมณ์และความต้องการของประชาชนได้ทุกภาคส่วน เหตุผลครับ เหตุผล
ก็เนื่องจากว่า แนนอนครับการเลือกตั้งในปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นท้องถิ่นหรือว่าในระดับชาติ
ผมถามว่ามีใครจะปฏิเสธได้ว่าเงินมีอิทธิพลต่อการชี้แพ้ ชี้ชนะมากที่สุด เงินหรือทุน
เป็นปัจจัยในการนำไปสู่การชนะการเลือกตั้งเพื่อนำมาสู่การบริหารรัฐหรือใช้อำนาจของรัฐ
ในเมื่อเงินจากทุนและทุนจะใหญ่ขึ้น ๆ และพัฒนาเข้าไปสู่การครอบงำพรรคการเมืองได้
ทุนหรือบริษัทักษ์ใหญ่ทั้งในและต่างประเทศจึงเข้าไปสู่การครอบงำพรรคการเมือง
พรรคการเมืองจึงไม่สามารถที่จะไปขัดขืนต่อความประสงค์ของทุนที่สนับสนุนและมีอิทธิพล
ต่อการตัดสินใจของพรรคการเมืองนั้นได้ เพราะฉะนั้นถ้าเกิดว่าพรรคการเมืองอยู่ภายใต้
อาณัติของทุน พรรคการเมืองนั้นจะไม่เสนอกฎหมายหรือหลักการเพื่อไปโต้แย้ง
หรือลดอำนาจของกลุ่มทุนเด็ดขาด เพราะจะขาดแรงสนับสนุนในการทำกิจกรรมทางการเมือง
อย่างต่อเนื่องและนำมาสู่ชัยชนะการเลือกตั้ง -----

- ๖๕/๑

๑๓๘

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริวรรณ ๖๕/๑

หลังจากที่พรรคการเมืองมีอิทธิพลเพราะได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มทุน พรรคการเมืองก็จะจำกัดกรอบของ ส.ส. ที่สังกัดพรรคการเมืองและรัฐมนตรีที่สังกัดพรรคการเมืองนั้น ไม่ให้กล้าที่จะเสนอกฎหมายใด ๆ ที่นำไปสู่การขัดแย้งกับผลประโยชน์ของกลุ่มทุนที่สนับสนุนและมีอิทธิพลเหนือพรรคการเมืองของตนเองอยู่ได้ ต่อให้เสนอมาก็ไม่สามารถที่จะผ่านรัฐสภาหรือขอความเห็นชอบจากรัฐสภาโดยส่วนใหญ่ได้เพราะอยู่ภายใต้อำណัติของท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นการเปิดโอกาสหรือช่องทางที่จะให้ประชาชนไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ คน ร่วมกันเสนอชื่อเพื่อที่จะแสดงเจตนารมณ์ของตนเองผ่านกลไกของรัฐสภา ผมถือว่าถึงเวลาแล้วที่พัฒนาการทางการเมืองในภาคของประชาชนจะได้มีส่วนร่วมในการสะท้อนเจตนารมณ์ของตนเองผ่านกลไกของฝ่ายนิติบัญญัติ โดยไม่หวังพึ่งพิงเฉพาะพรรคการเมืองและนักการเมืองซึ่งอาจจะอยู่ภายใต้อำណัติของทุนนิยมหรือกลุ่มทุนที่มีอำណัติเหนือกว่าตนเอง กระบวนการนี้ละครับ ผมจึงถือว่าเป็นพัฒนาการที่น่าชื่นชมและเห็นพ้องด้วยเป็นอย่างยิ่ง ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมอยากจะฝากเพิ่มเติมผ่านไปถึงพี่น้องประชาชนทั้งประเทศก็คือท่านใด โดยเฉพาะที่ผมได้หยิบยกขึ้นมาในหมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ในส่วนที่ ๘ แนวนโยบายด้านที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ถึงเวลาหรือยังที่ประชาชนที่ทำมาหากินโดยสุจริต ทำกินในที่ดินของตนเอง ตั้งแต่ปู่ย่าตายาย ตั้งแต่บรรพบุรุษของตนเอง ที่จะรวมตัวกันในการเรียกร้องสิทธิว่านับจากนี้ไปรัฐจะต้องเคารพเจ้าของอำนาจที่แท้จริงคือประชาชน และแน่นอนครับเห็นพ้องด้วยกับเพื่อนสมาชิกหลายท่านว่าร่างกฎหมายที่เสนอโดยประชาชนจะต้องให้ความสำคัญเป็นที่ ๑ แม้ว่าจะมีการยุบสภาไป ร่างนี้จะต้องไม่ตกไปเพราะกระบวนการในการรวบรวมรายชื่อขึ้นยากลำบากเหลือเกิน เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมอยากจะเสนอเพิ่มเติม ท่านประธานที่เคารพครับ อันที่ ๑ ประชาชนจะต้องตื่นตัวเอง แล้วก็รวมกลุ่มกันเสนอกฎหมาย ถ้าเกิดว่าท่านยังมีปัญหาในการร่างกฎหมาย ท่านยังมีอุปสรรคในการที่จะเขียนกฎหมายให้เป็นไปตามแบบให้ถูกต้องตามร่าง ตามแนว ตามวิธีการ ขอให้องค์กรอิสระต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นศาลยุติธรรม กต. ป.ป.ช. องค์กรประกอบรัฐธรรมนูญอื่นหรือนักวิชาการตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมขับเคลื่อนผลักดันเพื่อให้ทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินการโดยกลไกที่ถูกต้องชัดเจนจะได้ลดปัญหาในการเสนอกฎหมาย ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้โดยเฉพาะเรื่องที่ดิน เรื่องการพัฒนาแหล่งน้ำหรือโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ประชาชนจะต้อง

๑๓๙

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริวรรณ ๖๕/๒

มีส่วนร่วม แล้วก็เสนอกันเพื่อเรียกร้องสิ่งที่ถูกต้องและความเป็นธรรมให้กับตนเอง และเจตนารมณ์ของตนเอง

สุดท้ายครับ ท่านประธานครับ ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่ากฎหมายฉบับนี้ จะได้รับความเห็นชอบจากสมาชิกวุฒิสภา แล้วก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าประชาชนที่เพียรพยายาม ร่วมกันเสนอรายชื่อเข้ามาสู่การพิจารณา รวมไปถึงที่รัฐบาลและเพื่อนสมาชิกได้ร่วมกันเสนอ จะผ่านความเห็นชอบ และสนองต่อความต้องการอันแท้จริงของประชาชน กราบขอบพระคุณครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านเชิดชัย ตันติศิรินทร์ ครับ

นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายแพทย์เชิดชัย ตันติศิรินทร์ ส.ส. บัญชีรายชื่อพรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ วันนี้ต้องขอบคุณรัฐบาลของท่านยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ที่เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนที่ให้มีการเลื่อนเอา พ.ร.บ. นี้เข้ามาท่านประธานครับ การร่างรัฐธรรมนูญในทุกสมัยครับมันก็ต้องมีคนที่อยู่บ้าง ไม่ได้อยู่บ้างนะครับ เพราะฉะนั้นการที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ให้โอกาสประชาชน ๕๐,๐๐๐ ชื่อ แล้วก็ ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็ลดมาเหลือ ๑๐,๐๐๐ คน ตามมาตรา ๑๖๓ ก็เป็นสิ่งที่ดีครับ ท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๖๓ ก็มีการกำหนดว่าประชาชนจะมีส่วนร่วมทางการเมือง ก็เป็นไปตามหมวด ๓ ก็คือสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย แล้วก็หมวด ๕ คือตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ จะไปสะเปะสะปะไม่ได้ เพราะว่าประชาชนเราก็ต้องดูแลด้วยนะครับ ไม่ใช่ให้สิทธิไปเรื่อยนะครับ แต่ให้ว่าที่เกี่ยวข้องโดยตรง ที่นี้ท่านประธานครับ การทำร่าง พ.ร.บ. ตามมาตรา ๑๖๓ ต้องทำเป็นร่าง พ.ร.บ. เสนอมาด้วย แล้วหลักเกณฑ์วิธีการเข้าชื่อการตรวจสอบเป็นไปตามกฎหมายบัญญัติ แล้วการพิจารณาของรัฐสภาก็ต้องมีกรรมวิธีการวิสามัญตั้งขึ้นมาโดยให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อมาร่วมด้วย ๑ ใน ๓ เห็นไหมครับ กฎหมายเปิดช่อง แต่ในแง่ปฏิบัติเกิดปัญหา ท่านประธานครับ ปัญหาที่ผมลองดูนะครับ คือผมเห็นใจคนที่ไปล่ารายชื่อแม้กระทั่งที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญล่าสุดนี้นะครับ เป็นความลำบากอย่างมาก ต้องลงทุนซื้อเครื่องซีร็อกซ์ตามไปด้วยเพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชน เป็นสิ่งที่ยากมาก ทั้ง ๆ ที่ประชาชนเขาก็มีความพร้อมที่จะร่วมมือด้วยนะครับ ท่านประธานครับ การเมืองภาคประชาชนต้องให้ประชาชนเข้มแข็งถึงจะเข้ามามีส่วนร่วมได้

ปัญหาอยู่ที่ว่าอันที่ ๑ ประชาชนไม่มีความรู้กฎหมายเพียงพอในการร่างนะครับ ผมเห็นด้วยว่าควรจะมีเปิดช่องหลาย ๆ ช่อง อันที่ ๑ ถ้าในกลุ่มที่มีคนมีความสามารถ เช่น ทาง นปช. แดงทั้งแผ่นดินที่เขาเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญมาด้วยนี้ เขาเก่งเขาก็ทำได้เลย แต่ถ้าคนที่ไม่มีความรู้ครับ ผมก็เห็นด้วยว่าควรจะมีคนที่ริเริ่มก็คือมีผู้ช่วย แล้วหน่วยงานที่จะมีช่วยเขานี้ครับ ผมยังเห็นว่ารัฐสภาเป็นสิ่งสำคัญ รัฐสภามีสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอยู่แล้ว ซึ่งก็เก่งพอสมควรที่ทำกฎหมายพวกนี้เข้ามานะครับ มีเอกสารต่าง ๆ แต่ผมยังเห็นอีกหน่วยงานหนึ่งครับ คือสถาบันพระปกเกล้า อันนี้ก็มีความรู้ดีเยอะเยอะนะครับ ก็ควรจะมีส่วนมาเกี่ยวข้อง องค์กรปฏิรูปกฎหมายผมไม่แน่ใจเพราะว่ามีการเปลี่ยนแปลง

๑๕๑

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

คันสนีย์ ๖๖/๒

อยู่เรื่อยนะครับ กกต. ผมก็ยังไม่แน่ใจอีกเช่นเดียวกันนะครับ แต่ผมเห็นว่ารัฐสภา
ควรจะรับผิดชอบเพราะว่าเราปกครองโดยระบอบประชาธิปไตย ใช้ระบบรัฐสภา
มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ผมอยากให้กรมการวิสามัญดูเรื่องพวกนี้ให้ดีนะครับ
ผู้ช่วย

อันที่ ๒ ค่าใช้จ่าย เมื่อมีผู้ช่วยแล้วต้องมีค่าใช้จ่ายครับ ผมว่ามันมีกองทุน
อะไรเยอะแยะมากมายที่เงินมันรั่วไหลไปนะครับ มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้เสนอถึง
กองทุนพัฒนาการเมืองภาคประชาชนก็ส่วนหนึ่ง ท่านประธานครับ ใน กกต. ก็มีเงิน
เหมือนกันนะครับ ผมมีโอกาสไปเป็นวิทยากรให้ กกต. ก็ใช้คล้ายๆ เป็นโครงการเผยแพร่
ประชาธิปไตย ก็มีเงินอีกเหมือนกันครับ อันนี้ผมว่าเงินต่าง ๆ ที่มันกระจายไปหลาย ๆ ที่
ควรจะมารวมเสีย ให้มีช่องทางที่จะช่วยเหลือภาคประชาชนในการดำเนินการ ที่นี้เมื่อเขา
อ้างเรียบร้อยแล้ว ส่งเข้ามาทุกอย่างก็เป็นไปตามกฎหมาย การตรวจสอบเข้ามาจนกระทั่ง
ไม่ได้กำหนดเวลา แม้กระทั่งในร่างรัฐบาลเอง ไม่ได้กำหนดเวลา ปัจจุบันนี้โลกเขาไปถึงไหนแล้วนะครับ
ใช้ไอทีมา แม้กระทั่งการเลือกตั้ง จะหันหน้า หันกันออก ผมว่ามันไม่น่าจะเป็นเรื่องสำคัญมาก
เอาเรื่องความถูกต้องรวดเร็วจะดีกว่าก็คือใช้เทคโนโลยีมาเกี่ยวข้องนะครับ -----

๑๔๒

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สสแกวัลย์ ๖๗/๑

เช่นเดียวกันนะครับ การตรวจสอบรายชื่อของผู้เสนอชื่อประชาชนควรจะรวดเร็ว แล้วก็เห็นด้วยให้ใช้บัตรประชาชนแทน ควรจะกำหนดเวลาให้ชัดเจนนะครับ ที่นี้ในร่างของรัฐบาลผมเห็นด้วยก็คือให้มีคำคัดค้านของคนที่มิสิทธิเพราะอาจจะมีการแอบอ้างใช้เวลา ๓๐ วัน อันนี้ดีครับ เพราะว่าถ้าไม่มีให้โอกาสคัดค้านก็มีคนไปแอบอ้างได้เยอะ แล้วอีกอันหนึ่งมีบทลงโทษของผู้ที่ไปชักจูงให้ผลประโยชน์ หรือหลอกลวง หรือว่าผู้ที่ปลอมลายมือต่าง ๆ ก็เห็นด้วยควรจะกำหนดให้มันชัดเจนเพื่อจะได้แก้ไขปัญหาการที่ไปหลอกลวงประชาชน ท่านประธานครับ เมื่อยื่นเข้ามาแล้วรัฐสภาควรจะกำหนด เมื่อครู่มีท่านสมาชิกที่บอกว่ามีกฎหมายฉบับนี้เสนอมาในรัฐบาลที่แล้ว แล้วก็ยุบสภาก่อนรัฐบาลชุดนี้เราก็เห็นความสำคัญของภาคประชาชนก็เลยนำเข้า มาแล้วมีการเลื่อนขึ้นมาพิจารณาในวันนี้ อันนี้เป็นตัวอย่างว่าการกำหนดเวลาให้รัฐสภาว่าควรจะดำเนินการภายในสมัยประชุมที่ยื่นมาให้มันเสร็จ ก็คือปีหนึ่งว่าง่าย ๆ ควรจะให้แล้วเสร็จ ไม่ควรจะให้ประชาชนเขารอ พอรอไปแล้วก็เหมือนคล้าย ๆ ไปให้ความหวังลม ๆ แล้ง ๆ แก่ประชาชนให้สิทธิแต่ไม่พิจารณา แล้วการพิจารณาไม่ใช่มาพิจารณาปุบปวมติดกไปเลย ผมเห็นว่ามันไม่ค่อยดีเท่าไร ควรจะมีการแก้ว่าทำอะไรถึงจะให้มีการพิจารณาอย่างถี่ถ้วนก่อน ก็เห็นด้วยที่ว่าควรจะให้รัฐบาลทำร่างมาประกบ อันนี้จะได้มีการตั้งกรรมาธิการขึ้นมา ท่านประธานครับ ยังมีกฎหมายอื่นที่มีผลพวงจากการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงของประชาชนก็คือ การแก้ไขบัญญัติคือกฎหมายท้องถิ่นซึ่งอันนี้ยังมีปัญหาเยอะ เพราะว่าประชาชนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับพวก อบต. อบจ. หรือว่าเทศบาลต่าง ๆ เขาจะได้มีโอกาสที่จะไปแก้กฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือว่าใกล้ชิดกับเขาด้วย ควรจะมีการดำเนินการแก้กฎหมายลูกที่เกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญนี้ไปด้วยในโอกาสเดียวกัน ท่านประธานครับ การยื่นเสนอ พ.ร.บ. ตามมาตรา ๑๔๒ มีให้โอกาสอยู่ ๔ ประเภท ก็คือ ครม. ส.ส. ๒๐ คน หรือศาล หรือองค์กรอิสระ แล้วก็ประชาชน ๑๐,๐๐๐ ชื่อ แต่ถ้าเป็นเรื่องการเงินผมเห็นด้วยว่า ครม. ควรจะให้โอกาสรับรองให้เข้ามาพิจารณาในสภา ผมอยากเห็นประเทศเราพูดแล้วก็ทำ แต่ขณะเดียวกันประชาชนก็ต้องเข้มแข็ง มีวินัยเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นก็ต้องมีการให้โอกาสให้ความช่วยเหลือแล้วก็มีการตรวจสอบกัน อยากฝากไปยังกรรมาธิการวิสามัญให้พิจารณาเรื่องเหล่านี้ให้ดีนะครับ แล้วผมก็ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. นี้ ขอบคุณครับ

๑๔๓

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สะแกวัลย์ ๖๗/๒

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณวัชระ เพชรทอง

นายวัชระ เพชรทอง (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานครับ ผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ.
ซึ่งกฎหมายนี้มีการเสนอมาตั้งแต่สมัยรัฐบาลท่านอาจารย์อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
เป็นนายกรัฐมนตรี และรัฐบาลยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ก็ได้ให้คำรับรองและสานต่อ
ในการเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ร่างกฎหมายของรัฐบาลนั้นมี ๑๕ มาตรา
ท่านประธานครับ ซึ่งเป็นการเสนอตามรัฐธรรมนูญ แต่ปรากฏว่าบางท่านก็มองว่า
รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ นั้น เป็นรัฐธรรมนูญที่ร่างโดยเผด็จการทหารราช
และเป็นรัฐธรรมนูญที่ทำให้ท่านประธานได้นั่งบนบัลลังก์ และทำให้ผมได้มาเยือนพูด
ในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ -----

- ๖๘/๑

ท่านประธานครับ มีการกล่าวร้ายโจมตีรัฐธรรมนูญฉบับนี้ต่าง ๆ นานา ว่าอับลักษณ์ที่สุด อับยศที่สุดในโลก แต่อับลักษณ์ที่สุด อับยศที่สุดในโลกก็ทำให้ท่านประธานได้นั่งเป็นประธาน บนบัลลังก์และผมมาขึ้นพูดในสภาผู้แทนราษฎร ทั้งหลายทั้งปวงท่านประธานครับ รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ นั้นผ่านการลงประชามติจากพี่น้องประชาชนมากกว่า ๑๖ ล้านเสียง เราต้องเคารพ และแม้ว่าใครจะโจมตีรัฐธรรมนูญฉบับนี้ต่าง ๆ นานาอย่างไรก็ตาม ผมเชื่อว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นก็เป็นรัฐธรรมนูญที่ดีฉบับหนึ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงในสังคม ได้ทำมาจนถึงวันนี้ ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าการเสนอกฎหมายฉบับนี้นั้น มีตัวแทนภาคประชาชนโดยดอกเตอร์ภูมิ มูลศิลป์ ในฐานะตัวแทน และนอกจากนี้ ยังมีคุณอารีวรรณ จตุทอง ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ซึ่งเป็นผู้มีชื่อเสียงท่านหนึ่ง เป็นผู้เสนอร่างกฎหมายร่วมกับดอกเตอร์ภูมิด้วย และในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ มีท่าน ส.ส. วิชัย ล้ำสุทธิ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง เป็นผู้นำในการเสนอ ร่างของคุณวิชัย ล้ำสุทธิ นั้นมีจำนวน ๒๒ มาตรา และร่างของท่านอาจารย์บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ก็มี ๒๒ มาตรา เช่นเดียวกัน ท่านประธานครับ ส่วนร่างของดอกเตอร์ภูมินั้น มี ๒๑ มาตรา จะเห็นว่าจำนวนมาตรานั้นแตกต่างกัน ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่พี่น้องประชาชนได้มีสิทธิเสนอชื่อในการที่จะบัญญัติกฎหมาย ของพี่น้องประชาชนขึ้นมาเอง ท่านประธานครับ รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ได้กำหนด ชื่อพี่น้องประชาชนไว้ถึง ๕๐,๐๐๐ ชื่อ ในการเสนอร่างกฎหมายฉบับหนึ่ง แต่กฎหมาย รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันซึ่งถูกบางท่านโจมตีว่าอับลักษณ์ที่สุด อับยศที่สุดในโลกนั้น กำหนดไว้เพียง ๑๐,๐๐๐ ชื่อในการเสนอกฎหมาย เพราะฉะนั้นท่านจะเห็นว่ารัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ นั้นเป็นประชาธิปไตยมากกว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เพราะกำหนดให้คนที่เสนอชื่อในการเสนอกฎหมายนั้นมีจำนวนน้อยลงจำนวนมาก ๑๐,๐๐๐ ชื่อ กับ ๕๐,๐๐๐ ชื่อ เทียบกันไม่ได้เลย นี่คือข้อดีของรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ คือฉบับปัจจุบันที่ท่านประธาน และผมเป็นสมาชิกอยู่ ท่านประธานครับ เมื่อมาดูร่างของรัฐบาลที่ได้นำเสนอเข้ามา ผมกราบเรียนท่านประธานว่าแม้ว่าจะมีสั้น ๆ เพียง ๑๕ มาตรา แต่หลายมาตรานั้นควรที่จะ คำนึงเป็นอย่างยิ่ง นั่นก็คือว่ายกตัวอย่างเช่น ในมาตรา ๗ ในการที่ให้มิชื่อตัวและชื่อสกุล มีหมายเลขประจำตัว ถ้าบอกเพียงเท่านี้ ท่านประธานครับ ก็จะเป็นปัญหาต่อเนื่องมาแล้ว แล้วภูมิลำเนาของพี่น้องประชาชนนั้นอยู่ที่ไหน อยากจะกราบเรียนท่านประธาน

๑๔๕

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ฉัฎฐตา ๖๘/๒

ไปยังคณะกรรมการวิสามัญที่จะจัดตั้งขึ้น โปรดได้ระบุนามของพี่น้องประชาชนด้วย เพราะลำพังเลข ๑๓ หลักระบุไม่ได้โดยทันทีว่าประชาชนท่านนั้น ๆ ที่เข้าชื่อเสนอกฎหมายกันนั้นมีภูมิลำเนาอยู่ที่หมู่บ้านไหน ตำบลไหน อำเภอไหน จังหวัดไหน นั่นก็จะเป็นภาระหน้าที่ต่อสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรในการส่งไปยังที่หน่วยราชการ ที่อำเภอหรือจังหวัดนั้น ๆ เพราะอะไรครับ เพราะทางสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรก็ต้องไปตรวจสอบจากเลข ๑๓ หลักระบุ พี่น้องประชาชนท่านนั้นอยู่ภูมิลำเนาที่ใด ท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๐ ก็ดีครับ ถ้าไม่ครบ ๑๐,๐๐๐ ชื่อ ก็ให้คืนชื่อไป แล้วก็ทำเข้ามาใหม่ซึ่งผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่ดี เพราะว่าได้เป็นการโอนอ่อนผ่อนตามให้กับผู้ที่คิดอยากเสนอกฎหมาย จริงแท้ทีเดียว ท่านประธานครับ ที่มีสมาชิกท่านหนึ่งได้กล่าวว่า ชนชั้นใดร่างกฎหมายแน่ไซร์ก็เพื่อชนชั้นนั้น เมื่อมาดูในร่างของพี่น้องประชาชนที่ค้างคาอยู่ในสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานครับ มีหลายร่างเหลือเกินที่ค้างอยู่ในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ไม่ว่าจะเป็นร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดฝาง พ.ศ. ซึ่งเสนอโดย นายบดินทร์ กินาวงศ์ และประชาชนจำนวน ๑๐,๗๕๓ ท่าน เป็นผู้เสนอ และร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุข พ.ศ. เสนอโดยนายไพศาล บางชวด และอีกหลายร่างพระราชบัญญัติ

- ๖๘/๑

ท่านประธานครับ ร่างพระราชบัญญัติแต่ละร่างที่เสนอเข้ามานั้น ไม่มีสิ่งใดที่เป็นหลักประกันยืนยันว่าจะผ่านสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ เพราะไม่มีกฎหมายบังคับเอาไว้ว่าต้องพิจารณาให้เสร็จสิ้นภายในเมื่อไร ท่านประธานครับ ถ้าไม่กำหนดเป็นระยะเวลาแล้ว ก็เชื่อแน่ว่าร่างที่พี่น้องประชาชนเสนอเข้ามา ไม่ว่าจะเสนอร่างอะไร ถ้ารัฐบาลไม่เห็นด้วย ก็ไม่อาจที่จะจัดตั้งขึ้นมาได้ แต่ผมเชื่อว่าร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดฝาง พ.ศ. นั้น น่าจะผ่านเป็นจังหวัดได้ เพราะว่าเนื่องด้วยอยู่ในจังหวัดทางภาคเหนือ ท่านประธานครับ เมื่อมาดูในร่างกฎหมายที่รัฐบาลส่งเข้ามา ผมก็ไม่อยากให้การเขียนกฎหมายนั้นเสนอโดยลวก ๆ เพราะว่าในมาตรา ๖ ท่านประธานครับ ท่านเขียนผิด พิมพ์พยัญชนะผิด เพราะมาตรา ๖ (๑) ร่างพระราชบัญญัติพร้อมด้วยบันทึกประกอบตามมาตรา ๘ ใช้คำว่า ตามมาตรา ๘ ผมไม่ทราบว่าจะเกี่ยวกับอะไรกับ ว. ๕ ชั้น ๗ หรืออะไรหรือไม่ เพราะว่าต้องใช้ ๓ ครั้ง ท่านประธานครับ ขอให้ท่านประธานได้โปรดเคร่งครัดกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในการเสนอกฎหมาย อย่าให้ใช้พยัญชนะที่ผิดพลาดบกพร่องเช่นนี้ เพราะสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้เรากำลังจะร่างกฎหมาย และต้นร่างถ้าผิดแล้วก็อาจจะทำให้พี่น้องประชาชนได้เห็นว่าแม้ขนาดร่างกฎหมายก็ยังพิมพ์ผิด เขียนผิด แล้วเราจะเป็นตัวอย่างที่ดีกับเยาวชนได้อย่างไร ท่านประธานครับ ในกฎหมายฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนอย่างแน่นอนครับ เพราะพี่น้องประชาชนมีสิทธิเสนอกฎหมายทั้งประเทศเพียงแค่ ๑๐,๐๐๐ คนเท่านั้น ซึ่งผมอยากจะยกตัวอย่างให้ท่านประธานเห็นว่าถ้าในมหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งมีนักศึกษาประมาณเกือบ ๑๐๐,๐๐๐ คน ถ้าพี่น้องนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงได้ประชุมร่วมกันในการจะเสนอกฎหมายสักฉบับหนึ่ง ผมเชื่อว่าสามารถกระทำได้โดยง่าย เพราะ ๑๐,๐๐๐ ชื่อสำหรับลูกพ่อขุนรามคำแหงมหาราชหรือลูกพ่อขุน ซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้น ในการที่จะร่างกฎหมายเพื่อรวบรวมชื่อจำนวน ๑๐,๐๐๐ ชื่อ ไม่ใช่เรื่องยากเย็นแต่ประการใด นั้นสามารถที่จะทำได้ ท่านประธานครับ แต่ถ้ามีผู้ที่จะร่างพระราชบัญญัติในการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งต้องใช้ถึง ๕๐,๐๐๐ ชื่อ ท่านประธานครับ ตรงนี้ต้องตระหนักให้มาก เพราะถ้ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่บัญญัติว่าพระมหากษัตริย์ต้องสาบานต่อรัฐธรรมนูญ สิ่งนี้เรายอมไม่ได้ หรือถ้าบัญญัติว่าให้แก้ไขระบบศาลยุติธรรมให้มีคณะลูกขุน อย่างนี้ก็ไม่น่าจะถูกต้องตามกฎหมายไทย ตามกระบวนการยุติธรรมของไทย หรือถ้าแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญในการล้างความผิดให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือให้อภิสิทธิ์แก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง

๑๔๗

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

กนกวรรณ ๖๙/๒

ก็ไม่น่าที่จะกระทำได้เช่นเดียวกัน หรือถ้าแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญเพื่อที่จะยุบเลิกองค์กรอิสระ ยุบศาลปกครอง ยุบศาลรัฐธรรมนูญ ยุบ กกต. ยุบ ป.ป.ช. อย่างนี้ก็ไม่อาจที่จะยอมรับได้ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นการที่ให้พี่น้องประชาชนได้นำเสนอกฎหมายนั้น ด้านหนึ่งก็เป็นสิ่งที่ดี แต่อีกด้านหนึ่งนั้นก็เป็ดาบสองคม ถ้าหากการนำเสนอในการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ เป็นไปในทิศทางที่ไม่น่าจะสอดคล้องต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข ท่านประธานครับ ที่ผมได้ยกตัวอย่างให้ท่านประธานได้เห็นนั้นเพื่อที่จะกราบเรียนท่านประธานว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ ได้ให้สิทธิให้โอกาสและให้เสรีภาพกับพี่น้องประชาชนทั้งประเทศในการที่จะร่างกฎหมายแต่ละฉบับ เพื่อนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรในการออกเป็นกฎหมาย และทุกร่างที่เสนอ โดยพี่น้องประชาชนพวกท่านที่มานั่งอยู่บนบัลลังก์นั้น ขอให้ท่านภูมิใจเถอะครับว่า กรรมการวิสามัญที่จะจัดตั้งขึ้นนั้น ๑ ใน ๓ ต้องเป็นพวกท่าน ๑ ใน ๓ คือตัวแทนของประชาชน กราบเรียนท่านประธานว่ากรรมการวิสามัญที่จะจัดตั้งขึ้นนั้น ๑ ใน ๓ มาจากภาคประชาชน ปัญหาก็คือว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ๒ ใน ๓ นั้น แบ่งเป็น ทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน และเราก็จะพบกันอยู่เนือง ๆ ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะไม่ค่อยรับผิดชอบในการเข้าประชุม ในการร่างกฎหมายในกรรมการแต่ละคณะ เหมือนกับภาคประชาชน -----

เพราะฉะนั้นสิ่งที่ประชาชนเสนอกฎหมายเข้ามาโอกาสที่จะชนะโหวตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในการโหวตในแต่ละมาตรานั้นมีอยู่สูงถ้าหากพวกท่านได้เข้าประชุมกันอย่างพร้อมเพรียงกัน ท่านประธานที่เคารพ ผมไม่ได้ชี้โพรงให้กระรอก แต่ผมบอกกับตัวแทนของพี่น้องประชาชนว่า ถ้าท่านตั้งใจที่ออกกฎหมายและเข้าประชุมอย่างพร้อมเพรียงกันนั้น ท่านก็จะผ่านกฎหมาย ในการพิจารณาในแต่ละมาตราได้โดยง่าย เพราะว่า ส.ส. มักจะไม่เข้าประชุม คือขาดประชุม แต่นั่นละครับ แต่ในที่สุดเมื่อเข้ามาสู่ในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร กราบเรียน ท่านประธานไปยังตัวแทนภาคประชาชนว่าถ้าสภาแห่งนี้ไม่เห็นชอบด้วยกับร่างกฎหมาย ที่ท่านได้ชนะโหวตมาในชั้นกรรมาธิการ กฎหมายของท่านในมาตรานั้นก็จะตกไปโดยง่าย เช่นเดียวกัน เพราะอะไรครับ ก็เพราะว่าอยู่ที่รัฐบาล ถ้ารัฐบาลเอาด้วยกับท่าน ประธานโทษ อยู่ที่เสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งนั่นโดยนัยก็คือพรรครัฐบาล ถ้าพรรครัฐบาลเอาด้วย ท่านก็ผ่านกฎหมายได้ แต่ถ้ารัฐบาลไม่เอาด้วยกฎหมายของท่านก็เป็นอันตกไป ท่านประธาน ที่เคารพ เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอกฎหมายที่ภาคประชาชน และที่ผู้แทนของพรรคประชาธิปัตย์ คือคุณวิชัย ล้ำสุทธิ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่พี่น้องประชาชนรักมากที่จังหวัดระยองเสนอมานั้นก็เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา และข้อควรคำนึงอีกประการหนึ่งท่านประธานครับ ก็คือข้อเสนอจากคณะกรรมการ การเลือกตั้ง ท่านอาจารย์อภิชาติ สุขัคคานนท์ ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้เสนอข้อคิดเห็นต่อท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรและท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร โดยท่านสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ก็ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ถ่ายสำเนาแจกกับสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรทุกท่าน ท่านประธานครับ ในข้อเสนอของท่านประธานคณะกรรมการ การเลือกตั้ง ท่านอาจารย์อภิชาติ สุขัคคานนท์ นั้น ในข้อที่ ๑ ท่านเสนอให้ให้คงช่องทางการเข้าชื่อเสนอกฎหมายผ่านคณะกรรมการการเลือกตั้งให้คงไว้ตาม พ.ร.บ. ฉบับเดิมที่มีอยู่ แต่ผมดูร่างของรัฐบาลแล้วปรากฏว่ารัฐบาลได้ตัดออกไป ซึ่งน่าจะสอดคล้องกับการที่ ในอนาคต กกต. อาจจะถูกยุบไปตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ก็เป็นได้ ท่านประธานครับ เมื่อประธานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีข้อเสนอมาอย่างนี้ ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมคิดว่าคณะกรรมการวิสามัญที่จะจัดตั้งขึ้นก็ควรนำข้อเสนอของท่านประธาน คณะกรรมการการเลือกตั้งไปพิจารณาว่าควรจะมีหรือไม่ แต่ในร่างของท่านนั้น ร่างของรัฐบาลนั้นไม่มี แต่ร่างของพรรคประชาธิปัตย์โดยท่านวิชัย ล้ำสุทธิ นั้นมี

๑๔๙

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สวรรยา ๗๐/๒

ท่านประธานครับ นี่คือความแตกต่าง และร่างกฎหมายทั้ง ๔ ฉบับ ก็จะต้องพิจารณา โดยคณะกรรมการวิสามัญ ผมอยากให้คณะกรรมการวิสามัญนั้นได้พิจารณาพิจารณา อย่างรอบคอบและให้การเสนอกฎหมายของภาคประชาชนนั้นเป็นไปได้โดยเร็ว ไม่มีอุปสรรค และอย่ามีรายละเอียดที่เยิ่นเย้อ อย่ามีอุปสรรคที่มากมาย แต่ข้อสำคัญต้องบอกให้ได้ว่า ประชาชนที่ได้เสนอชื่อเพื่อเสนอกฎหมายมานั้น บ้านอยู่ที่ไหน เพราะลำพังเลข ๑๓ หลัก ไม่สามารถบอกได้ว่าบ้านอยู่ที่ไหนครับ ท่านประธานครับ และผมอยากกราบเรียน ท่านประธานว่า

(นายขจิตร์ ชัยนิคม ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายวิสุทธิ์ ไชยณรรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณวัชระครับ มีผู้ประท้วง เชิญท่านขจิตร์ครับ ประท้วงเรื่องอะไรครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม ขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี เขต ๔ ผมประท้วงท่านผู้อภิปรายที่กล่าวว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่เข้าประชุมในการร่างกฎหมาย ผมเสียหายครับ ผมกรรมการ หลายคณะ แล้วผมเข้าประชุมตลอดครับ การกล่าวอย่างนี้พี่น้องประชาชนกำลังรับฟังอยู่ครับ ขอให้ถอนครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เดี๋ยวผมวินิจฉัย ท่านวัชระครับ คำว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีหลายท่าน หลายพรรคการเมือง เพราะฉะนั้นคำนี้ผมว่าควรถอน ถอนแล้วเดี๋ยวได้พูดเรื่องอื่นต่อ ท่านถอนเถอะครับ เพื่อความเหมาะสมครับ

นายวัชระ เพชรทอง (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วัชระ เพชรทอง บัญชีรายชื่อ ประชาธิปัตย์ เพื่อท่านประธานผมยินดีครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ตกลงเขาถอนแล้วครับ พูดต่อได้

นายวัชระ เพชรทอง (บัญชีรายชื่อ) : และผมกราบเรียนท่านประธานว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางคนที่ได้รับการเสนอชื่อให้เป็นคณะกรรมการวิสามัญในการพิจารณากฎหมายมักจะไม่ใช่การประชุมในการร่างกฎหมาย ท่านประธานครับ นี่คือความจริง ความจริงที่ปฏิเสธไม่ได้ แต่เป็นเรื่องของบางบุคคล ผมไม่ได้กล่าวหาท่านใดท่านหนึ่ง ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นร่างกฎหมายฉบับนี้ผมเห็นว่าถ้าออกมาเร็วก็จะเป็นประโยชน์ และเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง และถ้าออกมาช้าพี่น้องประชาชนก็เสียโอกาส แต่นั่นละครับ ท่านประธานครับ กราบเรียนท่านประธานว่ากฎหมายฉบับนี้จะผ่านหรือไม่ผ่านก็อยู่ที่เสียงส่วนใหญ่ของสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ และผมเห็นว่าการที่ดอกเตอร์ภูมิและคณะได้มานำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรนั้น ก็ถือว่าเป็นตัวแทนภาคประชาชนที่ท่านได้ใช้สิทธิของประชาชนอย่างสมบูรณ์แบบในการเสนอกฎหมายต่อสภาผู้แทนราษฎร ส่วนจะผ่านหรือไม่ผ่านก็เป็นเรื่องของอนาคต ขอขอบคุณครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ยังมีผู้ลงชื่อเพิ่มมาเป็น ๑๐ ท่าน รู้สึกจะเพิ่มขึ้นมาตลอด ผมว่าน่าจะกำหนดเวลาเอาสัก ๗ นาทีได้ไหมครับ ๑๐ กว่าท่านชั่วโมงเศษ ๆ สัก ๗ นาที เพราะว่าทุกท่านก็เห็นด้วย รัฐบาลที่แล้วก็เสนอเข้ามารัฐบาลเราก็เอาด้วยก็น่าจะจบนะครับ ผมว่าเอาสัก ๗ นาทีนะครับ เชิญท่านสมคิด บาลไรสง

นายสมคิด บาลไรสง (หนองคาย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สมคิด บาลไรสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย พรรคเพื่อไทย เขต ๒ ผมขอร่วมอภิปรายร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ผมเห็นด้วยตั้งแต่ต้นนะครับ ตั้งแต่ นปช. เขาส่งเข้ามาตั้งแต่เริ่มสภางวดแรก แต่ว่าทางสภาเรา ก็ได้ละเลยมาทุกสมัย จนถึงวันนี้ถึงได้เอาเข้ามาในสภา ก็ถือเป็นนิมิตหมายอันดีที่ทางรัฐบาลให้ความสำคัญความคิดเห็นในการร่างกฎหมายฉบับนี้เข้ามายังสภาผู้แทนราษฎรครับ กระผมยังเห็นว่า ๑๐,๐๐๐ คน มันมากไปในการที่จะเสนอชื่อ น่าจะสัก ๕,๐๐๐ คน ๔-๕ ภาคน่าจะเฉลี่ยไปภาคละ ๑,๐๐๐ คน ผมเห็นด้วยในการที่จะเสนอชื่อ ไม่ใช่ว่าเอากลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง น่าจะทั้งประเทศ น่าจะเป็นสัดส่วนตามจำนวนประชากรโดยพื้นฐานภาคใต้ ๑๔ จังหวัดมีประชากรเท่าไร ควรจะมีสัดส่วนเท่าไร ภาคอีสานมี ๒๐ ล้านคน ควรจะใช้สัดส่วนประชากรเท่าไร ในจำนวน ๑๐,๐๐๐ คน หรือ ๕,๐๐๐ คน ตามที่เราได้ดู

๑๕๑

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วาสนา ๗๑/๒

ในร่างนี้ นะครับ ผมเสนอว่าถ้าเป็นไปได้ ๕,๐๐๐ คนได้ใหม่ เฉลี่ยภาคละประมาณ ๑,๐๐๐ คน ภาคอีสานอาจจะ ๑,๐๐๐ กว่าคน ภาคใต้อาจจะ ๗๐๐ คน อย่างนี้นะครับ อันนี้ผมเพียงยกตัวอย่างให้เห็นว่าการเข้าซื้อยื่นเสนอร่างกฎหมายต่าง ๆ ก็ตาม ไม่ว่าจะกฎหมายฉบับใดก็ตามที่ภาคประชาชนทำ ผมมีเหตุผลว่าดังนั้นะครับ ถ้าสมมติว่าภาคอีสานมีคน ๒๐ ล้านคน ถ้าไปลงโดยไม่กำหนดสถานที่หรือที่มาของประชาชน เกิดภาคอีสานไปบอกว่าให้ประเทศไทยนับถือศาสนาพุทธทั้งหมดมันก็เดือดร้อนภาคใต้ ที่ผมบอกว่าต้องเสนอมาทุกภาคส่วน พี่น้องประชาชนทาง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ หรือ ๑๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ภาคใต้นะครับ ถ้าเขาไม่เห็นด้วยเขาไม่ลงชื่อ ถ้าไม่ครบก็เสนอกฎหมายนี้ไม่ได้ ผมเห็นว่าน่าจะเป็นอย่างนี้ สัดส่วนในการทำกฎหมายน่าจะเป็นที่มาของพื้นฐานของประชาชนทั้งประเทศ ไม่ใช่มาจากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ถึงแม้จะอยู่มหาวิทยาลัยรามคำแหงตามที่ท่านวัชรระว่า มีนักศึกษาเป็นแสนคน แต่ต้องนักศึกษาทุกภาคนะครับ เป็นตามสัดส่วน นี่ผมอยากให้เป็นอย่างนี้ ไม่ใช่ว่ามีมากแล้วเสนอกฎหมายเพื่อจะมาข่มคนอื่นก็ไม่ได้ เพราะกฎหมายประเทศไทยทุกคนต้องยอมรับได้ -----

๑๕๒

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พริดา ๗๒/๑

ผมก็อยากเสนอตรงนี้นะครับ ตรงที่ว่า การเสนอชื่ออย่าเพียงเสนอบัญชีเลย ให้เสนอได้หลาย ๆ แบบ อย่างกรณีตามร่างที่ส่งมานี้ผมอ่านนะครับ เขาบอกว่ามีผู้นำหรือผู้ก่อการ ในการที่จะเอารายชื่อบุคคลมา ผมบอกว่าให้ทำได้หลาย ๆ แบบได้ใหม่นอกจากรายชื่อที่ขึ้นมา ๑. เราตั้งเป็นการหารายชื่อทางโทรศัพท์แบบนี้ ให้เขาส่งมาเลยบอกว่าเขาชื่ออะไร เขาสามารถที่จะลงรายชื่อโดยที่ตัวตนเอง เขาชื่ออะไร อยู่บ้านเลขที่อะไร หรือส่งเอสเอ็มเอส (SMS) มายังคณะผู้ก่อการในการที่จะร่างกฎหมายไม่ใช่ไปเอาแค่รายชื่อกับสำเนา บัตรประชาชนมาให้ได้มาหลาย ๆ แบบนะครับ หรือนอกจากส่งมาโดยตรงแล้ว หรือส่งแฟกซ์ (Fax) มาอย่างนี้ครับ เขาส่งบัตรประจำตัวประชาชนเขา มา แฟกซ์มา เขาไม่สามารถจะเดินทางมาร่วมได้ คณะกรรมการผู้ก่อการทั้งหลายก็ตั้งแฟกซ์เลขที่เท่าไร บอกว่าให้เขาส่งมาเลยก็ถือว่าสมบูรณ์แล้ว ผมว่ามันน่าจะมีหลาย ๆ แบบ หรือส่ง ทางอินเทอร์เน็ต (Internet) หรือเอสเอ็มเอสเข้ามา หรือโทรศัพท์ เขาโทรศัพท์บอกว่า เขาชื่ออะไร อยู่บ้านเลขที่เท่าไร เลขบัตรประชาชนเท่าไร อันนี้ก็น่าจะแบ่งมีผู้ลงชื่อ มาตามเอสเอ็มเอสมีเท่านี้ ทางโทรศัพท์มีเท่านี้ ถ่ายเอกสารส่งเอกสารมา โทรสารมาก็มีเท่านี้ แล้วส่งชื่อโดยตรงจากผู้ไปตามรายชื่อมาก็เป็นอีก รวมกันแล้วเป็นเท่าไร มันน่าจะ เปิดช่องทางให้กว้างเลยถ้าบ้านเมืองเราจะเป็นประชาธิปไตยจริง ๆ อย่าไปปิดบังเลยนะครับ ผมก็อยากเสนอตรงนี้นะครับ สำหรับกระผมเองผมเคยร่วมในการยื่นกฎหมายหลายครั้ง แต่ไม่ค่อยได้รับความสนใจทั้งภาคประชาชน ทั้งภาคราชการ ผมเป็นครูมาก่อน เป็นครูประเภทแนวหน้าในการแก้กฎหมายครูต่าง ๆ ไม่ได้ได้รับความสนใจ ผมแบกหาม บัญชีรายชื่อครูทั่วประเทศจากลานพระบรมรูปทรงม้าเป็นรถสิบล้อนะครับ หามกันมา ไม่เห็นใครให้ความสนใจ นี่ก็มันเสียเวลา ผมเห็นด้วยกับหลายท่านที่บอกว่าเมื่อมีการสร้าง ของประชาชนหรือกลุ่มองค์กรอาชีพอะไรก็ตาม ไม่ว่าจะประชาชน หรือเกษตรกร หรือครูบาอาจารย์ หรือแพทย์ หมอ ก็ตาม ตามองค์กรต่าง ๆ ที่เขาส่งรายชื่อมา ผมเห็นด้วยในการที่ว่า น่าจะกำหนดเวลาว่าควรจะใช้เวลาเท่าไรในการพิจารณาร่างกฎหมายที่เขาเสนอมา ไม่ใช่ ปล่อยทิ้งไป ผมเห็นว่ามันเสียเวลา เสียความรู้สึกของประชาชนในกลุ่มต่าง ๆ ที่เขา เสนอกฎหมายมา ผมเห็นว่าสภาของเราน่าจะให้เกียรติกลุ่มประชาชนต่าง ๆ ที่เขาเสนอกฎหมายมา ก่อนที่ ส.ส. เราจะเสนอด้วย ส่วนใหญ่เราเสนออยู่ตามที่พวกเราเสนอมา อย่างกฎหมายนี้ ผมดูตั้งแต่เข้ามาสภาแรก ๆ เลย ร่างของประชาชนเข้ามาวาระไหนก็เอาอันอื่นเข้ามา ๆ

๑๕๓

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พริดา ๗๒/๒

จนปีที่ ๕ นี้ครับเพิ่งมาถึง ไม่รู้จะผ่านหรือไม่ผ่าน อันนี้ก็อยากตั้งข้อสังเกตให้ว่า เราเป็นผู้แทนราษฎรเราน่าจะให้ความสำคัญตรงนี้นะครับ ให้ความสำคัญของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ก่อนที่พวกเราจะเสนอ พวกเราเสนอน่าจะเป็นลำดับรองเพราะเราเป็นคนมาคิดแทนคนอื่น ขอขอบคุณมากครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านวิภูแถลงครับ ว่าอย่างไรครับท่านเกียรติอุดม

นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย ใครอยากจะขอหารือท่านประธานในเรื่องเวลานะครับ ท่านประธาน เพราะว่ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่สำคัญที่พี่น้องประชาชนเข้าชื้อกัน แล้วก็ที่จะมาเป็นผู้ร่างกฎหมายหลายฉบับไม่ว่าจะเป็นของรัฐบาล ของประชาชนไม่อยากจะให้จำกัดเวลานะครับ ขอหารือท่านประธานครับ

๑๕๔

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เสาวลักษณ์ ๗๓/๑

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คืออย่างนี้ ผมฟังทุกท่านขึ้นมาให้การสนับสนุนหมด ถ้าให้เวลามากไปก็เกรงจะซ้ำประเด็นกัน ผมก็ฟังอยู่ เพราะว่าไม่มีประเด็นอื่น ไม่เห็นด้วยไม่มี มีแต่เห็นด้วยทั้งหมด เชิญท่านวิภูแถลงเลยครับ

นายวิภูแถลง พัฒนภูมิไท (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม วิภูแถลง พัฒนภูมิไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเห็นด้วย ผมเห็นถึงความสำคัญ ผมเห็นถึงความจำเป็น แล้วก็สนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานครับ ด้วยเหตุผลที่สำคัญ ๒ ประการครับ

ประการที่ ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ตอบโจทย์สำคัญของการปกครองประเทศในระบอบประชาธิปไตย

ประการที่ ๒ เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมหรือเรียกว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน เพราะแนวโน้มของโลกในอนาคตเป็นที่แน่นอนว่าระบอบประชาธิปไตยที่จะมาแทนที่ประชาธิปไตยระบบตัวแทนนั้น ต้องเป็นประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมของประชาชน เพราะในหลาย ๆ ครั้ง ในหลาย ๆ โอกาส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ได้ทำหน้าที่เป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยอย่างแท้จริงครับ ท่านประธานครับ ไปสนับสนุนไปเห็นด้วยกับอำนาจนอกระบบเหล่านี้เป็นต้น ฉะนั้นการปกครองประเทศในระบอบประชาธิปไตย ต้นทางของระบอบการปกครองนี้ต้องเป็นประชาชนเท่านั้น จะชอบหรือไม่ชอบใครก็ไม่มีสิทธิที่จะไม่เคารพเสียงส่วนใหญ่ของประชาชน

ท่านประธานที่เคารพครับ ในหลักการสำคัญ ๓-๔ ประการที่กฎหมายฉบับนี้ได้ตอบโจทย์ ประการที่ ๑ หลักการที่ว่าด้วยอำนาจอธิปไตยต้องเป็นของปวงชน ฉะนั้นการที่ประชาชนมีสิทธิที่จะเสนอกฎหมายโดยลงชื่อ ๑๐,๐๐๐ คน เสนอกฎหมายพระราชบัญญัติ เพื่อให้รัฐสภาพิจารณาได้ ถ้าแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญก็ ๕๐,๐๐๐ รายชื่อ ก็เป็นการตอบโจทย์ พ.ร.บ. ฉบับนี้ตอบโจทย์ว่าอำนาจอธิปไตยมันมีต้นทางมาจากประชาชน แล้วก็มาโดยตรงเสียด้วย ที่สำคัญที่สุดท่านประธานที่เคารพครับ การที่ประชาชนได้มีโอกาสเสนอกฎหมาย ก็เท่ากับว่าประชาชนได้มีส่วนร่วมอยู่ในกระบวนการนิติบัญญัติ เพราะอำนาจนิติบัญญัติคือ ๑ ในอำนาจอธิปไตย ฉะนั้นอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย อำนาจนิติบัญญัติก็เป็นของปวงชนชาวไทยเช่นเดียวกัน ผมประหลาดใจเสียด้วยซ้ำไป

๑๕๕

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เสาวลักษณ์ ๗๓/๒

ที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับนี้ มาตรา ๓ บัญญัติไว้ชัดเจนว่าอำนาจอธิปไตย เป็นของปวงชน ก็หมายความว่า อำนาจบริหารก็คือรัฐบาลต้องมาจากการเลือกตั้ง ของประชาชน อำนาจตุลาการ หมายถึง อำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีก็ยึดโยง กับปวงชน อำนาจนิติบัญญัติก็ผูกเช่นเดียวกัน แต่ผมไม่เข้าใจครับท่านประธานครับ บอกว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน แต่ประเทศนี้ยังมีกฎหมายอีกหลายฉบับที่ไม่มาจาก ปวงชนชาวไทย แต่มีสถานะเป็นกฎหมายปกครองประเทศอยู่ได้ อันที่จริงกฎหมายใดก็ตาม ถ้าขัดด้วยรัฐธรรมนูญ มันเป็นโมฆะไม่ใช่หรือครับท่านประธาน แต่ในประเทศนี้บางครั้ง กฎหมายก็เป็นได้แต่เพียงกระดาษเปื้อนน้ำหมึกเท่านั้นเอง เพราะถ้าอำนาจอธิปไตย เป็นของปวงชนชาวไทยอย่างแท้จริง บรรดาประกาศ บรรดาคำสั่ง บรรดากฎหมายที่ต้นทาง ไม่ใช่มาจากปวงชนชาวไทยใช้บังคับไม่ได้ครับท่านประธานครับ แต่เอาเถอะครับ กฎหมายฉบับนี้ ก็เท่ากับว่าเป็นต้นทาง เป็นต้นทางเพื่อให้ประชาชนมีสิทธิที่จะเสนอกฎหมายเข้าสู่ การพิจารณาของรัฐสภา ผมจึงเห็นด้วย สนับสนุน และเห็นว่ามีควมจำเป็นในเหตุผล ประการที่ ๑ ในหลักการที่ ๑ ของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

ในหลักการที่ ๒ ระบอบประชาธิปไตยจะเป็นอย่างไรไปไม่ได้ ประชาชนต้องมีสิทธิเสรีภาพ ฉะนั้นการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้ใช้สิทธิในการเสนอกฎหมายนี้ก็สอดคล้องแล้วกับตอบโจทย์สิทธิเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ซึ่งเป็นไปตามหลักที่ ๒ ของหลักการการปกครองประเทศในระบอบประชาธิปไตย ผมจะไม่ข้องแวะกับตัวละครท่านประธานที่เคารพครับ ผมจะไม่ยอมให้พระพุทธรูปมาดบังพระธรรมเป็นอันขาด ฉะนั้นใครจะอย่างไรผมถือว่าเป็นเรื่องเล็ก แต่เรื่องใหญ่คือหลักการที่ถูกต้อง เหตุผลที่ตอบถูกต้อง ฉะนั้นประการที่ ๒ ของหลักการประชาธิปไตยผมถือว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้ได้ตอบโจทย์แล้ว นั่นคือให้สิทธิประชาชน แต่ก็มีปัญหาอีกเหมือนกัน เพราะถึงจะให้สิทธิ จะให้โอกาส แต่มาติดที่ขั้นตอนของรัฐสภา เพราะว่าการหยิบขึ้นมาพิจารณาก็ดี การบรรจุเข้าสู่ระเบียบวาระก็ดี เข้าไป การที่เข้าไปก็เท่ากับการไม่เคารพ การไม่ให้เกิดกฎหมายที่ถูกเสนอโดยประชาชน ฉะนั้นในรายละเอียดของบทบัญญัติผมว่าก็น่าจะได้พิจารณา

ในหลักที่ ๓ เพราะ ๗ นาที่ เอาแต่หลัก ๆ เอาแต่เนื้อ ๆ เอาแต่สิ่งที่จำเป็นที่จะเรียนต่อสภานี้ นั่นก็คือหลักแห่งนิติรัฐ นิติธรรม หลักนี้ก็หมายความว่าคนต้องเล็กกว่ากฎหมาย กฎหมายต้องใหญ่กว่าคน ฉะนั้นเมื่อประชาชนซึ่งเป็นปวงชนชาวไทยได้เสนอกฎหมายแล้ว ต้นทางของกฎหมายมันมีความชอบธรรมเพราะในระบอบประชาธิปไตยต้นทางของระบอบคือประชาชน ประชาชนคือศูนย์กลาง ฉะนั้นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เสนอกฎหมายก็เท่ากับว่าจะได้มีกฎหมายในประเทศนี้ที่มาจากปวงชนชาวไทยอย่างแท้จริง มีความชอบธรรมที่จะใช้ปกครองในประเทศที่เป็นประชาธิปไตย ไม่ใช่เป็นอยู่แต่เพียงในบทบัญญัติหรือเป็นอยู่แต่ในห้องเรียน แต่ในภาคปฏิบัติยังมีกฎหมายอีกมากมายที่มีต้นทางมาจากการยึดอำนาจก็ดี ที่มีกฎหมายมาจากสภานิติบัญญัติก็ดี ที่เป็นประกาศคำสั่งของคณะปฏิวัติ ปฏิรูปต่าง ๆ ก็ดี กฎหมายเหล่านี้ไม่เป็นนิติรัฐและไม่เป็นนิติธรรม เพราะที่มาไม่มีความชอบธรรม ในบางครั้งนอกจากมีที่มาไม่มีความชอบธรรมแล้วยังไม่พอเนื้อหาที่ไม่เป็นประชาธิปไตยด้วยซ้ำไป ฉะนั้นผมจึงสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้เพราะผมถือว่าประชาชนคือรัฐอธิปไตยครับท่านประธานที่เคารพครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านสงวน พงษ์มณี ครับ

๑๕๗

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สิริพร ๗๔/๒

นายสงวน พงษ์มณี (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สงวน พงษ์มณี พรรคเพื่อไทย จังหวัดลำพูน ผมเห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ แต่ผมคิดว่าที่อ่านกฎหมายทุกฉบับ มันน่ากลัวอยู่เรื่องหนึ่ง คือเขียนว่ายกเลิกกฎหมายฉบับเดิม แต่ว่าสาระสำคัญในกฎหมาย ฉบับเดิมบางเรื่อง ถ้าผมจำไม่ผิดมันมีบทลงโทษสำหรับผู้คัดค้านด้วย แต่ทั้ง ๓-๔ ฉบับ ไม่มี อันนี้อันที่ ๑

อันที่ ๒ ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้เขียนขึ้นมาด้วยความดีอกดีใจคิดว่า รัฐธรรมนูญให้สิทธิ แต่การเขียนไม่ว่าฉบับนี้หรือฉบับที่ยกเลิกเขียนแบบให้สิทธิ แต่ไม่ไว้วางใจประชาชน ทุกมาตราเขียนขึ้นมาด้วยความไม่ไว้วางใจประชาชน เพราะฉะนั้น จะเรียกทั้งบัตรประจำตัว เรียกทั้งทะเบียนบ้าน ผมอ่านกฎหมาย จะขึ้นมาอภิปรายแต่ละเรื่อง ผมต้องอ่านให้ทะลุ ไม่ใช่เอาความสะใจมาพูด ท่านฟังให้ดีนะคะ -----

- ๗๕/๑

๑๕๘

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เปมิศา ๗๕/๑

ในแบบ ข.ก. ๑ หน้ากระดาษบรรทัดแรกชื่อ หน้ากระดาษนี้ ที่อยู่ บอกร้อยชั้ดเจนน
บรรทัดที่ ๒ ข้อที่ ๒ หมายเลข ๑๓ หลัก บรรทัดที่ ๓ ข้อที่ ๓ คืออะไรครับ ที่อยู่ บรรทัดที่ ๔
อาชีพ บรรทัดที่ ๕ เจตนาว่าเป็นสนับสนุนกฎหมายฉบับใด ผมอยากให้มีกรอบเล็ก ๆ
ด้านซ้ายมืออีกกรอบหนึ่ง แล้วก็ให้ลงชื่อ พอครับไม่ต้องถ่ายอะไรมาเลย บี้มหัวแม่มือลงไป
ดีกว่าภาพถ่าย ดีกว่าอะไรทั้งหมด มันเป็นสัญลักษณ์ซึ่งใครพูดไม่ได้ ใครเถียงไม่ได้
เพราะเป็นลายมือตัวเอง ปลอมก็ไม่ได้ ทำอย่างนี้ง่ายแล้วคนจะเข้ามา จำนวนไม่ติดใจ
เท่าไรก็ไม่เป็นไร ถ้าเราจะให้สิทธิต้องไว้วางใจ เสร็จแล้วเขียนกฎหมายแล้วบอกว่า
ถ้ามีผลกระทบในมาตรา ๒๒ ของทุกคน ให้ส่งไปให้ประชาชนที่ได้รับผลกระทบมีความเห็น
ขอโทษครับ เมาหรือเปล่า วันนี้เขียนแบบเมาหรือเปล่า ทำอะไรครับ ให้สิทธิแล้วไปเขียนอย่างนี้
ได้อย่างไร กฎหมายทุกฉบับในประเทศนี้มีผลกระทบต่อประชาชนทั้งหมด ออกโดยสภา
ไม่เห็นมีมาตรานี้เลย เขียนทำไม ผมพูดแล้วมันน่าเจ็บปวดสำหรับพี่น้องประชาชนครับ วันนี้
ให้สิทธิเหมือนขวดใหญ่ ๆ นะครับ ขวดใหญ่ ๆ เหมือนสิทธิกว้างขวางแต่รูเล็ก ๆ ครับ
เข้าถึงลำบากมาก ลำบากมาก แล้วเสร็จแล้วกระบวนการยาว ท่านครับ ผากไปยัง
ท่านประธานถึงผู้ที่เกี่ยวข้องในรัฐสภา ให้ประชาชนทำแบบผมบอกมีแผ่นเดียวครับแล้วคุณแจก
ให้มาแสดงเจตนาต่อรัฐสภาก่อนว่าคุณจะยื่นกฎหมาย แล้วเบิกเอาไปในจำนวนที่เราต้องการ
จะให้สถาบันพระปกเกล้าหรือกองทุนอะไรก็ตามเอามาให้ เบิกเอกสารไปเท่าจำนวนที่ต้องการ
แล้วก็ในระยะเวลาที่กำหนดก็เขียนมาอย่างนี้ง่าย เสร็จแล้วทำอะไรครับ ให้เอาใบ ข.ก. ๒ ด้วย
ข.ก. ๒ หมายความว่าอย่างไรครับ เสนอรายชื่อมาเสร็จแล้วมีใบปะหน้าเป็นตำบล
หรือเป็นจังหวัดเลยบังคับ ข.ก. ๒ เป็นรายจังหวัด ปะหน้าเป็นจังหวัดมันจะได้ตรวจสอบง่าย
แล้วใครตรวจสอบครับ ไม่ต้องส่งกลับไปไหนที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง ตรวจสอบ
โดยคณะกรรมการรัฐสภา กดปู้รู้เลยว่านายนี้ไปเลือกตั้งหรือเปล่า แค่นี้ก็น่าจะพอ แล้วไป
เขียนอีกหลายมาตราห่วงไว้ด้วยความไม่ไว้วางใจบอกว่าถ้าเขาเอาชื่อเราไปให้ชิตออกได้
แล้วมีมาตราข้างบนว่าถ้าลงชื่อจริงห้ามถอนไม่ได้ ผมว่าตลก มันช้า เสียเวลามาก ทั้งหมด
ที่ผมพูด ผมคิดว่าต้องกล้าที่จะคิดนอกกรอบให้สิทธิเขาแล้วอย่าไปห่วงเวลาด้วยความ
ไม่ไว้วางใจ ผมว่าดีที่สุดในขณะนี้อะไรรู้ไหมครับ อานิสงส์ที่ยิ่งใหญ่ของการล่ารายชื่อ
ของประชาชนคืออะไรครับ คือคุณแจสำคัญในการประกาศเจตนารมณ์ของประชาชนว่า
เอาละนะฉันสนใจปัญหานี้ เหมือนกรณีรัฐธรรมนูญครับ จังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงใหม่

๑๕๙

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เปมิศา ๗๕/๒

เริ่มก่อนเลยครับ แล้วเคลื่อนไหวทั่วประเทศ จนกระทั่งพรรคการเมืองต้องล่ารายชื่อยื่นต่อสภา แต่นี้ก็ถือว่าประชาชนทำสำเร็จแล้วครับ แต่ถ้าเข้าร่วมในกิจการร่างกฎหมายด้วยกันต่อไปได้ไหม ไม่มีช่องเลยรัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียน ถ้าท่านเสนอกฎหมายปกติยังมีโอกาสได้เป็นกรรมาธิการนะครับ แต่กฎหมายรัฐธรรมนูญไม่เลยครับ เมื่อไม่เลยก็ถามต่อว่าหลักการเขียนกฎหมายเจ้าของร่างไม่ได้ไปมีส่วนร่วมในการไปอธิบายร่างให้กรรมาธิการฟัง คุณจะให้ออกสภาประชาชนทำไมครับ เห็นไหมครับนี่คือความไม่ไว้เนื้อเชื่อใจ เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญฉบับนี้หรือฉบับไหนก็ไม่ใช่ว่าดีที่สุด ใครชื่นชมรัฐธรรมนูญฉบับนี้ขอให้ไปอ่านมาตรา ๒๙๙ แล้วมายืนสาบานต่อหน้าสภาว่า มาตรา ๒๙๙ ดีที่สุด ไม่มีใครพูดถึงเลยในประเทศนี้ นี่คือนี่ที่เกิดขึ้นจริงในสังคมเราครับ ผมพูดให้ท่านฟังเพื่อบอกว่าวันนี้อย่าหลอกตัวเอง อย่าหลอกตัวเอง ผมมาอยู่ในตรงนี้ไม่ใช่กฎหมายฉบับใดให้ผมมาอยู่ ไม่ใช่รัฐธรรมนูญฉบับใดให้ผมมาอยู่ ผมมาอยู่เพราะมาตรา ๓ ของรัฐธรรมนูญ ประชาชนเลือกผมมากที่สุดผมถึงได้เข้ามา ผมไม่ใช่ดีกว่าคนที่แพ้ผม เพียงแต่ผมได้คะแนนมากเท่านั้นเองครับ ไม่มีใครที่ได้ประสิทธิ์ประสาทจากรัฐธรรมนูญฉบับไหน เราเข้ามาได้ตรงนี้เพราะว่าเราเป็นตัวแทนของประชาชนครับ ผมไว้ใจประชาชนถ้าประชาชนจะมาร่างกฎหมายอะไรผมยอมรับทั้งหมดครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านนิรมิต สุจารี ครับ

นายนิรมิต สุจारी (ร้อยเอ็ด) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิรมิต สุจारी สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด เขต ๒ พรรคเพื่อไทย ต่อร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ฉบับดังกล่าวนี้ กระผม เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งเพราะว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความสำคัญและที่สำคัญที่สุดก็คือว่าเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมทางการเมือง นั่นก็คือว่าการปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้นในระบบรัฐสภาประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย อำนาจอันยิ่งใหญ่ ซึ่งโดยทั่วไปก็แบ่งอำนาจออกเป็น ๓ อำนาจด้วยกัน ก็คือ อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ การเข้าสู่อำนาจนิติบัญญัติต้องได้รับความยินยอมโดยการเลือกตั้งจากประชาชน แล้วพอเข้าสู่อำนาจแล้ว อำนาจอันยิ่งใหญ่ก็คือมีอำนาจในการตรากฎหมาย เพื่อที่จะใช้บังคับกันทั่วประเทศและนอกจากนั้นก็ยังมีอำนาจในการที่จะควบคุมตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐ นั่นคือบทบัญญัติรัฐธรรมนูญให้อำนาจไว้ แต่วันนี้รัฐธรรมนูญได้เปิดโอกาสให้อำนาจประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจ ถึงแม้ว่าเขาจะให้ความยินยอมโดยการเลือกตั้งตัวแทนของเขาไปตรากฎหมายเพื่อที่จะบังคับใช้ แต่เขาไม่พอใจหรือเจตนาของกฎหมายไม่ตรงกับเจตนาของประชาชนเจ้าของอำนาจ วันนี้รัฐธรรมนูญให้อำนาจประชาชน เมื่อตัวแทนเขาเสนอร่างพระราชบัญญัติไม่ตรงกับเจตนาของเข เขาก็สามารถที่จะรวบรวมรายชื่อ เข้าชื่อกันแล้วเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อตราเป็นกฎหมายได้ ดังร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วันนี้รัฐธรรมนูญให้อำนาจประชาชนสามารถที่จะรวมกันได้ ๑๐,๐๐๐ ชื่อ เสนอร่างพระราชบัญญัติต่อสภาผู้แทนราษฎรได้ ถ้าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญก็รวบรวมถึง ๕๐,๐๐๐ ชื่อ นั่นเป็นการเปิดช่องให้เจ้าของอำนาจที่แท้จริง ในกรณีที่หลงเลือกเอาตัวแทนเข้ามาโดยไม่ได้คำนึงถึงว่าเขาจะไปใช้อำนาจในการตราพระราชบัญญัติหรือตรากฎหมายอย่างไร ถ้าไม่ถูกใจวันนี้รัฐธรรมนูญเปิดโอกาส เป็นการเชิดชูอำนาจของประชาชนโดยแท้จริง โดยให้เจ้าของอำนาจสามารถรวบรวมลายมือชื่อได้ ๑๐,๐๐๐ ชื่อเสนอกฎหมายได้ แต่สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ในการที่เสนอร่างพระราชบัญญัติโดยประชาชนนั้น เมื่อปี ๒๕๔๒ ผมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรวมกันกับพี่น้องเกือบทั่วประเทศ ได้เสนอเข้ามาก็ได้เห็นสิ่งหนึ่งที่เป็นสิ่งที่ยากลำบากของพี่น้องประชาชนก็คือว่าหลักฐานต่าง ๆ ที่จะนำมาแนบแสดงว่าบุคคลที่มีชื่อดังกล่าวนี้มีตัวตน และเป็นบุคคลที่มีสิทธิ

๑๖๑

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริรัตน์ ๗๖/๒

ตามรัฐธรรมนูญในการที่จะเสนอ โดยหลักแล้วก็จะอาศัยบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการที่เตรียมลำบากมากสำหรับพี่น้องประชาชน ที่อยู่อาศัยตามชนบท เพราะว่าในชีวิตจริงนั้นเขาไม่มีเครื่องมือเครื่องมือในการถ่ายเอกสาร อะไรใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นสิ่งที่จะทำให้ประชาชนได้ใช้สิทธิด้วยความถูกต้องและรวดเร็ว สิ่งหนึ่งก็คือว่าผมเห็นด้วย มีท่านผู้ที่มีเกียรติเสนอใช้หัวแม่มีนี่นะครับ ซึ่งกฎหมายก็ยอมรับ ในการที่จะพิมพ์ลงไปเลย บอกว่าคนคนนี้เป็นเจ้าของสิทธิของเขาในการที่จะใช้ แล้วก็ เลขบัตรประจำตัวประชาชนก็เพียงพอแล้วรวมกับนิ้วมีนี่นะครับ อันนี้ก็จะเป็นหลักฐาน ที่จะทำให้ประชาชนผู้ใช้สิทธิในการที่จะเสนอกฎหมายตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ง่ายขึ้น

- ๗๗/๑

๑๖๒

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ภาวดี ๗๗/๑

แล้วเรื่องที่ ๒ ก็คือเรื่องระยะเวลาในการตรวจสอบรายชื่อ วันนี้การตรวจสอบรายชื่อซึ่งประชาชนได้เสนอชื่อเข้ามาในการที่แก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ วันนี้ชาวบ้านหลาย ๆ คนเขาถามว่าเมื่อเสนอไปแล้วขั้นตอนในการตรวจสอบลายมือชื่อว่าคุณคนที่เสนอชื่อไปนั้นมีตัวตนอยู่จริงหรือไม่ เขาจะทำงานอย่างไร จะใช้เวลานานเท่าไร อันนี้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของสิทธิเขาเป็นห่วงมาก แล้วก็ที่สำคัญว่าถ้าตรวจไปแล้วจะหายไปเลยไหม อันนี้ผมอยากจะให้กำหนดระยะเวลาในการตรวจสอบ แล้วบุคคลที่จะทำการตรวจสอบไว้อย่างชัดเจน เพื่อที่จะให้พี่น้องประชาชนได้เข้าใจว่าขั้นตอนหรือกระบวนการในการที่จะดำเนินการทางนิติบัญญัติจะดำเนินการอย่างไร ถ้าระยะเวลาที่กำหนดไว้ผมมีความเห็นว่ามันจะไม่เกิน ๖๐ วันในความเห็นส่วนตัวของผมครับ

ประการต่อหน้าครับ สิทธิในการที่จะขอเงินสนับสนุนในการที่จะเคลื่อนไหวในการที่จะรวบรวมลายมือชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อสภา แน่นนอนครับประชาชนวันนี้การทำงานหรือการเรียกร้องสิทธิเสรีภาพ หรือผลประโยชน์ล้วนแต่ลงทุน ลงทุนด้วยตัวเอง ถ้าเปรียบเทียบกับหน่วยงานราชการหรือบุคคลที่ได้รับสิทธิต่าง ๆ เขามีปัจจัยเอื้ออำนวยในการที่เขาจะใช้สิทธิของเขาได้ วันนี้ผมทราบว่ามีการพัฒนาการเมืองก็อยากจะให้กองทุนนี้ยื่นมือเข้ามาเปิดโอกาสประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนผู้ที่จะใช้สิทธิในการเสนอร่างพระราชบัญญัติโดยประชาชนนี้ได้รับสิทธิในการที่จะใช้เงินส่วนนี้ โดยกำหนดอัตราส่วนว่าประชาชนก็คนสามารถที่จะได้รับการสนับสนุน รวมทั้งสิ่งสำคัญที่สุดก็คือวิชาการ นักวิชาการในประเทศไทยมีเยอะครับ แต่นักวิชาการที่คิดเพื่อประชาชนมีน้อย และนักวิชาการที่กล้าเสนอแนวความคิดผ่าออกมาให้สังคมได้รับทราบโดยไม่ได้เกรงกลัวใครเลยหายากครับ วันนี้สภาของเรามีนักวิชาการเยอะแยะ ผมอยากจะให้สภานี้ขึ้นบัญชีไว้เลยว่านักวิชาการเหล่านี้พร้อมที่จะให้คำปรึกษาทางด้านกฎหมายต่อประชาชน แม้กระทั่ง กกต. ซึ่งเป็นหน่วยงานดำเนินการเพื่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตยก็น่าจะเขียนชื่อไว้เลยว่านักวิชาการทางด้านกฎหมายมหาชน ทางด้านเศรษฐศาสตร์ ทางด้านสังคม มีกี่คนที่จะให้คำปรึกษา ตรงนี้ละครับเป็นหัวใจสำคัญที่อยากจะให้บรรจุในร่างพระราชบัญญัติที่กำลังจะพิจารณากันต่อไปครับ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายวิสุทธ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านนิยม เวชกามา ครับ ผมเรียกตามรายชื่อที่ได้ขึ้นบัญชีไว้

๑๖๓

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ภาวดี ๗๗/๒

นายนิยม เวชกามา (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย
ท่านประธานครับ ผมมีความจำเป็นที่จะต้องร่วมแสดงความคิดเห็นในกฎหมาย
ซึ่งมีความสำคัญแก่บ้านแก่เมือง แก่พี่น้องประชาชน เนื่องจากกฎหมายฉบับเดิม
คือพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมายปี ๒๕๔๒ นับมาถึงวันนี้ ๑๕ ปี
ก็เป็นกฎหมายซึ่งล้ำสมัยมีความจำเป็นต้องยกเลิกไป แต่เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญนั้น

- ๗๘/๑

ผมดีใจอย่างหนึ่งคือว่าวันนี้เป็นความใจกว้างของรัฐบาล ซึ่งนำโดยท่านยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นำเอากฎหมายถึงแม้ใครเสนอมาแล้วแต่ แต่วันนี้เปิดโอกาสให้นำเสนอเข้ามาอย่างรับรอง เป็นกฎหมายเสนอเข้าสู่สภา เพราะเป็นกฎหมายที่พี่น้องประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมายได้ด้วยตนเอง ที่สำคัญวันนี้ผมก็ดีใจคือสถาบันซึ่งเป็นเสาหลักของบ้านของเมืองคือ สถาบันพระปกเกล้า ก็เอาชื่อมาเสนอเป็นกฎหมายด้วย เป็นเจ้าภาพด้วย นอกจาก ส.ส. แล้วก็ภาคประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันหลักอีกอย่างหนึ่งคือสถาบันพัฒนาการเมือง ซึ่งถือว่าคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายก็เป็นส่วนหนึ่งซึ่งเข้ามาดูแลพี่น้องประชาชน ส.ส. ๒๐ คนก็สามารถเข้าชื่อเสนอกฎหมายได้ แต่พี่น้องประชาชนบอกเป็น ๑๐,๐๐๐ คน เป็น ๑๐,๐๐๐ คนต้องหาเผื่อไว้อีก ๒๐,๐๐๐ คน ๓๐,๐๐๐ คน ๕๐,๐๐๐ คน เพราะว่า ข้อกฎหมายมันเป็นการปิดกั้นของประชาชนอย่างหนึ่งคือต้องตรวจ ต้องละเอียด บางทีเข้ามาแล้ว ๓ เดือน ๔ เดือน ไม่สามารถตรวจเสร็จ อันนี้คือประเด็นต้องคิดกัน ท่านประธานครับ ผมบอกว่าวันนี้กฎหมายฉบับนี้พี่น้องประชาชนเขารอ รอด้วยความหวังว่าถึงเวลาหรือยัง ที่เขาจะมีโอกาสเสนอกฎหมายด้วยตัวเอง นอกจากให้ผู้แทนของเขา คือ ส.ส. เป็นผู้เสนอแล้ว เขาเองก็อยากเสนอด้วยตนเองแต่ก็ถูกปิดกั้นตลอดมา กฎหมายที่เสนอโดยประชาชนหลายฉบับ ต้องตกไปเพราะความไม่ประสีประสา ความไม่ใจกว้างของรัฐบาลหลายยุคหลายสมัยที่ผ่านมา วันนี้รัฐบาลท่านยิ่งลักษณ์ใจกว้างครับ รับรองกฎหมายที่ผ่านมาแล้วกฎหมายเก่า จะเป็น พ.ร.บ. ฉบับใดก็ตาม แต่วันนี้บอกรับรองให้เข้ามา มีการแก้ไขเล็กน้อย กฎหมายทั้ง ๓-๔ ฉบับ ที่นำเสนอเข้าวันนี้เนื้อหาคล้ายคลึงกัน ไม่แตกต่างกันเท่าไร เพียงแต่ว่าผมอาจจะนำเสนอ เหมือนกับท่านที่เสนอคือ ที่สำคัญหลายคน ผู้ทรงเกียรติหลายคนที่มาอภิปรายในสภาแห่งนี้ บอกเป็นห่วงว่าถ้าเสนอแล้วต้องมีสำเนาต้องแก้ไข ผมนำเสนอให้คณะกรรมการฯ ซึ่งจะนำเสนอต่อไป คือต้องไปแก้ไขว่ากฎหมายที่พี่น้องประชาชนเขาลงชื่อเสนอเข้ามา ผมก็เห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องสำเนาบัตรประชาชนบ้าง ทะเบียนบ้านบ้าง แม้กฎหมายที่เสนอเข้ามาโดย ส.ส. ก็ดี โดยประชาชนเองก็ดี หรือโดยสถาบันทางกฎหมายก็ดี ยังเน้นไปที่บอกว่าต้องมีสำเนาบัตรประชาชน ในความคิดผมนะครับไม่มีความจำเป็น แค่เซ็นชื่อแล้วใส่เลขที่บัตรประชาชน ๑๓ เลขก็พอครับ การตรวจสอบเดี๋ยวนี้มันออนไลน์ (Online) กันทั่วประเทศครับ ตรวจที่ไหนก็ได้ บ้านผมจังหวัดสกลนครตรวจถึงที่ไหน ปกษได้ ภาคเหนือได้หมดครับ อันนี้คือเป็นประเด็นว่าไม่ต้องคิด หลายคนเป็นห่วงว่าไม่รู้ที่ไม่รู้อะไร

๑๖๕

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อริสา ๗๘/๒

เดี๋ยวตัวไม่เห็น หาที่อยู่ไม่เจอ ครับ ใส่เลขบัตรประชาชนเข้าไป ๑๓ หลักแล้ว ตรวจสอบได้หมดครับ กรมการปกครองตรวจสอบได้ รัฐสภาเองก็ตรวจสอบได้ นี่เป็นประเด็นต้องกราบเรียนว่าเป็นเรื่องที่ไม่ต้องห่วง อันไหนซึ่งเป็นของประชาชนหลายท่านเป็นห่วงหมดกลัวจะไม่ได้บ้าง กลัวอะไรบ้าง ทีของ ส.ส. เราก็ใส่แค่เลขบัตร เลขที่สมาชิกของ ส.ส. ก็ยังทำได้อยู่ ไม่เห็นต้องมีสำเนาบัตรอะไร อันนี้ต้องคิดว่าพี่น้องประชาชนเขาก็เหมือนกันเขาเลือกเรามาด้วยหัวใจดวงใจ พวกผมเองเป็น ส.ส. เข้าใจวันนี้ว่าเขาเลือกมาเขาอยากให้เราทำหน้าที่ เพราะฉะนั้นในสิ่งไหนที่เราทำได้ด้วยตนเองก็ให้เขาทำ ไม่ต้องห่วงครับ เขาทำได้แล้วตรวจสอบได้ ผมก็หวังว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นประโยชน์จริง ๆ เพียงแต่ต้องไปแก้ในบางมาตราว่าระยะเวลาต้องชัดเจนด้วย โดยเฉพาะการตรวจสอบเอกสารของที่ลงชื่อแล้วใส่เลข ๑๓ หลักที่ว่าไม่ต้องแนบบัตรประชาชน แต่เมื่อการตรวจสอบไม่มีระยะเวลาผมก็เหมือนประเด็นที่คนอื่นพูดแล้วว่าผมอยากให้ชัดเจนเลยบอกว่าตรวจสอบต้องแล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน ๖๐ วัน ใส่เข้าไปในเนื้อหาตรงนี้ ไม่อยากให้มีว่าตรวจสอบเป็นเดือนเป็นปีก็ไม่เสร็จ มันไม่ใช่ เพราะว่าเห็นกฎหมายที่แก้รัฐธรรมนูญของประชาชนเสนอเข้ามาผมคิดว่าไม่ทันถ้าปล่อยตามกติกา ๕๐,๐๐๐ ชื่อ ไม่ทันแน่นอน ไปตรวจอยู่ ๓ ปีก็ไม่เสร็จเพราะฉะนั้นดีแล้วที่หลายฉบับเสนอมานี้มันเป็นเงื่อนไขต้องบอกว่าถึงเวลาที่จะต้องช่วยกันประชาชนเขาก็เป็นคนมีความคิด มีความรู้ ไม่ต้องกลัวหรอก ไปคิดแทนหมด อย่าไปคิดแทนเขาเขาคิดได้ เขาเลือกเรามาเขาคิดได้แล้วครับ -----

ส่วนค่าใช้จ่ายก็เหมือนคนอื่นครับ มันมีกองทุนพัฒนาการเมือง ไม่ใช่เป็นปัญหา เพียงแต่ว่าเอามาใส่ไว้ให้เขา ทำไมจะใส่ไม่ได้ เงินมันมี เงินทำอย่างอื่นก็ทำได้ครับ ผมจึงหวังว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการที่บรรจุชื่อหรือพี่น้องประชาชนเขาเซ็นชื่อรับรองกฎหมายที่จะเข้ามาสู่รัฐสภา โดยเงื่อนไขดังกล่าวประกาศชัดเจน เอาไปติดประกาศ ประกาศทุกที่ว่าการอำเภอ ทุก อบต. ให้มีว่าเขาลงชื่อจริงแล้ว ถ้าใครไม่สมัครจะลงชื่อหรือมีการแอบอ้างจะได้เห็น จะได้ทักท้วงได้ อันนี้เป็นประเด็นบอกว่าไม่ต้องห่วง อย่าไปคิดแทนเขา เป็นห่วงอันนั้น อันนี้ทุกอย่าง มันไม่ใช่ครับ สิทธิประโยชน์มันควรได้ ควรมี เพราะกฎหมายเขียนไว้ชัดเจนแบบนั้น ผมก็หวังว่ากฎหมายฉบับนี้จะต้องได้รับการรับรองคงไม่มีใครคัดค้านอย่างแน่นอนครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านครูมานิตย์ สังข์พุ่ม ครับ

นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมครูมานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ พรรคเพื่อไทย ต้องขอบคุณรัฐบาลที่ใจกว้างเปิดให้ พ.ร.บ. ว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. เข้ามา ซึ่งจริง ๆ แล้ว เรื่องของประชาชนมันเป็นเรื่องค่อนข้างที่จะยากมากครับ ท่านประธานครับ ที่จะได้มีโอกาสเข้ามาสู่สภาแห่งนี้ แต่วันนี้เราต้องยอมรับกันนะครับว่าภาคประชาชนไปไกลแล้วครับ ภาคพลเมืองกับเรื่องของประชาธิปไตยไปไกลแล้ว ถ้าท่านประธานย้อนหลังกลับไปตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ เป็นต้นมา มันไปไกลกว่าที่ ๆ ฅนฯ บรรหาร ศิลปอาชา ซึ่งเป็นผู้มีคุณูปการกับการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญให้เป็นประชาธิปไตยยิ่งขึ้น แล้ววันนี้มันเดินเข้ามาไกล แต่บางครั้งในการแก้ไขกฎหมายเหมือนกับของปี ๒๕๕๐ ที่เขาบอกว่าวันนี้มันง่ายกว่าของปี ๒๕๔๐ จาก ๕๐,๐๐๐ คน เหลือ ๑๐,๐๐๐ คน แต่มันยังมีซ่อนเงื่อนกันอยู่ในกลไกของมัน เหมือนกับวันนี้หลายคนก็ออกมาพูดว่าไม่จำเป็นต้องใช้แล้ว สำเนาทะเบียนบ้านแค่เลข ๑๓ หลักมันก็พอแล้ว เพราะเขาเป็นประชาชนคนไทย ผมเข้าใจว่าการแก้ไขกฎหมายบางครั้งมันลำบากต่อภาครัฐบาล แต่ผมไม่เชื่อว่าตัวแทนของภาคประชาชนเราคุยกันไม่รู้เรื่อง เหมือนวันนี้ท่านประธานครับ การทำให้มันยุ่งยากก็คล้าย ๆ กับพรรคไทยรักไทยที่โดนยุบ ถ้ามว่าทำไมผมพูดเช่นนี้ พอยุบพรรคไทยรักไทยเสร็จแล้ว ทำให้คนที่จะไปสมัครเป็นสมาชิกพรรคไทยรักไทยนี้ยาก เพราะอะไรครับ กกด. ก็มาสร้างเงื่อนไข บัตรจะต้องมี

๑๖๗

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ปิยาพัชร ๗๙/๒

สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประชาชน แล้วต้องทำ ๒ ชุด ถ่ายสำเนาไม่ได้ ต้องใช้หัวแม่มือ หัวแม่มือไปกดเข้ามาอีก ถามว่าวิธีคิดคิดอย่างนี้ทำไม เพราะทำให้สมาชิกไปสมัครกันยาก ทำให้ดูเหมือนว่าพรรคไทยรักไทย พอโดนยุบมาเป็นพรรคพลังประชาชน มาเป็นพรรคเพื่อไทยนี้ ทำไมสมาชิกเลือกตั้งได้ ๑๕ ล้านคน ทั้ง ๆ ที่ว่าคนที่ไปสมัครนี่นิดเดียว เพราะอะไรครับ ท่านประธาน คนอยากเป็นสมาชิกมากกว่านั้น แต่โอกาสของเขามันยุ่งยาก เช่นกันกับการแก้กฎหมายนี่ละครับ เราไปสร้างเงื่อนไขของเขามากจนเขาเบื่อ เขาระอา แต่จริง ๆ วันนี้วิธีคิดของภาคประชาชนไปไกลแล้วครับ เราต้องยอมรับ แต่เขาเหล่านั้นไม่มีโอกาสเข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเหมือนกับเราได้ ผมเชื่อแน่ โดยเฉพาะตัวแทน ๓ ท่านที่นั่งอยู่บนเก้าอี้ข้างบนนั้น ทั้งวิธีคิด ทั้งวิธีปฏิบัติ วันนี้ผมคิดว่าเขาไปไกลแล้ว เขาอยากเห็นพี่น้องประชาชนคนไทย เขาอยากเห็นผลเมืองที่หลาย ๆ อย่างตามแนวนโยบายพื้นฐานของรัฐ ทั้ง ๑๐ นโยบายที่ยังมีปัญหาอยู่ ผมยังขอบคุณคร มาฉิม เมื่อครู่ นี้เพื่อนสมาชิกผู้แทนราษฎรรุ่นเดียวกัน ท่านอภิปรายไปว่าชนชั้นใดที่เข้ามานั่ง ตัวเองมีโอกาสที่จะแก้กฎหมาย ก็ชนชั้นนั้นละครับก็จะแก้กฎหมายเพื่อชนชั้นนั้น เขาพูดได้ถูก บังเอิญพรรคไทยรักไทยในอดีตมันเหมือนกับเป็นพรรคของประชาชน ครั้งแรกก็ได้เอาปัญหาของพี่น้องประชาชนมาทั้งหมดครับ ท่านประธานครับ เอามาเขียนเป็นนโยบาย แล้วก็นำไปสู่ภาคปฏิบัติ วันนี้ก็เลยเป็นการไปกระตุ้นกับพี่น้องประชาชนคนไทย เขาก็บอกว่ายังมีอีกบางเรื่องบางอย่างที่ยังขาดที่จะเป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหาของเขาได้ เขาก็เลยอยากมีส่วนเข้ามาร่วม -----

๑๖๘

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริวรรณ ๘๐/๑

แต่ตั้งแต่นั้นจนมาถึงวันนี้ ถ้าผมจำไม่ผิด ผมยังไม่เคยเห็นกฎหมายฉบับไหนที่แก้ด้วยภาคประชาชนผ่านสภาแห่งนี้ วันนี้ผมดีใจจริง ๆ ที่พี่น้องเพื่อนสมาชิกทั้ง ๒ ฝ่าย อยากเห็นความง่าย ไม่อยากเห็นเงื่อนไขมาก อยากมีห้วงเวลา อยากให้กฎหมายเขาเข้ามาสู่สภาแห่งนี้ แล้วออกไปปกครองของเขาเอง ผมจึงอยากจะขอบคุณทั้งรัฐบาลและเพื่อนสมาชิกอีกครั้งในวันนี้ แล้วผมขอฝากเพราะว่าเรายังมีกฎหมายรัฐธรรมนูญที่จะต้องคุยในเนื้อหาสาระกันข้างในอีกเยอะที่น่าเข้ามาสู่สภาแห่งนี้ วันนี้ก็ขอฝากท่านผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งไปเป็นกรรมการ ก็อยากเห็นว่าเงื่อนไขต่าง ๆ นั้น วันนี้อย่าไปสร้างมันเถอะครับ พี่น้องประชาชนเขารู้แล้ว คนที่เขาได้ยินเขารู้ ถึงคุณจะสวยหรูข้างหน้าแต่ข้างหลังมันขรุขระ วันนี้เขาไม่เอานะครับ ไม่มีอะไรที่ท่านอยู่หรือครับ วันนี้เข้าสู่แล้วครับ ประชาธิปไตยเป็นของประชาชน เขาเจ้าของประเทศจริง ๆ ขอขอบคุณมากครับ ท่านประธานครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านขจิตร ชัยนิคม ครับ

นายขจิตร ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี เขต ๔ พรรคเพื่อไทย ในกฎหมายฉบับนี้ผมเห็นด้วยในหลักการ แต่ว่าในรายละเอียดทั้งฉบับมีหลายเรื่องซึ่งผมไม่เห็นด้วย ก็ขอเสนอความเห็นดังนี้ครับ

ในเรื่องกรณีที่บัญญัติถึงผู้ริเริ่มในการเสนอกฎหมาย ผมไม่เห็นด้วยกับการกำหนดจำนวนในการที่จะกำหนดว่าผู้ริเริ่มในการที่จะเสนอกฎหมาย ถ้าเขาคิด ๒ คน ๓ คน ก็ให้เขาริเริ่มได้ การที่จะมาสนับสนุนก็เป็นงานต่อไป ซึ่งเป็นกระบวนการในการที่จะหาคนมาสนับสนุน นั่นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ มีหลายท่านพูดแล้ว ผมก็เห็นด้วยก็คือว่าการเสนอกฎหมายผู้เสนอไม่ควรจะได้แนบสำเนาทะเบียนบ้านหรืออะไรมาหรือครับ แล้วตรงนี้ก็ควรจะมีบริการจุดเดียวให้ได้ตลอดในการตรวจสอบ ไม่ใช่ส่งไปโน่นไปนี่แล้วทำให้เสียเวลา ทำให้เหมือนประเทศนี้ยังไม่ได้พัฒนา ถ้าเสนอลงชื่อ ๕๐,๐๐๐ คน ต้องหอบกระดาษ ๕๐,๐๐๐ แผ่น หรือประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ แผ่น มันเป็นเรื่องที่ไม่น่าทำ ถ้าจะตรวจสอบว่าคนนี้เป็นคนไทยหรือไม่ มีอะไร ก็เขียนชื่อแบบที่หลาย ๆ ท่านพูด แล้วเอาเลขที่บัตรประจำตัวประชาชนไป

๑๖๙

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริวรรณ ๘๐/๒

เสร็จแล้วก็ปืมลายมือไป แผ่นหนึ่งได้ ๑๐ คน ๒๐ คน ไม่ใช่มากงกกันอยู่แล้วก็ต้องเอากระดาษแสน ๆ แผ่นถึงจะเสนอกฎหมายได้ ผมว่าควรจะยกเลิก

ประการต่อไป ในการตรวจสอบหลักฐานควรที่จะกำหนดตรวจสอบได้ที่จุดเดียว ไปส่งจุดไหนก็จุดนั้นแหละตรวจ กระบวนการตรวจสอบมันทันสมัยอยู่แล้ว ผมไม่ต้องพูดมาก ประเด็นนี้

ประเด็นต่อไป ผมเห็นด้วยกับการเขียนให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือ กกต. มาช่วยระดมคนมาลงชื่อช่วย หรือมาช่วยร่างกฎหมาย แต่ผมเห็นว่าในหลักข้อนี้ ควรจะเขียนลงไปว่าให้คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายซึ่งมีอยู่แล้ว แล้วก็ในกฎหมายฉบับนั้น ฉบับที่กำหนดให้มีคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเขามีหน้าที่อยู่แล้ว ผมเป็นกรรมาธิการร่าง เขามีหน้าที่ในการที่จะดูแลช่วยเหลือประชาชนในการที่จะเสนอกฎหมาย เขาเขียนไว้ชัด ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ก็ควรจะเขียนฉบับนี้ให้สอดคล้องกันเสียว่าให้คณะนี้เป็นคนที่ช่วยประชาชนในการร่างกฎหมาย

ลำดับต่อไปที่ผมจะพูดค่อนข้างยาวก็คือว่า กระบวนการพิจารณากฎหมาย ผมคิดว่าเท่าที่เขียนไว้ไม่พอ ในรัฐบาลที่ผ่านมาโดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายแก้ไขรัฐธรรมนูญ ขออนุญาตออกชื่อฉบับที่หมอเหวงท่านลงชื่อก่อนเพื่อน ถูกแซงขึ้นมาแล้ว แซงแล้วแซงอีก ประชาชน ๒๐๐,๐๐๐ คน หรือ ๑๐๐,๐๐๐ คน ไม่ได้มีความหมายเลย ถูกวาระอื่นเข้ามาหมด ผมเป็นผู้แทนราษฎรในสมัยนั้น ผมเสนอบอกให้อามาพิจารณา ผมก็แพ้เสียงส่วนใหญ่ -----

ท่านประธานครับ ผมกำลังบอกว่าในกฎหมายฉบับนี้ถ้าจะจริงใจกับประชาชน จะต้องเขียนไม่ให้รัฐบาลสมัยที่ประชาชนเสนอนี้สกัดกั้นกฎหมายได้ ผมหมายความว่าให้ได้รับการพิจารณาในสภา ส่วนสภานั้นจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย จะผ่านกฎหมายออกไปหรือไม่ผ่านก็อย่าให้ใช้เวลานาน มีอย่างไหนครับ เสนอไว้ ๒ ปียังไม่ได้รับการพิจารณา มันไม่ควรเป็นอย่างนั้นครับ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าเมื่อเข้าสู่กระบวนการบรรจุมติแล้วควรมีการกำหนดเวลาให้สภานี้พิจารณาภายในกี่วัน ๆ ว่าไปเลย ให้เสร็จ ถ้าสภาพิจารณาไม่ได้ก็ยกประโยชน์ให้ประชาชนเลย ให้เอาของเขามาใช้ มันถึงจะมีกฎหมายที่เสนอโดยประชาชนซึ่งยากลำบากอยู่แล้วจะมาเสนอโดยประชาชน แปลว่าเสนอโดยรัฐบาล รัฐบาลก็ไม่เสนอเสนอโดยผู้แทนราษฎร ๒๐ คนก็ได้ เพราะผู้แทนราษฎรอาจจะมีข้อจำกัดเรื่องนโยบายพรรคหรือเรื่องอะไรของพรรค ไปจนถึงประชาชนต้องเสนอเอง แล้วผมมีความเห็นกฎหมายอะไรก็ตามที่ประชาชนเสนอเองมันเป็นการสะท้อนการอยากจะทำปัญหาที่เขาอยู่เขาให้ความสำคัญ จนกระทั่งเขาจะต้องลงชื่อกันเป็นหมื่น ๆ เป็นแสนคนเพื่อจะแก้กฎหมายนี้ ควรจะเห็นความสำคัญตรงนี้ เพราะฉะนั้นตรงกระบวนการพิจารณากฎหมาย ๑. ต้องเขียนไม่ให้เกิดการสกัดกั้นหรือมีการเลื่อนวาระขึ้นมา ผ่านแล้วทั้ง ๆ ที่อยู่วาระด่วนก็ไม่ด่วน ด่วนก็ต้องรอไป ๒ ปี ด่วนอื่นแซงขึ้นมาหมด อย่างนี้ไม่ได้ ไม่ควรจะมีอยู่ในกระบวนการพิจารณาของสภานี้ แล้วก็ฝากสำหรับองค์กรประชาชนที่เสนอกฎหมาย ผมเป็นกรรมาธิการพิจารณากฎหมายที่เสนอโดยประชาชนมาแล้วประมาณ ๔-๕ ฉบับ ตั้งแต่กฎหมายองค์กรอิสระเพื่อผู้บริโภค องค์กรอิสระเพื่อพิจารณาเรื่องให้ความเห็นสิ่งแวดล้อม ผลกระทบทางธรรมชาติและสุขภาพ แล้ววันนี้ร่างพระราชบัญญัติสภาวิชาชีพแพทย์แผนไทย ก็เสนอโดยแพทย์แผนไทยทั้งหลายนี้นะครับ ผมก็เป็นกรรมาธิการอยู่ ข้อควรพิจารณาในเรื่องกระบวนการหรือการตั้งตัวแทนก็ต้องฝากไปยังฝ่ายประชาชนที่เสนอกฎหมายว่าท่านต้องคัดเลือกคนที่พร้อมจะเสนอความเห็นในชั้นกรรมาธิการ ไม่ใช่มานั่งแล้วก็ไม่เสนอความเห็นแล้วไปภายนอกก็บอกว่าคนอื่นมีมติอะไรทำให้กฎหมายคลาดเคลื่อนจากเจตนาของตนเอง อันนี้ฝากไปยังประชาชนที่จะเสนอกฎหมายด้วยเวลาตั้งตัวแทนเข้ามาพิจารณาในชั้นกรรมาธิการ ผมคิดว่าสิ่งที่ผมเน้นเป็นพิเศษก็คืออย่าให้กระบวนการเสนอกฎหมายถูกยับยั้งโดยรัฐบาลหรือโดยสภา จึงกำหนดเวลาให้ชัดเจนเสีย รัฐบาลหรือสภานั้นจะเอาหรือจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย กฎหมายที่ประชาชนเสนอก็ให้มีมติ ไม่เอาก็ให้ตกไปนะครับ

๑๗๑

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

คั่นสนีย์ ๘๑/๒

ถ้าเอาก็เอาเป็นคุณูปการหรือเป็นการเคารพประชาชน ผมมีความเห็นอย่างนี้ครับ
ขอบคุณมากครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ไม่มีใครจะขออภิปราย ขอปิดการอภิปรายนะครับ เชิญท่านหมอลาน

นายชลอนาน ศรีแก้ว (นาน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลอนาน ศรีแก้ว
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ ๒ จังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย ขออนุญาต
ใช้เวลาสั้น ๆ ครับ ท่านประธานครับ สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมมีประเด็นที่จะ
ขอแสดงความคิดเห็นฝากไปยังกรรมาธิการนะครับ ความหมายของผมก็คือว่าเห็นชอบ
กับหลักการและเหตุผลที่ทุกร่างเสนอมาทั้ง ๔ ร่างนะครับ ประเด็นที่ผมฝากเป็นข้อสังเกต
ผ่านไปยังคณะกรรมการซึ่งจะตั้งจากสมาชิกของเราแล้วก็จากภาคประชาชน
เป็นคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ

ประเด็นที่ ๑ เรื่องความครอบคลุมของเนื้อหาและสารบัญญัติของทั้ง ๔ ร่าง
ร่างของคณะรัฐมนตรีเขียนคลุมถึง มาตรา ๒๙๑ นั่นคือบทที่ว่าด้วยรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไข
เพิ่มเติม กรณีแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ร่างภาคประชาชนเองกับร่างของท่านอาจารย์บวรศักดิ์
ต้องขออนุญาตเอ่ยนามท่านนะครับ เป็นร่างที่สถาบันพระปกเกล้าได้ยกร่างขึ้นมา ไม่ได้เขียน
บัญญัติตรงนี้ไว้ ร่างของเพื่อนสมาชิก ร่างภาคประชาชน ๑ ร่างมีครับ ร่างของ
สถาบันพระปกเกล้ากับร่างเพื่อนสมาชิก ท่าน ส.ส. วิชัย ล้ำสุทธิ ไม่มีในประเด็นนี้ ฝากเป็น
ข้อสังเกตว่าในชั้นของกรรมาธิการท่านจะพิจารณาอย่างไร

๑๗๒

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สะแกวัลย์ ๘๒/๑

ประเด็นที่ ๒ ร่างของ ครม. มีผู้ริเริ่ม อีก ๓ ร่างไม่มีผู้ริเริ่ม กระบวนการตรงนี้เป็นประโยชน์หรือไม่ กระบวนการการมีผู้ริเริ่มจะเป็นประโยชน์ต่อกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ ถ้ามีผมเห็นว่าควรจะต้องบันทึกเอาไว้และเขียนในสารบัญญัติให้ได้

ประการที่ ๓ ร่างของภาคประชาชนเองกับร่างของเพื่อนสมาชิกมีการกำหนดให้เรื่องของจำนวนตัวแทนของผู้เสนอ ๑๐๐ คน ไปขอการสนับสนุนจากหน่วยงานภาคการสนับสนุน ที่มีข้อแตกต่างกันก็คือว่าสามารถไปร้องขอให้ กกต. เป็นผู้จัดในการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย แต่ขณะที่ร่างของ ครม. ไม่มีประเด็นนี้ ร่าง ครม. มีผู้ริเริ่มแล้วก็ไปดำเนินการแล้วเข้าสู่กระบวนการ

ประการที่ ๔ การริเริ่มขอการสนับสนุนตรงนี้เป็นร่างของ ครม. ผู้ริเริ่มขอเสนอการร่างกฎหมายมาที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เขียนไว้ในกฎหมายให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้กร่างกฎหมายให้ แต่ส่วนอีก ๒-๓ ร่างเขียนให้สำนักงานปฏิรูปกฎหมายเป็นผู้กร่างให้ ซึ่งก็เป็นไปตามกฎหมายที่ว่าด้วยคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมาตรา ๑๙ ของเขา ที่เป็นอำนาจหน้าที่ของเขาที่เขาต้องไปกร่างกฎหมายให้ ประเด็นของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจหน้าที่ตรงนี้หรือไม่อย่างไร

ประการต่อไป ท่านประธานครับ เรื่องการสนับสนุนเรื่องกองทุนร่างของ ครม. ผ่านสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้กร่าง ผู้ริเริ่มเข้าสู่กระบวนการรวบรวมรายชื่อ ไม่มีเงินทุนสนับสนุน แต่ร่างของภาคประชาชนของท่านอาจารย์บวรศักดิ์และเพื่อนสมาชิก มีกองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมืองซึ่งขอรับงบประมาณจากรัฐบาลทุกปี เข้าไปให้การช่วยเหลือในการที่จะรวบรวมรายชื่อหรือเป็นค่าใช้จ่ายในการที่จะรวบรวมในการที่เข้าชื่อเสนอกฎหมาย ประเด็นนี้ความเห็นของผมเห็นว่าดีมาก ส่วนความเห็นของ กกต. ที่ให้ข้อมูลมาประกอบตรงนี้ กกต. ยินดีที่จะเข้าไปร่วมการจัดในการที่จะเข้าชื่อเสนอกฎหมาย แต่ว่ามีความเห็นว่ารัฐบาลต้องจัดสรรงบประมาณให้เพื่อเป็นการสนับสนุน เรื่องเหล่านี้ท่านประธานครับ ผมฝากให้กรรมาธิการช่วยไปดู

ประการต่อไป เรื่องการพิจารณาที่เป็นข้อสังเกตของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ประเด็นเรื่องของการตั้งกรรมาธิการวิสามัญไปพิจารณากรณีแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เป็นความเห็นของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายว่าควรจะมีกรรมาธิการวิสามัญ

๑๗๓

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สะแกวัลย์ ๘๒/๒

ที่มาจากภาคประชาชนที่เข้าไปมีส่วนร่วม ท่านประธานครับ ในประเด็นนี้ผมเองค่อนข้างเห็นใจ เพราะว่ามันถูกบังคับ ถูกจำกัดด้วยรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๗ กรณีเป็นการประชุมร่วมกันของรัฐสภา เขาเขียนเลยครับว่ากรรมาธิการต้องมาจากสมาชิกในสัดส่วนที่เป็นไปตามสัดส่วนของทั้ง ๒ สภา มันจะไปตั้งวิสามัญไม่ได้ ถ้าจะให้ได้ในกรณีแก้ไขรัฐธรรมนูญ ฉบับ สสร. ที่จะเกิดขึ้นก็ไปแก้ท่านจะได้มีวิสามัญจากพี่น้องภาคประชาชน ในฐานะเป็นผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมายมีส่วนร่วมในการพิจารณาในชั้นของกรรมาธิการ

ท่านประธานครับ ประการสุดท้าย เรื่องของความล่าช้า เรื่องของระยะเวลาในการพิจารณาค่อนข้างเห็นใจ เพราะว่าเราไม่สามารถที่จะเขียน หรือกรรมาธิการสามารถจะเขียนในกฎหมายฉบับนี้ผมไม่แน่ใจ เพราะว่าชื่อร่างพระราชบัญญัติเป็นร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ไม่ใช่ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการตรากฎหมายที่จะไปบังคับให้สมาชิกแห่งสภาแห่งนี้ หรือรัฐสภามีระยะเวลากำหนด นอกจากที่จะบังคับไว้ในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแล้วเท่าที่ผมเห็นไม่มีครับ มันไม่มีจริง ๆ มีแต่บังคับไว้ในรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นประเด็นเหล่านี้ถ้าจะเป็นข้อสังเกตแล้ว ท่านประธานครับ ผมฝากกรรมาธิการข้อเสนอผมเห็นควรรับทุกร่าง ส่วนจะใช้ร่างใดร่างหนึ่งเป็นหลักในการพิจารณาผมไม่ได้ติดใจ รับทุกร่างและเนื้อหาสาระที่ดี ๆ ของแต่ละร่างนำมาพิจารณาเป็นบทบัญญัติสารบัญญัติที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับกฎหมายฉบับนี้ ฝากท่านประธานไปยังกรรมาธิการด้วยความขอบคุณครับ

๑๗๔

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ฉัฎฐตา ๘๓/๑

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านสมาชิกครับ ถือเป็นเกียรติที่ดิฉันได้รับ ผู้เสนอมติอภิปรายสนับสนุนอีกครึ่งหนึ่ง
เชิญครับ

นายภูมิ มุลศิลป์ (ตัวแทนภาคประชาชน) : กราบเรียนท่านประธาน
และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพครับ กระผม นายภูมิ มุลศิลป์ ตัวแทนภาคประชาชนในการ
เข้าชื่อเสนอ พ.ร.บ. ฉบับนี้ สำหรับข้อสังเกตเบื้องต้นของท่านสมาชิกที่เป็นประโยชน์นั้น
ผมขออนุญาตชี้แจงเบื้องต้นหนึ่งน่ะครับ จริง ๆ แล้วการร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เราใช้ พ.ร.บ.
ฉบับปี ๒๕๔๒ เป็นตัวตั้ง แล้วก็มาปรับเข้ากับปัญหาที่เกิดขึ้นจริง หลังจากนั้นดูบริบท
ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ผมขอพูดรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ บางเลขมาตราเท่านั้นเองน่ะครับ

ประการแรกนั้นการเสนอร่างนี้เป็นไปตามมาตรา ๑๖๓ แล้วในมาตร
ดังกล่าวมีการกำหนดกรรมวิธีการ ๑ ใน ๓ นอกจากนี้ในร่างภาคประชาชนนั้นมีการเพิ่มเติม
เกี่ยวกับเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญด้วย เป็นไปตามมาตรา ๒๙๑ ส่วนในกรณีกองทุนพัฒนา
การเมืองภาคพลเมืองนั้นเราก็อาศัยมาตรา ๘๗ ของรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ทั้งนี้ประเด็น
เกี่ยวกับเรื่อง กกต. ที่ร่างของรัฐบาลตัดไปนี้ จริง ๆ แล้วในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๖ (๘)
บอกไว้ชัดเจนว่า กกต. มีหน้าที่ต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชนด้วย
สำหรับกรณีคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายนั้นอันนี้เป็นไปตามมาตรา ๘๑ (๓) และมาตรา ๓๐๘
บอกไว้ชัดเจนว่าคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายนั้นจะต้องสนับสนุนภาคประชาชนน่ะครับ
เพราะฉะนั้นอันนี้จึงเป็นที่มาที่ไป รวมทั้งปัญหาที่ท่านสมาชิกได้สะท้อนมานั้นจึงกลายมาเป็น
พ.ร.บ. ฉบับภาคประชาชนที่ผ่านการรับฟังความเห็นของประชาชนทั้ง ๔ ภูมิภาคครับ
ขอบคุณครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเชิญเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติครับ

(นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง มีสัญญาณ
ให้สมาชิกที่มาประชุมทราบเพื่อทำการตรวจสอบองค์ประชุมและลงมติ)

๑๗๕

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

กนกวรรณ ๘๔/๑

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องกรรณาเข้าห้องประชุมครับ จะต้องลงมติรับหลักการนะครับ
ท่านที่อยู่ตึกอื่นกรรณาเข้าห้องประชุมนะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับหรือไม่ ก่อนลงมติขอท่านกดบัตรแสดงตนก่อนนะครับ
กรรณาได้เสียบบัตรแสดงตนนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอผลคะแนนด้วยครับ มีผู้อยู่ในห้องประชุม ๒๖๖ ท่าน ถือว่าครบองค์ประชุมนะครับ

๑๗๖

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

กนกวรรณ ๘๔/๒

ขอเชิญสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนนะครับ ผู้ใดเห็นควรรับหลักการโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ผู้ใดเห็นควรงดออกเสียงโปรดกดปุ่ม งดออกเสียง ขอเชิญลงคะแนนได้แล้วครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านพิเศษผู้ไม่มีที่เสียบบัตรหรือครับ เรียบร้อยนะครับ เชิญนั่งลงครับ ท่านวิทยาลงคะแนนไม่ได้หรือครับ เรียบร้อย เรียบร้อยขอผลคะแนนนะครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๒๙๓ ท่าน เห็นด้วย ๒๘๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๔ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติรับหลักการนะครับ

๑๗๗

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

กนกวรรณ ๘๔/๓

ด้วยข้อบังคับ ข้อ ๑๑๙ กำหนดว่า การเลือกตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อเสนอ ได้ตั้งจากผู้แทนประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ที่เข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น จำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของจำนวนกรรมการทั้งหมด และให้นำความในข้อ ๑๑๘ (๒) (๓) และวรรคสองมาใช้โดยอนุโลม เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อเสนอมา ๒ ฉบับ ในการตั้งกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณา ผมขอปรึกษาที่ประชุมว่ากรรมการในสัดส่วนของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อเสนอมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของจำนวนกรรมการทั้งหมด ร่างพระราชบัญญัติแต่ละฉบับน่าจะมีกรรมการจำนวนเท่า ๆ กัน จะมีสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ผมถือตามนี้นะครับ จำนวนของกรรมการ ๓๖ ท่านครับ สัดส่วนเป็นดังนี้ของคณะรัฐมนตรี ๖ ท่าน ของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ๑๒ ท่าน จำนวนสมาชิกผู้แทนราษฎร ๑๘ ท่าน พรรคเพื่อไทย ๙ ท่าน พรรคประชาธิปัตย์ ๖ ท่าน พรรคภูมิใจไทย ๑ ท่าน พรรคชาติไทยพัฒนาจำนวน ๑ ท่าน พรรคชาติพัฒนาและพรรคพลังชลจำนวน ๑ ท่าน เชิญคณะรัฐมนตรีครับ จำนวน ๖ ท่านครับ

พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอเสนอชื่อคณะกรรมการในสัดส่วนของคณะรัฐมนตรี ๖ ท่าน ดังนี้ครับ ๑. นายวรวิจน์ เอื้ออภิญญกุล ๒. นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง ๓. รองศาสตราจารย์ภุชชญา วัฒนรุ่ง ๔. นายพจน์ จิรภูมิกุล ๕. นายวัชรินทร์ จอมพลาพล ๖. นายคุณวุฒิ ตันตระกูล ครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผู้แทนประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อเสนอ จำนวน ๑๒ ท่านครับ

๑๗๘

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สวรรยา ๘๕/๑

นายภูมิ มุลศิลป์ (ผู้แทนภาคประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สักส่วนของประชาชนจำนวน ๑๒ คน มีดังนี้ ๑. นายชูชัย ศุภวงศ์ ๒. นางสาวแววตา สุขวานิชวิชัย ๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูมิ มุลศิลป์ ๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันิดา แสงสารพันธ์ ๕ นายเพิ่มศักดิ์ มกราภิรมย์ ๖. นางสาวกชนุช แสงแกลง ๗. ศาสตราจารย์บวรศักดิ์ อูวรรณโณ ๘. นางถวิลวดี บุรีกุล ๙. นางสาวปัทมา สุขกำปัง ๑๐. นายทนายเสือนพล สุขปาน ๑๑. นางเรวดี ประเสริฐเจริญสุข และ ๑๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพล สมพงษ์

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอผู้รับรองด้วยครับ ข้อบังคับไม่ได้เขียน แต่ผมว่าป้องกันไว้ก่อนครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ พรรคเพื่อไทย ๙ ท่านครับ

นางสาวลีลาวดี วัชรโรบล (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน ดอกเตอร์ลีลาวดี วัชรโรบล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ดังมีรายนามต่อไปนี้ ๑. นายนิยม ช่างพินิจ ๒. นายอนันต์ ผลอำนวย ๓. นายนิยม วรปัญญา ๔. นางเยาวนิตย์ เพียงเกษ ๕. นายไพจิต ศรีวรขาน ๖. นายดิศทัต คำประกอบ ๗. นายพิชิต ชื่นบาน ๘. นายชัยศรี กีฬา ๙. นายกร ศิรินาม ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญพรรคประชาธิปัตย์

นายชื่นชอบ คงอุดม (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายชื่นชอบ คงอุดม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ จำนวน ๖ ท่าน ดังต่อไปนี้ คนที่ ๑ นายวิรัตน์ กัลยาศิริ

๑๗๙

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สวรรยา ๘๕/๒

คนที่ ๒ นายวิรัช ร่มเย็น คนที่ ๓ นายอาคม เ่องฉ้วน คนที่ ๔ นางอานิก อัมระนันท์
คนที่ ๕ พันตำรวจโท ประวัติ วิเชษฐพงษ์ คนที่ ๖ นายวิชัย ล้ำสุทธิ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
มีผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญพรรคภูมิใจไทย จำนวน ๑ ท่านครับ

นายโอชิษฐ์ เกียรติกิ่งชูชัย (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายแพทย์โอชิษฐ์ เกียรติกิ่งชูชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต ๑ จังหวัดชัยภูมิ
พรรคภูมิใจไทย ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย
การเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ในสัดส่วนของพรรคภูมิใจไทย ได้แก่ นางสาวเรวดี
รัศมีทัต ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
มีผู้รับรองถูกต้องครับ พรรคชาติไทยพัฒนา จำนวน ๑ ท่าน ครับ

นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
กระผม นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี
ขออนุญาตเสนอคณะกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอ
กฎหมาย พ.ศ. ได้แก่ ท่านสรชิต สุจิตต์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
มีผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดินและพรรคพลังชล ๑ ท่าน ครับ

นายประสาท ต้นประเสริฐ (นครสวรรค์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
ผม ประสาท ต้นประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติพัฒนา จังหวัดนครสวรรค์
ในสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดินและพรรคพลังชล ขอเสนอนายประเสริฐ
บุญชัยสุข ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
มีรับรองถูกต้องครับ เชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อครับ

๑๘๐

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สวรรยา ๘๕/๓

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย จำนวน ๓๖ ท่าน ๑. นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล
๒. นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง ๓. รองศาสตราจารย์ภูริชญา วัฒนรุ่ง ๔. นายพจน์ จิรวุฒิกุล
๕. นายวัชรินทร์ จอมพลาพล ๖. นายคุณวุฒิ ตันตระกูล ๗. นายชูชัย ศุภวงศ์
๘. นางสาวแหวตา สุขวาณิชวิชัย ๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูมิ มูลศิลป์
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วนิดา แสงสารพันธ์ ๑๑. นายเพิ่มศักดิ์ มกราภิรมย์

- ๘๖/๑

๑๘๑

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วาสนา ๘๖/๑

๑๒. นางสาวกชนุช แสงแฉลง ๑๓. ศาสตราจารย์บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ๑๔. นางถวิลวดี บุรีกุล ๑๕. นางสาวปัทมา สุปก่าปิง ๑๖. นายทนายเสีอธนพล สุขปาน ๑๗. นายทศพล สมพงษ์ ๑๘. นางเรวดี ประเสริฐเจริญสุข ๑๙. นายนิยม ช่างพินิจ ๒๐. นายอนันต์ ผลอำนวย ๒๑. นายนิยม วรปัญญา ๒๒. นางเยาวนิตย์ เพียงเกษ ๒๓. นายไพจิต ศรีวรขาน ๒๔. นายดิศทัต คำประกอบ ๒๕. นายพิชิต ชื่นบาน ๒๖. นายชัยศรี กีฬา ๒๗. นายกร ศิรินาม ๒๘. นายวิรัตน์ กัลยาศิริ ๒๙. นายวิรัช ร่มเย็น ๓๐. นายอาคม เองฉ้วน ๓๑. นางอานิก อัมระนันท์ ๓๒. พันตำรวจโท ประวัติ วิษณุพงษ์ ๓๓. นายวิชัย ล้ำสุทธิ ๓๔. นางสาวเรวดี รัศมีทัต ๓๕. นายสรชิต สุจิตต์ และ ๓๖. นายประเสริฐ บุญชัยสุข

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ระยะเวลาในการแปรญัตติครั้ง ท่านสมาชิกครับ ระยะเวลาในการแปรญัตติที่วันครับ

นายชลงาน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ชลงาน ศรีแก้ว
พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดน่าน แปรญัตติตามข้อบังคับ ๗ วันครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
จะใช้ร่างใดเป็นหลักครับ มี ๔ ร่าง ท่านจะใช้ร่างใดเป็นหลัก

นายชลงาน ศรีแก้ว (น่าน) : ร่างของคณะรัฐมนตรีครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ถูกต้องครับ

ต่อไปเป็นร่างพระราชบัญญัติกำหนดภาวะในอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการ
ขนส่งมวลชนโครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล ในท้องที่เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา
และเขตสาทร กรุงเทพมหานคร พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๑๘๒

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วาสนา ๘๖/๒

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีแถลงหลักการและเหตุผลครับ ท่านชัชชาติครับ เชิญครับ

พลตำรวจโท ชัชชาติ กุลดิลก (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม พลตำรวจโท ชัชชาติ กุลดิลก รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติกำหนดภาระในอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชนโครงการรถไฟฟ้าฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล ในท้องที่เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา และเขตสาทร กรุงเทพมหานคร พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ กำหนดภาระในอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชนโครงการรถไฟฟ้าฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล ในท้องที่เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา และเขตสาทร กรุงเทพมหานคร

เหตุผล เนื่องจากการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยได้ทำการสำรวจและทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกำหนดลักษณะภาระในอสังหาริมทรัพย์ที่จำเป็นสำหรับกิจการขนส่งมวลชน โดยไม่จำเป็นต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการโครงการรถไฟฟ้าฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคลแล้ว แต่พนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ไม่อาจตกลงกันได้ในเรื่องกำหนดลักษณะภาระในอสังหาริมทรัพย์หรือในเรื่องเงินค่าทดแทน ในการนี้ สมควรกำหนดภาระในอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณาครับ

นายวิสุทธี ไชยณรรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านจิรายุณะครับ ผมเรียกตามรายชื่อก็แล้วกัน

นายจिरายู ห่วงทรัพย์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จिरายู ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ว่าจะขออนุญาตทำความเข้าใจกับท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีครับว่า วันนี้การคมนาคมในกรุงเทพมหานคร ยอดขายรถยนต์ปีที่แล้วท่านประธานครับ ๘๐๐,๐๐๐ คัน ปีนี้เขาประมาณการกันนะครับว่า ยอดขายรถยนต์ในประเทศไทยผลิตประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ คัน แล้วก็จำหน่ายในประเทศไทย ๑,๐๐๐,๐๐๐ คัน ท่านประธานครับ ผมไม่อยากจะนึกนะครับ ปี ๒๕๕๕ เศรษฐกิจกำลังดี ในรัฐบาลท่านยิ่งลักษณะถนนหนทางมันจะเพียงพอหรือไม่ แน่นอมนะครับ เรื่องของระบบขนส่งมวลชนแบบรางนี่นะครับ ในต่างประเทศเขาก็ทำกันมานานแล้ว แต่ประเทศไทยติดเงื่อนไขขึ้นตอนมากมายหลากหลายครับ สายที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาพูดถึงในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าหลายท่านนึกไม่ออกมันก็คือสายรถไฟใต้ดินที่วิ่งอยู่ในปัจจุบันนี้ ตั้งแต่หัวลำโพง วิ่งผ่านถนนพระราม ๔ ผ่านเขตสาทร แล้วก็เลี้ยวซ้ายผ่านหน้าศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ผ่านไปยังแยก อสมท. เข้าถนนรัชดาภิเษก เขตห้วยขวาง ต่อเนื่องไปยังเขตลาดพร้าวและเขตจตุจักร แล้วก็เลี้ยวซ้ายเข้าถนนลาดพร้าวผ่านห้างเซ็นทรัล ลาดพร้าว เข้าไปที่จตุจักรต่อไปที่บางซื่อ ทั้งหมดประมาณ ๒๐ กิโลเมตร ท่านประธานครับ มีสถานีอยู่ทั้งหมด ๑๘ สถานี ห่างกันประมาณ สักกิโลเมตรกว่า ๆ นี่ละครับ ประเด็นที่น่าสนใจตรงนี้ ท่านประธานครับ เวลาเวนคืนกัน ที่ดินในเมืองไม่เป็นอะไรครับราคาถูกหน่อย แต่ถ้าที่ดินที่อยู่ในเมืองบางที่รัฐบาลก็ตกลงราคากันไม่ได้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นการตกลงราคากันไม่ได้ก็เป็นภาระสำคัญของรัฐบาลที่จะต้องเร่งดำเนินการ ท่านประธานครับ ผมในฐานะ ส.ส. กทม. ผมเป็นผู้หนึ่งที่ใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน และบนดินเป็นประจำ ใต้ดินเวลาไปจอดรถถ้าเกิดท่านใดใช้บริการจะไปสวนจตุจักรบางทีก็หาที่จอดรถยากครับก็ไปจอดที่อาคารจอดรถรัชดาภิเษก บางทีก็เต็มโดยเฉพาะวันเสาร์ วันอาทิตย์คนก็ไม่ค่อยอยากจะขับรถกันมากนักไปจอดกันเต็ม แต่ปัญหาของรัฐบาล โดยเฉพาะองค์การขนส่งมวลชนที่เป็นระบบรางนี่นะครับ ทั้งใต้ดินและบนดิน ออกแบบรถไว้ อย่างดีบดดี ท่านประธานครับ มีแอร์ มีอะไรเพียบพร้อม แต่ปัญหาคือไม่มีอาคารจอดรถ แล้วนอกจากนี้ครับ รอบ ๆ ของสถานีทั้ง ๑๘ สถานี ใน ๒๐ กิโลเมตรนั้น หลายจุดนั้น เป็นจุดที่สามารถทำที่จอดรถได้ แต่เมื่อรัฐบาลไปเขียนราคาในการเวนคืน ไปต่อรองราคากันก่อน เช่น ตารางวาละ ๒๐๐,๐๐๐ บาทไหวไหม อย่างนี้ชาวบ้านเขาก็บอกว่าซื้อขายกันมากกว่านี้

ก็จับกันไม่ลง ท่านประธานครับ พอจับกันไม่ลงปุ๊บการอะไรก็แล้วแต่ที่เป็นสาธารณะ มันก็ไม่สามารถดำเนินการได้ เพราะฉะนั้นการที่ออกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมา ผมสนับสนุนอย่างเต็มที่ครับ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ฝากเป็นข้อสังเกตไปยังท่านรัฐมนตรีนะครับ ถ้าเป็นที่ดินผม บ้านผมอยู่กันมาตั้งแต่เกิดตรงนั้น ถ้าเจรจาความแล้วราคามันยังตกลงกันไม่ได้ ท่านต้องหาวิธีการประนีประนอมนอกจากใช้กฎหมายไปบังคับด้วย เห็นใจครับคนที่เขาต้องถูกเวนคืนที่ดินอยู่ดี ๆ มีตึกแถวอาคารพาณิชย์ค้าขายกันมา ๑๐-๒๐ ปี ซ้อมมาตารางวาละ ๑๐,๐๐๐ กว่าบาท วันนี้ตารางวาละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ก็เห็นใจครับ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ฝากไปยังรัฐบาลครับ ถ้ากรณีแบบนี้จะเกิดขึ้นในอนาคตเพื่อที่จะทำให้รถไฟต่าง ๆ มันสามารถเดินทางได้อย่างรวดเร็วท่านวางแผนให้ดีครับ เรื่องเจรจาความกันเอาให้ชัดเจนครับ สถานีรถไฟบางสถานี ท่านประธานที่เคารพครับ มีทางขึ้นทางลงไม่เหมือนกันครับ ที่ผมบอกอย่างนี้ ก็เพราะว่าเพราะเราเวนคืนที่ดินบางที่ไม่ได้ครับ บางจุดเป็นจุดที่น่าจะจอดรถได้ ท่านประธานครับ โดยเฉพาะถนนพระราม ๔ ถ้าท่านใดใช้บริการถ้าวิ่งจากหัวลำโพงมาแล้วตรงสี่แยกที่ตัดกับถนนพระราม ๔ แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนรัชดาภิเษก ตรงนั้นมีอาคารจอดรถเล็ก ๆ ท่านประธานครับ คือจอดแบบกลางแจ้งครับ ติดปัญหาแบบนี้ละครับท่านประธานไม่ว่าจะเป็นเขตสาทร เขตวัฒนา เขตห้วยขวาง บางทีก็เวนคืนกันไม่ได้บ้าง ติดปัญหาการเจรจาความกันไม่ลง สุดท้ายปลายทาง ท่านประธานครับ แนวทางการแก้ไขของรัฐบาลด้วยวิธีการแบบนี้เป็นทางที่ถูก ร่างพระราชบัญญัติแบบนี้ออกมาเป็นทางที่ถูก แต่ข้อสังเกตของผมก็คือว่าเมื่อทำแบบนี้แล้ว โครงการต่าง ๆ ท่านเพิ่มด้วยนะครับ ฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีครับ สายคนตะวันออก กรุงเทพฯ ตะวันออกเขาเดือดร้อนกันมาก นั่งรถจากในเมืองช้อปปิ้ง (Shopping) กันเรียบร้อยลงแค่จตุจักร ท่านประธานครับ รถไฟฟ้าบีทีเอส (BTS) มันสั้นอยู่แค่นั้นละครับ จะต่อไปสะพานใหม่ก็กว่าจะเริ่มได้โครงการมาตั้งนานยังไม่เห็นวีแววครับ จากด้านใน เข้าถนนรามอินทราต่อไปยังเขตท่านพลภูมิ เขตคันนายาว ต่อไปยังเขตท่านวิบูลย์ไปจบที่ เขตหนองจอก เขตท่านไฟโรจน์ อย่างนี้รัฐบาลกรุณาช่วยด้วยนะครับ วันนี้ผมเห็นก่อสร้าง ผังธนบุรี ความเจริญเริ่มไปผังธนบุรีไปถึงบางใหญ่แล้วท่านก็จะติดปัญหาในการเวนคืนแบบนี้ อีกในอนาคตครับ ก็ฝากเรียนท่านรัฐมนตรีไว้ นะครับ -----

วันนี้ท่านต้องเริ่ม แล้วก็เร่ง ได้ข่าวมาบอกว่ารัฐบาลกำลังจะทำทางรถไฟความเร็วสูง กรุงเทพฯ-เชียงใหม่ภายในสิ้นปีนี้ อย่างนี้ตื่นเต้น ท่านประธานครับ เพราะว่าอะไรรู้ไหมครับ ขึ้นรถไฟเร็วกว่าขึ้นเครื่องบิน ขึ้นเครื่องบินต้องไปรอก่อน ๒ ชั่วโมง ขึ้นเสร็จกว่าจะรอกะเป่าผลอ ๆ ไปกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ๕ ชั่วโมง ถ้านั่งรถไฟความเร็วสูง ผมว่ารวดเร็วทันใจครับ ก็ฝากร่างนี้ในการดำเนินการในอนาคตของรัฐบาลครับ ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง กับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกกรุณาอยู่ในห้องประชุมก่อนนะครับ เดี่ยวจะมีการลงมติอย่าเพิ่งไปไหน เชิญท่านสามารถ ราชพลสิทธิ์ และกลับมาท่านวิชาญครับ สลับข้าง

นายสามารถ ราชพลสิทธิ์ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญว่า ราชการสามารถ ราชพลสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ร่างพระราชบัญญัติกำหนดภาวะในอสังหาริมทรัพย์ เพื่อกิจการขนส่งมวลชนโครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล ในท้องที่เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา และเขตสาทร กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ผมถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความจำเป็น อันที่จริงรถไฟฟ้ายานี้มีการก่อสร้างแล้วเสร็จ เปิดให้บริการแล้วก็คือเส้นทางจากหัวลำโพง ผ่านรัชดาภิเษก ผ่านลาดพร้าวไปสิ้นสุดที่บางซื่อ ระยะทางประมาณ ๒๐ กิโลเมตร สาเหตุที่ต้องตราเป็นร่างพระราชบัญญัติก็เพราะว่ามีที่ดิน หรือมีอสังหาริมทรัพย์บางแปลง ที่ไม่สามารถเจรจาตกลงกันได้ ท่านประธานครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตราไว้เพื่อใช้ในการกำหนดภาวะในอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งมีข้อแตกต่างจากการตราเป็นพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์หรือที่ดินนั้น หน่วยงานราชการจะต้องถือกรรมสิทธิ์ หรือครอบครองกรรมสิทธิ์นั้น แต่การตราเป็นพระราชบัญญัติกำหนดภาวะในอสังหาริมทรัพย์นั้นไม่จำเป็นต้องถือกรรมสิทธิ์ครับ แต่ว่าที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์นั้นมีภาวะที่เจ้าของจะนำไปใช้ หรือตัดแปลงการก่อสร้างไม่ได้ เพราะอาจจะกระทบถึงโครงสร้างรถไฟฟ้ายานี้ได้ดิน ไม่ว่าจะเป็นอย่างอื่นรถไฟฟ้ายานี้ได้ดิน หรือทางขึ้นลงรถไฟฟ้ายานี้ได้ดิน เดิมที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ในเส้นทางนี้ เส้นทางรถไฟฟ้ายานี้มีปัญหาคือที่มีการเจรจา มีการตกลงซื้อขายหรือโอนกันอยู่ขณะนี้ ทั้งหมด ๑๑๓ แปลง ๑๑๓ แปลงนั้นปรากฏว่า ๘๖ แปลงสามารถเจรจาตกลงกันได้ ใน ๘๖ แปลงนั้นแบ่งเป็น ๘๑ แปลง

๑๘๖

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เสวาลักษณ์ ๘๘/๒

เป็นที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ของเอกชน อีก ๑๕ แปลงนั้นเป็นของราชการ ๑๕ แปลงแบ่งเป็นที่ดินของการรถไฟแห่งประเทศไทย ๑๔ แปลง อีก ๑ แปลงนั้นเป็นที่ดินของราชพัสดุ ก็ถือว่าสามารถเจรจาตกลงกันได้ ๙๖ แปลง หรือคิดเป็น ๘๕ เปอร์เซ็นต์ แต่มีปัญหาอยู่ ๑๗ แปลงเท่านั้นที่ไม่สามารถเจรจาตกลงกันได้ แต่ทั้ง ๑๗ แปลงนั้นเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ได้มารับเงินที่การรถไฟฯ ฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย หรือ รฟม. ได้วางไว้ที่ธนาคารแล้วนะครับ อันนี้ละครับเป็นคำถามที่น่าสนใจว่าเหตุใดจึงไม่สามารถเจรจาตกลงกันได้ อาจจะเป็นเพราะว่าค่าทดแทนในภาวะของอสังหาริมทรัพย์นั้นไม่เหมาะสมหรือไม่ ซึ่งการคิดค่าทดแทนได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง มีสูตรการคิดตายตัว เรื่องนี้จำเป็นที่ รฟม. ต้องไปทบทวนดูว่าสูตรการคิดค่าทดแทนให้กับที่ดินที่มีภาวะนั้นเหมาะสมหรือไม่ หรืออาจจะเห็นว่าพื้นที่ดิน ลักษณะที่ดินที่ถูกกำหนดให้เป็นภาวะมีพื้นที่กว้างเกินไปหรือไม่ ต้องดูให้ดีๆ นะครับ ตรงนี้ละครับที่ทางรัฐบาลหรือ รฟม. ต้องไปทบทวนว่าสิ่งเหล่านี้เหตุใดเจ้าของที่ดิน เจ้าของอสังหาริมทรัพย์ทั้ง ๑๗ แปลงนั้นถึงไม่ยอมรับ ไม่สามารถเจรจากันได้ แต่เรื่องนี้ผมเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ เพราะว่าโครงการซึ่งทางนี้ได้ดำเนินการเสร็จแล้ว แต่เพื่อเป็นการป้องกันเจ้าของที่ดิน เจ้าของอสังหาริมทรัพย์ทั้ง ๑๗ แปลงมาต่อเติม มาตอกเข็ม หรือตัดแปลงอาคาร ซึ่งอาจจะกระทบไปถึงทางขึ้นลงรถไฟฟ้าใต้ดิน อาจกระทบไปถึงอุโมงค์รถไฟฟ้าใต้ดินก็ได้

แต่สิ่งที่อยากจะขอให้ภาครัฐดูก็คือเรื่องวิธีการคิดค่าทดแทนในภาวะของที่ดินเหล่านั้น ท่านประธานครับ ผมขอถือโอกาสนี้สอบถามไปทางรัฐบาล เมื่อเร็ว ๆ นี้เมื่อวันจันทร์ที่ผ่านมา คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาอนุมัติให้ รฟม. กู้เงินจากกระทรวงการคลังเป็นการกู้เงินในประเทศ สำหรับโครงการรถไฟฟ้าสายสีเขียว ช่วงแบริ่ง-สมุทรปราการ ระยะทาง ๑๒.๖ กิโลเมตร และเส้นทางสายสีน้ำเงินจากบางซื่อ-ท่าพระ ระยะทาง ๑๓ กิโลเมตร และสายสีน้ำเงินจากหัวลำโพง ผ่านท่าพระ-บางแค ระยะทางประมาณ ๑๔ กิโลเมตร ทั้งหมดนั้น กรม ได้อนุมัติกรอบเงินงบประมาณประมาณ ๗๒,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งรวมทั้งค่าก่อสร้างงานโยธา รวมทั้งค่าจ้างที่ปรึกษาในการบริหารการก่อสร้าง รวมทั้งที่ปรึกษาในการควบคุมการก่อสร้าง ผมได้ตรวจสอบแล้วครับว่าสัดส่วนของค่าจ้างที่ปรึกษานั้นสูงครับ สูงกว่าเส้นทางรถไฟฟ้าสายสีม่วงจากบางซื่อ-บางใหญ่ ผมดูสัดส่วนค่าจ้างที่ปรึกษาของเส้นทางรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงิน และสายสีเขียวจะอยู่ประมาณที่ ๓.๗ เปอร์เซ็นต์ของค่าก่อสร้างงานโยธา ไปเปรียบเทียบกับ สัดส่วนของค่าจ้างที่ปรึกษารถไฟฟ้าสายสีม่วงซึ่งมีร้อยละ ๓.๓ เท่านั้น สายสีน้ำเงิน สายสีเขียว นั้นค่าจ้างที่ปรึกษาเพิ่มขึ้นประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ อันที่จริงสัดส่วนนี้จะต้องไม่เพิ่มขึ้น เพราะเป็นการเทียบเคียงกับค่าก่อสร้างงานโยธา ค่าก่อสร้างงานโยธานั้นเพิ่มขึ้น แต่สัดส่วน ๓.๓ เปอร์เซ็นต์จะต้องคงที่ ผมถึงขอฝากให้ทางท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมได้ไปตรวจสอบว่าเหตุใดค่าจ้างที่ปรึกษาทั้งบริหารโครงการและควบคุมงานก่อสร้าง จึงเพิ่มขึ้นถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ หวังว่าท่านคงตามผมทันนะครับ จะต้องไม่เพิ่มขึ้น เพราะเราเทียบเคียงเป็นเปอร์เซ็นต์ของค่าก่อสร้างที่เพิ่มขึ้นแล้ว เพราะฉะนั้นสัดส่วนตัวนี้จะต้อง คงเดิมหรือน้อยกว่าเดิมก็จะเป็นผลดีแก่ภาครัฐ ท่านประธานครับ เรื่องที่ผมติดตามมาโดยตลอด ก็คือเรื่องค่าโดยสารรถไฟฟ้า ๒๐ บาทต่อสาย ผมได้ตั้งกระทู้ถามสดถามท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงคมนาคม เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ก็ขอให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม พลตำรวจโท ชัจจ์ กุลดิลก มาตอบแทน ขออภัยที่ต้องเอนามท่านครับ ในวันนั้นท่านก็ยอมรับว่าไม่สามารถดำเนินการ ทำให้มีค่าโดยสาร ๒๐ บาทตลอดสายได้ทันที แต่ขอเวลา ๓ เดือน บอกว่าจะเห็นเป็นรูปธรรม ผมก็รอมาครับ เวลานี้ประมาณ ๕ เดือนแล้วก็ยังไม่เห็นมีความคืบหน้า ก็ขอฝากไปยังรัฐบาล ผ่านท่านประธานครับว่าให้เร่งรัดเรื่องนี้ เพราะมีพี่น้องประชาชนในกรุงเทพมหานครนั้น รอคอยกันมากมาย แต่อยากจะฝากถึงท่านว่าการทำค่าโดยสารรถไฟฟ้าให้ลดลง

๑๘๘

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สิริพร ๘๘/๒

เหลือ ๒๐ บาทตลอดสายนั้นท่านจะต้องเจรจากับผู้รับสัมปทานทั้ง ๒ โครงการ ก็คือผู้รับสัมปทานของรถไฟฟ้าบีทีเอส ก็คือบริษัท

(นายจिरายู ห่วงทรัพย์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านมีอะไรครับ จะประท้วงหรือครับ

นายจिरายู ห่วงทรัพย์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม จิรายู ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ประท้วงท่านผู้อภิปราย
ตามข้อ ๖๑ นอกประเด็นนะครับ นี่เรื่องพระราชบัญญัติเวนคืนครับ ท่านไปรถไฟฟ้า
๒๐ บาท เอาไว้พุงนี้ตั้งกระทู้ถามจะดีกว่าไหมครับ ฝากให้ท่านประธานวินิจฉัยครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านกรุณาอยู่ในประเด็นด้วยก็แล้วกันครับ เชิญต่อเลยครับ

นายสามารถ ราชพลสิทธิ์ (บัญชีรายชื่อ) : ครับ จะถามพ่วงนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีก็ไม่อยู่นะครับ ผมใช้เวลาสั้น ๆ ท่านประธานครับ เป็นการแนะนำไปยังรัฐบาลเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติ การเจรจากับผู้รับสัมปทานไม่ว่าจะเป็น รถไฟฟ้าสายสีเขียวหรือบีทีเอสนั้นนะครับ หรือผู้รับสัมปทานรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงินหรือบริษัทบีเอ็มซีแอลนั้น จะต้องระมัดระวังครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้รับสัมปทานรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงินหรือรถไฟฟ้าใต้ดิน นั่นก็คือบริษัทบีเอ็มซีแอลครับ ผมทราบว่าอีกไม่กี่ปีข้างหน้า บริษัทนี้จะต้องจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ รฟม. หรือภาครัฐปีละ ๑,๐๐๐ ล้านบาทครับ ถ้าเราเจรจาไม่ดีเราอาจจะเสียโอกาสที่ได้รับเงินค่าตอบแทน ๑,๐๐๐ ล้านบาท และแถมเรายังต้องจ่ายค่าชดเชยส่วนต่างรายได้ด้วย ถ้าเราลดค่าโดยสารจาก เวลานี้ค่าโดยสารสูงสุด ๔๐ บาท ลดเหลือ ๒๐ บาท เราต้องเสียค่าชดเชยให้แก่บริษัทบีเอ็มซีแอล แล้วเราอาจจะไม่มีโอกาสได้รับค่าตอบแทนที่บริษัทบีเอ็มซีแอลต้องแบ่งให้กับ รฟม. ปีละ ๑,๐๐๐ ล้านบาทด้วยครับ เพราะเราไปเปลี่ยนระบบการเก็บเงินของเขา เขาอาจจะอ้างว่าทำให้รายได้ลดน้อยลงครับ เรื่องนี้ต้องระมัดระวังครับ

อีกเรื่องหนึ่ง ท่านประธานครับ เรื่องการก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีม่วง จากบางซื่อไปบางใหญ่ เรื่องนี้มีความก้าวหน้าเป็นอย่างดีก่อนที่จะเกิดอุทกภัย แต่หลังจากนั้น เมื่อน้ำท่วมขึ้นมาโดยเฉพาะบริเวณบางบัวทอง บริเวณบางใหญ่ครับ โรงจอดและซ่อมบำรุง ที่เรียกว่า เดปโอบี แอนด์ เวิร์กชอป (Depot and workshop) ของ รฟม. นั้น มีน้ำท่วมอย่างหนัก ผมเป็นห่วงว่าเรื่องโครงสร้างเหล็กเวลานั้นมีการก่อสร้างฐานรากต่อม่อแล้วมีเหล็กเปลือย การที่น้ำท่วมอยู่เป็นเวลาเดือนกว่า ๒ เดือนนั้น อาจจะมีปัญหากับกำลังการรับน้ำหนักของเหล็กเหล่านั้นครับ ขอให้ตรวจสอบด้วย

อีกประเด็นหนึ่งครับ ที่ผมขอให้ทาง รฟม. ก็คือการเร่งก่อสร้างจากบางใหญ่ มาบางซื่อให้มีเส้นทางผ่านอาคารรัฐสภาแห่งใหม่บริเวณเกียกกาย เรื่องนี้ผมเข้าใจว่า รฟม. เอง ยังคงดำเนินการอยู่ แต่ปัญหาอยู่ที่ว่าเวลานี้อาคารรัฐสภาแห่งใหม่ของเรา นั้นจะอยู่ที่ไหน กันแน่ครับ จะอยู่ที่เกียกกายหรืออยู่ที่อื่น ทั้ง ๆ ที่เราได้มีการจ่ายเงินไปแล้วไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ ล้านบาทครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญท่านวิชาญครับ

๑๙๐

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เปมิศา ๙๐/๒

นายวิชาญ มินชัยนันท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
ผม วิชาญ มินชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย
ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องของการกำหนดภาระในอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน
ฉบับนี้ ผมคิดว่าสภาแห่งนี้คงต้องเห็นชอบ เพราะว่าได้นำที่ดินของผู้ที่ถูก จะใช้คำว่า
รอนสิทธิ ก็ได้ครับ เพราะกฎหมายฉบับนี้เหมือนกับเอาที่ดินเขามาใช้แล้ว แล้วก็ไม่ได้ให้
อนุญาตที่จะเอาส่วนประกอบอื่นนั้นไปใช้ในเรื่องของธุรกิจด้านอื่น เพราะว่ารถไฟสายนี้
รถไฟฟ้ามหานครสายเฉลิมรัชมงคล มันถูกใช้แล้วเพื่อการขนส่งมวลชน ดังนั้น
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เหลืออยู่เพียง ๑๗ ราย ซึ่งผมมองว่าในจำนวน ๑๗ รายนั้น
คงจะต้องมีอะไรที่ผิดพลาดหรืออาจจะตกลงไม่เรียบร้อยจึงจำเป็นที่จะต้องมาทำเป็น
ร่างพระราชบัญญัติ แต่สิ่งหนึ่งกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานครับ ผมตั้งข้อสังเกตไว้หนึ่ง
คือเป็นกฎหมายคล้าย ๆ กับเป็นกฎหมายพิเศษ ซึ่งบอกว่าเอาเงินไปวางแล้วลงมือไปทำ
ในส่วนของการนำเงินเข้าไปวางเพื่อเป็นการประกันแล้วก็ไปเจรจาในลักษณะถ้าไม่ตกลง
ก็ต้องมาใช้กฎหมายฉบับนี้ แต่สิ่งหนึ่งถ้าเรามาดูแล้วการใช้ที่ดินเหมือนกับว่าใช้ในบางส่วน
เท่านั้นเอง ซึ่งผมถ้าคิดเทียบเคียงแล้วจำนวน ๑๗ ราย เขาอาจจะมึมมองที่แปลก ๆ ครับ
ท่านประธานครับ บางทีเวนคืนที่ ๓ ตารางวา เวนคืนที่ ๒ ตารางวา เวนคืนที่ ๑๓ ตารางวา
๕ ตารางวา ๖ ตารางวา มีที่มาก ๆ ก็คือ ๘๙ ตารางวานะครับ -----

ซึ่งผมมองว่าในจำนวน ๑๗ ราย เขาอาจจะมีความรู้สึกว่าความเจริญมาถึงจำนวนของที่ดินที่เขาถือครองอยู่นั้นสามารถใช้ประโยชน์ได้มากกว่าหรืออาจจะมองในเรื่องของกฎหมายอาคาร เพราะถ้ามีการก่อสร้างใด ๆ ก็ตามเขาจะต้องมีแนวร่นระหว่างกันในเรื่องของส่วนที่ดินที่มีการแบ่งแยก ดังนั้นในกรณีอย่างนี้ผมฝากคร่ำว่ากฎหมายใดก็ตามที่ปรอนสิทธิเขา แต่ต้องให้สิทธิในด้านอื่นนอกจากการชดเชยแล้วในการก่อสร้างอาคารถ้าไม่สามารถที่จะมีแนวร่นซึ่งมาก จนบางแปลงทำให้ที่ดินของเขาอาจจะมีปัญหา เช่น มีที่ดิน ๘๒ ตารางวา ถูกเวนคืนไป ๓ ตารางวา ดูแล้วมันก็น้อยแต่แนวร่นจากการก่อสร้างในส่วนของบริเวณของการก่อสร้างรถไฟสายดังกล่าวก็จะทำให้แนวร่นของที่ดินส่วนที่เหลือนั้นไม่สามารถที่จะดำเนินการได้หรือเปล่า อันนี้ตั้งเป็นข้อสังเกตนะครับ

ส่วนในเรื่องของข้อเสนอแนะซึ่งผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้คงจะต้องมีการบังคับใช้ อันนี้ก็เป็นอย่างอื่นหนึ่งซึ่งใช้ไปแล้วในส่วนหนึ่งแล้วก็ยังจะต้องมีที่เราเพิ่มระบบขนส่งมวลชนมาอีกเป็น ๑๐ สาย ๑๐ เส้นทางที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เราเองคงจะต้องมีกฎหมายในลักษณะประเภทนี้ลงมา เพราะฉะนั้นผมฝากเป็นข้อสังเกตว่าในเรื่องของที่ดินถ้ามีลักษณะการเหลือที่น้อย อย่าง ๗๐-๘๐ ตารางวา เราควรจะต้องไปกำหนดกฎเกณฑ์คร่ำว่า จะขอเวนคืนที่ยกแปลงมาเพื่อเป็นประโยชน์ในเรื่องของการดำเนินการในเรื่องของธุรกิจได้หรือเปล่า เพราะว่าถ้าเหลือไว้ให้น้อยเขาไม่สามารถทำธุรกิจหรือมีแนวร่น แนวกัน อย่างที่ผมบอกนะครับ อันนี้เป็นอย่างแรก อย่างที่ ๒ ก็คือในเรื่องของการกำหนดจุดขึ้นลงเพื่อความเหมาะสม ผมเข้าใจว่าการที่จะนำระบบขนส่งมวลชนวิ่งผ่านไปยังบริเวณย่านธุรกิจใด ๆ ก็ตามก็ย่อมมีการแสดงความต้องการในเรื่องของจุดหรือทางขึ้นลง แต่บางจุดนั้นต้องดูความเหมาะสมคร่ำไม่ใช่บอกว่าดูเฉพาะความแออัดของจำนวนประชากร ยิ่งไปเพิ่มความแออัด ยิ่งเวลาเกิดอันตราย เกิดอุบัติเหตุขึ้นมา เกิดสมมุติว่ามีเหตุการณ์แก๊สระเบิด หรือมีเหตุการณ์ที่มีการก่อวินาศกรรม วินาศภัยขึ้นมา มันก็อาจจะทำให้เกิดปัญหาตามขึ้นมา เพราะว่าจำนวนแหล่งที่ขึ้นลงของจุดที่ไปตรงนั้นมีจำนวนคนซึ่งพลุกพล่านอยู่แล้ว ก็อาจจะเกิดเหตุได้ ดังนั้นในเรื่องดังกล่าวผมขอฝากนะคร่ำว่าในการกำหนดจุดหรือการออกแบบเส้นทางรถต่าง ๆ เหล่านี้คงจะต้องคำนึงถึงจุดทางขึ้นทางลง และผมฝากอีกเรื่องหนึ่งคร่ำว่าทำไมเราไม่ใช่เส้นทางซึ่งไม่จำเป็นต้องเวนคืนที่คร่ำ ในการลงทุนเขาบอกว่าการลงทุนภาครัฐก็ตามที่มีการลงทุนในลักษณะของรถไฟหรือระบบขนส่งมวลชนที่มีจำนวนการลงทุนที่มาก

๑๙๒

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริรัตน์ ๙๑/๒

จะเก็บเงินคืนเป็นเรื่องยากลำบากแต่ถ้ามีจำนวนควบก็คือการจัด ยิ่งรัฐบาลชุดนี้มีแนวความคิดที่จะสร้างจุดทางขึ้นลงควบคู่กันไปกับที่อยู่อาศัย ผมเสนอแนวทางอันหนึ่งครับว่าถ้ามีการสำรวจหรือจะต้องออกเส้นทาง พยายามให้อยู่ภายใต้คลองได้ไหมครับ เช่น คลองแสนแสบเป็นส่วนหนึ่ง หรือคลองลาดพร้าว หรือคลองต่าง ๆ ที่มีขนาดใหญ่เออลงไปอยู่ใต้คลอง มันไม่จำเป็นที่จะต้องไปเวนคืนที่ครับ เพราะเขตคลองต่าง ๆ ที่กว้างก็สามารถที่จะดำเนินการในการพัฒนาได้ และเป็นการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ บางที่ที่ดินตบอดนั้นมีราคาของที่ดินราคาต่ำและสามารถพัฒนาไปสู่ย่านธุรกิจได้เพิ่มมากขึ้นในบางส่วนแล้วก็รวมถึงเป็นการป้องกัน ตอนนี้มีปัญหาว่ามีคนบุกรุกที่ดินที่อยู่ในส่วนของลำคลองหรือคลองสาธารณะต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัญหาอย่างยิ่งเพราะว่าถ้ามีการระบายน้ำใด ๆ ก็ตามก็ต้องไปรื้อบ้านที่บุกรุกลำคลอง แต่ถ้าเราดำเนินการสร้างเส้นทางระบบขนส่งมวลชนเข้าไปใต้คลอง เราก็สามารถที่จะควบคุมดูแลด้านบนแล้วก็สามารถเพิ่มมูลค่าของทรัพย์สินต่าง ๆ ให้เพิ่มมากขึ้นนะครับ -----

ยกตัวอย่างคลองแสนแสบซึ่งจะมีการเดินเรืออยู่ข้างบน แต่ปัจจุบันนั้นการเดินเรือก็เป็นเรื่องยากลำบาก เพราะเป็นการคอนโทรล (Control) โดยระบบน้ำซึ่งที่อยู่ด้านบน ถ้าน้ำมากเรือก็ไม่สามารถที่จะเดินผ่านช่องในช่วงสะพานได้ แต่ถ้าเราสามารถ อย่างเส้นทางรถไฟสายสีชมพู สายสีส้มที่จะมาสู่พื้นที่มีนบุรี ผมยกตัวอย่างนะครับ ถ้าเราเดินรถจากในเส้นทางถนนสุขุมวิทจุดหนึ่ง แล้วก็วิ่งผ่านลอดใต้ถนนนานาเป็นรถไฟใต้ดิน แล้วลงคลองแสนแสบ แล้ววิ่งแนวคลองแสนแสบตลอดมันจะได้เส้นทางทั้งถนนสุขุมวิท ทั้งในถนนเพชรบุรีตัดใหม่ ทั้งในถนนรามคำแหง ถนนลาดพร้าว ถนนเสรีไทย ถนนสุขาภิบาล ๓ แล้วได้ทั้ง ๒ เขต วิ่งคู่ขนานกันไป ไม่ว่าจะเขตคลองเตย เขตวัฒนา เขตวังทองหลาง เขตบางกะปินี้ไต่ยาวเลย ไปจนถึงเขตบึงกุ่ม เขตสะพานสูง แล้วเข้าไปสู่เขตมีนบุรี เขตคลองสามวา ทุกด้านได้หมดครับ เพราะว่าเราอาศัยเขตคลองเป็นเขตการแบ่งเขตพื้นที่ แต่ถ้าเราลงทุนลักษณะนี้มันจะประหยัดเส้นทางนะครับ ไม่ต้องสร้างในพื้นที่ผิวจราจร โดยเฉพาะที่บอกว่าจะต้องไปสร้างใต้ถนนลาดพร้าว ถนนรามคำแหงนี้ไม่ต้อง เพราะอาศัยเขตคลองเป็นตัวกำหนดนะครับ ผมจึงขออนุญาตว่าฝากแนวทางสำหรับการดำเนินการในเรื่องของการที่จะลงโครงการต่าง ๆ เพราะประโยชน์ต่าง ๆ ในการลงทุนนั้นถ้าลงทุนมากต้นทุนก็จะสูง แต่ถ้าลงทุนน้อยประโยชน์ในการลงทุนจากพี่น้องประชาชนในการที่จะเรียกเก็บค่าโดยสารก็จะลดจำนวนลงครับ ผมเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านวัชระ เพชรทอง

นายวัชระ เพชรทอง (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ นับประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง ท่านประธานครับ ในขณะที่ท่านประธานนั่งเป็นประธานอยู่นี้พี่น้องประชาชนมีชีวิตอยู่ด้วยความยากลำบาก ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ผมสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติกำหนดภาระในอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชนโครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล ในท้องที่เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา และเขตสาทร กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ซึ่งรัฐบาลได้เสนอมาสิ้น ๆ ๕ มาตรา ท่านประธานครับ ผมสงสัยเหลือเกินว่าทำไมผู้ว่าการการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยทำไมถึงไม่เจรจากับเจ้าของที่ดินทั้ง ๑๙ แปลง ซึ่งมีผู้มีกรรมสิทธิ์ไม่ถึง ๑๙ ราย เพราะหลายแปลงเจ้าของที่ดินนั้น

๑๙๔

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ภาวดี ๙๒/๒

เป็นรายเดียวกัน ในขณะที่รัฐบาลเสนอกฎหมายมาเพื่อที่จะให้กำหนดภาระ
ในอสังหาริมทรัพย์ก็คือที่ดิน อสังหาริมทรัพย์นั้นคือที่ดิน ท่านประธานครับ พี่น้องประชาชน
เงิน ๕,๐๐๐ บาทจากน้ำท่วมยังไม่ได้เลย แล้วเมื่อท่านมาเสนอกฎหมายฉบับนี้ผมก็เห็นด้วยครับ
ไม่ใช่ไม่เห็นด้วย แต่อยากให้คำนึงถึงพี่น้องประชาชนจำนวนมากด้วยที่ยังไม่ได้เงิน ๕,๐๐๐ บาท
จากน้ำท่วม ท่านประธานครับ ในรถไฟฟ้ามหานครสายนี้ คือสายเฉลิมรัชมงคล
เป็นนามพระราชทาน ผมก็อยากที่จะให้พี่น้องประชาชนมีความสุขจากการขึ้นรถไฟ
อยากจะถามผู้มาชี้แจงแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ซึ่งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงคมนาคมว่ารถไฟสายนี้ท่านจะเก็บค่าโดยสารเท่าไร ท่านจะเก็บ ๒๐ บาท ๒๐ ๒๐
๒๐ หรือไม่ ท่านประธานครับ เพราะถ้าท่านเก็บแพงพี่น้องประชาชนก็มีความทุกข์
และถ้าท่านไม่เก็บตามสัญญาประชาคมที่ได้ให้ไว้ก็ถือว่าเป็นการตระบัดสัตย์ -----

- ๙๓/๑

๑๙๕

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อริสา ๙๓/๑

ท่านประธานครับ รถไฟฟ้ามหานครบางช่วงนั้นมุดดิน บางช่วงก็โผล่ขึ้นมา แล้วก็ทำเป็นราง แม้ว่าในภาวะปัจจุบันไม่มีผู้ว่าการการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยแห่งนี้ มาเป็นเวลาเกือบ ๒ ปี แล้วเหตุใดท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบถึงไม่รีบสรรหาตัวผู้ว่าการการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยมารับผิดชอบ หรือว่ามีการเมืองเข้าไปแทรกแซงหรือไม่ ท่านประธานครับ รถไฟสายนี้จะไปเชื่อมต่อถึงฝั่งธนบุรี ผมในฐานะอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตหนองแขม เขตบางแค เขตภาษีเจริญ ผมแสดงความยินดีกับพี่น้องประชาชนที่รถไฟสายนี้จะไปถึงเขตบางแค นั่นก็คือผ่านหน้าบ้านท่าน ส.ส. โกวิทย์ ธารณา ส.ส. ระบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ แต่ไปไม่ถึงเขตหนองแขม ไปไม่ถึงอำเภอพุทธมณฑล ไปไม่ถึง ตำบลอ้อมน้อย และไปไม่ถึงอำเภอสามปราชญ์ ท่านประธานครับ ถ้าจะสร้างรถไฟฟ้าอย่างเป็นธรรมแล้วก็ควรจะไปถึงเขตชานเมืองของกรุงเทพมหานครในทุกทิศ ไม่ว่าจะป็นทางด้านเขตบางนาหรือเขตหนองแขมก็ตาม ผมอยากจะเห็นการบริหารงานภายใต้รัฐบาลชุดนี้ ในการที่จะออกพระราชบัญญัติเพื่อที่จะให้กำหนดการต่ออสังหาริมทรัพย์หรือที่ดิน ที่รัฐบาลต้องการออกกฎหมายไปบังคับเจ้าของที่ดินนั้นเป็นไปอย่างเป็นธรรม นั่นก็คือ การจ่ายค่าเวนคืนอย่างเป็นธรรมหรือไม่ อย่างไร เพราะถ้าจ่ายค่าเวนคืนอย่างไม่เป็นธรรม ก็เป็นการขบธรรมเนียมที่ผู้มีอสังหาริมทรัพย์หรือมีที่ดินนั้น ๆ ที่จะปฏิเสธได้ และนี่รัฐบาล กำลังจะใช้กฎหมายคือใช้สภาผู้แทนราษฎรออกกฎหมายบังคับเจ้าของที่ดินทั้ง ๑๙ แปลง ท่านประธานครับ ผมหวังอย่างยิ่งว่าการทำงานของรัฐบาลเพื่อที่จะผลักดันร่างกฎหมายฉบับนี้ออกมาเป็นกฎหมาย ผมต้องการเห็นผลถึงพี่น้องประชาชนคือต้องการเห็นผลว่า พี่น้องประชาชนได้ประโยชน์จากรถไฟฟ้าและหวังอย่างยิ่งว่ารถไฟ ๒๐ บาท ที่ท่านเคยสัญญาไว้ต้องปรากฏโดยเร็ว อย่าให้พี่น้องประชาชนขึ้นรถไฟในราคาแพงกว่า ๒๐ บาท แพงกว่า ๒๐ บาท อย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ขอขอบคุณ

นายวิสุทธิ ไชยณรรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านรัฐมนตรีตอบ ท่านซัจจ์

พลตำรวจโท ซัจจ์ กุลติลล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
ท่านประธานที่เคารพ ก็ขอขอบคุณท่านสมาชิกทุกท่านที่ได้มีความเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ คงจะต้องเป็นกฎหมาย ก็ขอขอบคุณครับ

๑๙๖

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อริสา ๙๓/๒

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ต้องลงมตินะครับ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกห้องครับ ท่านวัชระมีอะไรครับ

นายวัชระ เพชรทอง (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วัชระ
เพชรทอง บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ อยากกราบเรียนท่านประธานถามไปยัง
ท่านรัฐมนตรีว่าคำถามต่าง ๆ ของสมาชิกที่สงสัย ทำไมท่านถึงไม่ตอบเลยแม้แต่คำถามเดียว
ผมไม่อยากจะให้ท่านลุกขึ้นมาขอบคุณแล้วจบเพียงเท่านี้ เพราะว่าสมาชิกหลายท่านมีข้อสงสัย
ท่านสามารถ ราชพลสิทธิ์ ซึ่งมีความรู้เรื่องรถไฟฟ้าเป็นอย่างดีก็สงสัย ผมก็สงสัย อย่างน้อย
ผมมี ๒ คำถาม อยากให้รัฐมนตรีได้ตอบด้วยว่า ๒๐ บาทตลอดสาย รถไฟฟ้า ๒๐ บาท
ท่านจะใช้ดำเนินการเก็บได้เมื่อไร เพียงแค่ ๒๐ บาท ๒๐ บาทครับ ท่านรัฐมนตรีครับ
ได้โปรดตอบด้วยว่าท่านจะเก็บเมื่อไร ๒๐ บาท อย่าหลอกประชาชนครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ครับ เป็นสิทธิของรัฐมนตรีครับ เป็นสิทธิรัฐมนตรีจะตอบหรือไม่ตอบ ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้อง
เชิญเข้าห้องประชุมครับ จะมีการลงมติครับ

๑๙๗

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ปิยาพัชร ๙๔/๑

(นายวิสุทธิ ไชยณรุณ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบเพื่อทำการตรวจสอบองค์ประชุมและลงมติ)

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องกรุณาเข้าห้องเพื่อลงมติในะครับ กรุณาเข้าห้องประชุมด้วยครับ ท่านเกียรติ์อุดมมีอะไรครับ

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ที่จริงแล้วผมก็เคารพท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ แต่ว่าผู้อภิปรายเมื่อครู่นี้ผมอยากให้ออนคำพูดอย่าหลอกประชาชน ท่านรัฐมนตรีท่านยังไม่ได้หลอกอะไรครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านเกียรติ์อุดม ผมจะลงมติแล้วครับ นั่งลง ท่านสมาชิกครับ กรุณาได้เสียบบัตรแสดงตนก่อนนะครับ (สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอผลคะแนนด้วยครับ มีผู้อยู่ในห้องประชุม ๒๖๖ ท่านนะครับ

๑๙๘

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ปิยาพัชร ๙๔/๒

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านสมาชิกกรุณาใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนนะครับ ผู้ใดเห็นควรรับหลักการโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นควรงดออกเสียงโปรดกดปุ่ม งดออกเสียง ครับ เชิญลงคะแนนได้แล้วครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอผลคะแนนด้วยนะครับ มีผู้เข้าประชุม ๒๙๐ ท่าน เห็นด้วย ๒๘๓ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๓ ท่าน
งดออกเสียง ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๓ ท่านนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติ
รับหลักการนะครับ

๑๙๙

สพ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ปิยาพัชร ๙๔/๓

ต่อไปจำนวนกรรมการ ต้องตั้งคณะกรรมการนาระับ จำนวน ๓๑ ท่าน
คณะรัฐมนตรี ๕ ท่าน พรรคเพื่อไทย ๑๔ ท่าน พรรคประชาธิปัตย์ ๘ ท่าน พรรคภูมิใจไทย
๒ ท่าน พรรคชาติไทยพัฒนา จำนวน ๑ ท่าน พรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดินและพรรคพลังชล
จำนวน ๑ ท่าน ขอเชิญท่านรัฐมนตรีเสนอรายชื่อคณะกรรมการนาระับ

พลตำรวจโท ชัจจ์ กุลดิลก (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
กระผม พลตำรวจโท ชัจจ์ กุลดิลก รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ขอเสนอรายชื่อ
คณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ในสัดส่วนของรัฐบาล จำนวน
๕ ท่าน ดังนี้ ๑. นายรณชิต แย้มสอาด ๒. นายปานเทพ ศรีไสว ๓. นายวีรพงศ์
พัฒนาพันธุ์ ๔. นายนพตล เกร์ฤกษ์ ๕. พลตำรวจโท ชัจจ์ กุลดิลก

- ๙๕/๑

นายวิสุทธิ ไชยณรรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
พรรคเพื่อไทย จำนวน ๑๔ ท่าน เชิญครับ

นายพลภูมิ วิภัติภูมิประเทศ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายพลภูมิ วิภัติภูมิประเทศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร
พรรคเพื่อไทย ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
กำหนดภาวะในอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชนโครงการรถไฟฟ้ามหานคร
สายเฉลิมรัชมงคล ในท้องที่เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา และเขตสาทร กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. ในสัดส่วนพรรคเพื่อไทย ดังมีรายนามต่อไปนี้ ๑. นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรรุพพรรณ กุลดิลก ๓. นายวรพงษ์ ตันติเวชยานนท์ ๔. นายณรงค์
รุ่งธนวนศ์ ๕.นางอนงค์ เพชรทัต ๖. นายประเดิมชัย บุญช่วยเหลือ ๗. หม่อมหลวงณัฐพล
เทวกุล ๘. นายพงษ์พิสุทธิ์ จินตโสภณ ๙. นายธวัชชัย สุทธิบังกช ๑๐. นายยุทธจักร
เรืองวรบูรณ์ ๑๑. นายกิตติ สมทรัพย์ ๑๒. นายพิสิษฐ์ สันตพันธ์ ๑๓. นายเชิดพงศ์
ราชปองขันธุ์ และ ๑๔. นายขจิตร ชัยนิคม ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวิสุทธิ ไชยณรรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
มีผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญพรรคประชาธิปัตย์ครับ จำนวน ๘ ท่านครับ

นายภีรพล ลาภาโรจน์กิจ (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ผม นายภีรพล ลาภาโรจน์กิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์
ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญสำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในส่วน
ของพรรคประชาธิปัตย์ จำนวน ๘ ท่านดังนี้คือ ๑. นายอนุชา บูรพชัยศรี ๒. นายพุฒิพงษ์
ปุ่นณกันต์ ๓. นางสาวอรอนงค์ กาญจนชูศักดิ์ ๔. พันเอก วินัย สมพงษ์ ๕. นายสุทธิ
ปัญญาสกุลวงศ์ ๖. นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ ๗. นายสามารถ ราชพลสิทธิ์ ๘. นายประสงค์
ธाराไชย ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวิสุทธิ ไชยณรรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
มีผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญพรรคภูมิใจไทย ๒ ท่านครับ

๒๐๑

สผ ๑๖/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริวรรณ ๙๕/๒

นางนาที รัชกิจประการ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ดิฉัน นาที รัชกิจประการ ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกำหนดภาวะในอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชนโครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล ในท้องที่เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา และเขตสาทร กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ในสัดส่วนของพรรคภูมิใจไทย ๒ ท่านดังนี้

๑. นางสาวศุภมาส อิศรภักดี ๒. นายพิสิฏฐ ศรีชนะ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ครับ มีผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปพรรคชาติไทยพัฒนา จำนวน ๑ ท่านครับ

นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล (อ่างทอง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอ่างทอง ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคชาติไทยพัฒนา ๑ ท่าน คือคุณชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดินและพรรคพลังชล ๑ ท่านครับ

นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี พรรคพลังชล ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกำหนดภาวะในอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชนโครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล ในท้องที่เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา และเขตสาทร กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ในสัดส่วนพรรคพลังชลและพรรคชาติพัฒนาเพื่อแผ่นดิน ๑ ท่าน คือ นายรณเทพ อนุวัฒน์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้อง เชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อคณะกรรมการ

นายจเร พันธุ์เปรื่อง (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
กำหนดการะโนอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน องค์การรถไฟฟ้ามหานคร
สายเฉลิมรัชมงคล ในท้องที่เขตห้วยขวาง เขตวัฒนา และเขตสาทร กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. ๑. นายรณชิต แยมสอาด ๒. นายปานเทพ ศรีไสว ๓. นายวีรพงศ์ พัฒนะพันธุ์
๔. นายนพดล เภรีฤกษ์ ๕. พลตำรวจโท ชัจจ์ กุลดิลก ๖. นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรรพวรรณ กุลดิลก ๘. นายวรพงษ์ ตันติเวชยานนท์ ๙. นายณรงค์
รุ่งธนวนศ์ ๑๐. นางอนงค์ เพชรทัต ๑๑. นายประเดิมชัย บุญช่วยเหลือ ๑๒. หม่อมหลวงณัฐพล
เทวกุล ๑๓. นายพงษ์พิสุทธิ จินตโสภณ ๑๔. นายธวัชชัย สุทธิบังกช ๑๕. นายยุทธจักร
เรืองวรบูรณ์ ๑๖. นายกิตติ สมทรัพย์ ๑๗. นายพิสิษฐ์ สันตพันธุ์ ๑๘. นายเชิดพงศ์
ราชป้องกัน ๑๙. นายขจิตร์ ชัยนิคม ๒๐. นายอนุชา บุรพชัยศรี ๒๑. นายพุฒิพงษ์
ปุ่นณกันต์ ๒๒. นางสาวอรอนงค์ กาญจนชูศักดิ์ ๒๓. พันเอก วินัย สมพงษ์ ๒๔. นายสุทธิ
ปัญญาสกุลวงศ์ ๒๕. นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ ๒๖. นายสามารถ ราชพลสิทธิ์
๒๗. นายประสงค์ ธาราไชย ๒๘. นางสาวศุภมาส อิศรภักดี ๒๙. นายพิภวิ ตรีชนะ
๓๐. นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ และ ๓๑. นายรณเทพ อนุวัฒน์

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านสมาชิกครับ ระยะเวลาในการแปรญัตติครับ เชิญครับ

นายพลภูมิ วิภัติภูมิประเทศ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายพลภูมิ วิภัติภูมิประเทศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร
พรรคเพื่อไทย ขอเสนอ ๗ วันตามข้อบังคับครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ถูกต้อง ๗ วันตามข้อบังคับ ท่านสมาชิกครับ ต้องขอบคุณท่านที่นั่งประชุมด้วยกันตลอดครับ
ผมเห็นสมควรปิดการประชุมครับวันนี้ ขอขอบคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๑.๐๑ นาฬิกา

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑
ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๕

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา นายวัชรินทร์ จอมพลาพล รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
นางสาวยุพา ศิริประภาพร ผู้อำนวยการสำนักgrayงาน
การประชุมและชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นางฐานิสรา แก้วสฤติย์ เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
บังคับบัญชาข้าราชการกลุ่มงานชวเลข ๒
นางณิชาพันธ์ ดิยามา เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
สิบตำรวจโทหญิง ประทีป รักเมือง เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางสาวอัมพา กันทิโกวิทย์ เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส

ผู้จัดรายงานการประชุม

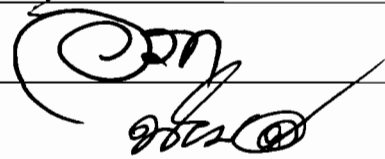
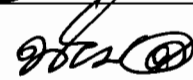
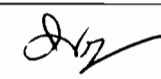
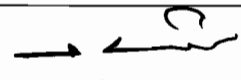
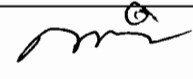

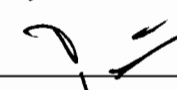

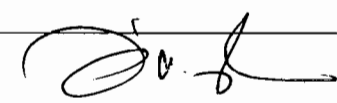

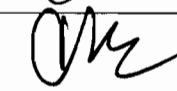
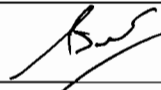
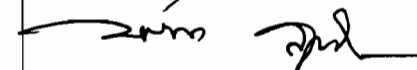
นางสาวศิริรัตน์ สม่ครเขตรการ นางภาวดี ทองรักษ์
นางสาวอริสรา นีกรัณย์ นางปิยาพัชร จันทร์ส่อง
นางศิริวรรณ สากลาวรี นางคั่นสนีย์ ฤทธิประเสริฐศรี
นางสะแกวัลย์ ตั้งพิพัฒน์พงศ์ นางสาวธัญรดา สุจิระวงศ์
นางกนกวรรณ แสงมณี นางสาวสวรรยา วงศ์หมัดทอง
นางสาววาสนา อินตรา นางสาวพรธิดา สุพรม
นางเสาวลักษณ์ เพชรา นางสาวสิริพร ณ น่าน
นางสาวเปมิศา เจริญรักษ์

กลุ่มงานชวเลข ๒

สำนักgrayงานการประชุมและชวเลข

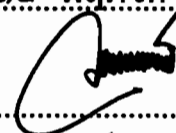
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕
คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร

ลำดับที่	รายชื่อ	ลายมือชื่อ
๑	นายไพจิต ศรีวรขาน	
๒	นายอภิชาติ การิกาญจน์	
๓	นายนิยม วรรณปัญญา	
๔	นายปรีชา มุสิกกุล	
๕	นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร	
๖	นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	
๗	นายอุดมเดช รัตนเสถียร	
๘	นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	
๙	นายพ้อง ชีวานันท์	
๑๐	นายอิสสระ สมชัย	
๑๑	พลเอก สมชาย วิชาญวงศ์	พล.อ.
๑๒	นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร	
๑๓	นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล	
๑๔	นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๖ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕

สภารับรองในคราวประชุม
ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๐ (สมัย สามัญทั่วไป)
วันที่ พุธที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

.....
(นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ)
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง
ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม

ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๕ สมัยสามัญนิติบัญญัติ

วันพุธที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕

๑. นายกนก ภูมิตระกูล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๒. นายกนก วงษ์ตระหง่าน	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓. นายกรณ์ จาติกวณิช	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔. นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดอ่างทอง
๕. นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๖. นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๗. นายกษิต ภิรมย์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๘. นายก่อเกียรติ สิริยะเสถียร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครปฐม
๙. นายก่อแก้ว พิกุลทอง	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๐. นางกัณตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพังงา
๑๑. นายกัมพล สุภาแพ่ง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดเพชรบุรี
๑๒. นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสระบุรี
๑๓. คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔. นายกานต์ กัลป์ตินันท์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๕. นายกิตติ สมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๑๖. นายกุลเดช พัวพัฒนกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอุทัยธานี
๑๗. นางกุสุมาลวดี ศิริโกมุท	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมหาสารคาม
๑๘. นายกูอาเซ็ม กูจินามิง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนราธิวาส
๑๙. นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุตรธานี
๒๐. นายเกษม อุประ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร

๒๑. นายเกียรติ สิทธิอมร	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๒. นายเกียรติ เหลืองขจรวิทย์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดลพบุรี
๒๓. นายเกียรติชัย ติรณศักดิ์กุล	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๔. นายเกียรติอุดม เมนะสวัสดิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๒๕. นายเกื้อกุล ดำนชัยวิจิตร	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๒๖. นายโกวิทย์ ธารณา	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๗. นายโกศล ปัทมะ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๒๘. นายจิตร ชัยนิคม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๒๙. นางสาวชัตติยา สวัสดิผล	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๐. นายกณวัฒน์ วสินสังวร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๑. นายคมเดช ไชยศิวิมมงคล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๓๒. นายครรชิต ทับสุวรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสมุทรสาคร
๓๓. นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๓๔. นายคุณากร ปรีชาชนะชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๓๕. นายจตุพร เจริญเชื้อ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๓๖. นายจตุพร พรหมพันธุ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๗. นายจรัสฤทธิ์ จันทรสุนทร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำปาง
๓๘. นายจรูญพงศ์ พันธุ์ศรีนคร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๓๙. นายจักรกฤษณ์ ทองศรี	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๔๐. นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๔๑. นายจักรวาล ชัยวิรัตน์นุกุล	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดสุโขทัย
๔๒. นายจักรรัตน์ พัวช่วย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์
๔๓. นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๔๔. นายวิชชัย สุทธิบังกช	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ

๔๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุพรรณ กุลคิลก	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๖. นายจิรวัดน์ ศิริพานิชย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมหาสารคาม
๔๗. นายจิรายุ ห่วงทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๘. นายจตุติ ไกรฤกษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพิษณุโลก
๔๙. นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๕๐. นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๕๑. นายเจริญ คันธวงศ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๕๒. นายเจริญ จรรย์โกมล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๕๓. นายเจอะอามิง โตะตาหยง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนราธิวาส
๕๔. นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๕๕. นายเจือ ราชสีห์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๕๖. นายฉลอง เรี่ยวแรง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๕๗. นายฉลาด ขามช่วง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๕๘. นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกาญจนบุรี
๕๙. นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๖๐. นายชนินทร์ รุ่งแสง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๖๑. นางชมภู จันทาทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองคาย
๖๒. นายชยุต ภูมมะกาญจนะ	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดปราจีนบุรี
๖๓. นายชลน่าน ศรีแก้ว	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดน่าน
๖๔. นายชวน หลีกภัย	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๖๕. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๖๖. นางสาวชะวาลักษณ์ ชินธรรมมิตร	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดราชบุรี
๖๗. นายชูนันท์ ภมรมนตรี	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๖๘. นายชัย ชิดชอบ	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ

๖๘. นายชัยวัฒน์ ไกรฤกษ์	พรรครักประเทศไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๖๙. นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตาก
๗๐. นายชัยวุฒิ ผ่องแผ้ว	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๗๑. นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	พรรคชาติพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๗๒. นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสุพรรณบุรี
๗๓. นายชานา ไทยเศรษฐ์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดอุทัยธานี
๗๔. นายชานี ศักดิ์เศรษฐ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๗๕. นางสาวชินนิษา วงศ์สวัสดิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๗๖. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๗๗. นายชินชอบ คงอุดม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๗๘. นายชุมพล จุลใส	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดชุมพร
๗๙. นายชุมพล ศิลปอาชา	พรรคชาติไทยพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๘๐. นายชูกัน กุลวงษา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครพนม
๘๑. นายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์	พรรครักประเทศไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๘๒. นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๘๓. นายชูศักดิ์ แอกลง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๘๔. นายเชน เทือกสุบรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๘๕. นายเชิดชัย ตันศิริรินทร์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๘๖. นายเชิดพงศ์ ราชป้อมจันทร์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดบึงกาฬ
๘๗. นายไชยวัฒนา ดิณรัตน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมหาสารคาม
๘๘. นายไชยา พรหมา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองบัวลำภู
๘๙. นายฐานิสร์ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระแก้ว
๙๐. นายณรงค์ คูดึง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดยะลา
๙๑. นายณัฐ บรรรพัตฐาน	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร

๙๓. นายณัฐพล ทีปสุวรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๙๔. นายณัฐพงษ์ สุปรียศิลป์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดน่าน
๙๕. นางดวงแข อรรถนพพร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๙๖. นายคิสทัต คำประกอบ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครสวรรค์
๙๗. นางสาวตรีษฐ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระแก้ว
๙๘. นางสาวดวงรัตน์ โล่ห์สุนทร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๙๙. นายตี๋ใหญ่ พูนศรีธนากุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๑๐๐. นายต๋น จินตะเวช	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดอุบลราชธานี
๑๐๑. นายไตรรงค์ ศิริธรรม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดบึงกาฬ
๑๐๒. นายถวิล ไพรสมนธ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๐๓. นายถาวร ตรีรัตน์ณรงค์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๐๔. นายถาวร เสนเนียม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๑๐๕. นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรดิตถ์
๑๐๖. นายทองดี มนิสสาร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๑๐๗. นางสาวทัศนีย์ นูรณุปกรณ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๑๐๘. นางทัศนียา รัตนเศรษฐ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๑๐๙. นายทายาท เกียรติชูศักดิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครสวรรค์
๑๑๐. นายเทพไท เสนพงศ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๑๑๑. นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๑๒. นางเทียบจุฑา ขาวจำ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๑๑๓. นายชนเทพ ทิมสุวรรณ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๑๔. นายธนา ชีรวินิจ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๑๑๕. นายธนิก มาสีพิทักษ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๑๖. นายธนิตพล ไชยนันทน์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตาก

๑๑๗. นายธรรมวิชญ์ โปธิพิพิธ	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๑๘. นายธานี นรินทร์ ใจสมุทร	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสตูล
๑๑๙. นายธานี เทือกสุบรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๑๒๐. นายธรา ปิตุเตชะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดระยอง
๑๒๑. นายธีรภัทร พริ้งสุลกะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๑๒๒. นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๑๒๓. นายธีระ ไตรสรณกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๑๒๔. นายธีระ สลักเพชร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตราด
๑๒๕. นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดชุมพร
๑๒๖. นายธีรชัย สุวรรณเพ็ญ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตาก
๑๒๗. นายนคร มาฉิม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพิษณุโลก
๑๒๘. นายนพคุณ รัฐผไท	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๑๒๙. นายนพดล มาตรศรี	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสุพรรณบุรี
๑๓๐. นายนพพล เหลืองทองนารา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพิษณุโลก
๑๓๑. นายนภินทร ศรีสรรพวงค์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๓๒. นายนราพัฒน์ แก้วทอง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพิจิตร
๑๓๓. นายนริศ ขำนุรักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพัทลุง
๑๓๔. นายนริศร ทองธิราช	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๑๓๕. นางสาวนริศา อติเทพวรพันธุ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๑๓๖. นายนวัธ เตาะเจริญสุข	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๑๓๗. นางนันทนา ทิมสุวรรณ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเลย
๑๓๘. นางนันทนา สงฆ์ประชา	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดชัยนาท
๑๓๙. นางนันทพร วีรกุลสุนทร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๑๔๐. นางนาถยา เบ็ญจศิริวรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร

๑๔๑. นางนาที รัชกิจประการ	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔๒. ร้อยตำรวจเอก นิตติภูมิ นารัตน์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔๓. นายนิติรัฐ สุนทรวร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสมุทรสาคร
๑๔๔. นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง	พรรคชาติไทยพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔๕. นายนิทัศน์ ศรีนนท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๑๔๖. นายนิพนธ์ บุญญามณี	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔๗. นายนิพนธ์ วิศิษฏยุทธศาสตร์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔๘. นายนิพนธ์ ศรีเรศ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๔๙. นายนิพิฐ อุทรสมบัติ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพัทลุง
๑๕๐. นายนิยม ช่างพินิจ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพิษณุโลก
๑๕๑. นายนิยม วรปัญญา	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๕๒. นายนิยม วิวรรณดิษฐกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดแพร่
๑๕๓. นายนิยม เวชกามา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๑๕๔. นายนิรมิต สุจารี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๑๕๕. นายนิรันดร์ นามืองรัมย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๑๕๖. นายชวลิต วิชยสุทธิ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๕๗. พันตำรวจโท นุฎล แสงศิริ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครสวรรค์
๑๕๘. นายบัญญัติ เจตนจันทร์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดระยอง
๑๕๙. นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๖๐. นายคณูพร ปุณณกันต์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๖๑. นายบุญแก้ว สมวงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดยโสธร
๑๖๒. นายบุญชู นิลถนอม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรสาคร
๑๖๓. นายบุญฐิณ ประทุมดี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมุกดาหาร
๑๖๔. นายบุญดำรง ประเสริฐโสภา	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดราชบุรี

๑๖๕. นายบุญทรง เจริยาภิรมย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๑๖๖. นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๖๗. นางบุญยิ่ง นิติกาญญา	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดราชบุรี
๑๖๘. นางบุญรื่น ศรีธเรศ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๖๙. นายบุญเลิศ ไพรินทร์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดยะลา
๑๗๐. นางสาวบุญยัธิดา สมชัย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอุบลราชธานี
๑๗๑. นายบุญชัย สมุทรักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๗๒. นายปรกรณ์ มุ่งเจริญพร	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดสุรินทร์
๑๗๓. นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๑๗๔. นายประกอบ จิรกิติ	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๗๕. นายประกอบ รัตนพันธ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๑๗๖. นายประชา ประสพดี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๑๗๗. พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๗๘. นายประชา โภธิพิพิธ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกาญจนบุรี
๑๗๙. นายประนอม โพธิ์คำ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๑๘๐. นายประพร เอกอรุ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๑๘๑. ร้อยตรี ประพาส ติมปะพันธ์	พรรคชาติพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๘๒. นายประมวล พงศ์ถาวราเดช	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๑๘๓. นายประวัฒน์ อุดโมท	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๘๔. นายประสาท ต้นประเสริฐ	พรรคชาติพัฒนา	จังหวัดนครสวรรค์
๑๘๕. จำสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๑๘๖. นายประสิทธิ์ วุฒินันชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๑๘๗. นายประเสริฐ จันทรวงทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๑๘๘. นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ

๑๘๙. นายประเสริฐ บุญชัยสุข	พรรคชาติพัฒนา	จังหวัดนครราชสีมา
๑๙๐. นายประเสริฐ บุญเรือง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๙๑. นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดยะลา
๑๙๒. นายปริญญา ฤกษ์หร่าย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกำแพงเพชร
๑๙๓. นายปรีชา มุสิกกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกำแพงเพชร
๑๙๔. ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๑๙๕. นายปวิณ แหะจึง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๑๙๖. นายปัญญาวัฒน์ บุญมี	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๙๗. นายปัญญา จินตะเวช	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๑๙๘. นางปานหทัย เสรีรักษ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดแพร่
๑๙๙. นางสาวปาริชาติ ชาลีเครือ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๒๐๐. นางปรีณา ไกรคุปต์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดราชบุรี
๒๐๑. นายปิยวัฒน์ พันธุ์สายเชื้อ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดยโสธร
๒๐๒. นางปิยะดา มุ่งเจริญพร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๒๐๓. ร้อยตำรวจเอก ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์	พรรครักกันสันติ	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๐๔. นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเลย
๒๐๕. นายโปรดปราน โติระราหนี	พรรครักประเทศไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๐๖. นางศุสดี ตามไท	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๐๗. นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครปฐม
๒๐๘. นายไผ่ ลิกค์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกำแพงเพชร
๒๐๙. นายพงศกร อรรณนพพร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๑๐. ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองคาย
๒๑๑. นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดจันทบุรี
๒๑๒. นายพงษ์ศักดิ์ เรือนเงิน	พรรครักประเทศไทย	แบบบัญชีรายชื่อ

๒๑๓. นายพรชัย ศรีสุริยันโยธิน	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๒๑๔. นางพรทิวา นาคาศัย	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดชัยนาท
๒๑๕. นางสาวพรพิมล ธรรมสาร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๒๑๖. นางพรเพ็ญ บุญศิริวัฒนกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๒๑๗. นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๑๘. นายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๑๙. นายพลพีร์ สุวรรณฉวี	พรรคชาติพัฒนา	จังหวัดนครราชสีมา
๒๒๐. นายพลภูมิ วิกิตภูมิประเทศ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๒๑. นายพ็อง ชีวานันท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๒๒๒. นางพัชรินทร์ มั่นปาน	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๒๓. นางสาวพัชรี โภษสุรณ	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสุพรรณบุรี
๒๒๔. นายพัฒนา สัมโธ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๒๒๕. นายพายัพ ปั้นเกตุ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๒๖. นายพิชัย เกียรติวินัยสกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลพบุรี
๒๒๗. นายพิชิต ชื่นบาน	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๒๘. นายพิเชษฐ ธีรเมืองพาน	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๒๒๙. นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกระบี่
๒๓๐. พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดยะลา
๒๓๑. นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครราชสีมา
๒๓๒. นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองบัวลำภู
๒๓๓. นายพิสิษฐ์ สันตพันธุ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๒๓๔. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดยโสธร
๒๓๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีรยศ ราอิมมูลา	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๓๖. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ

๒๓๗. นายพีระเพชร ศิริกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๒๓๘. นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๓๙. นางเพชรินทร์ เสียงเจริญ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดปราจีนบุรี
๒๔๐. นายไพจิต ศรีวรขาน	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครพนม
๒๔๑. นายไพฑูรย์ แก้วทอง	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๔๒. นายไพโรจน์ ต้นบรจจ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพะเยา
๒๔๓. นายไพโรจน์ อัสระเสรีพงษ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๔๔. นายภราดร ปริศนานันท์กุล	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดอ่างทอง
๒๔๕. นายภีรพล ลาภาโรจน์กิจ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๒๔๖. นายภูซงค์ รุ่งโรจน์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๔๗. นางสาวภูวนิดา คุณผลิน	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๔๘. นายมนตรี ตั้งเจริญถาวร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๒๔๙. นายมนตรี ปาน้อยนนท์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๒๕๐. นางมนพร เจริญศรี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครพนม
๒๕๑. นายมนู พุกประเสริฐ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดสุโขทัย
๒๕๒. นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดลพบุรี
๒๕๓. นายมานพ จรัสดำรงนิษฐ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๒๕๔. นายมานะ โลหะวณิชย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๒๕๕. นายมานิต นพอมรบดี	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดราชบุรี
๒๕๖. นายมีงขวัญ แสงสุวรรณ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๕๗. นางมุกดา พงษ์สมบัติ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๒๕๘. นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดจันทบุรี
๒๕๙. นายยุทธจักร เรืองวรบูรณ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครพนม
๒๖๐. นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมหาสารคาม

๒๖๑. นายยุทธพล อังกินันท์	พรรคชาติไทยพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๖๒. นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๖๓. นายยุทธพร บัวอินทร์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดเพชรบูรณ์
๒๖๔. นางเยาวนิตย์ เพียงเกษ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๖๕. นายรณเทพ อนุวัฒน์	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๒๖๖. นายรส มะลิผล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดฉะเชิงเทรา
๒๖๗. นางระพีพรรณ พงศ์เรืองรอง	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๖๘. นายรังสรรค์ วันไชยธนวงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๒๖๙. นายรังสิกร ทิมาดุกะ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๒๗๐. นางรังสิมา เจริญศิริ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๗๑. นางสาวรังสิมา รอดรัมย์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสมุทรสงคราม
๒๗๒. นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๗๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดา ธนาดิเรก	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๗๔. นายรัฐกร เจนกิจณรงค์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครปฐม
๒๗๕. นายรารี มามะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนราธิวาส
๒๗๖. นายรุ่งโรจน์ ทองศรี	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๒๗๗. นางสาวเรวดี รัศมีทัต	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๒๗๘. นายเรวัต อารีรอบ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดภูเก็ต
๒๗๙. นายเรืองเดช สุพรรณฝ้าย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๒๘๐. นายเรืองศักดิ์ งามสมภาค	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๘๑. นางสาวละออง ดิยะไพรัช	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๒๘๒. นางสาวลีลาวดี วัชโรบล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๘๓. นายวงศ์ เฉลิมกิจวิกรม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพิษณุโลก
๒๘๔. นายวรชัย เหมะ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ

๒๘๕. นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล	พรรคชาติพัฒนา	จังหวัดนครราชสีมา
๒๘๖. นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๒๘๗. นางวราภรณ์ ตั้งภากรณ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๘๘. นายรวิวงษ์ พันธุ์ศิลา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๒๘๙. นางวไลพร อัจฉริยะประสิทธิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๒๙๐. นายวัชรพงศ์ คูวิจิตรสุวรรณ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดสระบุรี
๒๙๑. นายวัชรพล โตมรศักดิ์	พรรคชาติพัฒนา	จังหวัดนครราชสีมา
๒๙๒. นายวัชร เพชรทอง	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๙๓. นายวัฒนา เมืองสุข	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๙๔. นายวันชัย เจริญนนทสิทธิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๒๙๕. นายวันชัย บุษบา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเลย
๒๙๖. นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์
๒๙๗. นายวาสิต พัยคณบุตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำปาง
๒๙๘. นายวิชัย ล้ำสุทธี	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดระยอง
๒๙๙. นายวิชัย สามีตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองบัวลำภู
๓๐๐. นายวิชาญ มีนชัยนันท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๐๑. นายวิเชียร ขาวขำ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๐๒. นายวิฑูรย์ นามบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๐๓. นายวิทยา แก้วภราดัย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๓๐๔. นายวิทยา ทรงคำ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๓๐๕. นายวินัย ภัทรประสิทธิ์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดพิจิตร
๓๐๖. พันเอก วินัย สมพงษ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๐๗. นายวิภูแถลง พัฒนภูมิไท	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๐๘. นายวิรัช ร่มเย็น	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดระนอง

๓๐๙. นายวิรัช รัตนเศรษฐ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๑๐. นายวิรัตน์ กัลยาศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๓๑๑. นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุโขทัย
๓๑๒. นางอุคมรัตน์ อภรณ์รัตน์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๑๓. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๑๔. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๑๕. นายวิลาส จันทร์พิทักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๑๖. นายวิวัฒน์ชัย โทตระไวศยะ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๓๑๗. นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๓๑๘. นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๓๑๙. นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพะเยา
๓๒๐. นายวีระชัย วีระเมธีกุล	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๒๑. นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๓๒๒. นายวุฒิชัย กิตติขเนศวร	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดนครนายก
๓๒๓. นายวุฒิพงษ์ นามบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๒๔. นายเวียง วรเชษฐ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๒๕. นายศรัณย์วุฒิ ศรัณย์เกตุ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรดิตถ์
๓๒๖. นายศราวุธ เพชรพนมพร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๓๒๗. นายศรีเรศ โกฏคำลือ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๓๒๘. นางศรีสมร รัชมีฤกษ์เศรษฐ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกาญจนบุรี
๓๒๙. นายศักดิ์ดา คงเพชร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๓๓๐. นายศิริสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๓๓๑. นายศิริโชค โสภา	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๓๓๒. นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ

๓๓๓. นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดพิจิตร
๓๓๔. นายศุภชัย ศรีหาล้า	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๓๕. นายเสกสิทธิ์ วัฒนียมพงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๓๓๖. นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครสวรรค์
๓๓๗. นายสงวน พงษ์มณี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำพูน
๓๓๘. พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน	พรรคมาตุภูมิ	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๓๙. นายสนอง เทพอักษรณรงค์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๓๔๐. พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์	พรรคชาติไทยพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๔๑. นายสมคิด เชื้อคง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๔๒. นายสมคิด บาลไรสง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองคาย
๓๔๓. นายสมชัย อัสวชัยโสภณ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดละโว้
๓๔๔. นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตรัง
๓๔๕. พลเอก สมชาย วิษณุวงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาญจนบุรี
๓๔๖. นายสมบัติ ยะสินธุ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดแม่ฮ่องสอน
๓๔๗. นายสมบัติ ศรีสุรินทร์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๓๔๘. นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตรัง
๓๔๙. นายสมพล เกยุราพันธุ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๕๐. นายสมโภช สายเทพ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำปาง
๓๕๑. นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๓๕๒. นายสมศักดิ์ ใจแค้ว	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๓๕๓. นางสมหญิง บัวบุตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอำนาจเจริญ
๓๕๔. นายสรชัช สุจิตต์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสุพรรณบุรี
๓๕๕. นายสรรเสริญ สมะลาภา	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๕๖. นายสรวงศ์ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระแก้ว

๓๕๗. นายสราวุธ อ่อนละมัย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดชุมพร
๓๕๘. นางสลิลทิพย์ สุขวัฒน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๓๕๙. นายสหัสรัฐ กุลศรี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุพรรณบุรี
๓๖๐. นายสัญญาชัย วงษ์สุนทร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครสวรรค์
๓๖๑. นายสันตศักดิ์ จรุงญู งามพิเชษฐ	พรรคพลังชล	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๖๒. นางบุศรินชฎ วรรณานันน์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๖๓. นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุโขทัย
๓๖๔. นายสัมพันธ์ อัดถาวงค์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๓๖๕. นายสากล ม่วงศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๖๖. นายสาคร เกี้ยวข้อง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกระบี่
๓๖๗. นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตรัง
๓๖๘. นายสาริต ปิตุเตชะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดระยอง
๓๖๙. นายสามารถ แก้วมีชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๓๗๐. พันตำรวจเอก สามารถ ม่วงศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๗๑. นายสามารถ มะลูลีม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๗๒. นายสามารถ ราชพลสิทธิ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๗๓. พันโท สนิทพ แก้วพิจิตร	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดนครปฐม
๓๗๔. นายสินิตย์ เลิศไกร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๓๗๕. นางสิรินทร รามสูต	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดน่าน
๓๗๖. นายสุกิจ ก้องธรนินทร์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๗๗. นายสุกิจ อัดโปกกรณ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตรัง
๓๗๘. นางสุกมล คุณปลื้ม	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๓๗๙. นายสุชาติ ชมกลิ่น	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๓๘๐. นายสุชาติ ชาติอารงเวช	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ

๓๘๑. นายสุชาติ ภิญโญ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๓๘๒. นายสุชาย ศรีสุรพล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๓๘๓. นายสุชิน เอ่งฉ้วน	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกระบี่
๓๘๔. นางสาวสุณีย์ เหลืองวิจิตร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๘๕. นายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๘๖. นายสุทธิชัย จรุงเนตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๘๗. นายสุทัศน์ เงินหมื่น	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๘๘. นายสุทัศน์ จันทรแสงศรี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์
๓๘๙. นายสุทิน นพจำ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๓๙๐. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๓๙๑. นางสาวสุนทรีย์ ชัยวิรัตนะ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๙๒. นายสุนัย จุลพงศธร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๙๓. นายสุพล ฟองงาม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๙๔. นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพัทลุง
๓๙๕. ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธากนิ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๓๙๖. นายสุรจิตร ยนต์ตระกูล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมหาสารคาม
๓๙๗. นายสุรชาติ ชาญประดิษฐ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๓๙๘. นายสุรชาติ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๙๙. นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๔๐๐. นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนราธิวาส
๔๐๑. นายสุรพงษ์ โทวิจักขณ์ชัยกุล	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๐๒. นายสุรพงษ์ ปิยะโชติ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาญจนบุรี
๔๐๓. นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๔๐๔. นายสุรพล เกียรติไชยากร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่

๔๐๕. พลเรือเอก สุรพล จันทน์แดง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชลบุรี
๔๐๖. นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๔๐๗. นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๔๐๘. นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์
๔๐๙. นายสุรสาธิต ผาสุข	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสิงห์บุรี
๔๑๐. นายสุรสิทธิ์ เจริญวิจักขณ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๔๑๑. นายสุรนต์ จันทรพิทักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๑๒. พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๔๑๓. นายเสนาะ เกียนทอง	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๑๔. นายเสรี สาระนั้นันท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๔๑๕. นายโสภณ ชาร์มย์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๔๑๖. นางโสภกา กาญจนะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๔๑๗. นายหนูแดง วรรณกางซ้าย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๔๑๘. นายแหวง โตจิราการ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๑๙. นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๒๐. นายองอาจ วงษ์ประยูร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระบุรี
๔๒๑. นายองอาจ วัชรพงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๔๒๒. นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๒๓. นายอธิรัฐ รัตนเศรษฐ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๔๒๔. นายอนันต์ ผลอำนวย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกำแพงเพชร
๔๒๕. นายอนันต์ ลิ้มปุกปลาดาว	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๔๒๖. นายอนันต์ ศรีพันธุ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๔๒๗. นายอนุชา บูรพชัยศรี	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๒๘. นายอนุชา สะสมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครปฐม

๔๒๙. นาวาอากาศเอก อนุศิษฐ์ นาคทรพรพ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๓๐. นายอนุวัติ ชูสารอ	พรรคมาตุภูมิ	จังหวัดปัตตานี
๔๓๑. นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมุกดาหาร
๔๓๒. นางอนุรักษ์ บุญศล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๔๓๓. นายอนุสรณ์ ปั่นทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๓๔. นางอนุสรรา ยังตรง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๔๓๕. นายอภิชาติ การิกานุจน์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๔๓๖. นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๔๓๗. นายอภิชาติ ตีรสวัสดิชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๔๓๘. นายอภิชาติ สุภาแพ่ง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดเพชรบุรี
๔๓๙. หม่อมหลวงอภิมงคล โสณกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๔๐. นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๔๑. นายอภิรัตน์ ศิรินาวิน	พรรคมหาชน	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๔๒. นายอภิวัฒน์ เงินหมื่น	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอำนาจเจริญ
๔๔๓. พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๔๔. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๔๕. นายอรรถกร ศิริลัทธยากร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๔๖. นายอรรถพร พลบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดเพชรบุรี
๔๔๗. นายอรรถพล วงษ์ประยูร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระบุรี
๔๔๘. นายอรรถวิเศษ สุวรรณภักดี	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๔๙. นางสาวอรอนงค์ กาญจนชูศักดิ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๕๐. นางสาวอรอนงค์ คล้ายนก	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๕๑. นางอรุณลักษณ์ กิจเลิศไพโรจน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๔๕๒. นางสาวอรุณี ชำนาญยา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพะเยา

๔๕๓. นายอลงกรณ์ พลบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๕๔. นางอัญชลี วานิช เทพบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดภูเก็ต
๔๕๕. นายอันวาร์ สาและ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดปัตตานี
๔๕๖. นายอับดุลกาเริม เต็งระกินา	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดยะลา
๔๕๗. นายอัศวิน วิภูศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๕๘. นายอัสนี เชิดชัย	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๕๙. นายอาคม เ่องฉ้วน	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๖๐. พันตรี อาฉันทน์ วัชรโรทัย	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๖๑. นางอนิก อัมระนันท์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๖๒. นางอารีญาภรณ์ ชารัมย์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๔๖๓. นายอำนาจ กลังผา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลพบุรี
๔๖๔. นายอำนาจ ivilวัลย์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดปราจีนบุรี
๔๖๕. นายอิทธิเดช แก้วหลวง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๔๖๖. นายอิทธิรัตน์ จันทร์สุรินทร์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำปาง
๔๖๗. นายอิสมาแอล เบญจิบรอฮีม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดปัตตานี
๔๖๘. นายอิสสระ สมชัย	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๖๙. นายอุกฤษณ์ ตันสวัสดิ์	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๔๗๐. นายอุดมเดช รัตนเสถียร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๔๗๑. นางอุดมลักษณ์ เพ็ญรพัฒน์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๔๗๒. นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๗๓. นางเอมอร สิริไพโร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๔๗๔. นายเอี่ยม ทองใจสด	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์
๔๗๕. นายโอชัยรุ้ง เกียรติกิ่งทองชัย	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๔๗๖. นายฮอชาติ ม่าหะหมัด	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสตูล